

MOLITFELNIC

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI - 2013

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ŞI CELEI DE O FIINŢĂ,
DE VIAŢĂ FĂCĂTOAREI ŞI NEDESPĂRŢITEI TREIMI

MOLITFELNIC

PUBLICAT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD
ŞI BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI - 2013

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Molitfelnic / Publicat cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române ; pref.: Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. - Bucureşti : Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2013
ISBN 978-973-616-283-1

I. Daniel, patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (pref.)

264-17:281.95

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ

ISBN 978-973-616-283-1

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea numită ***Molitfelnic*** cuprinde în principal rânduiala săvârşirii Sfintelor Taine, a ierurgiilor, a altor slujbe şi rugăciuni de sfinţire a vieţii omului credincios şi a lucrărilor sale, de binecuvântare şi sfinţire a firii înconjurătoare, a lăcaşurilor şi obiectelor de cult, a unor momente deosebite din viaţa comunităţilor creştine, de izbăvire a omului şi a naturii de puterea şi lucrarea duhurilor rele.

De-a lungul veacurilor, această carte de cult numită ***Molitfelnic*** (de la cuvântul slavon *molitva* = rugăciune) sau *Evhologhion* (în limba greacă, de la cuvântul *evhe* = rugăciune) a cunoscut o largă răspândire în toate ţinuturile româneşti, prin ierarhi cărturari şi iscusiţi meşteri tipografi, contribuind astfel, prin îndrumările tipiconale şi aşezarea rânduielii sfintelor slujbe, la uniformizarea modului săvârşirii lor în Biserică. Spre ilustrare, putem aminti o serie de ediţii ale ***Molitfelnicului***, care au rămas repere de seamă ale evoluţiei conţinutului acestei cărţi atât de necesare lucrării şi misiunii preoţimii Bisericii noastre ortodoxe.

Astfel, înaintea *Evhologhion*-ului grecesc tipărit la Veneţia în anul 1648, pe pământ românesc, în cetatea Târgoviştei, în timpul domnitorului Radu Paisie, în tipografia meşterului Dimitrie Liubavici, se tipărea în anul 1545 un *Molitfelnic slavon*.

În anul 1681, la Iaşi, Sfântul Mitropolit Dosoftei tipărea în româneşte *Molitvălnicul de-nţăles*, iar în anul 1689, la Alba Iulia, Mitropolitul Varlaam al Transilvaniei tipărea o altă traducere în româneşte. În anul 1706, la Râmnic, Sfântul Antim Ivireanul a tipărit *Liturghierul* şi *Evhologhionul* într-un singur volum, iar în anul 1713 a tipărit *Evhologhionul (Molitfelnicul)*. De atunci biruinţa definitivă a

limbii naționale în cult a fost consfințită prin tipărirea constantă a acestei cărți liturgice în diverse ediții, dintre care cea mai bogată este ediția *Trebnicului* de la Chișinău (1908), continuator al tradiției *Trebnicului* slavon al Sfântului Mitropolit Petru Movilă (Kiev, 1646).

Prezenta ediție a ***Molitfelnicului*** (2013) are la bază textul și structura cuprinsului ediției din anul 2006 și beneficiază de multe îmbunătățiri de limbaj, de necesare precizări tipiconale la citirea unor rugăciuni speciale și molitfe, precum și la săvârșirea unor rânduieli premergătoare Sfintei Taine a Botezului. În revizuirea textelor biblice, adică *Evanghelie*, *Apostol*, *Psalmi*, *Profeți*, s-au avut în vedere ultimele ediții ale *Bibliei* (2008) și *Evangheliei* (2011). De asemenea, au fost adăugate din surse mai vechi, sau traduse direct din limba greacă, unele rânduieli și rugăciuni cerute de nevoile pastorale contemporane (*Sfeștania pentru binecuvântarea unui vehicul, Sfeștania la începerea unei lucrări de folos obștesc, Sfeștania la începerea unei lucrări particulare, Rânduiala binecuvântării stupilor, Rânduiala sfințirii uneia sau mai multor icoane cu felurite chipuri, Rânduiala sfințirii icoanei Preasfintei Treimi, Rânduiala sfințirii raclei pentru sfinte moaște, Rugăciune la binecuvântarea unui monument, Rugăciune la încheierea anului școlar* și altele), astfel încât ediția de față este una dintre cele mai bogate în conținut, înnoită în limbaj și cu o ținută grafică superioară.

Nădăjduim că diortosirea ***Molitfelnicului*** și publicarea sa în această nouă ediție la *Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă* va fi de un real ajutor slujitorilor Bisericii și tinerilor care studiază teologia.

Sfintele Paști - 2013

† DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

SFINTELE TAINE
ŞI IERURGII

RÂNDUIELI LEGATE DE NAŞTEREA OMULUI

RÂNDUIALA ÎN ZIUA ÎNTÂI

Sfinţirea apei

După ce femeia naşte pruncul, moaşa sau cineva din familie aduce la biserică într-un vas apă curată pentru sfinţire, iar preotul o sfinţeşte, începând aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de trei ori). Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Preotul zice ecfonisul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii, robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum, ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte:

Rugăciunea de sfinţire a apei

Dumnezeule Cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ţie, şi, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori). **Şi fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi care vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, spre vindecare şi spre sfinţirea caselor. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.**

După rânduială, atât sfinţirea apei, cât şi rugăciunile la ziua întâi, care urmează mai jos, trebuie săvârşite în prima zi după naştere, acolo unde s-a născut pruncul. În acest caz, după sfinţirea apei se cântă troparul Naşterii Domnului după care urmează rugăciunile la ziua întâi. Dacă nu există posibilitatea de a se citi aceste rugăciuni în prima zi, ele se vor citi mamei şi pruncului cu cel dintâi prilej, caz în care sfinţirea apei se va săvârşi separat, încheiată cu otpust, iar la timpul citirii rugăciunilor se va începe cu binecuvântarea şi rugăciunile începătoare.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de trei ori). Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel viclean.

Preotul zice ecfonisul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii, robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum, ca un milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte:

Rugăciunea de sfinţire a apei

Dumnezeule Cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ţie, şi, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori). Şi fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi care vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, spre vindecare şi spre sfinţirea caselor. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După rânduială, atât sfinţirea apei, cât şi rugăciunile la ziua întâi, care urmează mai jos, trebuie săvârşite în prima zi după naştere, acolo unde s-a născut pruncul. În acest caz, după sfinţirea apei se cântă troparul Naşterii Domnului după care urmează rugăciunile la ziua întâi. Dacă nu există posibilitatea de a se citi aceste rugăciuni în prima zi, ele se vor citi mamei şi pruncului cu cel dintâi prilej, caz în care sfinţirea apei se va săvârşi separat, încheiată cu otpust, iar la timpul citirii rugăciunilor se va începe cu binecuvântarea şi rugăciunile începătoare.

Rugăciuni la ziua întâi

Merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină, își pune epitrahilul și, cădind toată casa, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul Nașterii Domnului, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru aceasta cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a născut ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut din ea învrednicește-l să se închine bisericii pământești, pe care ai pregătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a Te pogorî din cer și a Te naște din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu,

Rugăciuni la ziua întâi

Merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină, își pune epitrahilul și, cădind toată casa, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul Nașterii Domnului, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru aceasta cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai

fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a născut ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut din ea învrednicește-l să se închine bisericii pământești, pe care ai pregătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a Te pogorî din cer și a Te naște din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu,

Care ştii neputinţa firii omeneşti, binecuvintează, după mulţimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; căci Tu, Doamne, ai zis: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi. Pentru aceasta şi noi, robii Tăi, ne rugăm şi, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, chemăm cu frică numele cel sfânt al împărăţiei Tale: Caută din cer şi vezi neputinţa noastră şi curăţeşte pe roaba Ta aceasta (N) şi toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă şi miluieşte pe cei care s-au atins de ea şi pe toţi care se află aici, ca un Dumnezeu bun şi de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Apoi rugăciunea *pentru moaşa* care ridică pruncul:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl, mai înainte de veci fără mamă, şi, în zilele cele din urmă, ai fost trimis de la Tatăl şi Te-ai născut pe pământ, din Maică nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de la păstori şi doxologie de la îngeri, înfăşare cu scutece şi punere în ieslea vitelor, vino şi, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (N), care a ridicat pruncul, şi o curăţeşte pe ea, ca să intre cu vrednicie în biserica Ta. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune *pentru celelalte femei,* care stau în ajutor:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai zis Apostolului Petru, despre vietăţile din vasul cel ca o faţă de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curăţit, tu nu le numi necurate, Însuţi binecuvintează-le pe roabele Tale care au ajutat la naştere, şi le învredniceşte a intra neîntinate în sfântă biserica Ta şi a primi dumnezeieştile, preacuratele şi de viaţă făcătoarele Taine şi a avea parte de cereasca Ta împărăţie. Ca Ţie slavă să înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul face *otpustul:* Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule...

Cel ce în peşteră S-a născut şi în iesle S-a culcat, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Şi *preotul stropeşte casa în chipul crucii;* apoi însemnează pruncul, *binecuvântându-l, la frunte,* pentru minte, *la gură,* pentru cuvânt şi suflare, iar *la inimă,* în care avem noi vieţuirea, pentru putere, zicând: Mâinile Domnului te-au făcut şi te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi Sfântul Botez.

Rugăciunea la ziua a opta,
la însemnarea pruncului, când i se pune numele

Se cuvine a şti că, în a opta zi după naştere, înainte de botezul pruncului, acesta este adus la biserică, iar *preotul, în pronaos,* face începutul, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul Tăierii-împrejur a Domnului, glasul 1:

Cel ce şezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început şi cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naşte pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu ştie de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta, ai şi fost tăiat împrejur a opta zi, ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

După aceea preotul, *însemnând pe prunc la frunte, la gură, la piept* şi binecuvântându-l, zice rugăciunea aceasta:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feţei Tale peste robul Tău acesta (aici îi pune numele) şi să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima şi în cugetul lui, ca să fugă de deşertăciunea lumii şi de toată vicleana uneltire a vrăjmaşului şi să urmeze poruncile Tale. Şi dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de el, când se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârşindu-se prin înfricoşătoarele Taine ale Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale vieţuind şi

păzind pecetea nestricată, să dobândească fericirea celor aleşi în împărăţia Ta. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi, *luând pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului din pronaos şi face cu el chipul crucii,* zicând:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Merge apoi *înaintea icoanei Mântuitorului din pronaos* şi, închinându-se, zice *otpustul:*

Cel ce a opta zi a primit a fi tăiat împrejur pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Se cuvine a şti că, *dacă pruncul născut este slăbit şi nu suge,* ci trage să moară, nu trebuie să se aştepte, cum rău zic unii, până la a şasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci, *în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l şi boteze,* spre a nu muri nebotezat. Căci, dacă femeile însărcinate de cinci luni care, din vreo lovitură se întâmplă să lepede pruncul, cad sub osânda de ucidere, după legi şi canoane, cu atât mai vârtos trebuie să păzim pruncii de curând născuţi să nu moară nebotezaţi.

Rugăciune când femeia leapădă pruncul fără de voie

Preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul zilei şi rugăciunea aceasta:

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care Te-ai născut din Sfânta, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria şi în iesle, ca un prunc, ai fost culcat, Însuţi pe roaba Ta aceasta (N), care a căzut în păcat de ucidere (cu voie sau fără de voie) şi a lepădat pe cel zămislit întru ea, miluieşte-o după mare mila Ta şi iartă-i păcatele cele de voie şi cele fără de voie. Fereşte-o de toate uneltirile diavolului şi curăţeşte-i întinăciunea; vindecă-i durerile; sănătate şi putere trupului şi sufletului dăruieşte-i, Iubitorule de oameni, şi, cu înger de lumină, păzeşte-o de toată năvălirea nevăzuţilor demoni. Aşa, Doamne, scap-o de neputinţă şi de slăbiciune şi o curăţeşte de toată întinăciunea cea trupească şi de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Şi, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup. Că în păcate şi în nelegiuiri ne-am născut şi toţi suntem întinaţi înaintea Ta, Doamne, şi cu frică strigăm şi grăim: Caută din cer şi vezi neputinţa noastră, a celor osândiţi. Iartă şi miluieşte pe roaba Ta (N), şi pe toţi, câţi s-au aflat şi s-au atins de ea, ca un Dumnezeu bun şi de oameni

iubitor, după mare mila Ta, că Tu singur ai putere a ierta păcatele şi fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor sfinţilor. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi obişnuitul sfârşit.

RUGĂCIUNILE
ce se citesc la a patruzecea zi după naştere

Iar când se împlinesc 40 de zile, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în biserică. El este adus de maica sa, fiind curăţită, şi fiind de faţă şi naşul pruncului. Se cuvine a şti că această rânduială se săvârşeşte la 40 de zile, indiferent dacă pruncul este sau nu botezat. Dacă nu este botezat, doar închinarea pruncului în Sfântul Altar se va face după primirea botezului, potrivit obiceiului îndătinat.

Preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Apoi troparul Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos, Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă şi învierea.

Şi, plecându-şi mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei şi, punând epitrahilul pe capul ei, zice aceste

Rugăciuni pentru mama pruncului

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare şi cea necuvântătoare ai zidit şi toate din nefiinţă în fiinţă le-ai adus, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N), pe care ai mântuit-o cu voia Ta, curăţeşte-o de tot păcatul şi de toată întinăciunea, ca, venind în biserica Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăşi cu Sfintele Tale Taine. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.
Strana: Şi duhului tău.
Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.
Strana: Ţie, Doamne.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino şi la roaba Ta aceasta (N) şi o învredniceşte pe ea, prin rugăciunile cinstitei preoţimi, să se adăpostească în sfântă sobornicească biserica Ta şi să intre în casa slavei Tale. Şi o învredniceşte să se împărtăşească cu cinstitul Trup şi scumpul Sânge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului şi necurăţia sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserica Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a şti că dacă va fi murit pruncul, aici se face sfârşitul.

Iar de trăieşte pruncul, citeşte şi aceste rugăciuni pentru el, punând mâna pe capul lui.

Rugăciuni pentru prunc

Şi pe acest prunc, născut dintru ea, binecuvintează-l, creşte-l, sfinţeşte-l, înţelepţeşte-l, fă-l întreg la minte şi cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta şi i-ai arătat lui lumina cea simţitoare, ca să se învrednicească şi de lumina cea înţelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Şi să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat eşti împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispitită de nuntă şi sfântă Maica Ta, şi în braţele dreptului Simeon ai fost ţinut, Însuţi Stăpâne atotputernice, şi pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfăţişat Ţie, Făcă-

torul tuturor, binecuvintează-l şi spre tot lucrul bun şi bineplăcut Ţie creşte-l, depărtând de la el toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu eşti Cel ce păzeşti pruncii, Doamne. Ca, învrednicit fiind de Sfântul Botez, să dobândească partea aleşilor împărăţiei Tale, păzindu-l împreună cu noi, cu harul Sfintei şi Celei de o fiinţă şi nedespărţitei Treimi. Că Ţie se cuvine toată slava, mulţumirea şi închinăciunea, împreună cu Părintele Tău Cel fără de început şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Care, prin Isaia, marele cuvântător între proroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoirea Ta şi prin împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa şi după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curăţire, El, Care era adevăratul Dătător al Legii, a socotit drept să fie înfăţişat preotului şi a primit să fie ţinut în braţe de dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la prorocul mai sus pomenit

prin cărbunele din cleşte, iar urmarea ei o ţinem şi noi cei credincioşi în Legea harului; Însuţi şi acum, Cel ce păzeşti pruncii, Doamne, binecuvintează pe pruncul acesta, împreună cu părinţii şi cu naşii lui, şi, învrednicit fiind de naşterea cea din apă şi din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu eşti Cel ce locuieşti întru cei de sus şi priveşti spre cei smeriţi şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu el semnul crucii înaintea uşilor bisericii (la intrarea în naos), zicând:

Se îmbisericeşte robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

Şi mergând în mijlocul bisericii zice iarăşi aceasta:

Se îmbisericeşte robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

De aici îl duce înaintea uşilor altarului, zicând:

Se îmbisericeşte robul lui Dumnezeu...

Apoi îl închină pe prunc la icoanele împărăteşti şi cele laterale, zicând troparele obişnuite.

Şi dacă pruncul va fi parte bărbătească, şi va fi deja botezat, îl duce pe el în Sfântul Altar, pe uşa de miazănoapte, şi-l închină la cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască o duce până la uşile împărăteşti, o închină la icoanele catapetesmei şi la iconostas. Apoi zice:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău, Israel.

Şi după acestea, îl pune pe prunc înaintea uşilor altarului; şi aşa, închinându-se naşul de trei ori, îl ia pe el şi iese. Iar nefiind el de faţă, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, şi preotul face sfârşitul aşa:

Cel ce a binevoit a fi ţinut în braţe de dreptul Simeon, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Canoanele Sfinţilor Apostoli şi ale Sfinţilor Părinţi privitoare la Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă episcopul sau preotul ar boteza din nou pe cel ce are botezul adevărat sau dacă nu ar boteza pe cel spurcat de către eretici (cei fără credinţă adevărată) să se caterisească, ca unul care ia în râs crucea şi moartea Domnului şi nu deosebeşte pe preoţii adevăraţi de preoţii mincinoşi.

Canonul 49 al sinodului local de la Cartagina:

... Nu se permite a se face botezări din nou sau hirotoniri din nou...

Canonul 48 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar boteza după orânduirea Domnului, în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh, ci în trei fără de început, sau în trei fii sau în trei mângâietori să se caterisească.

Canonul 50 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar săvârşi trei afundări ale unei singure sfinţiri (a botezului), ci numai o afundare, aceea care se dă (se

practică) întru moartea Domnului să se caterisească... Pentru că nu a zis Domnul: întru moartea mea botezaţi, ci, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh (Matei 28, 19).

Canonul 7 al sinodului II ecumenic:

Pe aceia dintre eretici care vin la ortodoxie, în partea celor ce se mântuiesc, îi primim după rânduiala mai jos arătată şi după obicei. Pe arieni şi pe macedonieni şi pe sabatieni şi pe novaţieni, cei ce-şi zic lor catari şi stângaci, apoi pe patrusprezeceni (quartodecimani), adică pe mercenari (tetradiţi) şi pe apolinarişti îi primim dacă dau zapis (scrisoare de mărturisire de credinţă) şi dacă dau anatemei toată erezia care nu cugetă (învaţă) cum cugetă (învaţă) sfânta lui Dumnezeu Biserică sobornicească şi apostolească şi îi pecetluim, adică îi ungem mai întâi cu sfântul mir, adică fruntea şi ochii şi nările şi gura şi urechile şi, pecetluindu-i pe ei, zicem: Pecetea darului Duhului Sfânt.

Iar pe eunomieni, pe cei ce se botează cu o singură afundare, şi pe montanişti, adică pe cei care se numesc aici frigieni, şi pe sabelieni, care învaţă că Fiul este tot una cu Tatăl (identitatea Fiului cu Tatăl) şi care fac şi alte oarecare lucruri de neîndurat (urâte), şi pe toate celelalte erezii (căci multe sunt aici mai cu seamă cele care pornesc din Ţara Galatenilor), pe toţi care dintre aceştia doresc să se adaoge (ataşeze) ortodoxiei, îi primim ca pe elini (păgâni): şi (adică) în prima zi îi cercetăm, a doua zi îi catehizăm, iar a treia zi le facem lepădările de Satana (îi exorcizăm), suflăm asupra lor de trei ori în faţă şi în urechi şi astfel îi catehizăm şi facem să petreacă timp îndelungat în biserică şi să asculte Scripturile şi atunci îi botezăm.

Canonul 48 al sinodului local de la Laodiceea:

Se cuvine ca cei ce se luminează, după botez să se ungă cu hrismă cerească şi să fie părtaşi împărăţiei lui Hristos.

Canonul 6 al sinodului local de la Neocezareea:

Femeia gravidă trebuie să se lumineze (boteze), când va vrea; căci ceea ce naşte nu este părtaşă întru aceasta cu cel născut pentru ca să se arate voinţa proprie a fiecăruia la mărturisire.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă o femeie catehumenă şi-a dat numele său ca să se lumineze, iar în ziua botezării sale i s-au întâmplat cele după obiceiul femeiesc, se cuvine a se lumina întru acea zi? ori să amâne? şi cât să amâne?

Răspuns: Se cuvine să amâne până ce se va curăţi.

Canonul I al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă un copil catehumen ca de şapte ani sau un om matur (catehumen), s-ar întâmpla a fi la vremea când se face aducerea Jertfei şi, neştiind, s-ar împărtăşi, ce trebuie să se facă în privinţa acestuia?

Răspuns: Trebuie a se lumina, căci de Dumnezeu a fost chemat.

Canonul 5 al Sfântului Chiril al Alexandriei:

Iar dacă unii sunt supuşi excluderii, epitimisindu-se pentru greşeli, apoi, fiind catehumeni, ar fi să se sfârşească, să se boteze, şi să nu plece din cele omeneşti neîmpărtăşiţi de har, adică nefiind în comuniune; fiindcă se vede că şi aceştia trebuie să fie după legiuirile bisericeşti.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă catehumenul ar fi demonizat şi însuşi el sau rudele lui ar dori ca el să primească Sfântul Botez, dacă trebuie să-l ia sau nu şi mai ales când este spre moarte?

Răspuns: Dacă cel îndrăcit nu se va curăţi de necuratul duh, nu va putea primi Sfântul Botez; dar la sfârşitul vieţii se botează.

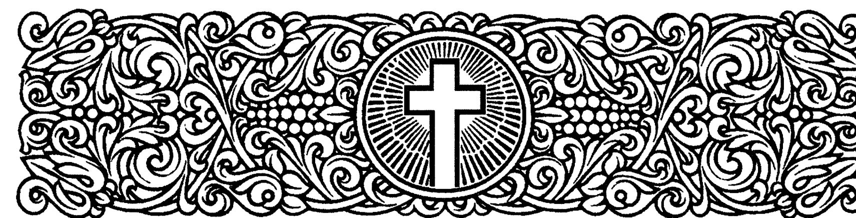
Canonul 4 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă vreun catehumen, fiind bolnav îşi iese din minte, şi nu poate însuşi mărturisi credinţa, şi rudele lui se roagă să primească Sfântul Botez, până este viu, se cuvine a i-l da sau nu?

Răspuns: Se cuvine a-l lua, dacă nu se bântuieşte de duh necurat.

Canonul 111 al sinodului local din Cartagina:

Aşijderea s-a hotărât ca, oricine ar zice că harul lui Dumnezeu, prin care cineva se îndreaptă prin Iisus Hristos, Domnul nostru, are putere numai pentru lăsarea păcatelor celor săvârşite deja, şi că nu dă încă ajutor spre a nu mai săvârşi altele, să fie anatema.

RÂNDUIALA DINAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni la facerea catehumenului sau a celui chemat la botez

Cel care urmează a se face catehumen, dacă va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar dacă va fi prunc, să-l aducă cei care vor să-i fie naşi şi să stea cu el înaintea uşilor bisericii; iar preotul, stând în uşa bisericii, cu epitrahilul pe grumaz, să-l descingă de brâu sau de faşă pe cel care vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu faţa spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculţ, numai în cămaşă, ţinându-şi mâinile în jos, slobode; iar dacă cel care vine să se boteze va fi prunc, să-l ţină naşa sau naşul, care trebuie să fie ortodocşi şi ei înşişi să fie botezaţi. După acestea preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe faţa lui, însemnându-l de trei ori la frunte, la gură şi la piept, şi zicând la fiecare închinare: Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul, punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

În numele Tău, Doamne, Dumnezeul adevărului, şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea peste robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt şi a se păzi sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la el înşelăciunea cea veche şi-l umple pe el de credinţa cea întru Tine, de

nădejde şi de dragoste, ca să cunoască el că Tu eşti Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, şi Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, şi Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble păzind toate poruncile Tale şi cele plăcute Ţie să săvârşească; că, de va face omul acestea, viu va fi prin ele. Scrie-l pe acesta în cartea vieţii Tale şi-l uneşte cu turma moştenirii Tale, ca să se preaslăvească de el numele cel sfânt al Tău şi al iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, şi al Duhului Tău Celui de viaţă făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el şi urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veseleşte-l pe el întru lucrul mâinilor lui şi în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ţie, închinându-se şi slăvind numele Tău cel mare şi preaînalt; şi să Te laude pururea în toate zilele vieţii sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cereşti şi a Ta este slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul citeşte următoarele patru rugăciuni de exorcizare sau de înlăturare a puterii celui rău, dintre care primele două cu faţa spre apus (adresate diavolului), iar celelalte două, cu faţa spre răsărit (adresate lui Dumnezeu):

Exorcismul întâi

Ceartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume şi S-a sălăşluit între oameni ca să surpe tirania ta şi pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemnul Crucii a biruit puterile cele potrivnice, soarele întunecându-se şi pământul clătinându-se, mormintele deschizându-se şi trupurile sfinţilor sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte şi a surpat pe cel ce avea stăpânirea morţii, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieţii şi a rânduit heruvimi şi sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te şi te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării şi a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile şi groaza Lui topeşte munţii; că Acela şi acum îţi porunceşte prin noi: Teme-te, ieşi şi te depărtează de la zidirea aceasta şi să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineaţa, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare a judecăţii. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce şade pe heruvimi şi caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea şi toate câte sunt în ea. Ieşi şi te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaş al lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor şi face pe îngerii Săi duhuri şi pe slugile Sale pară de foc. Ieşi şi te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta şi cu toţi slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit

numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Exorcismul al doilea

Dumnezeul cel sfânt, Cel înfricoşător şi slăvit, Cel ce este în toate lucrurile şi în tăria Sa neajuns şi nepătruns, Cel ce mai înainte ţi-a rânduit ţie, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi, nevrednicii robii Lui, îţi porunceşte, ţie şi la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene şi necurate şi spurcate şi urâte şi duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer şi pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut şi surd: Ieşi din om şi de acum să nu mai intri în el. Du-te; cunoaşte-ţi puterea ta cea deşartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-ţi aminte de Cel ce ţi-a poruncit ţie, după cererea ta, să intri în turma lor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul şi a pus înălţimilor hotar şi văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării şi în ape multe cărare tare; de Cel ce Se atinge de munţi şi ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca şi cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălţimile lui; de Cel ce a aşezat pământul pe temeliile lui şi nu se va clătina în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ. Ieşi şi te depărtează de la cel ce se pregăteşte către sfânta luminare. Juru-te cu Pătimirea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos şi cu cinstitul Lui Trup şi Sânge şi cu venirea Lui cea înfricoşătoare, că va veni, şi nu va zăbovi, să judece tot pământul, şi pe tine şi pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme şi focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeul nostru, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciunea întâi de exorcizare

Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, Cel ce tămăduieşti toată boala şi toată neputinţa, caută spre robul Tău acesta (N); cearcă-l, cercetează-l şi depărtează de la el toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate şi le depărtează şi curăţeşte lucrul mâinilor Tale. Şi, lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobeşte degrab pe Satana sub picioarele lui şi-i dă biruinţă asupra lui şi asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobândind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuri-

toare și cerești și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunea a doua de exorcizare

Stăpâne Doamne, Cel ce ești, Cel care l-ai făcut pe om după chipul și după asemănarea Ta și i-ai dat lui putința de a dobândi viața de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; Însuți primește în împărăția Ta cerească și făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoțește viața lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Apoi *preotul suflă asupra lui de trei ori*, în chipul crucii, și-l însemnează, *binecuvântându-l, iarăși de trei ori, la frunte, la gură și la piept*, zicând:

Depărtează de la el pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibează în inima lui (și zice aceasta de trei ori după care continuă rugăciunea astfel): duhul înșelăciunii, duhul vicleșugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurăția, care lucrează după învățătura diavolului.

Și-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale. Ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și ferind veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților în împărăția Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmează lepădările de Satana:

Fiind descins și desculț cel care vine să se boteze, *preotul îl întoarce cu fața spre apus* și, dacă va fi om în vârstă, își ridică mâinile în sus, iar

Preotul întreabă:

Te lepezi de Satana, și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui, și de toată slujirea lui, și de toată trufia lui?

Și răspunde cel care vine să se boteze, la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel care vine să se boteze, atunci răspunde nașul și zice:

Mă lepăd.

Preotul întreabă a doua oară:

Te lepezi de Satana, și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui, și de toată slujirea lui, și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde:

Mă lepăd.

Preotul întreabă a treia oară:

Te lepezi de Satana, și de toate lucrările lui, și de toți slujitorii lui, și de toată slujirea lui, și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde: Mă lepăd.

Preotul iarăşi întreabă pe cel ce se botează: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau naşul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

Preotul îl întreabă a doua oară: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau naşul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

Preotul îl întreabă a treia oară: **Te-ai lepădat de Satana?**

El sau naşul răspunde: **M-am lepădat de Satana.**

După aceea îi zice preotul: **Suflă şi-l scuipă pe el.**

Iar el sau naşul suflă de trei ori şi scuipă de trei ori spre apus.

Şi făcându-se acestea, urmează unirea cu Hristos:

Preotul întoarce cu faţa spre răsărit pe cel care se botează, care ţine mâinile slobode în jos, şi îl întreabă: **Te uneşti cu Hristos?**

Şi răspunde cel care vine să se boteze sau naşul: **Mă unesc cu Hristos.**

Preotul îl întreabă a doua oară: **Te uneşti cu Hristos?**

El sau naşul răspunde a doua oară: **Mă unesc cu Hristos.**

Preotul îl întreabă a treia oară: **Te uneşti cu Hristos?**

El sau naşul răspunde a treia oară: **Mă unesc cu Hristos.**

Apoi îl întreabă preotul: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau naşul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Şi îl întreabă preotul: **Şi crezi Lui?**

Şi el sau naşul răspunde: **Cred Lui, ca unui Împărat şi Dumnezeu.**

Apoi zice însuşi cel ce se botează, sau naşul pruncului, sau preotul însuşi, iar nu altcineva, Crezul sau Simbolul credinţei:

red întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute. Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care

din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om; şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat; şi a înviat a treia zi, după Scripturi; şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui; şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit. Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin proroci. Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

După rostirea Simbolului credinţei, preotul zice iarăşi către el:

Te-ai unit cu Hristos?

El sau naşul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Şi preotul îl întreabă: **Şi crezi Lui?**

Şi acela sau naşul răspunde: **Cred Lui, ca unui Împărat şi Dumnezeu.**

Şi zice: **Cred întru unul Dumnezeu...**, tot, până la sfârşit.

Şi după ce a rostit a doua oară Simbolul credinţei, preotul îl întreabă a treia oară: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau naşul răspunde: **M-am unit cu Hristos.**

Și iarăși îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

El sau nașul zice: **Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Și zice: **Cred întru unul Dumnezeu...,** tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a treia oară Simbolul credinței, îl întreabă preotul, de trei ori zicând: **Te-ai unit cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde de trei ori: **M-am unit cu Hristos.**

Apoi zice preotul: **Și te închini Lui?**

El sau nașul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Apoi zice preotul rugăciunea aceasta, intrând în biserică:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe el de omul cel vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învățătură despre Sfântul Botez

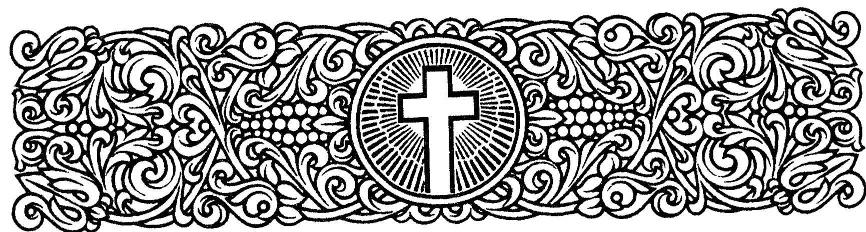
După Sfântul Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 61: Despre citirea rugăciunilor

Dator este preotul a citi deslușit sfintele rugăciuni și a le zice cu socotință și rar, iar dacă nu va fi vreo nevoie, să le citească în auz. Pentru că am auzit de la Părinți că, cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri, pătimesc aceasta, fiindcă preoții care i-au botezat pe ei n-au zis rugăciunile de lepădarea diavolului și celelalte sfinte rugăciuni cu luare-aminte. Deci, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie zise din început rugăciunile lepădărilor și celelalte rugăciuni, ci de mai multe ori, fiindcă și în Molitfelnic, de opt sau de zece ori scrie să le zici; și era și un obicei vechi al Bisericii ca în fiecare zi, adică în cele șapte zile ale săptămânii, să se zică acestea, de către preoții rugători, celor ce se botezau, și a opta zi iarăși se citeau de arhiereu sau de preotul care urma să săvârșească botezul; și într-acest chip se boteza de arhiereu sau de preot. Noi am văzut preoți cucernici botezând după ce, de trei ori, citeau acestea, fără lipsă.

Cap. 62: Se cuvine ca nașul celui ce se botează să fie ortodox și să fie cucernic

Trebuie să luăm bine seama a face nași pe creștinii ortodocși și, pe scurt, cunoscători ai credinței. Căci eu am auzit lucru foarte greu și fără socotință că unii fac nași ai copiilor lor pe hulitorii, pe vrăjmașii credinței, pe cei fără de Dumnezeu și pe eretici, pentru pricini omenești, nădăjduind de la ei ceva din cele omenești. Unii ca aceștia și taina o leapădă și pe copiii lor nu-i luminează, ci mai vârtos îi întunecă. Iar preotul care slujește se face părtaș celor depărtați de Dumnezeu. Căci cum ar putea să învețe dreapta credință cel ce hulește pe Dumnezeu, sau ce împărtășire are lumina cu întunericul, sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Precum scrie, cel ce face unele ca acestea osândit este.

SLUJBA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în sfită de culoare albă, punând şi mânecuţele; aprinzând toate lumânările în sfeşnice, ia cădelniţa şi vine la cristelniţă tămâind împrejur; după aceea, dând cădelniţa, se închină.

Apoi diaconul zice: **Binecuvintează, părinte;** iar preotul, *făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniţei,* zice cu glas:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: **Doamne, miluieşte.**

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei şi a dreptei credinţe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi a celor nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă de împărăţia cea nestricăcioasă cel ce se botează întru aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta care vine acum la sfânta luminare şi pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii şi moştenitor al veşnicelor bunătăţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit şi părtaş morţii şi învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-şi păzească el haina botezului şi logodirea duhului neîntinată şi fără prihană în ziua cea înfricoşătoare a lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie a naşterii din nou, spre iertarea păcatelor şi spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi, el şi noi, de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Şi în timp ce diaconul zice ectenia, preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Îndurate şi Milostive Dumnezeule, Care cercetezi inimile şi rărunchii, iar cele ascunse ale oamenilor numai Tu le ştii, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale şi descoperite înaintea ochilor Tăi; Care ştii şi cele ce sunt despre

mine, să nu Te scârbeşti de mine, nici să-Ţi întorci faţa Ta de la mine, ci treci cu vederea greşelile mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Şi-mi spală necurăţia trupului şi întinăciunea sufletului şi pe mine, întreg, cu totul mă sfinţeşte, cu puterea Ta cea nevăzută şi cu dreapta Ta cea duhovnicească; pentru ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea şi făgăduind-o cu deplină încredinţare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; aşa, Stăpâne, Cel ce singur eşti bun şi iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit şi înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus şi mă întăreşte spre slujirea acestei Taine mari şi cereşti. Şi fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naşte din nou prin a mea nevrednicie şi-l zideşte pe temelia Apostolilor şi a prorocilor Tăi; şi să nu-l surpi, ci sădeşte-l pe el sădire a adevărului în sfânta Ta sobornicească şi apostolească Biserică şi să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credinţă, să se slăvească şi prin el preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a şti că, la sfârşitul acestei rugăciuni, rostite în taină, preotul însuşi zice: Amin.

Apoi citeşte rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrările Tale şi nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Că Tu, de bunăvoie, toate aducându-le dintru neființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt, și fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdat, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut; Tu, trimițând din cer pe Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit curgerile Iordanului și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici, *afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori,* **zicând de fiecare dată:**

Tu însuți, dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta (de trei ori).

Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și *suflă asupra apei în chipul crucii, de trei ori,* **zicând rugăciunea aceasta:**

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate și să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață. Că Tu, Doamne, ai zis: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Duh. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftele înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit

cu asemănarea morţii Tale prin Botez, să se facă părtaş învierii Tale şi păzind darul Sfântului Tău Duh şi sporind aşezământul harului, să ia plata chemării celei de sus şi să se numere cu cei întâi-născuţi înscrişi în cer, întru Tine, Dumnezeul şi Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ţie se cuvine slava, puterea, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de-viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Şi ţinând diaconul vasul cu untdelemn, *suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori.*

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măslin, semnul împăcării şi al mântuirii din potop, şi ai închipuit prin acelea taina harului; şi ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârşiţi, Însuţi binecuvintează şi acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nestricăciune, armă dreptăţii, înnoire sufletului şi trupului, izgonire a toată

lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăţilor pentru cei care se ung cu credinţă sau vor şi gusta din el, spre slava Ta şi a Unuia-Născut Fiului Tău şi a Preasfântului şi bunului şi de-viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Şi preotul cântă, împreună cu cei ce se vor afla, Aliluia, *făcând o dată cruce, cu miruitorul înmuiat în untdelemn, în mijlocul apei sau turnând din vas.*

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – *şi face a doua cruce cu untdelemn în apă.*

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – *şi face a treia cruce cu untdelemn.*

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează şi sfinţeşte pe tot omul care vine în lume, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi este adus cel ce vrea să se boteze; iar *preotul ia din untdelemnul sfinţit cu două degete şi-i face chipul crucii pe frunte*, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

***Pe piept:* Spre tămăduirea sufletului. *Pe spate:* Şi a trupului. *La urechi:* Spre ascultarea credinţei. *La mâini:* Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit. *La picioare:* Ca să umble pe căile Tale.**

Şi, după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, *îl ia în mâini şi, ţinându-l drept şi căutând spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori,* zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin. La a doua afundare: şi al Fiului. Amin. Iar la a treia afundare: şi al Sfântului Duh. Amin; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi *îl așază pe brațele nașului, care ține în mâini o pânză albă.* Dacă este adult, îl îmbracă în haină albă, curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar strana cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Apoi *preotul își spală mâinile,* iar cântărețul citește

PSALMUL 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Se recomandă ca în acest moment preotul să dăruiască celui nou botezat *crucea baptismală,* zicând:

Zis-a Domnul: Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie (Marcu 8, 34).

Apoi binecuvântând preotul *lumânarea,* o dă în mâna celui botezat sau a nașului, zicând:

Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca, văzând faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri (Matei 5, 16).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunea ungerii cu Sfântul Mir

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie. Însuți Stăpâne, Preaîndurate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh și cuminecarea cu Sfântul Trup și cu scumpul Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe el întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă.

Izbăveşte-l de cel rău şi de toate uneltirile lui. Şi păzeşte sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curăţire şi în dreptate, ca, în orice faptă şi cuvânt bineplăcând Ţie, să se facă fiu şi moştenitor cereştii Tale împărăţii. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, după rugăciune, ***unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe spate, la mâini şi la picioare,*** **zicând:**

Pecetea darului Sfântului Duh.

După aceasta ***preotul, împreună cu naşul şi cu pruncul, înconjoară cristelniţa şi analogul, cădind şi cântând de trei ori stihul*** **(Gal. 3, 27):**

Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi şi-mbrăcat. Aliluia.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi prochimenul, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?
Stih: Domnul este apărătorul vieţii mele; de cine mă voi înfricoşa?
Diaconul: Înţelepciune.

APOSTOLUL (Romani, 6, 3–11)

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, au nu ştiţi că toţi câţi în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morţi, prin slava Tatălui, aşa să umblăm şi noi întru înnoirea vieţii. Căci dacă am fost altoiţi pe El prin asemănarea morţii Lui, atunci vom fi părtaşi şi învierii Lui. Cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci cel care a murit a fost curăţit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi vieţui împreună cu El, ştiind că Hristos, înviat din morţi, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăieşte, trăieşte lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă că sunteţi morţi păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 44: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Matei, 28, 16–20)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă; şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciunile la spălarea pruncului

Cel ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însuți, Stăpâne Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de vrăjmași; păzește-i nespurcată și neîntinată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând întru el, cu harul Tău, nestricată pecetea cea duhovnicească; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a slăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta, nou luminat, prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste el mâna Ta cea puternică și-l păzește cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată și-l învrednicește ca, bineplăcând Ție, să dobândească viața de veci. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeul nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit, ca să primim cununa Ta cea nepieritoare.

Ecfonisul cu glas tare:

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui pe noi și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, luând preotul fașa pruncului, *udă amândouă capetele și stropește fața lui*, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, *luând un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit*, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciunile la tunderea părului

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător şi din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului şi, punând capul peste celelalte mădulare, ai aşezat în el mai multe simţiri, care nu se împiedică una pe alta, şi ai acoperit capul cu peri, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; şi toate mădularele lui spre trebuinţă le-ai sădit, ca pentru toate să-Ţi mulţumească Ţie, preabunule meşter, Însuţi Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (N), care începe a-şi tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu naşii lui. Şi le dă lor să gândească toate întru legea Ta şi să facă cele bineplăcute Ţie. Că Milostiv şi Iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, prin săvârşirea Tainei Sfântului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfinţit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta şi pogoară peste capul lui binecuvântarea Ta. Şi, precum ai binecuvântat prin prorocul Samuel pe împăratul David, binecuvintează şi capul robului Tău (N), prin mâna mea, a păcătosului, însoţindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creşterea şi cu căruntețile bătrâneţilor, să-Ţi înalţe slavă şi să vadă bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii sale. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi ***preotul îl tunde pe el în chipul crucii,*** **zicând:**

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, după ce ***pune părul în cristelniţă,*** **preotul (diaconul) zice:**

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomeneşte pe naşi), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi îndată *să-l împărtăşeşti cu Sfintele Taine* căci, întâmplându-se a se săvârşi din viaţă neîmpărtăşit, greşeşti de moarte. Deci, cântându-se la strană: Trupul lui Hristos primiţi şi din izvorul cel fără de moarte gustaţi, *pruncul va fi împărtăşit cu Sfintele Taine între Uşile Împărăteşti.*

Apoi preotul face otpustul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule..., Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Şi *otpustul* acesta:

Cel ce, în Iordan de la Ioan, a binevoit a Se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, şi pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

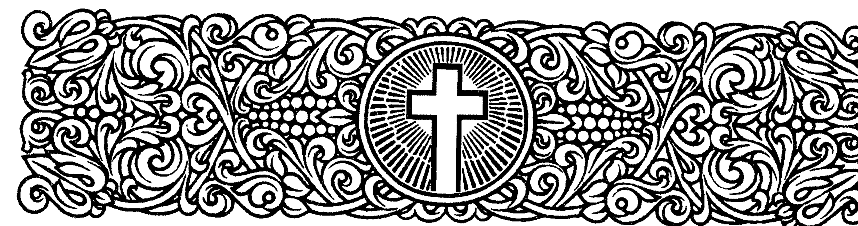
Strana: Amin.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

Să se ştie că pruncul botezat trebuie împărtăşit cu Sfintele Taine, că, întâmplându-se a se săvârşi din viaţă neîmpărtăşit, păcat de moarte se va socoti preotului.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a şti că dacă pruncul va fi atât de slab, încât să fie primejdie şi îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, într-o astfel de întâmplare, se aduce apă şi preotul lasă acea lungă rânduială şi săvârşeşte slujba pe scurt, după cum se arată mai jos, începând aşa:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit pe el cu înfricoşător şi slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus

de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoşător eşti şi cine Îţi va sta împotrivă? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta şi spre apa aceasta, şi-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea pizmaşii zidirii Tale, că am chemat Doamne numele Tău, cel minunat, slăvit şi înfricoşător pentru cei potrivnici.

Şi îndată toarnă untdelemn în apă şi apoi îl botează pe prunc, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N) şi celelalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Şi după aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu el masa şi cristelniţa, după obicei, cântând: Câţi în Hristos v-aţi botezat... Şi făcând sfârşit, îl împărtăşeşte.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare şi ungere.

SE CUVINE A ŞTI, iarăşi că, dacă va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, şi nu s-ar întâmpla să fie în preajmă preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefiind nici un bărbat, orice femeie, luând apă, să-l boteze, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Bărbatul sau femeia care vor face acest botez, trebuie să aibă ei înşişi botezul ortodox. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir şi toată slujba Botezului după cuviinţă.

MĂRTURISIREA (SPOVEDANIA)

ÎNVĂŢĂTURĂ DESPRE SPOVEDANIE

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioşilor, Mărturisirea este ca a doua curăţire şi ca al doilea Botez. Drept aceea, se cuvine ca noi toţi, mireni şi monahi, clerici, preoţi şi arhierei să ne mărturisim păcatele şi niciunul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toţi am greşit şi păcătuim; să nu uităm că Mântuitorul şi Judecătorul vine; drept care şi apostolul zice: «să lepădăm dar faptele întunericului şi să ne îmbrăcăm în armele luminii» (Romani 13, 12). Şi cum că tuturor le este de trebuinţă mărturisirea sau pocăinţa, însuşi apostolul Iacov întăreşte zicând: «mărturisiţi-vă unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul ca să vă vindecaţi» (Iacov 5, 16).

Pocăinţă arată cineva când în toată vremea se umileşte şi se socoteşte pe sine păcătos şi cu inimă înfrântă şi cu suflet umilit aleargă la mărturisire şi căinţă; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea, se cuvine vouă, părinţilor duhovnici, să nu vă leneviţi în aceasta, nici să aşteptaţi ca păcătoşii de la sine să se întoarcă la pocăinţă; ci mai ales voi să umblaţi, căutând şi cercetând pe cel păcătos şi în tot chipul să-l atrageţi, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greşite, să-l aduceţi către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă aşa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zaheu şi pe femeia desfrânată. Căci Zaheu cu umilinţă şi-a spus toate păcatele şi a făgăduit să-şi îndrepte viaţa sa şi să pună început de fapte bune; iar femeia desfrânată, luând un vas cu mir de mult preţ şi stând la picioarele Lui, în spate, că în faţă nu cuteza, cu lacrimi le uda şi, cu părul capului său ştergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea şi Hristos i-a zis: «iartă-se ţie păcatele tale» (Luca 7, 47); iar lui Zaheu i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia» (Luca 19, 92). Vezi dar cum, pentru călduroasa şi adevărata lor pocăinţă, le-a dăruit şi iertarea păcatelor şi mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăţilor le zice: «depărtaţi-vă de la Mine cei ce lucraţi fărădelegea» (Matei 8, 23). Şi celor ce defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «nicicum nu se va ierta hula lor» (Matei 12, 32). Asemenea şi cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască nu vor fi iertaţi, după cum mărturiseşte evanghelistul Luca (13, 5), zicând: «de nu vă veţi pocăi, toţi aşa veţi pieri»; asemenea şi celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «iată se lasă casa voastră pustie» (Matei 23, 38).

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată şi cu umilinţă, iar nu cum zic unii (lucru de râs), că mâncând şi bând se deschide inima spre mărturisire; şi plini fiind de beţie se încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine şi împotriva Celui ce zice: «luaţi aminte de voi, ca nu cumva să se îngreuieze inimile voastre cu îmbuibarea şi beţia, şi fără de veste să vină peste voi pieirea» (Luca 21, 34). Şi cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri şi cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luaţi aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiţi astfel de mărturisire.

Se cuvine ţie, o, duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele şi a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câştig lumesc, care-ţi va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de canoanele Sfinţilor Părinţi să nu îngreuiezi, nici să uşurezi pe

cineva, ca să nu te faci pe tine părtaş la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii şi nimeni nu se poate socoti pe sine mai învăţat, nici mai înţelept şi nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât Sfinţii Părinţi.

Drept aceea, nimeni să nu se înşele pe sine şi să creadă că ar putea fi mai iertător decât Sfinţii Părinţi, purtându-se ca un om fără grijă şi păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Şi cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât Sfinţii Părinţi? Şi de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceştia îi defaimă şi lucrează afară de canoanele şi hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos şi este fără temei, abătut fiind de la pravila sfintelor canoane. Deci toate să le facem după canoane şi după hotărârile Părinţilor, dacă voim a moşteni în noi harul lor, şi dacă voim ca iertarea păcatelor, pe care o dăm, să fie adevărată şi încredinţată.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele uşurări peste canoanele Sfinţilor Părinţi, acestea sunt: când cineva vine la el şi se arată cu căinţă fierbinte şi plină de umilinţă pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greşelilor sale, cu adâncă şi duioasă frângere a sufletului său, şi cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de ele şi cu inimă curată, încă şi cu nefăţarnică silinţă către faptele cele bune însoţite de înfrânare şi milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisesc şi Sfinţii Părinţi. Deci, pe unul ca acesta să-l primeşti şi cu dragoste să-l mângâi cu vorba, şi-i poţi face încă şi ceva uşurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să ştii încă şi aceasta, o, duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna şi a atrage pe toţi către Dumnezeu cu dragostea învăţăturii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căinţă de la noi toţi, ca pe toţi să ne mântuiască şi nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea şi înţelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că dacă vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 de ani; şi iarăşi vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puţină decât un copil de 15 ani. Ia seama, dar, că Dumnezeu ne judecă după mintea şi priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Astfel poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulţi dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă pe duhovnic, ci numai când sunt

aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulţi îi află fără grai şi aşa rămân nemărturisiţi şi pier sufleteşte şi trupeşte; de aceea, căutaţi a avea grijă de aceasta şi, când se îmbolnăveşte vreunul din enoriaşii voştri, să nu aşteptaţi, nici să-l lăsaţi până la cea din urmă slăbiciune, când i se va lega limba, ci să vă siliţi de cu vreme a-l îndrepta sufleteşte după învăţătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credinţă; şi aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiţi, să-l îndreptaţi şi aşa să-l împărtăşiţi cu Sfintele Taine, învăţându-l a avea în mintea sa nădejdea vieţii de veci.

De asemenea, la sfintele sărbători, în posturi şi mai ales în Postul Mare, după cum este ştiut, mulţi din parohieni nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înşii petrec tot Postul cel Mare fără nicio grijă de mântuirea sufletului lor şi tocmai aproape de Paşti, când nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să audă măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin şi, ca nişte furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi şi ei, rătăciţii, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ci, ca şi cum ar fi fost curăţiţi de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte şi aşa, întinaţi, se împărtăşesc cu preacuratele şi Sfintele Taine.

Să învăţaţi, dar, pe unii ca aceştia ca în toate posturile şi sărbătorile, şi mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi şi peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creştinilor, şi să aibă grijă ca toţi să-şi mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă, a Sfintelor Pătimiri, curăţindu-se prin pocăinţă şi pregătindu-se de la mic până la mare ca să-şi împlinească din vreme canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc; şi nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toţi să fie pregătiţi şi nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios şi afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătaţi Bisericii, ori să-l lăsaţi cu totul neîmpărtăşit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce şi-şi va recunoaşte păcatul său.

ÎNVĂŢĂTURĂ

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic, cum să înveţe fără sfială pe cei ce vin la spovedanie

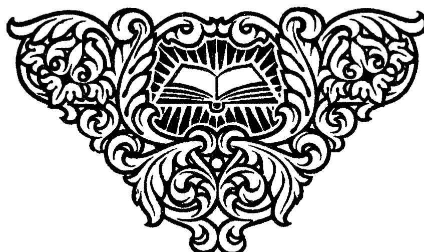
Cel ce va trebui să ia asupră-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă şi chip de virtute: înfrânat, smerit, lucrător de toată fapta bună, în tot ceasul rugându-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvântul înţelegerii şi al cunoştinţei, ca să poată îndrepta pe cei păstoriţi de el. Şi mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieştii Scripturi, a Legii Vechi şi a celei Noi; să ştie pe de rost cele zece porunci şi cu de-amănuntul să le păzească; să ştie, de asemenea, Tainele şi dogmele credinţei ortodoxe; să postească întâi el miercurea şi vinerea peste tot anul şi orânduitele posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleştile şi soborniceştile canoane, ca, din bunătăţile ce are el, să poată porunci şi altora ca să le facă. Pentru că, de va fi el însuşi fără învăţătură şi neînfrânat şi iubitor de dezmierdări, cum va putea învăţa pe alţii fapta cea bună? Sau cine ar fi atât de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzându-l pe el că este fără de orânduială şi beţiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: «mai crezută este vederea decât auzul».

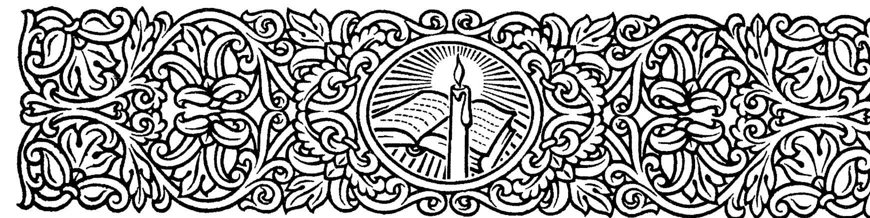
Drept aceea ia aminte la tine, o, duhovnice, ca nu pentru nepurtarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mâna ta se va cere. Căci iarăşi zice Scriptura: «blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă». Să nu te grăbeşti, ci, pe rând, cum aici s-a însemnat, pe câte unul să întrebi, nemirându-te de mărimea sau mulţimea păcatelor ce ţi se vor spune, nici înfricoşându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturiseşte şi să ascundă păcatele sale; ci cu faţa blândă să-i zici că în orice fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l şi părăsindu-l şi plinindu-şi canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte iarăşi ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările şi faptele păcatelor, să le aţâţi şi în inima ta.

Aşijderea şi marele Vasile zice: «să nu te temi de om pentru mărirea şi căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici; nici să te ruşinezi de vreunul din cei mari ai pământului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu cutezi a-l îm-

părtăşi cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieştile canoane poruncesc tuturor celor nevrednici să nu se împărtăşească, pentru că, de vor îndrăzni, în veac se vor osândi; şi de nu se vor întoarce, vai şi lor şi celor ce-i împărtăşesc pe ei». Acestea şi altele ca acestea să păzeşti. Şi mai înainte de toate, să păzeşti în întregime toate dumnezeieştile porunci, ca să te poţi mântui pe tine şi pe cei ce te vor asculta pe tine.

Şi niciunul dintre preoţi, fără binecuvântarea arhiereului eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela cu pravila se va pedepsi ca un călcător al dumnezeieştilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci şi pe câţi s-au mărturisit la el, căci sunt nemărturisiţi. Şi câte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al soborului din Cartagina şi după canonul 43 al aceluiaşi sobor.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să stai tu îmbrăcat în toate veşmintele preoţeşti înaintea icoanei Stăpânului Hristos şi, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil şi felon să nu îndrăzneşti a mărturisi.

Apoi fă început, zicând aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 185). Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii... (Acestea caută-le înapoi la paginile 10–11).

Apoi citeşte aceste

Rugăciuni de iertare

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care, prin prorocul Tău Natan, ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui şi ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăinţa lui,

Însuţi şi pe robul Tău acesta (N), care se căieşte de păcatele pe care le-a făcut, primeşte-l cu ştiuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de el, Cel ce ierţi nedreptăţile şi treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; şi, de şaptezeci de ori câte şapte, să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, aşa şi mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Altă rugăciune

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, Păstorule şi Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici şi păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuţi Stăpâne, slăbeşte, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greşelile cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele prin călcare de poruncă şi prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Şi în orice chip, ca un om, purtând trup şi vieţuind în lume, a fost înşelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu ştiinţă, sau cu neştiinţă; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestem preoţesc este, sau sub blestemul său a căzut, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-a jurat şi l-a călcat, Însuţi ca un bun Stăpân, care nu ţii minte răul, binevoieşte să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui şi blestemul şi jurământul după mare mila Ta. Aşa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, slujitorul Tău care mă rog bunătăţii Tale pentru robul Tău acesta (N), şi treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăveşte-l pe el de chinurile cele veşnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în cer; şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în cer. Că Tu singur eşti fără de păcat şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulţi, şi şade pe scaun cu faţa senină, ca şi când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel ce se spovedeşte să stea cu capul descoperit, cu mâinile strânse la piept, plecându-şi capul în jos cu umilinţă şi cu frică de Dumnezeu. Şi duhovnicul zice către cel ce se mărturiseşte acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilinţă. Deci nu te ruşina, nici nu te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată, şi sfânta Lui icoană este înaintea noastră. Iar eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să ştii că toate păcatele de două ori le vei avea; ia seama, dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Și așa să-l întrebi pe el cu dinadinsul pe rând, una câte una; și să-l aștepți până când va răspunde la fiecare întrebare. Și de va ști cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va ști, arată-i-le toate pe rând, deslușindu-i fiecare poruncă și îndemnându-l ca să le învețe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeiești

1. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare a câte sunt în cer sus, sau pe pământ jos, în apă și sub pământ; să nu te închini lor, nici să slujești lor.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.

4. Adu-ți aminte de ziua Domnului ca să o sfințești pe ea. În șase zile muncește și săvârșește toate lucrările tale, iar în ziua a șaptea te odihnește, căci este ziua Domnului Dumnezeului tău.

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu fii desfrânat.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu poftești femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sunt ale lui.

Și mai înainte de toate, să-l întrebi despre credință, zicându-i:

Mai întâi de toate, spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfânta și de-viață-făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturisește să răspundă așa:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, și întru unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut și întru unul Duhul Sfânt, Care de la Tatăl purcede, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare: **Dar crezi că soborniceasca și apostoleasca Biserică este sădită și crescută în Răsărit și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și că de atunci până acum stă neschimbată și neclintită? Sau te îndoiești de vreo oarecare poruncă sau învățătură?**

Și de va crede drept și fără îndoială și de va ști carte, să zică Simbolul credinței până la sfârșit. Adică: Cred întru unul Dumnezeu...

Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită și neschimbată.

Întrebare: **Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului Duh, nu dă numai iertarea păcatului strămoșesc și a celor făcute de noi, ci dă și tărie și putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; și mai ales ai nădejdea vieții de veci?**

Răspuns: **Cred și mărturisesc un Sfânt Botez, care se face prin harul Sfântului și de-viață-făcătorului Duh, spre spălarea păcatului strămoșesc și a celor în care noi, de bună-voie, prin nepurtarea de grijă, cădem; și, cu bună nădejde, așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să vie.**

Întrebare: **Spune-mi, nu cumva ești eretic sau despărțit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetând adunările lor, ascultând învățătura lor, sau citindu-le cărțile?**

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduință făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeiești le-ai socotit minciuni?

Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta, împlinindu-ți singur poftele trupești? Nu cumva și acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femei? și ce fel a fost, față bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudenii sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire? sau cu vreun fel de dobitoc?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva și apoi ai jurat că nu știi, sau altul a furat și tu ai ascuns furtișagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mari, cu vreun fel de pâră dreaptă sau strâmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moșii, dobitoace sau altceva?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ți facă vrăji, sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră (amuletă, talisman), ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinții tăi, sau pe preoți, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu el, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale și rugăciunea ta și orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sunt.

Spune-mi, n-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâșiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, pe care sfânta pravilă ne oprește a le mânca?

N-ai mâncat miercurea și vinerea carne, ouă sau brânză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărât Credința sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau trufit cu mărire deșartă; sau ești bețiv, sau fumător (sau ai consumat droguri) din care pricină îți pierzi trupul și sufletul?

Nu cumva ai știut de vreun fel de păgubiri și furturi și, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădești, ci ai tăcut, făcându-te și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gândul ca în urmă să păcătuiești cu vreunele din acele persoane?

Nu cumva trăiești în concubinaj, fără binecuvântarea Sfintei Taine a Cununiei?

N-ai țiitoare, sau, dacă ai lăsat-o, cauți și acum prin scrisoare, sau altfel, a înnoi cu ea dragostea?

N-ai făcut strâmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără măsură și, îmbătându-te, ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Sau n-ai vărsat din pricina beției, sau după ce te-ai împărtășit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoți să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă (sau să facă avort), să facă desfrânare, sau alte răutăți să facă, spre paguba și ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomie, sau nu te-ai însoțit la alte răutăți cu ei?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii și nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alții dobândă cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva și din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greșeala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții tăi ca să-i pomenești la Sfintele Liturghii, lucru care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfânt numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrătești împotriva Lui, la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise și din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavolești?

Oare, primești și nu izgonești îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și umblă diavolul pururea cercând inimi fără pază. Drept aceea, se cuvine nouă pururea să-l izgonim, stându-i împotrivă cu gândul cel către Dumnezeu.

Te mărturiseşti de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an?

Ţi-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Oare, te mărturiseşti mereu la acelaşi duhovnic? Sau neguţătoreşti mărturisirea umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva eşti pizmuitor şi neiubitor de oameni, şi nu cumva te sileşti pururea spre paguba şi răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, având pizmă sau vrajbă cu cineva, şi n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moşii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea, zicând către el aşa:

Socoteşte aceasta, fiule iubit al sfintei noastre Biserici Ortodoxe, că nouă tuturor, deobşte, mari şi mici, bogaţi şi săraci, ne este de trebuinţă pocăinţa. Şi, precum sufletul este mai de preţ decât trupul, aşa şi mântuirea lui este de mai mare folos şi câştig, precum şi Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăieşte, zicând: «ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată şi îşi va pierde sufletul său?». Se bucură, dar, în acest ceas sufletul meu, înţelegând că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu ştie Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care, din fragedă vârstă, ai crescut în acestea şi cu ele te-ai hrănit; din care, şi duhovniceşte ca dintr-un izvor al vieţii adăpându-te, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învăţătură văzându-te eu îndestulat, nădăjduiesc că, fără sfială, neîmpiedicându-te de nici un fel de pricină, ca şi către doctorul tău, în acest ceas curăţitor, toate rănile tale pe care, ca un vieţuitor în lume, le-ai dobândit din diferite întâmplări, fără făţărnicie le vei arăta ca să iei adevărată tămăduire de la Însuşi Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul şi Mântuitorul sufletelor şi al trupurilor noastre.

Şi apoi să-l întrebi de toate pe rând, cum crezi, însă ţine seama, duhovnice, de este slujbaş, dregător mare sau mic. Şi aşa pe rând, după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi şi acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva iei mită la judecată? Judeci curând sau laşi pe cel sărac de pieire din cauza lenevirii şi pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire şi le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moşie sau alte bunuri?

Porţi grijă şi conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce ţi s-a încredinţat, nefăcând necazuri şi nedreptăţi unora sau altora?

Chiverniseşti bine, precum place lui Dumnezeu, casa şi slujitorii tăi?

Nu ţi-ai lăsat sau şi acum nu ţii la cinstea şi dragostea soţiei tale şi te porneşti cu poftă spre slujnicele ce ai în casă?

Înveţi pe fiii sau pe fiicele tale, precum şi pe slugile şi slujnicele tale, să urmeze poruncile bisericeşti? Căci multe din slugi, neînvăţând poruncile lui Dumnezeu, pier, şi tu vei da seama.

Nu sileşti pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sărbători, sau să argăţească mai mult decât este cu dreptul?

Ai plătit argaţilor, slugilor şi muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila şi, din lăcomie, nu te-ai îndurat să dai înapoi?

Ai ştiut de vreo nedreptate ce avea să vină asupra oamenilor şi nu te-ai silit, cu cuvântul, după putinţă, a ajuta pe cei primejduiţi şi a opri nenorocirea?

Miluieşti, după puterea ta, pe cei lipsiţi?

Mângâi pe cei întristaţi sau treci cu vederea pe cei mâhniţi?

Cercetezi bolnavii şi pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temniţele şi pe cei ce sunt închişi, şi mai ales pe văduvele sărace şi neputincioase şi pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit şi nedreptăţit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecată?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărnicit vreo moşie cu strâmbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l cobori din cinste şi să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primeşti sfaturile ereticilor sau pârile lor împotriva creştinilor ortodocşi, şi nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stat împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău, întru cele ce te-a învăţat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău şi n-ai luat iertare de la ei?

Şi mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii şi a canoanelor Sfinţilor Părinţi?

Iar dacă este femeie să o întrebi pe rând aşa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ţi-ai otrăvit pântecele ca să lepezi copiii, sau, grea fiind, n-ai umblat fără rânduială, ridicând ceva sau alergând peste putinţă, sau altceva ţi s-a întâmplat şi ai născut pruncul fără de vreme sau mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoc ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să ştii cât vei trăi? Sau câţi copii vei naşte, sau să ştii ceva din cele neştiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau când ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul, având bărbat, şi nu l-ai înşelat cu alte feluri de meşteşuguri, cu minciuni sau cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la el, spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiva spre desfrânare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobeşti sau sulimeneşti, sau nu te ungi cu alte feluri de mirosuri, punându-ţi în gând să amăgeşti pe tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri sulimenită în sfânta biserică, tulburând pe creştini, şi nu cumva vorbeşti în biserică, spre paguba ta sufletească şi spre ocara ta trupească?

Nu joci şi râzi în chip nestăpânit şi fără socoteală şi nu cumva umbli din casă în casă fără treabă şi gura o porneşti nestăpânită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porţi cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăşti, sau îl nedreptăţeşti, sau, pentru multă mândria ta, îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl porneşti cu mânie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe el ca să vă răzbunaţi asupra cuiva pentru vreo greşeală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă şi tu l-ai oprit? Sau, din lene, nu porţi grijă de casa ta precum trebuie?

Şi aşa, cu toată socoteala şi purtarea de grijă, să iei seama celor ce se mărturisesc la tine, ţinând seamă de este slujbaş sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; şi învăţându-l să-i zici aşa:

Iată, de acum, de toate acestea dator eşti să te păzeşti, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creştineşti. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ţi ajute; şi mai mult păzeşte-te ca să nu te mai întorci la greşelile pe care le-ai făcut, ca să nu fii de râs şi batjocură diavolilor şi lumii. Căci păcatele niciun folos nu aduc creştinilor, ci neputinţă, boală, sărăcie şi multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă, arvunesc osândă veşnică şi chinul iadului. Drept aceea, datori suntem toţi, mici şi mari, săraci şi bogaţi, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu şi cu cucernicie să vieţuim, ca pururea să fim întăriţi cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicându-le către el şi întrebându-l cu de-amănuntul, şi el iarăşi cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le şi descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ţi capul. Şi, plecându-şi el capul şi îngenunchind, citeşte-i aceasta:

Rugăciune de dezlegare

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeule, Cel ce ești mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate și Îndelung-Răbdătorule, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, Însuți și acum milostivește-Te asupra robului Tău (N) și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă-l și-l unește cu sfânta Ta Biserică întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți Se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și, sfârșind rugăciunea, zi ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Citețul: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și vreme de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fă sfârșitul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. După aceea, punând mâna pe capul lui, zi această

Dezlegare

Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să-ți ierte ție, fiule (N), toate păcatele. Iar eu, nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, zicând sfârșitul dezlegării acesteia, fă semnul sfintei cruci cu mâna pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Și așa să-i dai canonul pe măsura păcatelor lui; și, dacă va fi făcut păcate mai multe și mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtășanie mai mulți ani; iar cele mai ușoare păcate să i le ierți lui, pentru canonul cel mai mare ce l-ai dat. Însă, pentru păcatele mari, să zici către el așa:

Fiule, atâția ani poruncesc dumnezeieștii părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Și, de vei avea grijă să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinților părinți, ca să te împărtășești, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar dacă vei fi bolnav și tare slăbit, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și dacă te vei însănătoși, iarăși vei rămâne oprit atâția ani câți ți s-au poruncit, până când vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintâi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pe acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice:

Că, dacă va fi părăsit omul păcatul, din acel moment să-i socotești și canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani trebuie să se lipsească de Sfânta Împărtășanie; pe acesta să-l întrebi, și, dacă va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi, iar dacă va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canonisești numai cu cei cinci. Și pentru altele, așa să

faci scăderea. Că, după cum grăieşte marele Vasile, câtă vreme va face omul păcatul şi nu se va împărtăşi, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăseşte păcatul; şi dacă se va întâmpla ca iarăşi să cadă în păcat, iarăşi de la început se cuvine să i se dea canonul. Iar dacă se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii canonului celui neîmplinit sau ai canonului păcatului celui făcut de curând. Şi al cărui păcat va fi canonul mai mare, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; şi după facerea păcatului celui de pe urmă, dacă se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de la Sfânta Împărtăşanie, acei ani şi vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socoteşte şi aceasta:

Că, dacă se va afla acel om cu bună cucernicie şi va veni să facă în toate zilele metanii după putinţă, să-i ierţi un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtăşească; şi de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierţi şi alt an. Dacă va posti miercurea şi vinerea, după porunca Sfinţilor Apostoli, să-i ierţi încă un an. Dacă va vrea să postească şi lunea – să nu mănânce carne – să-i mai laşi un an. Dacă va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i laşi încă un an. Dacă va fi mai jos de 20 de ani, să-l canoniseşti mai puţin.

Iar dacă va vrea să se pocăiască de păcate şi va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierţi a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obşte, să-i laşi jumătate din canon. Iar dacă va cădea, după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂŢĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele Sfintelor sinoade şi ale Sfinţilor Părinţi, şi cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, 15 ani să nu se împărtăşească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul 20 de la Ancira, pe preacurvari ca şi pe curvari îi canoniseşte, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie şi alte fapte bune.

Sodomia, 15 ani: canoanele 7, 62 şi 63 ale marelui Vasile; 59 al Sf. Ioan Postitorul.

Curvia cu dobitoc, 15 ani: canonul 63 al marelui Vasile.

Pentru curvie, 7 ani: canonul 59 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile; 26 şi 65 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată şi de o maică, 20 de ani să nu se împărtăşească: canonul 67 al marelui Vasile. Iar Ioan Postitorul zice, 15 ani: canonul 24.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra, 11 ani, după canoanele 79, 67, 75 ale marelui Vasile; 26 al Sf. Ioan Postitorul.

Cu vară primară, 10 ani; cu a doua vară, 9 ani; cu mama naşei sale, 11 ani; iar cu naşa, 20 ani; cu cumnata, 11 ani. Femeia ce va curvi cu doi fraţi, 11 ani: canoanele 60, 63 şi 58 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cu mama vitregă, 20 de ani, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, 12 ani, după Ioan Postnicul: canonul 25.

Aşijderea femeile care n-au bărbaţi, cu canonul curviei să se canonisească, adică 7 ani.

Iar cele cu bărbaţi, cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulţi, şi anume 15 ani.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, 15 ani şi preot să nu se facă. Aşa să canoniseşti şi pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai uşor s-o canoniseşti, însă precum vei pricepe tu sila ei: canonul 65 al Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va umbla cu femeie străină, peste fire, 15 ani.

Cel ce jură strâmb, 10 ani, iar de a făcut aceasta de nevoie, 6 ani: canoanele 64 şi 82 ale marelui Vasile.

Martorul mincinos, 6 ani.

Cel ce face malahie, post de 40 de zile, şi metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtăşească, şi câte 50 metanii pe zi: canonul 20 al Sf. Ioan Postitorul.

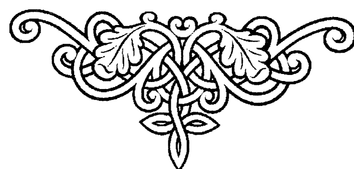
Iar de a făcut unul cu altul malahie, peste 80 de zile, sau 2 ani să nu se împărtăşească şi câte 50 metanii pe zi: canonul 11 al Sf. Ioan Postitorul.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinţilor lui, 3 ani să nu se împărtăşească, mâncând lunea, miercurea şi vinerea, o dată, şi metanii 200 pe zi.

Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, pentru că rugăciunea lui spre blestem şi spre păcate se socoteşte, şi să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Femeia care-şi va omorî pruncul de la sân, 7 ani să nu se împărtăşească: canonul 2 al Sfântului Vasile cel Mare.

NUNTA

SLUJBA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, aşezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând şi făcliile în sfeşnice. Şi, venind cei care vor să se logodească, cu naşii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirii în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, mireasa în stânga, adică spre nord, naşul în dreapta bărbatului, naşa în stânga miresii. Preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând naşilor făclii aprinse să le ţină în mâna dreaptă; şi, binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădeşte după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul zice cu glas tare:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: **Cu pace, Domnului să ne rugăm.**

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor fii spre moştenirea neamului, şi toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârşită, paşnică şi ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântaţi ei în deplină înţelegere şi în credinţă tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziţi ei în viaţă şi purtare fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită şi viaţă neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviţi ei şi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Dumnezeule cel veşnic, Care pe cele despărţite le aduni întru unire şi ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca şi i-ai arătat pe ei moştenitori făgăduinţei Tale; Însuţi binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor), povăţuindu-i pe ei spre toată fapta bună. Că milostiv şi

iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne. Şi preotul citeşte în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi aceştia în pace şi într-un gând.

Preotul zice cu glas tare ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii peste Sfânta Evanghelie, apoi pe faţa bărbatului, atingând fruntea mirelui şi a miresei, zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi-l pune preotul, împreună cu nunul, în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Aşijderea şi cu inelul miresei, făcând chipul crucii peste Sfânta Evanghelie şi apoi pe faţa miresei, atingând fruntea miresei şi a mirelui, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Apoi preotul pune inelul, împreună cu nuna, în degetul inelar al mâinii drepte a miresei. După aceasta, nunii schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam, ai călătorit în Mesopotamia, trimiţându-l să logodească femeie stăpânului său Isaac şi, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuţi binecuvintează logodna robilor Tăi (N) (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor) **şi întăreşte cuvântul pe care şi l-au dat. Uneşte-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească şi femeiască şi de la Tine se însoţeşte bărbatului femeie spre ajutor şi spre dăinuirea neamului omenesc. Însuţi, dar, Stăpâne Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moştenirea Ta şi făgăduinţa Ta peste robii Tăi, părinţii noştri cei aleşi ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) şi spre roaba Ta (N) şi întăreşte logodna lor în credinţă, în înţelegere, în adevăr şi în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire şi să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în ţara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru Cel ceresc S-a îndurat spre fiul**

cel risipitor, când a zis: Daţi inel în dreapta lui şi, junghiind viţelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea Roşie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit şi pământul s-a întemeiat. Şi dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvântul Tău cel puternic şi cu braţul Tău cel înalt. Însuţi dar şi acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească (se face semnul binecuvântării asupra mirilor) şi îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieţii lor. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate câte sunt şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, dacă urmează îndată Cununia, începe a se cânta Psalmul 127, iar dacă nu urmează îndată Cununia, se rostesc ectenia şi otpustul:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea sa.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi a satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi dreptslăvitorii creştini, care sunt de faţă la săvârşirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi otpustul zilei.

Scurtă învăţătură despre nuntă, după Sfântul Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 280: Despre nuni

Se cuvine a şti că nunii cei primitori ai curăţiei şi ai unirii, fiind părinţi şi învăţători ai unirii într-un gând şi ai însoţirii, trebuie să fie ortodocşi şi iubitori de Dumnezeu.

*

Se cuvine a şti şi aceasta, că de vor vrea să se cunune cei logodiţi îndată după logodnă, aşa precum sunt strânşi în biserică, numaidecât începe preotul Psalmul "Fericiţi toţi..." şi corul credincioşilor sau cântăreţii cântă: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie, după cum s-a arătat la începutul cununiei.

*

Iar de va fi trecut câtăva vreme după logodna lor, atunci preotul având ştire, iarăşi pregăteşte masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând peste Sfânta Evanghelie, în locul inelelor, cununiile: a bărbatului de-a dreapta şi a femeii de-a stânga. Şi venind cei ce vor să se cunune, având lumânări aprinse, îi cădeşte preotul, citind Psalmul 127, iar credincioşii sau cântăreţii, la fiecare stih, cântă: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin cei logodiţi, cu naşii lor, în biserică, stau înaintea mesei, pe care se află Sfânta Evanghelie, Sfânta cruce, cununiile (a bărbatului în dreapta şi a miresei la stânga), paharul cu vin şi pâine şi sfeşnice cu lumini. Naşii ţin lumânările aprinse, preotul îi cădeşte, citind Psalmul 127. Credincioşii sau cântăreţii cântă la fiecare stih: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Fericit eşti; bine-ţi va fi!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Apoi, închinându-se, preotul sărută Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununiilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoţesc unul cu altul, prin taina nunţii, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca şi aceea din Cana Galileei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor bună înţelegere, viaţă cumpătată şi rod pântecelui spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor şi a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria naşterii de prunci buni şi purtare fără de prihană în viaţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le împlinească lor şi nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviţi ei şi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat şi Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea Ta de oameni, ai prefăcut coasta strămoşului Adam în femeie şi i-ai binecuvântat pe ei şi ai zis: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi stăpâniţi pământul; şi pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoţire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup, şi pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam şi ai deschis pântecele Sarrei, şi l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi şi ai binecuvântat naşterea ei; Care ai însoţit pe Iacov cu Rahela şi din ei ai arătat doisprezece patriarhi; Cel

ce ai însoţit pe Iosif cu Asineta şi le-ai dăruit lor prunci pe Efrem şi pe Manase; Care ai primit pe Zaharia şi pe Elisabeta şi le-ai dat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara şi din ea Te-ai întrupat şi Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; Care, pentru negrăitul Tău dar şi multa bunătate, ai venit în Cana Galileei şi nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăţi că din voia Ta se face însoţirea cea după Lege şi naşterea de prunci din această însoţire.

Însuţi, Stăpâne Preasfinte, primeşte rugăciunea noastră a robilor Tăi şi, precum acolo, şi aici, fiind de faţă cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvintează nunta aceasta (se face semnul binecuvântării asupra mirilor). **Şi dă robilor Tăi (N) viaţă paşnică, lungime de zile, înţelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminţie cu viaţă îndelungată, cununa cea neveştejită a măririi. Învredniceşte-i a-şi vedea pe fiii fiilor lor. Păzeşte viaţa lor fără bântuială. Şi le dă lor din roua cerului de sus şi din belşugul pământului. Umple casele lor de grâu, de vin, de untdelemn şi de toată bunătatea, ca să dea şi celor lipsiţi; şi le împlineşte lor şi celor ce sunt dimpreună cu ei toate cererile cele pentru mântuire.**

Că Dumnezeu milostiv şi îndurat şi de oameni iubitor eşti, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi

bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul nostru, sfinţitorul nunţii celei tainice şi preacurate şi legiuitorul nunţii celei trupeşti, păzitorul nestricăciunii şi chivernisitorul cel bun al celor de trebuinţă vieţii. Însuţi Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om şi l-ai pus pe el ca pe un stăpân al făpturii şi ai zis: Nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul. Şi, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: Iată acum os din oasele mele şi trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup; şi pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă. Şi acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi (N). Şi dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, şi robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să vieţuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam şi pe Sarra. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov şi pe toţi patriarhii. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif şi pe Asineta. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise şi pe Semfora. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim şi pe Ana. Binecuvintează-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia şi pe Elisabeta (Preotul însoţeşte fiecare din aceste rostiri de semnul binecuvântării asupra mirilor).

Păzeşte-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzeşte-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit pe Iona în pântecele chitului. Păzeşte-i pe ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinţii trei tineri, trimiţându-le lor rouă din cer. Şi să vină peste ei bucuria aceea pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ţi aminte de ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum Ţi-ai adus aminte de Enoh, de Sem şi de Ilie. Adu-Ţi aminte de ei, Doamne, Dumnezeul nostru, precum Ţi-ai adus aminte de sfinţii Tăi patruzeci de mucenici, trimiţându-le lor cununi din cer. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, şi de părinţii lor, care i-au născut şi i-au crescut, pentru că rugăciunile părinţilor întăresc temeliile caselor copiilor. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, şi de robii Tăi (N), naşii lor, şi de nuntaşii care s-au adunat la săvârşirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, de robul Tău (N) şi de roaba Ta (N), şi-i binecuvintează pe ei (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor).

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni şi bună înţelegere sufletească şi trupească. Înalţă-i pe ei ca pe cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestularea având, să sporească spre toată fapta bună şi bineplăcută Ţie şi să vadă pe fiii fiilor lor, ca nişte mlădiţe tinere de măslin împrejurul mesei lor, şi, bineplăcând înaintea Ta, să strălucească precum luminătorii pe cer, întru Tine Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Duhului Tău Celui de viaţă Făcător, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.**

Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule Cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N) (preotul ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe ei într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După terminarea rugăciunii, ***preotul ia cununia mirelui și face cu ea chipul crucii peste Sfânta Evanghelie și pe fața lui, atingând fruntea mirelui și a miresei,*** **zicând de trei ori:**

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Și sărutând mirele cununia, ***o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:***

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Și îi ***binecuvintează preotul de trei ori,*** **cântând:**

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe ei (psalmul 8, 5).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cițețul: Și duhului tău.

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea, psalmul 20:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL (Efeseni 5, 20–33)

Citețul: Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu-Tatăl. Supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Căci, precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru totul. Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt. Și ca s-o înfățișeze Sieși, Biserică

slăvită, neavând pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă şi fără de prihană. Aşadar, bărbaţii sunt datori să-şi iubească femeile, ca pe înseşi trupurile lor. Cel ce-şi iubeşte femeia, pe sine se iubeşte. Căci nimeni vreodată nu şi-a urât trupul său, ci fiecare îl hrăneşte şi îl încălzeşte, precum şi Hristos Biserica. Pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos şi în Biserică. Astfel şi voi, fiecare aşa să-şi iubească femeia ca pe sine însuşi; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ţie. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 5-lea: Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 2, 1–11)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileei, iar Mama lui Iisus era acolo. Şi au fost chemaţi la nuntă şi Iisus cu ucenicii Săi. Şi, sfârşindu-se vinul, a zis Mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. Iar Iisus i-a răspuns: Ce ne priveşte pe Mine şi pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Sa a zis celor care slujeau: Faceţi orice vă va spune. Şi erau acolo şase

vase de piatră, puse pentru curăţirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Iisus le-a poruncit: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplut până sus. Apoi le-a zis: Scoateţi acum şi duceţi nunului. Iar ei i-au dus. Şi, când nunul a gustat apa care se făcuse vin şi nu ştia de unde este, ci numai slujitorii care scoseseră apa ştiau, a chemat nunul pe mire şi i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun şi, când se ameţesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileei şi Şi-a arătat slava Sa; şi au crezut în El ucenicii Săi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie.

Diaconul:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluieşte

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea şi ocrotirea robilor Tăi (N), care se însoţesc unul cu altul prin taina nunţii, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), naşii lor, şi pentru poporul care stă înainte, în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, cu purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuţi şi acum pe robii Tăi aceştia (N), pe care ai binevoit a-i însoţi unul cu altul, păzeşte-i în pace şi bună-înţelegere. Arată nunta lor cinstită, fereşte patul lor neîntinat. Binevoieşte să-şi petreacă viaţa lor fără prihană. Şi-i învredniceşte să ajungă bătrâneţi fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluieşte.

Ziua toată desăvârşită, sfântă, în pace şi fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.

Cele bune şi de folos sufletelor noastre şi pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace şi în pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.

Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos să cerem.

Unitatea credinţei şi împărtăşirea Sfântului Duh cerând, pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul:

Şi ne învredniceşte pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu-Tatăl Cel ceresc, şi a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Apoi se aduce paharul cu vin şi pâine şi le binecuvintează preotul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta şi ai zidit lumea şi ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, şi acest pahar de obşte, pe care l-ai dat celor care se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu duhovniceasca Ta binecuvântare (se face semnul binecuvântării asupra paharului). **Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema; iar preotul, luând pâinea şi paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele de trei ori; asemenea şi miresei. Şi îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei făcând ocolire cu cei cununați şi cu nunii, de trei ori, şi cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu şi Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților Mucenici, care bine v-ați nevoit şi v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor şi bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirele face trei închinăciuni şi, plecându-şi capul, pune mâinile pe Sfânta Evanghelie şi pe Sfânta Cruce, stând cu toată evlavia; iar preotul, apucând cununia de o parte şi nunul de alta, zice:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțeşti ca Iacov, umblând în pace şi lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nunul, ia cununia, o dă mirelui de o sărută, şi o aşază pe Sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa şi, făcând la fel, preotul zice:

Şi tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veseleşti ca Rebeca, să te înmulțeşti ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău şi păzind rânduielile Legii, că aşa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ține cuvântare, zice către miri:

Iată, fiilor duhovniceşti, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie şi pe Sfânta Cruce, ați săvârşit jurământ înaintea Sfântului Altar că veți păzi legătura dragostei şi a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă şi cinstită, şi că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu şi oamenilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieşte.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileei şi nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (se face semnul binecuvântării asupra mirilor), **care, cu purtarea Ta de grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează**

intrările şi ieşirile lor. Înmulţeşte cu bunătăţi viaţa lor. Primeşte cununile lor în împărăţia Ta, păzindu-i curaţi, fără prihană şi neasupriţi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă şi de o fiinţă şi începătoare de viaţă, o Dumnezeire şi o împărăţie, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viaţă îndelungată, naştere de prunci buni, spor în viaţă şi în credinţă. Să vă umple pe voi de toate bunătăţile cele pământeşti şi să vă învrednicească şi de desfătarea bunătăţilor celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor. Amin.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte binecuvintează.

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor, de Dumnezeu încununaţilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi Constantin şi Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

După aceasta, cântăreţii cântă: Cuvine-se cu adevărat...; iar mirii, nunul şi nuna, mergând după preot, sărută icoana Mântuitorului şi a Maicii Domnului de lângă Uşile Împărăteşti, venind înapoi la locul lor, unde părinţii mirilor şi toate neamurile, câte se vor afla aici, fac trei închinăciuni şi sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, cununiile şi mâna preotului. Acesta felicită pe miri şi pe nuni, apoi, întorcându-se spre răsărit, zice: Pentru rugăciunile...

Se cuvine a şti că această rânduială, adică a primei nunţi, se face şi atunci când unul dintre soţi (indiferent care) a mai fost cununat.

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii cu naşii la biserică, preotul ia epitrahilul şi iese în tinda bisericii, unde aşteaptă aceştia – având aprinse lumânările de la nuntă – şi face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., şi troparul Sfinţilor mucenici.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului şi ai înmulţit făpturile Tale, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoţi unul cu

altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârşit. Învredniceşte-i a intra în sfântă biserica Ta şi a se împărtăşi cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: [illegible]

Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului [illegible] Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Citeţul: [illegible]

Într-o unire [illegible] ajuns robii Tăi, prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a Cununiei prin rugăciunile preoţilor Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N), să fie cap soţiei sale, precum şi roaba Ta (N), să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămână nezdruncinată unirea lor până la sfârşit, şi Ţie slavă să înalţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Citeţul: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei... (pag. 102).

Apoi, binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserica Ta.

Mai adaugă şi alte rugăciuni ce va şti, sărutând sfintele icoane; apoi, dând cântăreţilor lumânările pentru a fi folosite în biserică.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Această slujbă se săvârşeşte când amândoi mirii au mai fost căsătoriţi o dată.

Preotule, urmează învăţăturii de la pagina 85; apoi fă începutul aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi troparul zilei.

Diaconul zice Ectenia mare:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu şi pentru bună-vieţuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vieţuiască ei în bună-înţelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veşnic, Care pe cele despărţite le aduni întru unire şi ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca şi i-ai arătat pe ei moştenitori făgăduinţei

Tale; Însuţi binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), povăţuindu-i spre toată fapta bună. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi (N), în pace şi într-un gând. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul mai întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe faţa mirelui atingând fruntea lui şi a miresei şi zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi îl pune, împreună cu nunul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea şi miresei, făcând chipul crucii şi atingând cu inelul fruntea ei şi a mirelui, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a miresei. Apoi naşii le schimbă în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care pe toţi îi miluieşti şi de toate porţi grijă, Cel ce ştii cele ascunse ale oamenilor şi ai cunoştinţă de toate, curăţeşte păcatele noastre şi iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe ei la pocăinţă, şi dându-le lor iertare de greşeli, curăţire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie şi celor fără de voie. Cel ce ştii neputinţa firii omeneşti, Ziditorule şi Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată şi ai primit pocăinţa vameşului, nu pomeni păcatele tinereţii cele făcute de noi din neştiinţă. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăţi înaintea Ta? Că numai Tu singur eşti drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, şi-Ţi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoţit pe robii Tăi aceştia (N), uneşte-i unul cu altul în dragoste, dăruieşte-le lor smerenia vameşului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăinţă din toată inima lor, într-un gând şi în pace împlinind poruncile Tale, să se învrednicească şi de cereasca Ta împărăţie. Că Tu eşti chivernisitorul tuturor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălţat pe cinstita şi de viaţă făcătoare Cruce şi ai rupt zapisul care era asupra noastră, şi ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curăţeşte fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zăduful şi greutatea zilei şi aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunţii a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriţii că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuţi, ca un bun şi iubitor de oameni, miluieşte şi iartă, curăţeşte, slăbeşte şi lasă greşelile noastre, că Tu eşti Cel ce ai ridicat pe umeri neputinţele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viaţa lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârşi păcat şi ne-ai dăruit şi nouă nepătimire în viaţa cea de veci. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Rugăciune

Dumnezeule cel Sfânt, Care din ţărână ai făcut pe om şi din coasta lui ai făcut femeie şi ai însoţit-o lui spre ajutor, pentru că aşa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuţi şi acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaş şi uneşte pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N) (preotul ia dreapta mirelui şi o uneşte cu dreapta miresei), pentru că de către Tine se însoţeşte bărbatul cu femeia. Uneşte-i pe ei într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruieşte-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea, şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, *luând preotul cununia şi făcând cu ea chipul crucii pe faţa mirelui, atingând fruntea lui şi a miresei, zice de trei ori:*

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

***Şi după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul, i-o pune pe cap.* Asemenea face şi la mireasă, atingând fruntea ei şi a mirelui şi zicând de trei ori:**

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

Şi pune, împreună cu nuna, cununia pe capul miresei. *Apoi îi binecuvintează pe ei de trei ori,* zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire şi cu cinste încununează-i pe ei.

După aceasta citeşte *Apostolul* şi *Evanghelia,* pe care caută-le înapoi la cununia întâi, paginile 95–96.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluieşte.

Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea şi ocrotirea robilor Tăi (N), care se însoţesc unul cu altul prin taina nunţii, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), naşii lor, şi pentru poporul ce stă înainte în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileei a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și în bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe ei să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice Ectenia cererilor: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi... **(Caută la pagina 98–99).**

Iar preotul zice:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu-Tatăl Cel ceresc, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne. După aceea se aduc paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu duhovnicească Ta binecuvântare. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii..., iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă de câte trei ori; asemenea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei, făcând ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților Mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

Cei cununaţi pleacă fruntea spre Sfânta Evanghelie. După aceea preotul ia, împreună cu nunul, cununia de la mire, după ce a zis:

Mărit să fii, mire, ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulţeşti ca Iacov, umblând în pace şi lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul ia, împreună cu nuna, cununia de la mireasă, după ce a zis:

Şi tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veseleşti ca Rebeca, să te înmulţeşti ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău şi păzind rânduielile Legii, că aşa a binevoit Dumnezeu.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileei şi nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), care cu purtarea Ta de grijă s-au însoţit prin unirea nunţii. Binecuvintează intrările şi ieşirile lor. Înmulţeşte cu bunătăţi viaţa lor. Primeşte cununile lor în împărăţia Ta, păzindu-i curaţi, fără prihană şi neasupriţi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă şi de o fiinţă şi începătoare de viaţă, o Dumnezeire şi o împărăţie, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viaţă îndelungată, naştere de

prunci buni, spor în viaţă şi în credinţă. Să vă umple pe voi de toate bunătăţile cele pământeşti şi să vă învrednicească şi de desfătarea bunătăţilor celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor.

Strana: Amin.

Şi preotul face *otpustul* acesta: **Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.**

Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), **Părinte, binecuvintează!**

Preotul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileei a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor, de Dumnezeu încununaţilor şi întocmai cu Apostolii împăraţi Constantin şi Elena, ale Sfântului Mare Mucenic Procopie şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Strana: Amin.

Apoi cei cununaţi urmează pe preot la icoana Mântuitorului şi la icoana Maicii Domnului unde se închină şi le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată şi la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârşească, pentru că este o fărădelege; şi cine va îndrăzni a cununa să ştie bine că va cădea în osânda canonisirii şi va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoţiei.

Spre ştiinţă

S-a luat obiceiul ca, după 25 de ani de convieţuire, soţii care au primit Sfânta Taină a Cununiei să ceară preoţilor să le facă aşa-numita «cununie de argint», iar după 50 de ani «cununia de aur», sau după 75 de ani – ceea ce este o situaţie cu totul rară – «cununia de diamant sau platină».

Pentru îndrumarea preoţilor, arătăm că la astfel de ocazii se va săvârşi Rânduiala Slujbei de mulţumire pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu, adăugându-se la ectenii, când se rostesc mulţumirile: Pentru binefacerile ce au fost asupra robilor lui Dumnezeu (N), în timpul celor 25 (respectiv 50 sau 75) de ani de împreună-vieţuire. Acelaşi adaos se va pune şi la Rugăciunea de mulţumire de la sfârşitul slujbei.

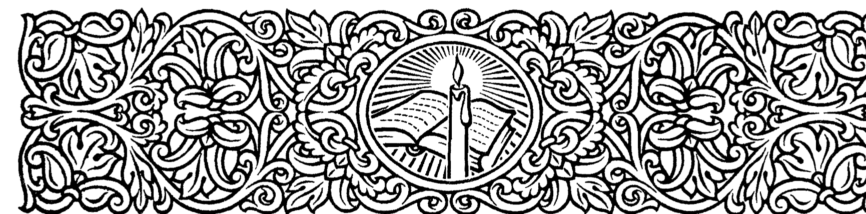
Întrucât unii credincioşi schimbă din nou, cu acest prilej, inele (de argint, aur etc.), aceste inele, după ce se face cu ele semnul Sfintei Cruci pe Sfânta Evanghelie, vor fi puse în degetele inelare ale celor pentru care se face Slujba de mulţumire, cu formula: Se binecuvintează robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin (de 3 ori).

Punerea inelelor se obişnuieşte a se face înainte de rostirea Rugăciunii de mulţumire de la sfârşitul Slujbei de mulţumire, naşii schimbându-le ca şi la logodnă. Nu se folosesc cununiile, paharul cu vin şi pâinea şi nici nu se înconjoară masa cu cântarea troparelor respective.

Slujba se încheie cu apolisul de la rânduiala Cununiei.

Această slujbă nu face parte din Sfintele Taine. Am considerat totuşi că e bine să o aşezăm aici, în dorinţa de a veni în ajutorul preoţilor care o vor folosi astfel cu mai multă uşurinţă.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE MULŢUMIRE

pentru toată binefacerea primită de la Dumnezeu

Dacă cineva doreşte a mulţumi lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la El, mulţumirea se face în felul următor:

Dacă mulţumirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după Binecuvântată este împărăţia..., la ectenia mare se adaugă cererile de mulţumire. După vohod, troparele zilei şi ale mulţumirii. După Apostolul şi Evanghelia zilei se pun şi ale mulţumirii. La ectenia întreită se adaugă cererile de mulţumire. Chinonicul zilei şi acesta, al mulţumirii:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, şi voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt. Aliluia.

După Rugăciunea amvonului se citeşte rugăciunea mulţumirii şi se cântă doxologia mare sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiana.

Iar dacă mulţumirea nu se face la Liturghie, se urmează astfel: preotul, îmbrăcat în epitrahil şi felon, stând înaintea Sfintei Mese (sau înaintea mesei pregătite în mijlocul bisericii) şi tămâind cruciş, începe rugăciunea de mulţumire, zicând:

Slavă Sfintei şi Celei de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se cântă, pe glasul al şaselea, în timp ce preotul cădeşte: Împărate ceresc... Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi

PSALMUL 117

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, toţi cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. În necaz am chemat pe Domnul şi m-a auzit şi m-a scos întru desfătare. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu şi eu voi privi cu bucurie pe vrăjmaşii mei. Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. Toate neamurile m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Împingându-mă m-au împins să cad şi Domnul m-a sprijinit. Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre mântuire. Glas de bucurie şi de mântuire în corturile drepţilor: «Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut putere». Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi vesti lucrările Domnului. Certând m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat. Deschideţi-mi mie porţile dreptăţii; intrând în ele voi lăuda pe Domnul. Aceasta este poarta Domnului; drepţii vor intra prin ea. Te voi lăuda, că m-ai auzit şi ai fost mie spre izbăvire. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta şi minunată este întru ochii noştri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea. O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, sporeşte! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Tocmiţi sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului. Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi lăuda; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Te voi lăuda că m-ai auzit şi ai fost mie spre mântuire. Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... Şi acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de 3 ori).

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluieşte şi celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., şi îndată adaugă aceste cereri de mulţumire:

Pentru ca să primească în jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, mulţumirea şi rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor Săi robi, şi cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulţumirea noastră, pe care o aducem cu inimă smerită, pentru binefacerile pe care le-am primit de la El, ci ca o tămâie cu bun miros şi ca o ardere de tot, bineprimită să-i fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă şi acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor Săi robi, şi buna cerere şi dorirea credincioşilor Săi spre bine să le plinească şi, ca un milostiv, totdeauna să ne dăruiască binefaceri, nouă şi sfintei Sale Biserici şi întregului Său popor dreptcredincios, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N) şi pe noi toţi, de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, şi, cu sănătate, întru lungime de zile, în pace şi cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i înconjoare pe credincioşii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte... şi celelalte. Ecfonisul: Că Ţie se cuvine toată slava... Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) şi

T R O P A R U L,

glasul al 4-lea:

Mulţumitori fiind noi, nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, pe care le-ai revărsat asupra noastră, lăudând, Te binecuvântăm, mulţumim, cântăm şi slăvim marea Ta milostivire şi, cu dragoste, ca nişte robi, strigăm Ţie: Binefăcătorule, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Slavă..., glasul al 3-lea:

De binefacerile şi darurile Tale, ca nişte robi netrebnici, învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu osârdie alergăm către Tine; mulţumire Îţi aducem după putere şi, slăvindu-Te ca pe un Dătător de bine şi Făcător a toate, strigăm: Slavă Ţie, Dumnezeule, întru tot îndurate.

Şi acum..., acelaşi glas:

Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea creştinilor, noi robii tăi, agonisind mijlocirea ta, cu mulţumire strigăm ţie: Bucură-te, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară; şi ne rugăm totdeauna să ne izbăveşti de toate nevoile, prin rugăciunile tale, grabnică-ajutătoare.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 12:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, şi voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înţelepciune.

A P O S T O L U L (Coloseni 3, 14–17, 23-24; 4, 2, 18)

Citeţul: Din Epistola către Coloseni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, îmbrăcaţi-vă întru dragoste, care este legătura desăvârşirii, iar pacea lui Hristos, întru care aţi fost chemaţi, ca să fiţi într-o unire, să stăpânească în inimile voastre şi fiţi mulţumitori. Cântaţi în inimile voastre lui Dumnezeu, mulţumindu-I în psalmi, în laude şi în cântări duhovniceşti. Orice faceţi, cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceţi în numele Domnului Iisus şi, prin El, să mulţumiţi lui Dumnezeu-Tatăl. Orice lucraţi, lucraţi din toată inima, ca pentru Domnul şi nu ca pentru oameni, bine ştiind că de la Domnul veţi primi răsplata moştenirii, pentru că Domnului Hristos Îi slujiţi. Stăruiţi în rugăciune; fiţi treji în ea cu mulţumire. Harul să fie cu voi. Amin.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Cântăreţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul 1, psalmul 68. Stih: Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi preaslăvi pe El cu laudă.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Marcu 11, 22–25)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveţi credinţă în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te şi te aruncă în mare, şi nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereţi, rugându-vă, să credeţi că le-aţi primit şi le veţi avea. Iar când staţi de vă rugaţi, iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, ca şi Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greşelile voastre.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Corul: Doamne, miluieşte (de 3 ori, după fiecare cerere).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-)Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea sa.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ca nişte robi nevrednici, cu frică şi cutremur mulţumind milostivirii Tale, Mântuitorule şi Stăpânule al nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelşugare le-ai revărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, şi, ca unui Dumnezeu, Îţi aducem doxologie şi cu umilinţă strigăm: Izbăveşte din toate nevoile pe robii Tăi şi ca un milostiv plineşte totdeauna dorinţele noastre, ale tuturor. Cu deadinsul ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, şi le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, aşa şi de acum înainte, netrecându-i cu vederea, împlineşte, spre slava Ta, toate bunele dorinţe ale credincioşilor Tăi robi, şi arată spre noi, spre toţi, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greşelile noastre. Rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Ca nişte tămâie cu bun miros şi ca o ardere de tot, bineprimită să fie, întru tot bunule Stăpâne, această mulţumire a noastră înaintea slavei Tale, şi trimite totdeauna, ca un îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată şi îndurările Tale şi izbăveşte pe robii Tăi de toate meşteşugirile văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi, pe ei, Biserica Ta cea sfântă, oraşul (ori satul) acesta şi pe tot poporul Tău, şi dăruieşte tuturor sănătate, lungime de zile şi sporire întru toate faptele cele bune. Rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi degrab ne miluieşte.

Iar preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... Strana: Amin. Şi, închinându-se de trei ori înaintea Sfintei mese, iar diaconul zicând: Domnului să ne rugăm, strana cântă: Doamne, miluieşte. Apoi preotul, cu toată umilinţa, citeşte:

Rugăciunea de mulţumire

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor şi a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată şi iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică şi cu cutremur, ca nişte robi nevrednici, cu umilinţă aducem acum mulţumire bunătăţii Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (N); şi ca pe Domnul, Stăpânul şi Binefăcătorul, Te slăvim, Îţi cântăm şi Te lăudăm. Şi iarăşi, căzând înaintea Ta, mulţumim, rugând cu umilinţă nemăsurata şi nespusa Ta milostivire ca, precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi şi cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, aşa şi de acum înainte învredniceşte-i a spori întru dreapta credinţă, în dragostea cea către Tine şi cea către aproapele şi întru toate faptele cele bune şi a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toţi credincioşii Tăi. Mântuieşte-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace şi linişte. Şi ne învredniceşte pe toţi, totdeauna a grăi şi a cânta Ţie şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit întru o fiinţă: (Şi îndată cu glas mai înalt:)

Slavă Ţie, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă Doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiana:

Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm, pe Tine, Doamne, Te mărturisim. Pe Tine, preaveşnicule Părinte, tot pământul Te slăveşte.

Ţie toţi îngerii, Ţie cerurile şi toate puterile, Ţie Heruvimii şi Serafimii, cu neîncetat glas Îţi strigă:

Sfânt, sfânt, sfânt - Domnul Dumnezeu Savaot. Pline sunt cerurile şi pământul de mărirea slavei Tale.

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta şi paşte-o pe ea şi o înalţă în veci.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit; să nu ne ruşinăm în veci. Amin.

Apoi, binecuvântând poporul, zice:

Binecuvântarea Domnului să fie peste voi, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Apoi face otpustul.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creştinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, dăruindu-le tămăduire trupului şi iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoţilor să sfătuiască pe toţi creştinii, care vor cere a li se săvârşi această Taină, ca mai întâi să-şi cerceteze cugetul şi să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se şapte preoţi sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile şi feloane; se aşază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu şi în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig şapte beţişoare înfăşurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se aşază lumânări, Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce. Şi stând preoţii în jurul mesei, preotul-protos cădeşte masa şi toată biserica sau casa şi pe cei de faţă, apoi, stând în faţa mesei şi căutând spre răsărit, face începutul aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte (de 12 ori)

Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 184). Apoi ectenia mică: Iară şi iară... şi vosglas: Că Ţie se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi... Stih: Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt... Şi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum..., Uşa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10–11). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL

Alcătuirea lui Arsenie

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, trecând Israel...

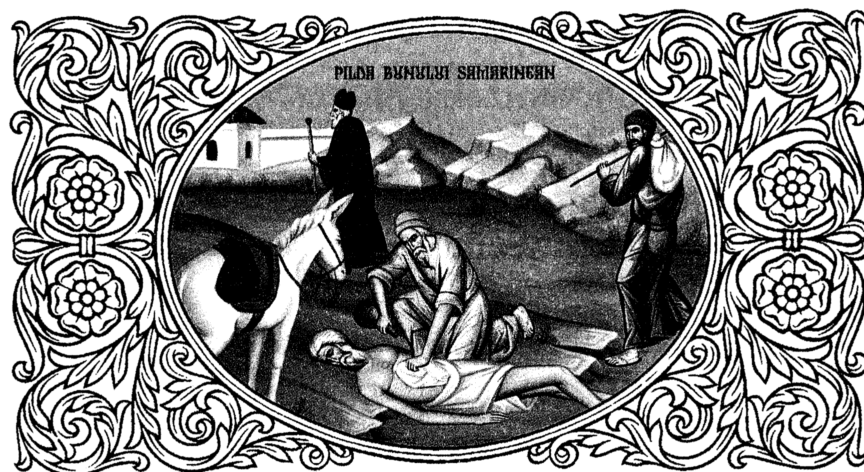
Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluieşte şi tămăduieşte pe robul Tău.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele şi trupurile oamenilor şi păzind prin untdelemn pe credincioşi, Însuţi şi acum, prin untdelemn, miluieşte pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unşi astăzi, cerem cu credinţă să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioşi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pe toţi cu ungerea Ta.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creştinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, dăruindu-le tămăduire trupului şi iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoţilor să sfătuiască pe toţi creştinii, care vor cere a li se săvârşi această Taină, ca mai întâi să-şi cerceteze cugetul şi să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se şapte preoţi sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile şi feloane; se aşază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu şi în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig şapte beţişoare înfăşurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se aşază lumânări, Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce. Şi stând preoţii în jurul mesei, preotul-protos cădeşte masa şi toată biserica sau casa şi pe cei de faţă, apoi, stând în faţa mesei şi căutând spre răsărit, face începutul aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte (de 12 ori)

Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 184). Apoi ectenia mică: Iară şi iară... şi vosglas: Că Ţie se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi... Stih: Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt... Şi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum..., Uşa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10–11). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL

Alcătuirea lui Arsenie

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, trecând Israel...

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluieşte şi tămăduieşte pe robul Tău.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele şi trupurile oamenilor şi păzind prin untdelemn pe credincioşi, Însuţi şi acum, prin untdelemn, miluieşte pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unşi astăzi, cerem cu credinţă să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioşi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pe toţi cu ungerea Ta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Una curată, ceea ce ai îmbogăţit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăveşte pe robul tău de toate neputinţele şi necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând...

Tu însuţi, Cel ce eşti minunat şi milostiv pentru oamenii cei credincioşi, dă, Hristoase, acestuia, ce boleşte cumplit, harul Tău de sus.

Stâlparea cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuieşte, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt, şi pe acesta ce pătimeşte.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeieşti, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credinţă, spre mila Ta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Caută de sus cu bunăvoinţă, Maica Făcătorului a toate, şi, cu rugăciunile tale, dezleagă suferinţa cea amară a acestuia ce boleşte.

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierele păstoreşti...

Cel ce eşti izvor dumnezeiesc al milei şi adânc al marii milostiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeieşti şi tămăduieşte pe toţi; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor şi spală pe toţi; că, la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie...

Doctorul şi ajutătorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul şi Mântuitorul celor neputincioşi, Însuţi, Stăpâne al tuturor şi Doamne, dăruieşte tămăduire neputinciosului Tău rob; îndură-Te şi miluieşte pe acesta care mult a greşit şi-l izbăveşte de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te, Biserica...

Mântuitorule, Cel ce eşti mirul cel nestricăcios şi vărsat prin har, care curăţeşte lumea, îndură-Te şi miluieşte pe acesta ce-şi unge, cu credinţă în Dumnezeirea Ta, rănile cele trupeşti.

Însemnând acum pe robii Tăi, cu bucuria peceţii Tale, fă, Stăpâne, simţurile lor intrare de netrecut şi de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca bolnavii să cheme pe sfinţiţii Tăi slujitori şi să se tămăduiască prin rugăciunile lor şi prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuieşte cu mila Ta pe acesta ce pătimeşte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce eşti acoperământ tare şi păzitoare, liman şi zid, scară şi turn, miluieşte şi tămăduieşte pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce eşti adâncul milei, Bunule, miluieşte, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimeşte.

Cel ce sfinţeşti de sus în chip tainic sufletele şi trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al peceţii Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduieşte pe toţi.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce, cu dragostea Ta cea negrăită, ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce eşti întru totul lăudată, curată, preabună Stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc şi miluieşte pe robul tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne...

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraţilor prin untdelemn şi ai desăvârşit aceasta şi prin semnul peceţii Tale pentru arhierei, mântuieşte, ca un îndurat, şi pe acesta care pătimeşte.

Demonii cei cumpliţi să nu se atingă de acesta ce-şi însemnează simţurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe el cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălţime, Iubitorule de oameni, şi, sfinţind untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate şi izbăvire de toate bolile.

Şi acum..., a Născătoarei:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuieşte cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimeşte.

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobie: Căutând cele de sus...

Cel ce eşti izvorul milei, Preabunule, izbăveşte de toată suferinţa pe aceştia ce cad cu credinţă fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, şi, uşurându-le neputinţele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptorul persan pruncii lui Avraam...

Tu, Mântuitorule, Cel ce eşti singurul Dumnezeu, Care, cu mila şi cu îndurările Tale, tămăduieşti tuturor patimile sufletelor şi zdrobirile trupurilor, Însuţi vindecă şi pe acesta ce pătimeşte în neputinţe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruieşte-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei şi a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoţilor, foc care mistuieşte patimile sufleteşti; pentru aceasta, cu credinţă, Te lăudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Şi acum... a Născătoarei:

Pe tine, cea care ai purtat în pântece pe Cel ce ţine toate în palmă şi L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bine-

plăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Mâinile tinzându-și Daniel...

Miluiește-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credință, ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduiește-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănile și apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de suferințele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulțumire.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi, cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus și al bucuriei, și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, firea a primit, ca o preamărită cunună, nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește, cu puterea ei, taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununați cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te lăudăm întru tot cântată, Stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum, prin ungerea cea dumnezeiască a preoților, ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit, prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluiește, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară, primind cântări și rugăciuni de la robii tăi, izbăvește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Cu milă caută, cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioşii robii Tăi.

La LAUDE

Se pun stihirile, glasul al 4-lea, podobia: Dat-ai semn...

Ai dat harul Tău, prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule şi Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască, cu untdelemnul Tău cel sfânt, rănile şi bolile tuturor. Pentru aceasta şi acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credinţă sfinţeşte-l, miluieşte-l, tămăduieşte-l prin untdelemnul Tău, de toată neputinţa, şi-l învredniceşte, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce, ca un îndurat, însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simţurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce eşti necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credinţă şi cere iertare greşelilor, şi dăruieşte-i tămăduire sufletului şi trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău şi prin atingerea preoţilor, Iubitorule de oameni, sfinţeşte de sus pe robii Tăi; izbăveşte-i de boli şi de întinăciunea sufletului; curăţeşte-i, spală-i, Mântuitorule, şi fereşte-i de tot felul de sminteli; uşurează-le durerile, izgoneşte-le nevoile şi le risipeşte necazurile, ca un milostiv şi îndurat.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine te rog, preacurat palat al Împăratului ceresc, ceea ce eşti mult-lăudată, curăţeşte mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate şi o fă locaş înfrumuseţat Treimii celei dumnezeieşti, ca, mântuit fiind eu, netrebnicul robul tău, să slăvesc puterea şi mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi, celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind şi lumânările şi diaconul zice: Binecuvintează, părinte. *Iar preotul-protos, luând Sfânta Evanghelie, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:*

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta *(casa aceasta)* şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru: (Înalt) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N), şi pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu şi pentru ca să vină peste el harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi, el şi noi, de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul: Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfinţirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Care, cu mila şi cu îndurările Tale, tămăduieşti zdrobirile sufletelor şi ale trupurilor noastre, Însuţi, Stăpâne, sfinţeşte untdelemnul acesta (preotul care citeşte rugăciunea binecuvintează acum untdelemnul), ca să fie, celor care se vor unge din el, spre tămăduire şi spre izbăvirea de toată patima şi întinăciunea trupului şi a sufletului şi de toată răutatea. Ca şi întru aceasta să se preaslăvească preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zic şi ceilalţi preoţi această rugăciune, până se plineşte de şapte ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea, podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca şi orbul cel din naştere, strigând către Tine cu pocăinţă: Tu eşti lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea, podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate şi cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dum-

nezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca, fiind mântuit, să strig Ţie: îndură-Te, Hristoase, şi dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veşnică şi, ca rudă a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea, podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor şi dascăl al Ierusalimului şi iconom credincios al tainelor celor duhovniceşti. Pentru aceasta toţi te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea, podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ţi-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit, ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Acelaşi glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat şi la luptă îndrăzneţ ai făcut pe Nestor, aşa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Acelaşi glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte şi tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinţilor cei fără de arginţi şi făcătorilor de minuni, cercetaţi neputinţele noastre; în dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăşti minuni şi verşi tămăduiri şi te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu şi de Hristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nesurpat, izvor de milă şi lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce singură eşti grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul I, psalmul 32:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Stih: Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

(1) A P O S T O L U L (Iacov 5, 10–16)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, luaţi ca pildă de suferinţă şi de îndelungă-răbdare, pe prorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdare: aţi auzit de răbdarea lui Iov şi aţi văzut sfârşitul hărăzit lui de Domnul; că mult-milostiv este Domnul şi îndurător. Iar înainte de toate, fraţii

mei, să nu vă juraţi nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, şi ce este nu, nu, ca să nu cădeţi în judecată. Este vreunul dintre voi în suferinţă? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoţii Bisericii şi să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Şi rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav şi Domnul îl va ridica şi, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiţi-vă, deci, unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul I. Stih: Milă şi judecată voi cânta Ţie, Doamne. Cânta-voi şi voi înţelege pe cale fără prihană (*Psalm* 100,1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(1) EVANGHELIA (Luca 10, 25–37)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, a venit la Iisus un învăţător de Lege, ispitindu-L şi zicând: Învăţătorule, ce să fac ca să moştenesc viaţa cea veşnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citeşti? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta şi din tot sufletul tău şi din toată puterea ta şi din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuţi. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta şi vei fi viu. Dar el, vrând să se îndreptăţească pe sine, a zis către Iisus: Şi cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon şi a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat şi l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea şi, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea şi un levit, ajungând în acel loc şi văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el şi, văzându-l, i s-a făcut milă şi, apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând pe ele untdelemn şi vin şi, punându-l pe asinul său, l-a adus la o casă de oaspeţi şi a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoţând doi dinari, i-a dat gazdei şi i-a zis: Ai grijă de el şi, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îţi voi da. Care dintre aceşti trei ţi se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Şi Iisus i-a zis: Mergi de fă şi tu asemenea.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Apoi diaconul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), şi pentru ca să i se ierte lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(1) Rugăciune

Cel ce eşti fără de început şi fără de sfârşit, Sfinte al sfinţilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala şi neputinţa sufletelor şi trupurilor noastre, trimite pe Duhul Tău cel Sfânt şi sfinţeşte untdelemnul acesta şi-l fă robului Tău (N), care se va unge din el, spre izbăvire desăvârşită de păcate şi spre moştenirea împărăţiei cerurilor. Că Tu eşti Dumnezeu mare şi minunat, Care păzeşti legământul Tău şi dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii şi ridici pe cei căzuţi; Care iubeşti pe cei drepţi şi pe cei păcătoşi miluieşti; Cel ce ne-ai scos din întuneric şi din umbra morţii, zicând celor din legăturile iadului: ieşiţi, şi celor din întuneric: descoperiţi-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoştinţei Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ şi cu oamenii împreună a vieţuit. Şi celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia naşterii din nou, dăruindu-ne înfierea şi făcându-ne părtaşi biruinţei asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăţi prin sânge, ci ai dat şi în untdelemnul sfinţit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoţie împărătească, neam sfânt, curăţindu-ne cu apă şi sfinţindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Însuţi, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale şi lui Samuel iubitului Tău şi lui Ioan alesului Tău şi tuturor celor ce au bineplăcut Ţie în fiecare neam şi neam. Aşa fă-ne şi pe noi să fim slujitori ai Legii Tale celei noi a Fiului Tău, prin untdelemnul acesta, pe care sfinţeşte-l cu scump Sângele Său, ca, dezbrăcându-ne de poftele cele lumeşti, să murim păcatului şi să viem dreptăţii, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfinţenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfinţenie, îmbrăcăminte împărătească, pavăză puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veşnică; pentru ca şi cei care se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii, să fie de temut pentru cei potrivnici şi să strălucească în strălucirile sfinţilor Tăi, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiţi în odihna Ta cea veşnică şi să ia plata chemării celei de sus. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozeşte şi se cutremură, nesuferind a căuta

spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Și, luând preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, slăviților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților tămăduitori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, drepților și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citesc Evanghelia și rugăciunea (1), ungând cu untdelemn pe cel bolnav.

Și, dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea, psalmul 117:

Tăria mea și lauda mea este Domnul și s-a făcut mie spre mântuire.
Stih: Certându-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) A P O S T O L U L (Romani 15, 1-7)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 2-lea. Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea (*Psalm* 88,1-2).

Diaconul: Înțelepciune. Drepți. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(2) E V A N G H E L I A (Luca 19, 1–10)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, trecea Iisus prin Ierihon și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul citește această

(2) Rugăciune

Dumnezeule Cel mare și preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuți, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeul celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii Tăi robi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce, pentru mântuirea păcătoșilor, Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scârbit de păcă-

toasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; Însuți, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii Tăi robi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, spală-l și-l curățește de tot păcatul. Și, viețuind pururea împreună cu el, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ci și întru el să se slăvească numele Tău cel preasfânt. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat după Rugăciunea 1. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune, care urmează după Evanghelii.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL (1 Corinteni 12, 27-31; 13, 1-8)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare (fiecare) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea proroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt proroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul prorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește

răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție cititorule. Citețul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 3-lea. Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac. Întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate (*Psalm* 30,1).

Diaconul: Înțelepciune. Drepți. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(3) EVANGHELIA (Matei 10, 1, 5-8)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă. Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi; ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Şi, mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat împărăţia cerurilor. Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, scoateţi afară pe demoni; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

(3) Rugăciune

Stăpâne Atotţiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepseşti şi nu omori, Care întăreşti pe cei neputincioşi şi ridici pe cei căzuţi; Cel ce potoleşti chinurile cele trupeşti ale oamenilor, rugămu-ne Ţie, Dumnezeul nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta şi peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţie şi înlăturare a toată patima şi a toată neputinţa şi boala şi a toată întinăciunea trupească şi sufletească. Aşa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potoleşte-i fierbinţeala, uşurează-i suferinţele şi-i izgoneşte toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta (N); ridică-l din patul durerii şi din aşternutul chinuirii. Dăruieşte-l pe el sănătos şi întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ţie şi să facă voia Ta.

Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 101:
În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.
Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea şi strigarea mea la Tine să ajungă.

(4) APOSTOLUL (2 Corinteni 6, 16-18; 7, 1)
Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, noi suntem templu al Dumnezeului Celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei şi voi umbla şi voi fi Dumnezeul lor şi ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieşiţi din mijlocul lor şi vă osebiţi, zice Domnul, şi de ce este necurat să nu vă atingeţi şi Eu vă voi primi pe voi. Şi voi fi vouă tată, şi veţi fi Mie fii şi fiice, zice Domnul, Atotţiitorul. Având, deci, aceste făgăduinţe, iubiţilor, să ne curăţim pe noi de toată întinarea trupului şi a duhului, desăvârşind sfinţenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 4-lea. Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine. A auzit rugăciunea mea şi m-a scos din adâncul mâhnirii (*Psalm* 39, 1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(4) EVANGHELIA (Matei 8, 14–23)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând şi aprinsă de friguri. Şi S-a atins de mâna ei şi au lăsat-o frigurile şi s-a sculat şi Îi slujea Lui. Şi, făcându-se seară, au adus la El mulţi demonizaţi şi a scos duhurile numai cu cuvântul şi pe toţi cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia prorocul, care zice: Acesta neputinţele noastre a luat şi bolile noastre le-a purtat. Şi văzând Iisus mulţime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Şi apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învăţătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini şi păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-Şi plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc şi să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine şi lasă morţii să-şi îngroape morţii lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar Preotul citeşte această

(4) Rugăciune

Bunule şi iubitorule de oameni, îndurate şi multmilostive Doamne, Cel plin de milă şi bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor şi Dumnezeule a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinţii Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, prin untdelemnul însoţit cu rugăciunea, neputinţele poporului, Însuţi şi untdelemnul acesta întocmeşte-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a

toată neputinţa şi a toată boala, spre izbăvirea de rele a celor ce aşteaptă de la Tine mântuire. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuieşti pe noi, pe toţi. Unule, Cel ce eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor, sfinţeşte-ne pe noi, pe toţi. Cel ce tămăduieşti toată neputinţa, tămăduieşte şi pe robul Tău (N); ridică-l din patul durerii pentru mila bunătăţii Tale; cercetează-l cu mila şi cu îndurările Tale; depărtează de la el toată boala şi neputinţa, ca, ridicat fiind cu mâna Ta cea tare, să slujească Ţie cu toată mulţumirea; încât şi acum, făcându-ne părtaşi iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm şi să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucrări mari şi minunate, slăvite şi preaînalte. Că al Tău este a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea, psalmul 11:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL (2 Corinteni 1, 8-11)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, nu voim ca voi să nu ştiţi de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că, peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiaţi, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viaţă. Ci noi, în noi înşine, ne-am socotit ca osândiţi la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morţi, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta şi ne izbăveşte, şi în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne şi voi cu rugăciunea pentru noi, aşa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulţumire adusă de către mulţi, pentru noi.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 5-lea. Stih: Fericit cel ce caută la sărac şi la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul. Domnul să-l păzească pe el şi să-l vieze (*Psalm* 40, 1-2).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(5) EVANGHELIA (Matei 25, 1–13)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăţia cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luând candelele lor, au ieşit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau neînţelepte, iar cinci în-

țelepte. Căci cele neînțelepte, luând candelele, n-au luat cu ele untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelele lor. Dar, întârziind mirele, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelele lor. Și cele neînțelepte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelele noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.
Apoi se zice ectenia: Miluiește-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.
Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul celor bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupră-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu bunăvoință; Cel ce treci peste fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce se află în neputință și în boală îndelungată; Care, și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul Tău rob, cel încurcat în multe păcate și cufundat în patimile dezmierdărilor, m-ai chemat la sfânta și preaînalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca, prin multa și negrăita Ta iubire de oameni, să curățești păcatele lor; Însuți, preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește tămă-

duire robului Tău (N), care este în neputinţa sufletului şi a trupului, dându-i lui dezlegare de păcate şi iertare greşelilor celor de voie şi celor fără de voie, tămăduindu-i rănile cele netămăduite şi toată boala şi toată neputinţa. Dăruieşte-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru şi au lăsat-o frigurile, încât ea s-a ridicat şi a slujit Ţie. Însuţi, Stăpâne, şi robului Tău (N), dă-i tămăduire şi izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale cele bogate şi de mila Ta. Adu-Ţi aminte că gândul omului cu osârdie este plecat spre cele rele, din tinereţile lui, şi că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur eşti fără de păcat, Cel ce ai venit şi ai mântuit neamul omenesc şi ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmaşului. Că de vei intra la judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuţi toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereţilor noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu eşti nădejdea celor fără de nădejde şi odihna celor istoviţi şi împovăraţi cu fărădelegi, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

Stih: Spală-mă întru totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

(6) APOSTOLUL (Galateni 5, 22-26; 6, 1-2)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credinţa, blândeţea, înfrânarea, curăţia; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit trupul, împreună cu patimile şi cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să şi umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deşartă, supărându-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne unii pe alţii. Fraţilor, chiar de va cădea un om în vreo greşeală, voi, cei duhovniceşti, îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blândeţii, luând seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (*Psalm* 111, 1).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău.

(6) EVANGHELIA (Matei 15, 21–28)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. **Strana:** Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. **Diaconul:** Să luăm aminte. **Preotul:**

În vremea aceea, S-a dus Iisus prin părţile Tirului şi ale Sidonului şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Dă-i drumul, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila...

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citeţul:** Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice această

(6) Rugăciune

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, bunule şi iubitorule de oameni, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Cel ce porţi fără durere neputinţele noastre, cu a Cărui rană toţi ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet şi viaţă celor zdrobiţi; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica femeii cananeence ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici şi ai dat iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care, numai prin cuvânt, ai îndreptat pe vameşul şi ai primit pe tâlharul, prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii şi pe Cruce le-ai pironit; Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cădem înaintea Ta: în bunătatea Ta, Însuţi slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, fărădelegile şi păcatele robului Tău (N) şi greşelile lui cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele prin călcarea de poruncă şi prin neascultare, cele din timpul nopţii şi cele din timpul zilei; şi de este sub blestem preoţesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale; sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, ori cu pipăitul s-a pornit

spre desfrânare, sau cu gustul s-a dezmierdat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărţit de a Ta voie şi sfinţire, orice a greşit şi el şi noi, Tu, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, Care nu ţii minte răul, iartă. Şi nu lăsa pe acesta şi pe noi să cădem în viaţa cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Aşa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu Care nu ţii minte răul, toate păcatele lui. Izbăveşte-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Mâinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele şi gândirea lui, întăreşte-le cu harul Tău. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care, prin Sfinţii Tăi Apostoli, ne-ai poruncit nouă, zicând: oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în ceruri şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în ceruri. Şi iarăşi: cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta şi cărora le veţi ţine, ţinute vor fi. Şi, precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morţii şi nu i-ai trecut cu vederea rugăciunea lui, aşa auzi-mă în ceasul acesta şi pe mine, smeritul şi păcătosul şi nevrednicul Tău rob, care mă rog Ţie; că Tu eşti, Doamne, Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de şaptezeci de ori câte şapte celor

ce cad în păcate, şi, în bunătatea Ta şi în iubirea Ta de oameni, Îţi pare rău de faptele noastre cele rele şi Te bucuri de întoarcerea celor rătăciţi. Că, precum este slava Ta, aşa este şi mila Ta, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Se face ungerea, cum se arată după Rugăciunea 1.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 8-lea, psalmul 68:

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta, când mă necăjesc.

Stih: Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

(7) APOSTOLUL (1 Tesaloniceni 5, 14-23)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, vă rugăm: dojeniţi pe cei fără de rânduială, îmbărbătaţi pe cei slabi la suflet, sprijiniţi pe cei neputincioşi, fiţi îndelung-răbdători faţă de toţi. Luaţi seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmaţi cele bune unul faţă de altul şi faţă de toţi. Bucuraţi-vă pururea. Rugaţi-vă neîncetat. Daţi mulţumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeţi. Prorociile să nu le dispreţuiţi. Toate puneţi-le la încer-

care; ţineţi ce este bine; feriţi-vă de orice înfăţişare a răului. Însuşi Dumnezeul păcii să vă sfinţească pe voi desăvârşit, şi întreg duhul vostru şi sufletul, şi trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea. Stih: Să te audă Domnul în ziua necazului. Să te apere numele Dumnezeului lui Iacob (*Psalm* 19, 1).

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(7) E V A N G H E L I A (Matei 9, 9–13)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, trecând, Iisus a văzut pe un om care şedea la vamă, cu numele Matei, şi i-a zis acestuia: Vino după Mine. Şi, sculându-se, a mers după El. Şi, pe când şedea El la masă, în casă, iată, mulţi vameşi şi păcătoşi au venit şi au şezut la masă împreună cu Iisus şi cu ucenicii Lui. Şi, văzând, fariseii au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învăţătorul vostru cu vameşii şi cu păcătoşii? Şi, auzind, El a zis: Nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învăţaţi ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Apoi se zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi..., precum s-a arătat înainte.

Se face ungerea, cum s-a arătat după Rugăciunea 1.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Cel ce vindeci suferinţele cele îndelungate, Care tămăduieşti toată boala şi toată neputinţa în popor; Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche, ai rânduit păcătoşilor pocăinţă, precum lui David şi ninivitenilor, şi celor ce au fost mai înainte şi celor după aceştia; încă şi în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă, precum pe vameşul, pe desfrânata, pe tâlharul, şi pe hulitorul şi prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăinţă l-ai primit; iar pe Petru, verhovnicul şi apostolul Tău, care se lepădase de Tine de trei ori, prin pocăinţă l-ai iertat şi l-ai primit şi i-ai făgăduit lui zicând: tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui pe ea; şi îţi voi da ţie cheile împărăţiei cerurilor. Pentru aceasta, şi noi, Bunule şi Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduinţe, îndrăznind ne rugăm Ţie şi cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră şi o primeşte pe ea, ca pe tămâia ce se aduce Ţie, şi cercetează pe robul Tău (N). Şi orice a greşit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopţii, sau în timpul

zilei; și, de a căzut sub blestem preoțesc, sau sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeule, trecându-i cu vederea fărădelegile și păcatele făcute de el cu știință și cu neștiință. Și, de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greșit, din îndemnul diavolului, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, Tu Însuți, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o deschide; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, cu fața în jos. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalți cântă lin: Doamne, miluiește.

Împărate Sfinte, îndurate, și mult-milostive Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu Celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit

la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu aceștia și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce, prin prorocul Tău Natan, ai dăruit iertare lui David, care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșelile sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșelile lui. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta, preotul, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui căruia i se face maslul, binecuvintează cu ea pe cei de față. Apoi preoții ung cu untdelemn sfințit pe toți cei de față și pe cel bolnav, în timp ce se cântă, pe glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați tămăduiri tuturor celor ce au trebuință, ca unii care v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți

şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-vieţuind, în dar aţi luat, în dar daţi, tămăduind patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre.

Slavă..., Şi acum...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră şi izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare şi neclintită şi apărarea ta am dobândit. Să nu fim ruşinaţi, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte, binecuvintează. După aceasta preotul face apolisul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, slăvitului şi întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin. Şi făcând trei metanii, acela căruia i s-a făcut maslul, precum şi toţi cei de faţă, zic de trei ori:

Binecuvântaţi, părinţi sfinţiţi, şi mă iertaţi pe mine păcătosul.

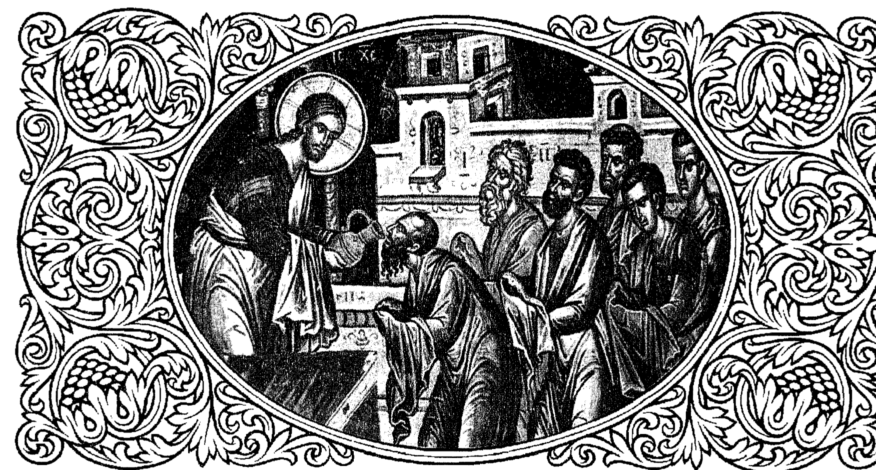
Şi preoţii, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te binecuvinteze, şi sănătate sufletească şi trupească să-ţi dăruiască.

Şi aşa, luând binecuvântare şi iertare de la preoţi, dă mulţumire lui Dumnezeu, iar preotul încheie, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

ÎMPĂRTĂŞIREA

RÂNDUIALA
împărtăşirii grabnice a celui bolnav

Preotul, ajungând la bolnav şi punându-şi epitrahilul şi felonul, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă..., Şi acum..., şi Simbolul credinţei: Cred întru unul Dumnezeu... (p. 29). Apoi aceste tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ţie: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Apoi citeşte rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea să ierţi păcatele oamenilor, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, treci cu vederea toate greşelile robului Tău (N), cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă; şi fără osândă învredniceşte-l să primească preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăţirea sufletului şi a trupului şi spre arvunirea împărăţiei Tale. Că Tu eşti ajutor şi zid tare şi apărare împotriva potrivnicului, şi Tu dai iertare şi curăţire greşelilor lui şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie şi toată surpată, şi nu afli în mine loc vrednic să-Ţi pleci capul; ci, fiindcă Tu voieşti a fi cuprins de noi şi a rămâne împreună cu noi, ca un iubitor de oameni, curăţeşte pe robul Tău (N), de întinăciunea trupească şi sufletească şi învredniceşte-l a se împărtăşi cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui şi spre curăţirea sufletului şi a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor care din veac au bineplăcut Ţie. Că Ţie se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ţi împlinească toate cererile cele bune. Domnul, Cel în toate puternic, să te izbăvească de tot necazul şi de toată boala. Domnul să te înveţe pe tine. Domnul să te înţelepţească. Domnul să-ţi ajute. Domnul să te mântuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curăţească. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ţi fie sprijinitor sufletului şi trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv şi iubitor de oameni, să-ţi dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecăţii să te miluiască şi să te binecuvinteze în toate zilele vieţii tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui

Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și dacă va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte, îndată să fie împărtășit cu Sfintele Taine; iar dacă nu, să se mărturisească. După mărturisire, preotul citește

Rugăciunea de dezlegare

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrânatei, prin lacrimi, și ai îndreptat pe vameșul, care și-a cunoscut greșelile sale, primește mărturisirea robului Tău (N), și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeul milelor și al îndurărilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul după tine, sau măcar să o înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. De asemenea, cred că acesta este însuși preacuratul Tău Trup și acesta este însuși scumpul Tău Sânge. Deci, mă rog Ție, miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știință și cu neștiință; și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă puțin vin, cât îi este cu putință celui bolnav să ia mai lesne.

Și așa îl împărtășește cu Sfintele Taine. Iar după aceea, să zici aceasta: Slavă Ție, Dumnezeule... (de 3 ori). Și, dacă este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar dacă nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: Acum slobozește pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparul zilei. Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Apoi preotul rostește otpustul mic.

SLUJBA LA IEŞIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să ştie preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioşii încredinţaţi lui este bolnav, să nu aştepte a fi chemat, ci singur să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuinţă. Să spună încă şi credincioşilor săi, ca să-i dea de ştire când cineva este bolnav, şi mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi urmează

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie, grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (paginile 184–186). Apoi

CANONUL

Alcătuire a lui Andrei al Cretei, Ierusalimiteanul

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Veniţi să vă adunaţi toţi, care, cu dreaptă credinţă, în viaţă aţi trăit, şi plângeţi sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu şi, cu toată stăruinţa, a slujit demonilor celor răi.

Acum, toată vremea vieţii mele ca fumul a trecut şi, iată, stau înainte-mi îngeri trimişi de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată, s-au înfăţişat mulţime de duhuri viclene, ţinând zapisul păcatelor mele, şi strigă foarte tare, cerând fără ruşine umilitul meu suflet.

Şi acum..., a Născătoarei:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere şi suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacurată Fecioară, nădejdea credincioşilor şi a tuturor păcătoşilor?

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...

Bunii mei prieteni şi cunoscuţilor, pentru ce nu plângeţi pe prietenul şi fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de Dumnezeu şi de voi toţi?

Iubiţii mei fraţi, văzând păcatele mele, vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugaţi pe Hristos, Dumnezeul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducându-vă aminte, iubiţilor, de prietenia mea către voi, rugaţi pe Hristos să caute spre mine, cel ce sunt lipsit în chip ruşinos de viaţă şi sunt chinuit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălţimea slavei tale celei mari, ceea ce eşti bună, şi ascultă-mi suspinele cele din urmă şi-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi tind către prietenii mei şi lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit şi, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminaţi, strig: lăsaţi-mă puţin să vieţuiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...

Plângeţi-mă pe mine, tânguiţi-mă, cete îngereşti şi voi, toţi iubitorii de Hristos pământeni, că, fără îndurare, sufletul meu este despărţit de trup.

Şi acum..., a Născătoarei:

Stăpână, Stăpână, miluieşte acum sufletul meu cel strâmtorat, care caută numai către acoperământul tău, şi nu mă lăsa, ceea ce eşti bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, încât să Te văd măcar cât de puţin, Hristoase; pentru că de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, şi mulţimea faptelor mele celor ruşinoase mă acoperă.

Izbăviţi-mă voi toţi, iubiţilor, care neînduraţi vă arătaţi spre mine, cel ticălos şi cu totul nenorocit. Că, dacă toţi aţi fi grăit măcar un cuvânt către Stăpânul meu, m-aţi fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Izbăveşte-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut şi limba mi s-a legat.

Şi acum..., a Născătoarei:

Mântuieşte-mă şi tu, Stăpână preacurată, Maica Hristosului şi Dumnezeului meu, că, de acum, eu, ticălosul, nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greşelilor mele; căci s-a stins lumina mea şi noaptea mă acoperă.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se...

Plecaţi urechea voastră către mine, fraţilor, şi cu luare-aminte ascultaţi sunetul slab al graiurilor mele celor umilite şi nu cumva să nu le daţi ascultare, căci toţi veţi lua plată de la Domnul.

Iată, acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup cel nevrednic de cuvenita îngropare în pământ, ci, mai degrabă vrednic a fi târât afară fără de cinste.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoşătoarele chinuri, iar trupul este cântat de voi! Nu-mi pasă de-l lăsaţi neîngropat sau de-l vor sfâşia fiarele câmpului.

Şi acum..., a Născătoarei:

Trecând, poate, cei străini şi văzându-mi oasele târâte de câini, milostivindu-se, vor striga din suflet: Ajută, Stăpână, sufletului acestui trup nenorocit.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Iată, trăgând, au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet şi-l duc la Judecătorul, de Care trebuie să te temi şi să te înfricoşezi. Deci, aducându-vă aminte, iubiţi fraţi, de vieţuirea mea împreună cu voi, faceţi pomenire pentru mine.

Miluiţi-mă pe mine, îngeri preasfinţi ai lui Dumnezeu atotţiitorul, şi mă izbăviţi din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Când vă veţi sui, sfinţii mei îngeri, să staţi înaintea scaunului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigaţi Lui: Miluieşte, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, şi nu o lepăda de la Tine.

Şi acum..., a Născătoarei:

Închinându-vă Stăpânei şi preacuratei Maici a Dumnezeului nostru, rugaţi-o să plece genunchii împreună cu voi, şi-L va întoarce spre milă; căci, fiind Maica şi hrănitoarea Lui, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a:

Irmos: În văpaie, cuvioşilor rouă ai izvorât...

Acum suspinaţi, pentru mine ticălosul, toate marginile pământului şi împreună lăcrimaţi, căci a venit de sus hotărâre cumplită: să mi se lege mâinile şi picioarele şi să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinând strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieţi: vezi răutatea veşnicelor mele legături şi nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor şi sunt coborât cu sila în adâncul iadului, ştiu că acum toţi mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomeneşte-mă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este aducere-aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, aşteptând învierea, când voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pământenilor.

Dumnezeu, de acum, nu-Şi va mai aduce aminte de mine, nici mulţimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele prorocilor şi ale apostolilor, nici mulţimile mucenicilor şi ale tuturor drepţilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

Slavă...

Plângeţi-mă de acum şi mă tânguiţi: adâncul iadului cel amar, viermele şi tartarul şi toate chinurile; suspinaţi pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus şi am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc şi vezi un suflet dat chinurilor spre pedeapsă; şi, plecându-ţi genunchii, lăcrimează, ca să Se plece la rugăciunile tale şi să mă cheme pe mine Cel ce Şi-a dat sângele pentru mine.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

RUGĂCIUNE
pentru sufletul cel osândit

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Atotţiitorule, Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, ne rugăm şi cu umilinţă cerem Ţie: sufletul robului Tău (N), dezleagă-l de toată legătura şi-l slobozeşte de tot blestemul, căci Tu eşti Cel ce dezlegi pe cei legaţi şi ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi. Porunceşte, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău şi să se odihnească în locaşurile cele veşnice cu toţi sfinţii Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine eşti cuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi vecii vecilor.

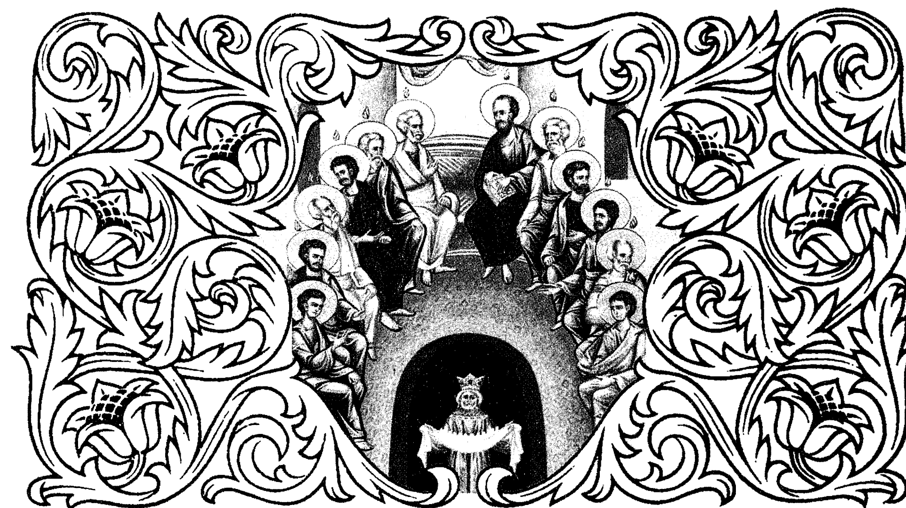
Citeţul: Amin. Preotul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

ALTĂ RUGĂCIUNE
pentru cel ce se luptă greu cu moartea

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din ţărână şi, întocmindu-l după chipul şi după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfăţişare şi frumuseţe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreţia şi strălucirea slavei şi a împărăţiei Tale; dar el călcând

cuvântul poruncii Tale şi nepăzind chipul Tău, de care era împărtăşit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinţilor noştri, ai poruncit amestecului şi împreunării acesteia şi acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă şi să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde şi-a luat fiinţă, până la obşteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, Părintelui fără de început şi fără de moarte şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Şi orice a greşit bunătăţii Tale, din invidia vicleanului diavol, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, sau sub blestem preoţesc a fost, sau pe părinţii săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavoleşti şi în farmece de ruşine, iartă-i, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul şi nevrednicul Tău slujitor în acest ceas, şi dezleagă pe robul Tău (N), de această durere de nesuferit şi de această neputinţă amară ce-l ţine, şi-l odihneşte pe el, unde sunt sufletele drepţilor. Că Tu eşti odihna sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic.

SFEŞTANIA
sau slujba Aghiasmei mici, adică Sfinţirea cea mică a apei

care se face spre toată trebuinţa, la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare, ori când va cere credinciosul.

Ştiut să fie că prea bun şi folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri şi în case, sfinţirea apei la toate zilele dintâi ale lunii şi a stropi pe oameni în mănăstiri şi în chilii, asemenea şi casele mirenilor şi toate ale lor. Această apă sfinţită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoţilor, o sfinţeşte, are multe feluri de lucrări, precum însăşi ectenia sfinţirii şi rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se gonesc; se iartă şi păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavoleşti şi gândurile cele rele; mintea se curăţeşte de faptele cele spurcate şi se îndreptează spre rugăciune; bolile le goneşte şi dă sănătate sufletească şi trupească. Şi,

mai pe scurt: toţi cei ce o primesc cu credinţă iau sfinţenie şi binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteţi voi, preoţilor, să vă învăţaţi enoriaşii ca să o primească pe ea cu credinţă spre marele folos al lor.

Preotul, cu epitrahilul şi felonul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine şi inima încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrările Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea şi troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbeşte că pierim sub mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine, singură nădejde te-am câştigat.

Slavă..., acelaşi. Şi acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu este înaintea mea pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale

înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată Stăpână: de toată nevoia izbăvește pe cei ce se roagă ție.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, prorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioșilor laudă, fericește și slăvește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejdile mele, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește mie iertare greșelilor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecele tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluiește sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prin rugăciunile tale, Stăpână, milostiv fă pe Judecătorul și Fiul tău mie celui ce am greșit mai mult decât orice om.

Noi, cei ce ne rugăm să fim mântuiţi cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ţie: bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăveşte-mă de focul cel veşnic şi de chinurile ce-mi sunt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată Stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Izbăveşte-ne de boli, de toate durerile şi de primejdii pe noi, care scăpăm la acoperământul tău cel sfinţit.

Minune străină s-a săvârşit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor şi Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaş de tămăduire fără plată a bolilor şi mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăveşte de primejdii şi de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare şi din toată vătămarea sufletească şi trupească.

Miluieşte cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toţi care aleargă la tine, şi-i scoate din toată nevoia şi necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, şi nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună şi trupului, Preacurată?

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Fiind rugat de toţi sfinţii, Îndurate, şi de cetele cele de sus, curăţeşte-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihneşte cu drepţii pe adormiţii robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraţilor noştri celor adormiţi întru nădejdea vieţii, slăbeşte şi le lasă greşelile.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bucură-te, curăţirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa şi candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeieşti şi a luminii, Mireasă dumnezeiască.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cântăm Ţie, Dumnezeului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă şi rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Stăpânul lumii şi Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bucură-te, munte, bucură-te, rug, bucură-te, uşă, bucură-te, scară, bucură-te, masă dumnezeiască, bucură-te, ajutătoarea tuturor, Stăpână.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate şi ale tuturor sfinţilor Tăi, dăruieşte milele Tale poporului Tău.

Sfinţilor arhangheli şi îngeri, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriţilor Tăi arhangheli şi îngeri şi ale cetelor celor de sus, bine-păzeşte pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Prorocule şi Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului Proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzeşte pe robii Tăi.

Sfinţilor măriţilor apostoli, mucenicilor şi toţi sfinţii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile slăviţilor apostoli, ale mucenicilor şi ale tuturor sfinţilor Tăi, dăruieşte milele Tale poporului Tău.

Sfinţilor celor fără de arginţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinţilor celor fără de arginţi, Născătoare de Dumnezeu, păzeşte pe robii tăi ca o apărătoare şi sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce, în vremurile mai de pe urmă, în chip minunat, ai zămislit şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfinţeşte pe toţi, şi ne aşteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăinţă, ca păcătoasa care cu lacrimi striga: Doamne, miluieşte-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioşi.

Fecioară, ai născut neispitită de nuntă şi fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre şi cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

APOSTOLUL (Evrei 2, 11-18)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, cel ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc, dintr-Unul sunt toţi; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi, zicând: Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi: Eu voi fi încrezător în El; şi iarăşi: Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sângelui şi trupului, în acelaşi fel şi El S-a împărtăşit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morţii, adică pe diavolul, şi să izbăvească pe cei pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânţa lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curăţirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, fiind El însuşi ispitit, poate şi celor ce sunt ispitiţi să le ajute.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul I. Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 5, 1–4)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreieşte Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulţime multă de bolnavi: orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptând mişcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare şi tulbura apa; şi cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era cuprins.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea şi pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locaşul acesta (sau: casa aceasta), ţara aceasta, pentru toate oraşele şi satele şi pentru cei ce cu credinţă locuiesc în ele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelşugarea roadelor pământului şi pentru vremuri paşnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat şi prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătimesc, pentru cei robiţi şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor şi trupurilor şi izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să i se trimită ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toţi care au trebuinţă de ajutor şi folosinţă de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei, prin Treimea cea de o fiinţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să ne arate pe noi fii şi moştenitori ai împărăţiei Sale, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cel mare întru sfat şi minunat în lucrări, Făcătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută; Cel ce păzeşti aşezământul Tău şi dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine şi păzesc poruncile Tale; Cel ce primeşti lacrimile cele de umilinţă ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoşându-ne pe noi, ci dând adevă-

rată tămăduire trupului şi zicând: Iată, te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greşeşti. Încă şi din tină ai făcut ochi sănătoşi şi, poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălăşluiască lumina; Cel ce opreşti valurile patimilor celor potrivnice şi potoleşti marea cea sărată a acestei vieţi şi îmblânzeşti pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuţi, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veşmânt luminat ca zăpada din apă şi din Duh (aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

Şi acum trimite harul Preasfântului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, care sfinţeşte toate, şi sfinţeşte apa aceasta.

Şi, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Aşa ne rugăm, cercetează neputinţa noastră, Bunule, şi tămăduieşte cu mila Ta bolile noastre cele sufleteşti şi trupeşti. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului Proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale celor între sfinţi părinţii noştri, mari dascăli ai lumii şi ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie

de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; ale sfinţilor: Atanasie, Chiril şi Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei, şi ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; ale celor între sfinţi părinţii noştri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni, Calinic de la Cernica, Iosif cel Nou, Iorest şi Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie şi Leontie; ale sfinţilor, slăviţilor mari mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruinţă, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Ioan cel Nou, Serghie şi Vah, Ioan Valahul şi Oprea; ale sfinţilor preoţi mărturisitori Ioan şi Moise, ale binecredinciosului voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, ale sfinţilor martiri, Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi Ianache Sfetnicul; ale sfintelor muceniţe: Filofteea şi Tatiana şi ale tuturor sfinţilor buni biruitori mucenici şi muceniţe; ale sfinţilor, slăviţilor şi făcătorilor de minuni doctori fără de arginţi: Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţi ai noştri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion şi Sofronie, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul, Daniil Sihastru, Gherman, Ioan Hozevitul şi Teodora de la Sihla; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârşim; ale

sfinţilor şi drepţilor şi dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Şi păzeşte, Doamne, pe dreptcredincioşii Tăi robi, dându-le lor sănătate sufletului şi trupului, şi împlineşte toate cele de trebuinţă acestei obşti creştine, care slujeşte Ţie, şi-i fii ei întru toate milostiv. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioşilor, care drept învaţă cuvântul adevărului Tău, şi de tot cinul preoţesc şi călugăresc şi de mântuirea lor. Adu-Ţi aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc şi de cei ce ne iubesc pe noi; de fraţii noştri care slujesc şi stau de faţă; de cei ce, pentru binecuvântate pricini, nu s-au întâmplat aici şi de cei care ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru ei. Adu-Ţi aminte, Doamne, şi de părinţii şi fraţii noştri care sunt în robie şi în supărări, şi-i miluieşte pe dânşii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre, Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele; şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii. Şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta. Şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Ecfonis:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea, ***luând preotul Sfânta Cruce, o afundă în apă cruciş, de trei ori,*** **în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul I:**

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţ).

Apoi preotul, ***stropind cu apa cea sfinţită, în chipul crucii, altarul şi biserica (sau casa), cântă troparul acesta,*** **glasul al 2-lea:**

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre şi dând tămăduire celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul şi tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropeşte pe toţi cu apa cea sfinţită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinţilor cei fără de arginţi, daţi tămăduiri tuturor celor ce au trebuinţă, ca unii care v-aţi învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii ce sunteţi de aceeaşi râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateţi şi să tămăduiţi toată boala şi toată neputinţa. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-vieţuind, în dar aţi luat, în dar daţi, tămăduind patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră şi izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare şi neclintită şi apărarea ta am dobândit. Să nu fim ruşinaţi, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primeşte rugăciunea robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Şi, după sfârşitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea păcatelor robilor Tăi (N), şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locaşul acesta (sau: locuinţa aceasta) şi toate oraşele şi satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri şi de războiul cel dintre noi, şi pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să fie nouă bunul şi iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia, care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă faţă de păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule... Citeţul: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte binecuvintează. Preotul:

Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri, şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PENTRU AGHIASMA MICĂ

aşa cum se face după Paşti, în toată Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii

După ce preotul binecuvintează, cântă el însuşi: Hristos a înviat... (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţi). Apoi stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui..., toate pe rând. Şi iarăşi preotul: Hristos a înviat... Cântăreţii: Şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori). Apoi zice diaconul sau preotul cel mai mare ectenia mare şi ecfonisul. După aceea canonul Paştilor pe 8 sau, în caz de grabă, pe 6. La Cântarea a 3-a, ectenia mică şi ipacoi: Venit-au mai înainte de dimineaţă cele ce au fost cu Maria... La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paştilor şi icosul. Apoi prochimenul, Apstolul şi Evanghelia. Învierea lui Hristos văzând... (de 3 ori) şi Înviind Iisus din mormânt... (de 3 ori). Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârşit. Şi, după toate cântările, se zice: Hristos a înviat... (de 3 ori). Asemenea şi după Cântarea a 9-a, apoi ectenia şi luminânda (de trei ori). Apoi rugăciunile Aghiasmei şi după rugăciuni, în loc de: Mântuieşte, Doamne poporul Tău..., când afundă preotul Sfânta Cruce în apă, cântă: Hristos a înviat... (o dată preotul şi de două ori cântăreţii). După aceea, stihirile Paştilor cu stihurile lor şi după sfârşitul stihirei, Slavă..., tot: Hristos a înviat..., până se botează tot poporul. Iar dacă este Litie, afară din mănăstire, la întoarcere, se cântă canonul Paştilor sau numai irmoasele, cum va vrea cel mai mare.

Iar dacă sfinţirea apei se face după Rugăciunea amvonului, atunci se iese în procesiune cântându-se Cântările (sau numai Catavasiile) de la prima până la a şasea, apoi ajungând la locul pregătit, zice diaconul: Domnului să ne rugăm, după care se cântă Câţi în Hristos... Urmează Apostolul, Evanghelia, ectenia mare specială, rugăciunea de sfinţire şi plecarea capetelor, ca la rânduiala obişnuită a sfeştaniei. La afundarea Crucii în apă se cântă Hristos a înviat..., Învierea lui Hristos văzând..., apoi se intră în biserică sfârşindu-se Canonul (Cântările sau Catavasiile a şaptea, a opta şi a noua) apoi se face otpustul Sfintei Liturghii.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII MIRENILOR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Adormind întru Domnul vreunul dintre creştini, îndată rudeniile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, îşi pune epitrahilul, pune tămâie în cădelniţă şi, cădind trupul celui adormit şi pe cei de faţă, începe Litia mică pentru morţi (Trisaghionul):

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Citeţul: Amin. Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile drepţilor, celor ce s-au săvârşit, odihneşte Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe el întru viaţa cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul adormitului robului Tău, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuți și sufletul adormitului robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi preotul (diaconul) zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde drepții se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul zice rugăciunea:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc

luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea și suspinul. Și orice greșeală a săvârșit el cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Dacă este obiceiul, se citesc stâlpii, adică Evangheliile Învierii și celelalte (caută-le la p. 313-337).

Preotul: Slavă Ție Hristoase..., Citețul: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinților slăviților și întru tot lăudaților apostoli, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr, cel înviat a patra zi din morți, și pentru ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile drepților să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, împreună cu drepții să-l numere, și să ne miluiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi cântă lin şi duios: Sfinte Dumnezeule... Şi, ridicând trupul celui răposat, îl duc la biserică, mergând înainte preoţii cu făclii, iar diaconul cu făclie şi cădelniţă; şi, venind la biserică, pun sicriul cu trupul în pridvor.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

Şi, când sunt gata toate ale înmormântării, preotul iarăşi face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin. Şi se citeşte

PSALMUL 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre El». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima şi de diavolul ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi

pe el; cu acesta sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi preotul şi cântăreţii cântă: Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea; a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.
2. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.
3. Şi pomenirea lui în neam şi în neam.

Apoi se cântă

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Cel ce, prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea şi-a pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, a credincioşilor mântuire.

Urmează apoi starea întâi din Psalmul 118, glasul al 6-lea, zicând după fiecare stih:

† Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia.

Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

Atunci nu mă voi ruşina când voi privi spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit.

Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecăţile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăţia.

La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale.

La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplăteşte robului Tău! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învaţă-mă îndreptările Tale.

Fă să înţeleg calea îndreptărilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale.

† Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte.

Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voi păzi pururea.

Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea.

Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

† Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.

† Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

Slavă... Şi acum... După aceea ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... şi celelalte. Apoi rugăciunea şi ecfonisul cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 204-205).

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea, şi, după fiecare stih, se zice: Miluieşte pe robul Tău.

† Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi mă voi învăţa poruncile Tale.

Miluieşte pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană, întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez.

Se topeşte sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârşitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?".

† Că m-am făcut ca un foale la brumă, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii Tale.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam şi în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că prin ele m-ai viat, Doamne.

† Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârşit am văzut sfârşit, dar porunca Ta este fără de sfârşit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.

Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.

Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.

Umilit am fost până în sfârşit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit.

Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine aşteptarea mea.

Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

Primeşte pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

Sfârşitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta şi după cuvântul dreptăţii Tale.

Fă cu robul Tău, după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învaţă.

Robul Tău sunt eu; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale.

† Vremea este a sluji Domnului, că oamenii au stricat legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pe prunci.

Gura mea am deschis şi am primit duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Şi acum... Apoi ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... şi apoi rugăciunea şi ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 204-205).

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea, şi după fiecare stih se zice: Aliluia.

† Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata Ta, faţă de cei ce iubesc numele Tău.

Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească nicio fărădelege.

Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

Faţa Ta arat-o robului Tău şi mă învaţă poruncile Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale şi cu tot adevărul.

Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el.

† Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac şi Legea Ta adevărul.

Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: Mântuieşte-mă, şi voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat şi am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

Aproape eşti, Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă pricina mea şi mă izbăveşte; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

† Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

Mâna Ta să mă izbăvească, pentru că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

† Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Și îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa Raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri; toți care, în viață, crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință; veniți de luați darurile, pe care le-am pregătit vouă, și cununile cerești.

Binecuvântat ești, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta; și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean al Raiului.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii

iarăşi m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumuseţea cea dintâi iarăşi împodobindu-mă.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Odihneşte, Dumnezeule, pe robul Tău şi-l aşază în Rai, unde cetele sfinţilor, Doamne, şi drepţii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihneşte-l, trecându-i lui toate greşelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credinţă să o lăudăm, strigând: Sfânt eşti Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început şi Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care, cu credinţă, slujim Ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, iar noi să aflăm Raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată şi binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; slavă Ţie, Dumnezeule (de 3 ori). Apoi diaconul: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... şi celelalte, cum s-a scris la început. După ecfonis, se cântă sedealna, glasul al 5-lea:

Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu drepţii pe robul Tău şi-l sălăşluieşte în curţile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greşelile lui cele de voie şi cele fără de voie şi toate cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, şi prin aceasta fiii luminii ne-ai arătat, miluieşte-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pagina 185) şi

CANONUL

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

În cămările cereşti, biruitorii Mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, învredniceşte-l să dobândească bunătăţile cele veşnice.

Stih: Doamne, odihneşte cu drepţii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumuseţat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie şi din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihneşte-l.

Slavă...

Locuitor şi lucrător al Raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihneşte-l.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoaşa noastră, din preacuratul tău pântece S-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morţii, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt...

După lege s-au nevoit Mucenicii Tăi, Dătătorule de viaţă, şi, cu cunună de biruinţă fiind împodobiţi de către Tine, mijlocesc mântuire veşnică celui ce în credinţă s-a săvârşit.

Mai întâi m-ai învăţat prin multe minuni şi semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuţi, smerindu-Te ca un îndurat şi căutându-mă, m-ai aflat şi m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică învredniceşte-l, Bunule, să locuiască în corturile cele veşnice cu bucurie, socotindu-l drept prin credinţă şi prin har.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nimeni nu este fără de prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morţii.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule; şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Iar diaconul zice ectenia mică pentru cei răposaţi: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm..., Încă ne rugăm pentru odihna... şi celelalte. Şi după ecfonis, sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul...

Făcând dovada înţelepciunii celei înalte şi a bunătăţii celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele Mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locaşul celor ce se veselesc şi glasul curatei bucurii, învredniceşte-l, Hristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Pe cel pe care l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primeşte-l, făcându-l fiu al luminii şi curăţindu-l de ceaţa păcatului, mult-îndurate.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Locaş preacurat, biserică întru totul fără prihană, chivot preasfânt, loc feciorese de sfinţenie, pe tine, frumuseţea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfinţită şi ca o pârgă a firii omeneşti lui Dumnezeu cel preaslăvit, mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Învredniceşte, Doamne, de viaţa cea cerească şi de împărăţia darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cel ce prin fire numai Tu eşti Făcător de viaţă, Cel ce eşti adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătăţii, pe acesta ce s-a săvârşit fă-l vrednic, Îndurate, de împărăţia Ta, Cel ce eşti singur fără de moarte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tărie şi cântare şi mântuire s-a făcut celor pierduţi Cel ce S-a născut din tine, Stăpâna lumii, Care a scos din porţile iadului pe cei ce cu credinţă te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Pe Cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele Mucenicilor, care au urmat Pătimirii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: Pe acesta, care s-a mutat acum la Tine, odihneşte-l.

Când vei veni întru slava Ta cea de negrăit în chip înfricoşător să judeci toată lumea, binevoieşte, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul Tău rob, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viaţă eşti, Stăpâne, Care, cu bărbăţie dumnezeiască, dezlegi pe cei ferecaţi; deci şi pe robul Tău acesta, care cu credinţă a venit la tine, aşază-l în desfătarea raiului.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălţat, scuturând stricăciunea morţii.

Irmosul:

Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, mult-milostive.

Apoi ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm... şi rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis

C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

I C O S

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Şi iarăşi se cântă: Cu sfinţii odihneşte, Hristoase...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind răscumpăraţi prin sângele Tău de greşeala cea dintâi şi fiind curăţiţi prin sângele lor, Mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cuvântule, Izvorâtorule al vieţii, Cel ce ai omorât moartea cea semeaţă, primeşte acum şi pe acesta ce în credinţă a adormit, care cântă şi zice Ţie, Hristoase: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cel ce m-ai însufleţit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăţia Ta, ca să-Ţi cânte Ţie, Mântuitorule: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pe tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: **Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioșilor...**

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la tine, Stăpâne, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preaînalță pe tine, Hristoase în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, socotind drepți, prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preaînalță întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, și pentru aceasta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: **Pe Dumnezeu a-L vedea...**

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a întraripat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoiește, Hristoase, ca acesta care s-a mutat în credință să se facă părtaș al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur mult-milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam și făcându-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel pe care l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așază-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, Curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți drepți prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Apoi ectenia: **Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm:** și celelalte; iar după ecfonis, se cântă stihirile Sfântului Ioan Damaschin, monahul:

Glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai și pe toate acestea moartea le primește. Ci întru lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci şi nu este cine să-l miluiască pe el! Către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, pentru cel adormit să cerem odihnă de la Hristos şi pentru sufletele noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deşertăciuni sunt toate cele omeneşti. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăţia, nu ne însoţeşte mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos Celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşă, toate umbră. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veşnicelor Tale bunătăţi învredniceşte pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: eu sunt pământ şi ţărână; şi iarăşi m-am uitat în morminte şi am văzut oase goale şi am zis: oare, cine este împăratul sau ostaşul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci, odihneşte, Doamne, cu drepţii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început şi temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; că, voind să mă faci fiinţă vie din firea cea nevăzută şi din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ şi mi-ai dat suflet prin insuflarea Ta cea dumnezeiască şi făcătoare de viaţă. Pentru aceasta, Hristoase, odihneşte pe robul Tău în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul şi după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om şi l-ai pus în Rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaş mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăşi în pământul din care a fost luat, Doamne, şi să-şi ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguiesc când gândesc la moarte şi văd în morminte frumuseţea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu, zăcând: grozavă, fără mărire şi fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericirile, glasul al 6-lea:

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomenește-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetățean al Raiului. De pocăința aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpânul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: Pomenește-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpânul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura drepților pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile Raiului să-ți deschidă și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de Hristos.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: Vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Că aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; slăvesc pe Fiul, Cel ce S-a născut; și laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon, zice: **Să luăm aminte.** Preotul: **Pace tuturor.** Cântărețul: **Și duhului tău.**

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ție loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

APOSTOLUL (1 Tesaloniceni 4, 13-17)

Diaconul: **Înțelepciune.**

Citețul: **Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire.** Diaconul: **Să luăm aminte.** Citețul:

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dum-

nezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Şi aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că Însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul a 6-lea. Stih: Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

E V A N G H E L I A **(Ioan 5, 24–30)**

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viaţă în Sine, aşa I-a dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine; şi I-a dat Lui putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul în care toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui; şi vor ieşi cei care au făcut cele bune, spre învierea vieţii, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... şi celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... cu glas mare, venind aproape de sicriu, şi împreună cu el şi ceilalţi preoţi.

SE CUVINE A ŞTI că, până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoţi citeşte la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de cel adormit şi zice ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citeşte

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înţelepciunea Ta cea de negrăit, ai zidit pe om din ţărână şi, întocmindu-l după chipul şi asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfăţişare şi frumuseţe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreţia şi stră-

lucirea slavei şi a împărăţiei Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale şi nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinţilor noştri, ai poruncit amestecului şi împreunării acesteia şi acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă şi să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde şi-a luat fiinţă, până la obşteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit; Ţie ne rugăm: Părintelui celui fără de început şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului, de o fiinţă şi de viaţă făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghiţită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul să se aşeze în ceata drepţilor.

Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată şi iubirea de oameni cea neasemănată. Şi, de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot şi a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisenie de la arhiereu şi din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul şi nevrednicul Tău slujitor; trupul lui dezleagă-l în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui rânduieşte-l în corturile sfinţilor. Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veţi lega şi veţi dezlega, să fie legate şi dezlegate, şi prin ei şi nouă, deşi suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc şi trupesc, şi să fie iertat şi în veacul de acum şi în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei şi pururea Fecioarei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Stăpâne mult-îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli cheile împărăţiei cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega şi dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate şi în cer câte de ei pe pământ s-au legat, şi tot aşa să fie dezlegate şi în cer câte de ei pe pământ s-au dezlegat; Cel ce, prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit şi pe noi, smeriţii şi nevrednicii Tăi robi, să fim moştenitori ai aceluiaşi preasfânt dar şi har, ca şi noi, de asemenea, să legăm şi să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuţi, preabunule Împărate, prin mine, smeritul şi nevrednicul Tău slujitor, iartă adormitului robului Tău (N), orice a greşit ca un om în această viaţă; şi-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, dez-

legându-l și de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la preot, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, din invidia și lucrarea diavolului. Binevoiește, preabunule și mult-îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat și preaslăvit ești în veci.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici și apostoli dumnezeieștile porunci, ca să lege și să dezlege păcatele celor căzuți, și de la ei asemenea și noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc (N), de tot ce ai greșit în viață ca om, cu voie sau fără voie; acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflate pe pieptul mortului, în care timp preoții și strana cântă stihirile:

Glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de groapă se apropie, nemaiîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci, iată, ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o, fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pentru care, petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți, deci, să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul și pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înșelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe cel mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți, urmașii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pă-

mânt învelit; pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup, de îngeri înfricoşători, el uită de toate rudele şi cunoscuţii şi poartă grijă de cele viitoare, de judecăţile ce vor fi asupra deşertăciunii şi trupului mult chinuit. Veniţi să rugăm pe Judecătorul şi toţi să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greşit.

Veniţi, fraţilor, la groapă, să vedem ţărâna şi praful din care am fost zidiţi. Unde mergem acum? Şi ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este cel slobod? Oare nu sunt toţi ţărână? Frumuseţea chipului a putrezit şi toată floarea tinereţilor a veştejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulceţile şi măririle vieţii sunt deşertăciune şi stricăciune, pentru că toţi vom pieri, toţi vom muri; împăraţii şi stăpânii, judecătorii şi căpeteniile, bogaţii şi săracii şi toată firea oamenilor; cei ce oarecând erau în viaţă acum sunt aşezaţi în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădularele trupului se arată acum netrebnice; cele ce, puţin mai înainte, erau mişcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte şi nesimţitoare; că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile şi auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit şi gropii se dă. Cu adevărat deşertăciune sunt toate cele omeneşti.

Mântuieşte pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, şi fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele drepţilor se odihnesc; arată-l moştenitor bunătăţilor celor dumnezeieşti în locaşurile drepţilor, întru pomenire veşnică, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Văzându-mă zăcând fără glas şi fără suflare, plângeţi toţi pentru mine, fraţilor şi prietenilor, rudelor şi cunoscuţilor, căci ieri vorbeam cu voi şi fără de veste mi-a venit înfricoşătorul ceas al morţii. Ci veniţi, toţi care mă iubiţi, să mă sărutaţi cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga şi stăpânul împreună vor sta; împăratul şi ostaşul, bogatul şi săracul în aceeaşi cinste vor fi; şi fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va ruşina. Ci vă rog pe toţi şi cer vouă, să vă rugaţi neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă aşeze unde este lumina vieţii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, arhiereilor, cuvioşilor şi drepţilor, şi ale tuturor sfinţilor, odihneşte pe robul Tău cel adormit.

Apoi: **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...**, troparele: **Cu duhurile drepţilor...** şi celelalte. Diaconul zice ectenia pentru morţi şi preotul rugăciunea: **Dumnezeul duhurilor...**, iar după ecfonis se face otpustul acesta:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri, ale sfântului şi dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morţi şi

ale tuturor sfinţilor, sufletul adormitului robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile drepţilor să-l aşeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, împreună cu drepţii să-l numere, şi să ne miluiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi preotul (diaconul) zice:

Întru fericită adormire, veşnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N), şi-i fă lui veşnică pomenire.

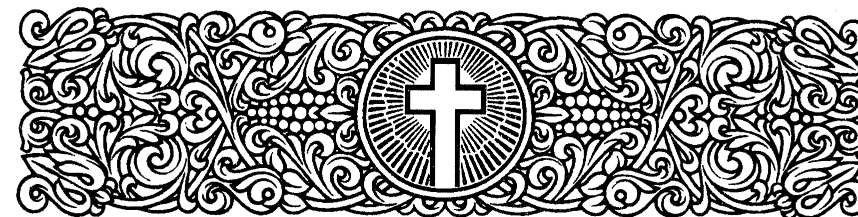
Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreţii cântă de două ori: Veşnică pomenire...

LA MORMÂNT

Apoi, ridicând trupul, îl duce, cântând: Sfinte Dumnezeule... şi celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul celui răposat, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi. Iar după ce este coborât coşciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă cruciş deasupra, zicând: Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea, apoi varsă în groapă cenuşa din cădelniţă şi se astupă groapa cu pământ, după datină, timp în care se cântă troparele: Cu duhurile drepţilor... şi celelalte. La sfârşit se zice: Slavă lui Dumnezeu, Care aşa a binevoit.

SE CADE A ŞTI CĂ: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă şi la femei şi la copiii răposaţi la vârste mai mari de şapte ani.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

La casa pruncului răposat se săvârşeşte obişnuitul trisaghion (pag. 203-205) cu deosebirea că în locul rugăciunii Dumnezeu duhurilor... se zice rugăciunea Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (pag. 243).

Slujba în biserică se săvârşeşte astfel: făcând preotul obişnuitul început, se citeşte Psalmul 90 (pag. 206), apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, cu stihurile respective. După aceea troparele: Cel ce prin adâncul înţelepciunii..., Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid şi liman te avem... (pag. 207). Apoi Psalmul 50 (pag. 185) şi

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihneşte pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup şi ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, aşază în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce eşti mai înainte de toţi vecii, şi pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăţia cerurilor, cu care numără şi pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoaşterea plăcerilor

celor de pe pământ, învredniceşte-l de veşnicele bunătăţi, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce în chip de negrăit ai născut Înţelepciunea şi Cuvântul Tatălui, tămăduieşte cumplita rană a sufletului nostru şi durerea inimii o potoleşte.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut...

Cuvântule, Cel ce eşti preadesăvârşit, arătându-Te prunc desăvârşit, pe acest prunc nedesăvârşit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihneşte-l cu drepţii, care au bineplăcut Ţie, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat, cu dumnezeiasca Ta poruncă şi care a fost răpit, fără să guste din dulceţile lumeşti, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaş de dulceţile cele mai presus de lume.

Slavă...

Cămărilor cereşti şi odihnei celei luminate şi cetei celei preasfinţite a sfinţilor, Doamne, părtaş fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Lipsiţi de toate alergăm numai sub acoperământul tău, preacurată Stăpână; ajută-ne, că multă bogăţie de păcate am strâns şi suntem cu totul plini de sărăcia bunătăţilor.

Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu

eşti plinirea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

După aceasta preotul rosteşte ectenia:

Iară şi iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N) şi pentru ca Domnul, după a Sa făgăduinţă, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăţie.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să aşeze sufletul lui unde toţi drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezu, împărăţia cerurilor şi odihna cu sfinţii a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Cântăreţul: Dă, Doamne.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăţia cerurilor celor născuţi din apă şi din Duh şi în neprihănire mutaţi la Tine. Tu ai zis: Lăsaţi pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaş împărăţiei Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău, nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi. Iar pe noi ne în-

vredniceşte să vieţuim şi să sfârşim neprihănită viaţa creştinească şi să ne sălăşluim cu toţi sfinţii Tăi în cămările cereşti.

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna tuturor robilor Tăi, precum şi a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înşine, care greşim totdeauna, să ne tânguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătările pământeşti, dar ca un Judecător drept, învredniceşte-l pe el de bunătăţile cele cereşti.

Slavă...

Cetăţean Raiului te-a arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ şi cu cetele sfinţilor te va aşeza împreună.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul curată te cunoaştem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi, toţi cei luminaţi prin botez, că ai născut pe Soarele dreptăţii, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a creşte el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci, luându-l pe el, Cuvinte, răsădeşte-l în muntele cel dumnezeiesc al veşnicelor bunătăţi.

Ca pe o stâlpare tânără, sabia morţii venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoaşterea dulceţilor lumeşti, o, fericite! Ci, iată, Hristos îţi deschide ţie porţile cereşti, numărându-te cu aleşii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeţi pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel răposat; ci mai degrabă plângeţi-vă pe voi toţi, rudelor şi prietenilor, cei ce păcătuiţi, ca să nu aveţi parte de osândă la chinuri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Noi înşine deznădăjduim, când privim la mulţimea faptelor noastre; dar, când ne vii în minte tu, Maica lui

Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câştigat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: **Rugăciunea mea voi vărsa...**

Ca un prunc în iesle ai fost culcat şi ai fost dat în braţele bătrânului, Cel ce plăsmuieşti pe prunci în pântece şi muţi la viaţă pe acesta, mai înainte de a ajunge la creşterea desăvârşită; pentru aceasta, cu bună mulţumire Te slăvim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsaţi pruncii să vină la Mine, că împărăţia Mea este hărăzită pentru cei nevinovaţi ca ei. Deci pe pruncul acesta, mutat la Tine, învredniceşte-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătăţile cele pământeşti, ca să-l arăţi pe el părtaş bunătăţilor Tale celor cereşti, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăţilor Tale, Bunule.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine te avem zid de scăpare şi mântuire desăvârşită a sufletelor şi uşurare în necazuri, Fecioară, şi de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, Stăpână, şi acum de chinuri şi de nevoi ne izbăveşte.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad; şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

După aceasta preotul rosteşte ectenia: **Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm...** şi celelalte, iar după ecfonis

C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

I C O S

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi şi aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când îşi petrec pruncii de aici la groapă; căci înlăuntrul lor se tulbură şi mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci îşi aduc aminte de cuvintele lor, cântând: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, mamele îşi bat pieptul şi zic: o, fiul meu şi copilul meu, cel preadulce, nu auzi ce-ţi spune maica ta? Iată şi pântecele care te-a purtat; pentru ce nu vorbeşti cum ne vorbeai, ci taci aşa, fără să vorbeşti cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toţi spre mine priveau, fiind iubitul lor copil. Ci Însuţi, Cel ce Te-ai născut din pântecele Fecioarei, mângâie

cele din lăuntrul maicii mele şi răcoreşte inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Şi se cântă iarăşi Condacul: Cu sfinţii odihneşte...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiţi, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca, bucurându-se, să strige puterii slavei Tale: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feţei Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta, care în credinţă s-a mutat acum la Tine, în vârstă nedesăvârşită, şi-Ţi cântă Ţie: Doamne Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărţirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ţie adevărată pricină de bucurie şi de veselie, că moşteneşti, pruncule, viaţa de veci.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulţimea răutăţilor noastre, şi, mai înainte de plecarea de aici, dă-ne uşurare cu rugăciunile tale cele de Maică, făcându-ne nouă milostiv pe Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Cuptorul haldeilor...

În sânurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locaşurile de linişte, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru noi, să te aşeze pe tine care strigi Lui fără încetare: Preoţi lăudaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Pricină de întristare şi de lacrimi s-a făcut nouă despărţirea ta, cea cu adevărat de neuitat, că, mai înainte de gustarea desfătărilor din viaţa aceasta, ai lăsat pământul şi sânurile părinţilor; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărtăşit de nicio întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

De ce mă plângeţi pe mine? strigă tainic pruncul cel adormit, căci nu sunt de plâns, de vreme ce bucuria tuturor drepţilor s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut fapte vrednice de lacrimi şi care cântă lui Hristos: Preoţi, lăudaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ridică-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre şi ne izbăveşte de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întuneric şi de foc, de scrâşnirea dinţilor, de supărările diavolilor şi de toată nevoia în ziua judecăţii, că tu eşti nădejdea celor fără de nădejde şi viaţa celor răpuşi de moarte.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare şi Crucea ai primit de voie şi ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, uşurează întristarea şi durerea cumplită a credincioşilor părinţi ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălţime, Împărate al tuturor, şi, luând pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cereşti, mântuit-ai duhul lui de laţurile cele felurite şi l-ai împreunat cu duhurile drepţilor, spre a se desfăta în împărăţia Ta.

Slavă...

Pruncilor, care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că aşa ai binevoit, Bunule; între aceia numără şi făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuţi uşurând durerea părinţilor, ca un atotîndurat şi de oameni iubitor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, Preanevinovată, care ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Preacurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineaţa pocăinţei ne deşteaptă, Fecioară, şi cu lumina ta ne luminează.

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor îngereşti şi omeneşti pe tine te măresc.

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit şi am aflat uşurare multă, că m-am mutat din stricăciune şi m-am dus la viaţă; Doamne, slavă Ţie.

Se cântă cu stihurile acestea:

Stih 1: **Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflori.**

Stih 2: **Că duh a trecut prin el şi nu va fi şi nici nu-şi va mai cunoaşte nici locul său.**

Stih 3: **Şi adevărul Domnului rămâne în veac.**

Şi după fiecare stih, se cântă luminânda:

Apoi: **Slavă... Şi acum...**, a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintru ea S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.** Citeţul: **Doamne, miluieşte.**

Preotul, cu glas mare:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: **Amin. Sfinte Dumnezeule...** Şi de va fi diacon zice: **Să luăm aminte.** Preotul: **Pace tuturor.** Cântăreţul: **Şi duhului tău.**

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 27:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ţie loc de odihnă.

Stih: **Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.**

APOSTOLUL (1 Corinteni 15, 39-45)

Diaconul: **Înţelepciune.**

Citeţul: **Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire.** Diaconul: **Să luăm aminte.** Citeţul:

Fraţilor, nu toate trupurile sunt la fel, ci unul este trupul oamenilor şi altul este trupul dobitoacelor şi altul este trupul păsărilor şi altul este trupul peştilor. Sunt şi trupuri cereşti şi trupuri pământeşti; dar alta este slava celor cereşti şi alta a celor pământeşti. Alta este strălucirea soare-

lui şi alta strălucirea lunii şi alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebeşte în strălucire. Aşa este şi învierea morţilor: Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este şi trup duhovnicesc. Precum şi este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viaţă.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne. Stih: Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Ioan 6, 35–39)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieţii; cel ce vine la Mine nu va flămânzi şi cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-aţi şi văzut şi nu credeţi. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; şi, pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis pe Mine. Şi aceasta este voia Celui Care M-a trimis pe Mine, ca, din toţi

pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte această

Rugăciune

Doamne, Cel ce păzeşti pruncii în viaţa de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea şi nevinovăţia minţii lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam şi-i sălăşluieşti în locuri luminoase, unde se veselesc sufletele drepţilor, primeşte în pace şi sufletul robului Tău (N); că Tu ai zis: a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci, aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreţii cântă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune..

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viaţa aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din braţele maicii, ca o pasăre, şi la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plânge, văzând veştejită faţa ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, şi nu va striga cu plângere pentru podoaba şi frumuseţea cea multă a vieţii tale celei

curate? Căci, precum corabia, ce n-are urmă, aşa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniţi, prietenii mei, rudele şi vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, însoţindu-l la groapă.

Moartea este uşurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîntinaţi de relele lumeşti şi la odihnă şi bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură şi cu cetele cele dumnezeieşti ale sfinţilor prunci acum se veselesc şi cu credinţă dănţuiesc, căci s-au mutat curaţi de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

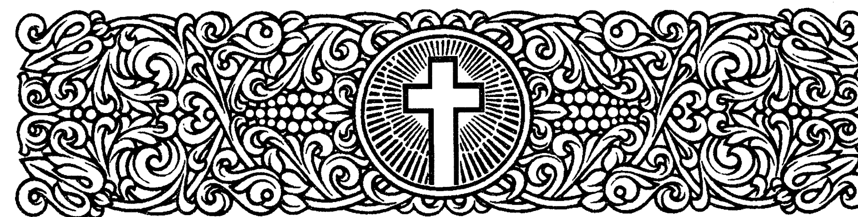
Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când şi-a vărsat şarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci, venind Stăpânul, a surpat şarpele şi nouă odihnă ne-a dăruit. Deci, către Hristos să strigăm: Iartă-ne, Mântuitorule, şi pe cel pe care l-ai luat odihneşte-l cu sfinţii, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Schimbarea celor întristaţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluieşte cetatea şi poporul, tu, pacea celor din războaie, liniştea celor învifo-raţi, singura folositoare a credincioşilor.

Ajungând la mormânt, se zice: **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...**, troparele: **Cu duhurile drepţilor...** şi celelalte; rugăciunea: **Doamne Iisuse Hristoase...** (pag. 243) şi cele ştiute ale înmormântării; apoi otpustul.

SE CADE A ŞTI că, deşi nu se află scris până la ce vârstă să se săvârşească această slujbă a înmormântării pruncilor, noi credem că se cuvine să se săvârşească până la vârsta de şapte ani a pruncului.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PREOŢILOR ŞI A DIACONILOR DE MIR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Dacă se va muta către Domnul vreunul din preoţii sau diaconii de mir, merg trei preoţi şi, luându-l de pe pat, îl pun jos, pe o rogojină sau pe un aşternut. Şi, deoarece nu se cuvine a-l scălda şi nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă şi-l şterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn şi burete, să ude o pânză în apă curată şi să-l şteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat şi apoi în toate veşmintele preoţeşti; să-i acopere faţa cu un procovăţ şi să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoţii îşi iau epitrahilul şi săvârşesc obişnuitul trisaghion: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...** Apoi troparele: **Cu duhurile drepţilor...** şi celelalte, după care diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, şi preotul zice rugăciunea: **Dumnezeul duhurilor...**, iar după ecfonis face sfârşit. La rostirea ecteniilor şi a rugăciunilor din cuprinsul rânduielii înmormântării preoţilor şi diaconilor, numele celor răposaţi este pomenit astfel: (N) **preotul sau diaconul, fratele nostru.**

Şi îndată, ridicând trupul, îl aşază în sicriu, apoi îl duc în mijlocul bisericii şi pun împrejurul lui patru sfeşnice, cruciş, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp preoţii, vecinii şi credincioşii din parohie fac rugăciuni

pentru cel răposat şi privegheri de noapte la care preoţii citesc Sfânta Evanghelie, iar de nu vor fi preoţi, mirenii citesc Psaltirea.

SLUJBA DIN BISERICĂ

În ziua înmormântării, un sobor de preoţi, după săvârşirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduită pentru preoţii şi diaconii de mir.

După ce protosul zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., urmează aceeaşi slujbă, ca şi la mireni, până după terminarea Binecuvântărilor. Apoi diaconul zice ectenia pentru morţi, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi după ecfonis, sedelnele: Odihneşte, Mântuitorul nostru..., Slavă..., Şi acum..., Cel ce din Fecioară ai răsărit... (pag. 203-220).

Apoi îndată se cântă ANTIFOANELE

Antifonul întâi, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluieşte-mă ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi, defăimaţii, făcându-ne vase de bună trebuinţă, Ţie, Cuvântule.

Slavă... Şi acum...

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşază.

Antifonul al doilea:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmaşului; că toţi cei ce biruiesc prin aceasta se înalţă.

În dinţii lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie, cum voi scăpa de vrăjmaşi, fiind iubitor de păcate?

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înţelegerea, pacea şi binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Antifonul al treilea

Cei ce se încred în Domnul înfricoşează pe vrăjmaşi şi tuturor sunt minunaţi, pentru că sus privesc.

Mântuitorule, ceata drepţilor, avându-Te pe Tine într-ajutor, nu întinde mâinile la nelegiuiri.

Slavă... Şi acum...

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oştile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea, de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 114:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a pregătit ţie loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut ţie.

(1) APOSTOLUL (1 Tesaloniceni 4, 13-17)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu voim să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca şi ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, îi va aduce împre-

ună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că Însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Cântăreţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(1) E V A N G H E L I A (Ioan 5, 24–30)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi cei care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viaţă în Sine, aşa I-a dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine; şi I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul în care toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui; şi vor ieşi cei care au făcut cele bune, spre învierea vieţii, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(1) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuieşti în lumina cea neapropiată; Cel ce omori şi iarăşi faci viu; Care duci în iad şi scoţi; Cel ce cu înţelepciune ai făcut pe om din pământ şi ai legiuit să se întoarcă iarăşi în pământ, pentru greşeala lui, primeşte sufletul robului Tău (N) şi-l odihneşte în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacov. Şi-i dă lui cununa dreptăţii Tale, parte cu cei mântuiţi, în mărirea aleşilor Tăi, ca să ia multă plată în locaşurile sfinţilor Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta, pentru numele Tău.

Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceasta S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu şi alerg la Tine, Cel ce singur eşti fără de păcat; în corturile drepţilor, cu aleşii Tăi mă odihneşte.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22, cântând ca refren după fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

La loc de păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui.

Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Şi mila Ta mă va însoţi în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Slavă..., Aliluia (de 3 ori), Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toţi mergem la acelaşi locaş şi sub aceeaşi piatră vom intra şi peste puţin vom fi pulbere, pentru cel adormit să cerem de la Hristos odihnă; că viaţa noastră, fraţilor, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem şi din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare, care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învredniceşte-l pe acesta de fericirea Ta cea fără de sfârşit.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne, locui-va în curţile Tale. Stih: Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

(2) A P O S T O L U L (Romani 5, 12-21)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.

Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, precum printr-un om a intrat păcatul în lume şi prin păcat moartea, aşa moartea a trecut la toţi oamenii, pentru că toţi au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socoteşte când nu este lege. Ci moartea a împărăţit de la Adam până la Moise şi peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greşelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă, nu e cu greşeala cum e cu harul, căci, dacă prin greşeala unuia, cei mulţi au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu şi darul Lui au prisosit asupra celor mulţi, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Şi ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greşeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greşeala unuia moartea a împărăţit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosinţa harului şi a darului dreptăţii vor împărăţi în viaţă, prin Unul Iisus Hristos. Aşadar, după cum prin greşeala unuia a venit osânda pentru toţi

oamenii, aşa şi prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toţi oamenii, îndreptarea care dă viaţă; căci, precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoşi cei mulţi, tot aşa prin ascultarea Unuia se vor face drepţi cei mulţi. Iar Legea a intrat şi ea ca să se înmulţească greşeala; iar unde s-a înmulţit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărăţit păcatul prin moarte, aşa şi harul să împărăţească prin dreptate, spre viaţa veşnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne. Stih: Şi pomenirea lui în neam şi în neam.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(2) EVANGHELIA (Ioan 5, 17–24)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Tatăl Meu până acum lucrează, şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, căutau şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; întrucât cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi-I arată toate câte face; şi lucrări mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Că, după cum Tatăl scoală morţii şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui voieşte. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinsteşte pe Fiul, nu cinsteşte nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

(2) Rugăciune

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, că numai Tu ai viaţă fără de moarte, şi slava Ta este neajunsă şi mila Ta nemăsurată şi iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, şi împărăţia Ta nesfârşită, şi părtinire nu este la Tine, iar pentru toţi oamenii ai pus sfârşit obştesc, când se împlineşte firul vieţii. Pentru aceasta, Te rugăm, Doamne, Dumnezeul nostru: Robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi şi a adormit în nădejdea învierii vieţii celei veşnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacob. Şi, precum l-ai pus pe el pe pământ slujitor în Biserică, aşa îl arată şi în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie

duhovnicească, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între drepții Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23, cântând la fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.

Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă..., Aliluia (de 3 ori), Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândețe, în curățenie și în vrednicia preoțească, pururea pomenite, cu bună cinste te-ai înfrumusețat. Pentru aceasta, preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel, unde drepții se odihnesc; și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta, ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care, ca un om muritor, le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 54:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, nu locui-va în curțile Tale. Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) A P O S T O L U L (1 Corinteni 15, 1-11)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o – dacă o țineți cu tărie, afară nu-

mai dacă n-ați crezut în zadar – căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Preotul: Pace ție, cititorule. Citețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Diaconul: Înțelepciune. Drepți. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(3) EVANGHELIA (Ioan 6, 35–39)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui Care M-a trimis ca, din toți pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce ești alinarea celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru fratele nostru, preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sânurile lui Avraam robului Tău, preotul (N) întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83,
cântând ca refren după fiecare stih: Aliluia (de 3 ori).

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus.

În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob!

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău!

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai mult decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și mărire va da.

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R E L E acestea, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu drepții.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci, Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 10–11).

Și dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) A P O S T O L U L (Romani 6, 9-11)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.
Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Pentru că ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți față de

păcat, dar vii pentru Dumnezeu, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psamul 111: Fericit bărbatul, care se teme de Domnul. Stih: Puternică va fi pe pământ seminţia lui.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

(4) EVANGHELIA (Ioan 6, 40–44)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul şi crede în El să aibă viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Şi ziceau: Oare nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, şi nu ştim noi pe tatăl Său şi pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Iisus a răspuns şi le-a zis: Nu murmuraţi între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

(4) Rugăciune

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule a toată făptura, cel ce ai ca locaş cerul şi priveşti spre cele de pe pământ, Cel ce cunoşti lucrarea fratelui şi împreună slujitorului nostru, preotul (N) care acum s-a mutat la Tine şi ştii slujirea lui în sfântul Tău locaş, cel ce ai binevoit a-l învrednicit pe el să-ţi aducă rugăciuni şi tămâieri preasfântului Tău nume, dăruieşte-i lui, Bunule, iertarea greşelilor şi sălăşluire în loc luminat, în latura celor vii, în corturile drepţilor Tăi cu toţi sfinţii Tăi, iertându-i păcatele şi învrednicindu-l de strălucirea şi de bunătatea Ta.

Că Tu eşti Cel ce stăpâneşti peste cei vii şi peste cei morţi şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi cântă Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a lor este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din Rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce şi mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeule, în Rai a fost aşezat. Şi noi, care am fost mântuiţi prin Pătimirea Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credinţă strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând ţărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plăsmuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, şi, suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viaţă, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar, supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăşi la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Despărţirea sufletului de trup este taină înfricoşătoare şi înspăimântătoare pentru toţi; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta, şi noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: Pomeneşte-ne şi pe noi, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor.

Pentru ce mă tânguiţi cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburaţi în deşert, grăieşte cel adormit către toţi. Moartea este odihnă pentru toţi, precum am auzit glasul lui Iov, care zice: Moartea este odihna omului. Ci odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiţi veţi fi, când, din pricina Mea, vă vor ocărî pe voi şi vă vor prigoni şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Preaînţeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învăţând pe toţi că morţii vor învia nestricaţi şi noi ne vom schimba, la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta, trâmbiţa va răsuna înfricoşător şi pe cei adormiţi din veac îi va scula din somn. Ci odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: Veniţi la mine, pământenilor, şi vedeţi frumuseţea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraţilor, cunoscând sfârşitul, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: Odihneşte, Dumnezeule, cu sfinţii Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Mai presus de fire în pântecele tău, Stăpână, fără sământă ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveşnic şi cu trup L-ai născut, Dumnezeu şi om, fără schimbare şi fără amestecare. Pentru aceasta şi noi, pururea cunoscându-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu Celui născut din

tine, cu credință strigăm: Pomenește-ne și pe noi, Hristoase, întru împărăția Ta.

Și dacă va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne, locui-va în curțile Tale.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

(5) APOSTOLUL (Romani 14, 6-9)

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire.
Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste cei morți și peste cei vii.

Preotul: Pace ție, cititorule.

Cântărețul: Și duhului tău. Apoi: Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 64:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

Diaconul: Înțelepciune. Drepți. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

(5) EVANGHELIA (Ioan 6, 48–54)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

(5) Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Cel ce dai frumusețea slavei Tale în locul duhului întristării și, cu negrăita Ta înțelepciune, ai unit sufletul cu trupul și iarăși le-ai despărțit, ca să meargă țărâna în pământ, iar duhul către Tine pre-

cum ai poruncit, însuţi Stăpâne Hristoase, primeşte sufletul robului Tău (N), fratele şi împreună slujitorul nostru şi învredniceşte-l să se odihnească împreună cu sfinţii Tăi în loc luminos, în ceata celor binecredincioşi, în loc răcoros, de unde au fugit durerea şi întristarea şi suspinul, că nu este moarte pentru robii Tăi ci cu adevărat mutare a sufletului; şi de a greşit el ceva cu fapta sau cu cuvântul sau cu gândul treci cu vederea, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni. Fii mângâiere celor ce-l plâng, luminează întunericul mâhnirii lor cu lumina Ta cea înţelegătoare, iar pe noi, cei ce ne-am adunat la prohodirea robului Tău, păzeşte-ne şi fii milostiv faţă de fărădelegile noastre.

Că Tu eşti iertarea greşelilor noastre şi odihna fratelui şi împreună slujitorului nostru, preotul (N), Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă se cuvine, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se citeşte Psalmul 50 (pag. 185).

CANONUL

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon...

Stih: Stăpâne Hristoase, odihneşte pe robul Tău.

Înaintea Ta, Făcătorule de bine şi Stăpâne al tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinţi, strigând cu plângere această cântare de îngropare: Pe credinciosul robul Tău odihneşte-l ca un milostiv.

Învredniceşte-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleşii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăţie cerească pe alesul Tău rob cel mutat de pe pământ, învredniceşte-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i cu vederea greşelile sufleteşti, ca un îndurat.

Slavă...

Vai mie! Mărirea lumească este ca iarba; când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în mormânt vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumuseţea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

După datorie toţi cu dragoste te lăudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea neadormit ochiul rugăciunii tale; izbăveşte-ne pe noi acum de păcate şi de judecata morţii.

Cântarea a 3-a:

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...

Nu este om pe pământ care n-a greşit, Cuvântule. Pentru aceasta primeşte, prin noi smeriţii, rugăciunea şi lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greşelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care, cu puterea Ta cea mare, ierţi păcatele şi ale celor vii şi ale celor morţi? Pentru aceasta mântuieşte şi pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moştenitor pe acesta ce cu credinţă s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur eşti fără de păcat.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti cu adevărat Stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să învrednicească de împărăţia Sa pe acesta ce s-a mutat întru credinţă.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Ectenia mică, S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase, Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi aşteaptă judecata cea nemitarnică a zilei aceleia de înfricoşătoare ameninţare; de aceea cu stăruinţă să cerem, prin credinţă, de la Hristos, odihnă pentru acesta.

Ca pe cel care, prin pocăinţă, Ţi-a aprins Ţie făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învredniceşte-l.

Slavă...

Când vei descoperi toate cele ascunse şi vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluieşte-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ţi aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nu uita pe cei ce strigă cu osârdie către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti bună, roagă-te să afle odihnă credinciosul tău rob acesta, care s-a mutat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dumnezeieştii arătării Tale, Hristoase...

În ceata aleşilor şi în desfătarea Raiului, Îndurate, sălăşluieşte pe acesta pe care întru credinţă l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăinţă tuturor oamenilor celor ce greşesc; deci, ca un Stăpân, şi pe acesta învredniceşte-l de împărăţia Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluieşte ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta uşurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credinţă s-a mutat, şi-l învredniceşte de împărăţia Ta.

Slavă...

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoşătoarea Ta judecată: toţi împăraţii şi puternicii, împreună cu robii vor sta înainte, şi glasul cel înfricoşător al Judecătorului va chema

popoarele cele păcătoase la judecata osândei; din care, Hristoase, izbăvește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din tine S-a născut mai presus de fire Răscumpărătorul firii omenești, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L să izbăvească pe toți de pedeapsă, de nevoi și de chinurile cele înfricoșătoare ale iadului; și să mântuiască pe acesta care acum în credință s-a mutat de la noi.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Adâncul cel mai de jos...

Moartea și mormântul și judecata care vădește toate faptele ne așteaptă pe noi; de aceasta izbăvește-l, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugămu-ne Ție, Hristoase, ca, făcându-l părtaș la veselia stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Slavă...

Izbăvește de greșeli cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum în credință l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omenești, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Omorârea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mântuiește ca un bun și de oameni iubitor.

Irmosul:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat și, viforul nemairăbdându-l, ca Iona strig Ție, Stăpâne: Din stricăciune scoate-mă.

Apoi se rostește ectenia mică pentru cei morți: Iară și iară... și celelalte, iar preotul ecfonisul: Că Tu ești învierea...

După aceea C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și I C O A S E L E acestea,
alcătuire a lui Anastasie monahul

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Cu osârdie mă rog să ascultați ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plângerea aceasta, că doar va afla cineva folos; dar când veți rosti acestea, aduceți-vă aminte de mine, cel ce eram cândva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu și împreună am cântat: Aliluia.

Veniți toți, adunați-vă și, șezând, ascultați cuvânt: fraților, înfricoșătoare este judecata înaintea căreia toți vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toți ne vom înfățișa goi. Pentru aceasta, bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Să plângem toţi cu lacrimi când vedem trupul zăcând, şi, apropiindu-ne, toţi să-l sărutăm şi să zicem unele ca acestea către el: Iată, ai lăsat pe cei ce te iubesc şi mai mult nu vei mai grăi cu noi, o, prietene! Pentru ce nu grăieşti, precum grăiai, cu noi? Ci taci, aşa, fără să cânţi cu noi: Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele celor ce mor, pe care le zic când se duc de aici: Fraţilor, de fraţi mă despart, pe toţi prietenii îi las şi mă duc; dar încotro mă duc nu ştiu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, ştie. Ci voi faceţi-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum stau acum acolo? Aş dori să ştiu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, şi ei îşi aduc aminte de ai lor, precum noi de ei? Sau poate că au uitat pe cei ce-i plâng şi cântă: Aliluia.

Însoţiţi, prietenilor, pe cei morţi şi degrab duceţi-vă la mormânt şi acolo cu osârdie priviţi şi fiţi gata, pentru că tinereţea piere acolo şi orice vârstă se veştejeşte acolo; acolo este ţărână şi pulbere şi viermi; acolo este numai tăcere şi nu este niciunul să grăiască: Aliluia.

Iată, acum mă vedeţi zăcând şi mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuţit, iată buzele stau nemişcate. Rămâneţi sănătoşi, prietenilor şi fiilor; mântuiţi-vă, fraţilor; mântuiţi-vă, cunoscuţilor, căci eu în calea mea merg. Ci faceţi pomenire de mine cu cântarea: Aliluia.

Niciunul din cei de acolo n-a înviat ca să spună nouă cum petrec fraţii de altădată sau nepoţii cei duşi mai înainte la Domnul. Pentru aceasta, adesea zicem între noi: Oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veşnică, stând ca nişte vinovaţi înaintea lui Dumnezeu Celui veşnic, toţi privind cu feţele în jos. Unde va fi atunci frumuseţea? Unde va fi avuţia? Unde va fi atunci mărirea vieţii acesteia? Niciuna dintre acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deşert, omule? Încă un ceas şi toate trec. În iad nu este pocăinţă, nu este acolo niciun fel de odihnă; acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întuneric şi beznă; acolo am să fiu eu osândit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu se uită aşa de lesne ca omul când se desparte de om; căci, deşi ne aducem aminte de el câtăva vreme, repede uităm de moartea lui, ca şi cum n-ar fi fost; chiar şi părinţii uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut şi i-au crescut şi în lacrimi i-au petrecut cu cântarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraţilor, fiilor şi prietenilor, să nu mă uitaţi când vă rugaţi către Domnul; vă rog şi iar vă rog şi vă poftesc: Ţineţi minte acestea şi tânguiţi-mă ziua şi noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic şi eu către voi: Şedeţi iarăşi să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem şi ne vom înfăţişa goi şi amărâţi, că frumuseţea ca iarba se veştejeşte; dar noi ne înşelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o, ticălosule, şi cu totul gol vei sta acolo de faţă; să nu te amăgeşti cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viaţă, ci numai suspină pururea cu plângere: Aliluia.

Dacă ai miluit, omule, pe vreun om, şi tu acolo vei fi miluit; dacă te-ai îndurat de vreun orfan, şi tu acolo vei afla îndurare; dacă ai scăpat pe cineva din nevoie, şi tu vei fi

mântuit acolo din nevoie; dacă ai adăpostit pe vreun sărac în viaţă, şi pe tine te va adăposti acolo cântarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc şi pe care niciodată n-am mai umblat; şi locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaşte: înfricoşător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar şi mai înfricoşător este să vezi pe Cel ce m-a chemat, Stăpânul vieţii şi al morţii, Care ne cheamă pe noi acolo, când voieşte să-i grăim: Aliluia.

Noi, dacă mergem dintr-o ţară într-altă ţară, avem nevoie de călăuzire. Ce să facem când ne vom duce în ţara pe care nicidecum n-o cunoaştem? Multe călăuze îţi trebuie ţie, atunci, multe rugăciuni trebuie să meargă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, până să ajungă la Hristos şi să zică Lui: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupeşti, aceia nu vor avea acolo nicidecum iertare, căci acolo vor fi învinuitori înfricoşători; acolo şi cărţile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ţi va ajuta ţie acolo, atunci? Fără numai dacă ai făcut vreun bine, când ai fost viu, şi dacă ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Tinereţile şi frumuseţea trupului, în vremea morţii, se veştejesc; limba atunci arde cumplit şi gâtlejul uscat se aprinde; atunci frumuseţea ochilor se stinge şi toată podoaba obrazului se schimbă, iar frumuseţea glasului se destramă şi de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Liniştiţi-vă acum, liniştiţi-vă, pentru cel mort; liniştiţi-vă, încetând tânguirea; priviţi taina cea mare, căci ceasul este înfricoşător; tăceţi, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, şi cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind şi mi-am tânguit viaţa, pentru că se tulbura cu totul şi tremura; iar când i-a venit ceasul striga: Tată, ajută-mi! Maică, scapă-mă! Şi nu era nimeni în stare să-l ajute, ci, numai văzându-l, se mâhneau şi-l plângeau la groapă, cu cântarea: Aliluia.

Câţi n-au fost răpiţi fără de veste din cămările lor de nuntă, în mormânt, căci s-au însoţit cu însoţire veşnică şi au pricinuit tânguire nesfârşită şi nu s-au mai sculat din cămara lor de nuntă! În timpul în care a fost nunta, în acelaşi timp a fost şi groapa; în timpul în care a fost însoţirea, în acelaşi timp şi despărţirea; în acelaşi loc râsul, în acelaşi loc şi plânsul, împreună şi cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm, chiar numai auzind, că acolo este veşnică lumină, că acolo este izvorul vieţii noastre şi că acolo este desfătarea cea veşnică; acolo este Raiul, unde toate sufletele drepţilor se bucură. Să ne adunăm şi noi toţi în Hristos, ca să strigăm aşa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog şi cu smerenie cad înaintea ta şi cer ţie: Nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare greşelilor, în ziua judecăţii, Preasfântă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăşi C O N D A C U L: Cu sfinţii odihneşte...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Minune de negrăit...

De focul gheenei şi de hotărârea cea înfricoşătoare, ca un îndurat, Hristoase, izbăveşte pe robul Tău, pe care în credinţă l-ai luat din acestea de acum, şi-i dă lui să-Ţi cânte Ţie: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

În pământul celor blânzi şi în desfătarea Raiului, pe robul Tău cel adormit întru credinţă, învrednicindu-l de locaşul măririi celei minunate, Dumnezeule, dă-i să-Ţi cânte Ţie: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Slavă...

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraţilor, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile şi cu durere lăcrimează, strigând: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Hristos, Născătoare de Dumnezeu, fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzeşte-i cu rugăciunile tale, pe cei mutaţi scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Înfricoşează-te, teme-te, cerule...

O, ce ceas înfricoşător aşteaptă pe păcătoşi, fraţilor! O, ce frică îi va cuprinde, atunci când focul gheenei îi va mistui şi şarpele cel târâtor îi va înghiţi! Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăveşte-ne de ziua cea înfricoşătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte drepţii, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au pregătit cămara şi Raiul şi toată împărăţia lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinţii Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea îndura, Hristoase, ameninţarea venirii Tale celei înfricoşătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt şi vor cădea stelele; toată făptura se va clătina de frică şi lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiul, pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, Curată, este Judecătorul celor vii şi al celor morţi; El judecă tot pământul şi mântuieşte din chinuri pe cine voieşte şi mai ales pe cei ce cu dragoste se închină Lui şi pe tine te laudă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Nu te tângui pentru Mine...

Nu vă tânguiţi toţi cei ce aţi murit în credinţă, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul şi Crucea şi îngroparea, şi a făcut fii ai nemuririi pe toţi cei ce strigă Lui: Să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca unii care am adormit în nădejdea dumnezeieştii învieri, noi, credincioşii, am aflat viaţa cea în Hristos a tuturor. Dar aici, fraţilor, ne este judecată multă şi nimeni în iad nu se izbăveşte pe sine. Dar voi, rugaţi-vă lui Hristos pentru toţi.

Slavă...

În slava Ta cea neîmbătrânitoare şi în desfătarea Raiului, aşază-l, Bunule, pe acesta care s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credinţă şi în pocăinţă a alergat la Tine cu credinţă; fă-l părtaş ales al împărăţiei Tale.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ca pe Maica vieţii, ceea ce eşti mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credinţă te lău-

dăm credincioşii, că noi cei ce eram morţi mai înainte, prin tine făcându-ne fără de moarte, am aflat viaţă, şi, iată, cântare aducem ţie.

Irmosul:

Nu te tângui pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sământă, că voi învia şi Mă voi preaslăvi şi voi înălţa întru slavă, neîncetat, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te măresc pe tine.

Apoi se zice ectenia mică pentru morţi.

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit şi am aflat uşurare multă, căci m-am mutat din stricăciune şi m-am dus la viaţă; Doamne, slavă Ţie.

Şi stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul şi nu va fi.

Stih 3: Şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Şi, după fiecare stih, se zice luminânda, apoi: Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintru ea S-a născut Hristos, izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ţie.

Şi îndată (dacă nu s-a făcut mai înainte Utrenia, se citesc psalmii laudelor: 148, 149 şi 150 din Ceaslov, apoi) stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită pentru viaţă...

La Tine s-a mutat sfinţitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viaţă, Hristoase. Primeşte sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; aşază-l pe el în curţile Tale cu cetele îngerilor şi odihneşte pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta.

Străină este taina morţii, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli şi pe cei care cugetă cele deşarte; surpă pe episcopi, pe păstori şi pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihneşte-l pentru mare mila Ta.

Vieţuind întru dreapta credinţă şi înfrumuseţat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul şi slujitorul dumnezeieştilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă, s-a mutat din tulburările cele lumeşti. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuieşte-l; şi pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihneşte-l cu drepţii pentru mare mila Ta.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi dacă nu s-a făcut mai înainte Utrenia, diaconul rosteşte: Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Iar cântăreţii citesc Doxologia zilelor de rând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă..., Învredniceşte-ne, Doamne.

Apoi stihirile acestea ale Sfântului Ioan Damaschin, glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înşelătoare decât visurile; o clipă numai, şi pe toate acestea moartea le primeşte. Ci, în lumina feţei Tale, Hristoase, şi în îndulcirea frumuseţii Tale, pe cel pe care l-ai ales odihneşte-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăţi că Tu eşti învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morţi; atunci încuietorile s-au sfărâmat şi porţile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuieşti zidirea Ta, nu să o osândeşti, pe acesta, pe care l-ai ales, odihneşte-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperământ şi tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutătoare, celor robiţi, grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin şi scut şi zid nestricat împotriva vrăjmaşilor, iar pentru neputincioşi tărie nebiruită, şi dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci, şi nu este cine să-l miluiască pe el; către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat şi m-a auzit.

Veniţi cu toţii să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi, acum zace mort. Veniţi să cunoaştem cum, peste puţin, şi noi, cei tulburaţi, ne vom sfârşi; cum cei ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu aur zac fără podoabă şi fără chip? Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăveşte sufletul meu de buze nedrepte şi de limba vicleană.

Mântuieşte-te, viaţă deşartă, mântuiţi-vă toţi, prieteni, rude şi fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniţi, întovărăşiţi-mă şi daţi gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugaţi-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Uşă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Deşertăciuni sunt toate cele omeneşti. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăţia, nu ne însoţeşte mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

Iată, zac, iubiţii mei fraţi, în mijlocul tuturor, amuţit şi fără glas; gura a tăcut, limba a încetat şi buzele s-au lipit; mâinile şi picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins şi nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primeşte strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta, rog pe toţi cunoscuţii şi prietenii mei, să faceţi pomenire pentru mine, ca, în ziua judecăţii, să aflu milă la judecata cea înfricoşătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede şi scurtă; fum este viaţa; abur, cenuşă şi ţărână ne facem peste puţin şi ca floarea ne veştejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi, cei învăluiţi în marea vieţii. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat din tine mai presus de fire şi în chip de negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşă, toate umbră. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, de veşnicele Tale bunătăţi învredniceşte pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe el întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupră-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul şi m-a surpat; a venit şi, ca şi cum n-aş fi fost, m-a arătat; a venit şi, pământ fiind eu, ca şi cum n-aş fi fost, zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire suntem noi muritorii. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învredniceşte-l de veşnicele Tale bunătăţi, odihnindu-l pe el în viaţa cea neîmbătrânitoare.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Una curată şi preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ şi ţărână; şi iarăşi m-am uitat în mormânt şi am văzut oase goale şi am zis: Oare, cine este împăratul sau ostaşul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihneşte, Doamne, cu drepţii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci, precum Eu sunt Lumină din Lumină, aşa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care

învrednicește, Preabunule, pe robul Tău, cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dând iertare greșelilor lui.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ție ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ și mi-ai dat suflet, prin insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile drepților.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea ființei Tale celei înțelegătoare, căreia și părtaș pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ fãpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile drepților.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată și binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat lăudându-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om și l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaș mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor.

Moartea, cea dată firii noastre celei din Adam, dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioși, făcându-ne părtași mâncării; să cunoaștem dar că, fiind zidiți din pământ, vom deveni iarăși pulbere, țărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plângere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-au agonisit credincioșii. Pentru că știi că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, Stăpână, a te ruga pentru robii tăi, care au adormit în credință, ca Fiul tău și Dumnezeu să dea lor iertare, când va ședea la judecată, ca toți să te fericim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios și, primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieții, am mâncat mâncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curțile Tale, odihnește-l.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că, sub acela scăpând, ne izbăvim de bolile sufletești.

Alte stihiri idiomele, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce viețuiesc în desfrânări: scrâșnire dinților și plângere nemângâiată, negură neluminată și întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere și judecată fără milă. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu aleșii Tăi.

Va răsuna trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula, dorind să ia viață cerească; să nu osândești pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta, îndrăznind, cădem la Tine și grăim: Stăpâne Hristoase, privește cu milă pe cel pe care l-ai chemat și odihnește-l cu aleșii Tăi.

Iată, și stihiile, cerul și pământul, se vor schimba și toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea și se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăși ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihnește-l cu aleșii Tăi.

A Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea, cetele fecioarelor, aprinzându-și candelele, cântă Ție, dorind slava Ta. Deci, precum pe acelea, așa și pe robul Tău învrednicește-l să intre în cămara Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană, și cu ale tuturor sfinților Tăi, Iubitorule de oameni.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniți și priviți toți străina și înfricoșătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, și să nu mai gândiți la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veșnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, și la Judecătorul cel nefățarnic, unde stau înainte cetele îngerești; și înfricoșătoare este, frații mei, judecata aceea, unde toți vom sta goi: unii rușinați, iar alții încununați. Pentru aceasta, să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, ale

arhiereilor, ale preacuvioşilor şi drepţilor şi ale tuturor sfinţilor, odihneşte pe robul Tău cel ce a adormit.

Apoi se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului... după care se face sărutare, aşa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniţi, fraţilor, să dăm mortului sărutarea... Apoi, Slavă..., glasul al 6-lea: Văzându-mă zăcând fără glas... Şi acum..., a Născătoarei (caută-le la Înmormântarea mirenilor, pag. 236–239).

După aceasta, ridicând coşciugul, ocolesc mai întâi biserica şi fac trei opriri, unde se rosteşte ectenia pentru morţi, apoi este dus la mormânt; iar preoţii, mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării I:

Ajutor şi apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voi preaslăvi; Dumnezeul părinţilor noştri şi-L voi înălţa pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmosul Cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, şi voi grăi şi voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară S-a arătat lumii cu trup.

Vedeţi, vedeţi că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană şi apă din piatră am izvorât de demult, în pustiu, poporului Meu, numai cu dreapta şi cu puterea Mea.

Irmosul Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întăreşte Biserica Ta.

Întăreşte, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu eşti singur sfânt şi Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit prorocul de venirea Ta, Doamne, şi s-a cutremurat că vrei să Te naşti din Fecioară şi să Te arăţi oamenilor, şi a zis: Am auzit glasul Tău şi m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine, cel ce mă rog dis-de-dimineaţă, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă şi mă îndreptează întru poruncile Tale şi mă învaţă, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt, am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu şi m-a auzit şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greşit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit şi nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârşit, Dumnezeul părinţilor.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oştile cereşti Îl slăvesc şi de Care se cutremură heruvimii şi serafimii, pe Acela toată suflarea şi făptura lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

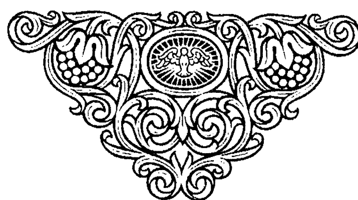
Irmosul Cântării a 9-a:

Neînţeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire şi fără stricăciune naşterea Maicii celei fără de bărbat; căci

nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, toate neamurile pe tine, ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile drepților... și celelalte. După aceea, diaconul rostește ectenia pentru morți și preotul citește rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...

Și făcând apolisul, așază trupul celui adormit în mormânt, așa cum s-a arătat la Înmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII CĂLUGĂRILOR

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CHILIA RĂPOSATULUI

De se va muta către Domnul vreunul dintre călugări, se așază trupul lui jos întins pe o rogojină; și deoarece nu se cade ca trupul să fie scăldat și nici văzut gol, se rânduiește un călugăr care șterge trupul lui cu un burete muiat în apă caldă, făcând semnul crucii cu buretele mai întâi pe frunte, apoi la piept, la mâini, la picioare și la genunchi, și nimic mai mult. După aceea aduce cămașă curată și-l îmbracă, scoțând mai întâi pe cea veche, fără însă a-l vedea gol. Iar după îmbrăcare îi pune cuculiul; și de va fi schimnic îl înfășoară cu camilafca pe deasupra capului până la barbă, cât să nu i se vadă fața. Apoi îi pune analavul, adică pleterile după rânduiala lui, și rasa; îl încinge cu cureaua și-l încalță cu călțuni noi; apoi întinde mantia lui în lat, și ridicând trupul de pe rogojină, îi așterne mantia sub trup de la cap până la picioare. Și așa călugărul cel rânduit pentru îngrijirea mortului, tăind cu cuțitul marginile mantiei și de o parte și de alta, le sfâșie până sus, și învelind trupul cu mantia, îl înfășoară cu fâșiile împletindu-le în jurul lui astfel: începând de la cap, face trei cruci: una la cap, alta la piept, și a treia la

genunchi; iar cu partea ce mai rămâne din acele două fâşii îi leagă picioarele.

După aceea cheamă preotul de rând care, punându-şi epitrahilul şi tămâie în cădelniţă, face începutul obişnuit: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăţia...**, apoi troparele: **Cu duhurile drepţilor...** şi celelalte, iar diaconul rosteşte ectenia pentru morţi şi preotul zice rugăciunea: **Dumnezeul duhurilor...**, şi după ecfonis face sfârşit (caută-le la paginile 203-205).

După aceea, luând fraţii trupul celui adormit, îl duc în biserică; şi de este fratele cel adormit preot sau arhiereu, pun trupul lui în mijlocul bisericii; iar dacă este numai călugăr, în pronaosul bisericii.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

Venind vremea să se săvârşească înmormântarea pentru cel adormit, după săvârşirea Sfintei Liturghii, se duce aprinzătorul de candele şi loveşte în toaca de fier, făcând trei soroace; şi aşa, adunându-se fraţii, eclesiarhul le împarte lumânări aprinse.

Iar diaconul zice: **Binecuvintează, părinte!** Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...** şi se citeşte Psalmul 90: **Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt...** (caută-l la pagina 206). **Aliluia** (de 3 ori), glasul al 8-lea.

Stihuri: 1. **Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.** 2. **Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.** 3. **Şi pomenirea lui în neam şi în neam.**

Apoi troparul acesta, acelaşi glas:

Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chiverniseşti, şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea şi-a pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid şi liman te avem, şi rugătoare bine-primită către Dumnezeu; pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce eşti credincioşilor mântuire.

Şi îndată Psalmul 118, glasul al 6-lea: **Fericiţi cei fără prihană în cale...** (caută la pagina 207). Şi se cântă starea întâi a psalmului până la: **Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă...**, pentru că aici se cântă psalmul întreg numai în două stări. Şi când se ajunge la stihul din urmă: **În veac nu voi uita îndreptările Tale...**, al stării întâi, se repetă de trei ori. Trebuie a şti că după fiecare stih al psalmului se cântă: **Bine eşti cuvântat, Doamne...** Apoi diaconul rosteşte ectenia mică pentru morţi, iar preotul zice rugăciunea: **Dumnezeul duhurilor...** şi ecfonisul. Şi se începe a doua stare: **Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă...**, Şi după fiecare stih al psalmului mai departe, se cântă: **Al tău sunt eu, mântuieşte-mă...**, până ce se ajunge la: **Caută spre mine şi mă miluieşte...**, de unde se cântă psalmul mai departe, pe glasul al 3-lea, cântând după fiecare stih: **Întru împărăţia Ta, Doamne, pomeneşte pe robul Tău.** Şi la sfârşitul stării se repetă de trei ori stihul din urmă: **Viu va fi sufletul meu...**

Apoi îndată: **Bine eşti cuvântat, Doamne... Ceata sfinţilor a aflat...** şi toate celelalte tropare (pe care caută-le la paginile 219-220). Şi îndată diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul Rugăciunea **Dumnezeul duhurilor...** şi ecfonis (caută-le la pagina 204). După aceea se cântă sedealna, glasul al 5-lea: **Odihneşte Mântuitorul nostru... Slavă... Şi acum... Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii...** şi Psalmul 50: **Miluieşte-mă Dumnezeule...** (caută-l la pagina 185). Şi îndată se cântă Antifoanele:

Antifonul întâi, glasul 1:

Când mă necăjesc, auzi durerile mele, Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deşartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Slavă... Şi acum...

Sfântului Duh cinstire şi slăvire împreună se cuvine ca şi Tatălui şi Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Apoi stihirile lui Teofan, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Ţie, Mântuitorule, ne rugăm: Învredniceşte de împărtăşirea Ta cea dulce pe acesta care s-a mutat, şi-l sălăşluieşte în corturile drepţilor, în sălaşurile Sfinţilor Tăi şi în cămările cereşti, trecându-i cu îndurarea Ta greşelile şi dându-i odihnă.

Nimeni dintre oameni n-a fost fără de păcate, afară de Tine, Cel singur fără de moarte. Pentru aceasta pe robul Tău, ca un Dumnezeu îndurat, aşază-l întru lumină, împreună cu cetele îngerilor Tăi, trecându-i cu vederea fărădelegile, prin milostivirea Ta, şi dându-i odihnă.

Slavă...

Binevoieşte, Stăpâne, după multă îndurarea Ta, ca acesta, care s-a mutat la Tine, să dobândească preadulcea împărtăşire de bunătăţile cele făgăduite de Tine, Mântuitorule, cele mai presus de cele văzute, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Roagă pe Hristos Fiul tău, Maică Fecioară, să dea iertare de greşeli robului tău, celui ce te-a mărturisit cu dreaptă credinţă, şi cu cuvânt adevărat te-a propovăduit pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca să-l învrednicească de strălucirea şi de veselia Sfinţilor întru împărăţia Sa.

Antifonul al 2-lea, glasul al 2-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuieşte-mă cu strălucirea Ta.

Miluieşte-ne pe noi, cei ce-Ţi greşim Ţie mult, în tot ceasul, o Hristoase al meu; şi ne dă chipuri mai înainte de sfârşit, să ne pocăim.

Slavă... Şi acum...

Sfântului Duh a împărăţi se cuvine, a sfinţi şi a mişca făptura, că Dumnezeu este, de o fiinţă cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Tăria şi stricăciunea morţii, cu moartea Ta cea dătătoare de viaţă, le-ai surpat, Stăpâne; şi tuturor ai izvorât viaţă veşnică, iar celor muritori învierea din morţi le-ai dăruit. Pentru aceasta Ţie ne rugăm: Mântuitorule, odihneşte pe acesta, care cu credinţă s-a mutat la Tine, şi slavei Tale celei nestricăcioase învredniceşte-l, Iubitorule de oameni.

Ca să faci pe oameni părtaşi împărăţiei celei dumnezeieşti, Cruce ai răbdat, şi moarte de bunăvoie ai primit. Pentru aceasta, ne rugăm milostivirii Tale: Arată moştenitor împărăţiei Tale pe acesta, care în credinţă s-a mutat la Tine, şi-l învredniceşte de frumuseţea Ta cea preadulce, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Morţii cei din veac, cu cutremur stând înaintea judecăţii Tale celei înfricoşătoare şi înspăimântătoare, aşteaptă răspunsul Tău cel drept, Mântuitorule, şi primesc dumnezeiasca judecată cea dreaptă. Atunci iartă, Stăpâne Hristoase, pe robul Tău, care întru credinţă s-a mutat la Tine, şi-l învredniceşte desfătării şi fericirii Tale celei de-a pururea.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tu, Curată, luând datoria strămoaşei Eva, ai zămislit pe Dumnezeu, Care dăruieşte nestricăciune şi înviere credincioşilor, şi încununează cu slavă nemuritoare pe cei ce te măresc pe tine. Pe El acum nu înceta rugându-L să aşeze pe acesta întru lumina strălucirii Sale, dumnezeiască Mireasă.

Antifonul al 3-lea, glasul al 3-lea:

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; şi pe mine din patimi la viaţă mă scoate, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeieşti, secera-vor spice întru bucuria vieţii celei veşnice.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este toată buna dăruire, căci cu Tatăl şi cu Fiul împreună străluceşte, întru Care toate viază şi se mişcă.

Apoi stihirile acestea, glasul al 3-lea:

Podobie: Cu chipul Crucii Tale...

Măresc Crucea Ta cea cinstită, prin care s-a dăruit viaţa şi moştenirea desfătării celor ce cu credinţă şi cu dragoste Te laudă pe Tine, Unule mult-milostive. Pentru aceasta strigăm Ţie, Hristoase Dumnezeule: Pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihneşte-l unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească Dumnezeirea Ta.

Cel ce eşti singur milostiv şi îndurător, Care ai noian necuprins de bunătate şi cunoşti firea omenească pe care ai zidit-o, pe Tine Te rugăm, Hristoase Dumnezeule: Pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihneşte-l unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească Dumnezeirea Ta.

Slavă...

Adormind în mormânt ca un om, cu puterea Ta cea nebiruită, ca un Dumnezeu, ai înviat pe cei ce dormeau în morminte, care fără încetare aduc Ţie cântare. Pentru aceasta strigăm Ţie, Hristoase Dumnezeule: Pe acesta, care s-a mutat de la noi, odihneşte-l unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească Dumnezeirea Ta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, toţi te ştim făclie înţelegătoare şi purtătoare de lumina Dumnezeirii, care s-a unit cu grosimea fiinţei omeneşti. Pentru aceasta roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu ca, pe acesta, care s-a mutat de la noi, să-l odihnească întru desfătare, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc, Curată; ca să te mărească pe tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Antifonul al 4-lea, glasul al 4-lea:

Din tinereţile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu.

Cei ce urâţi Sionul, ruşinaţi veţi fi de Domnul; că, precum iarba de foc, aşa veţi fi uscaţi.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază şi prin curăţie se înalţă, luminează-se întru unimea Treimii cu sfinţenie de taină.

Apoi stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Cu adevărat înfricoşătoare este taina morţii: Cum sufletul cu anevoie se desparte de trup? Cum, cu voinţă dumnezeiască, legătura cea firească se desface din încheieturi şi din alcătuire? Pentru aceasta Ţie ne rugăm: Pe acesta, care s-a mutat, odihneşte-l în corturile drepţilor Tăi, Dătătorule de viaţă, Iubitorule de oameni.

Somn s-a arătat moartea celor ce cred în Tine, Cel pus în mormânt, Stăpânitorule a toate, Cel ce ai stricat stăpânirea morţii şi ai surpat puterea ei cea de mulţi ani. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: Pe acesta, care s-a mutat, aşază-l în corturile Sfinţilor Tăi, în locaşurile Tale cele nestricăcioase.

Slavă...

Tu Te-ai făcut nouă dreptate şi sfinţire şi izbăvire sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptaţi şi izbăviţi, luând pedeapsa noastră cu care eram datori. Şi acum Te rugăm: Pe acesta, care s-a mutat, odihneşte-l întru bucurie şi lumină, Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru.

Şi acum..., a Născătoarei:

Urmând noi cuvintele grăitorilor de Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană, te cunoaştem că eşti Născătoare

de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care S-a întrupat în chip necuprins cu mintea şi ne-a izbăvit pe noi, cei robiţi de păcate. Pe Acesta şi acum roagă-L ca, pe robul tău care s-a mutat, cu strălucirile Sale să-l lumineze, Preacurată.

Antifonul al 5-lea, glasul al 5-lea:

Când sunt necăjit, ca David strig Ţie, Mântuitorul meu: Izbăveşte sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viaţa pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh se ţin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute; că Însuşi stăpânitor fiind, este cu adevărat Unul din Treime.

Apoi stihirile acestea, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Cu raza feţei Tale, Hristoase, luminează ca un îndurător pe acesta care s-a mutat, sălăşluindu-l în loc cu verdeaţă, la apele odihnei Tale celei curate şi dumnezeieşti, întru doritele sânuri ale strămoşului Avraam, unde se vede limpede lumina Ta şi se revarsă izvoarele bunătăţii Tale, unde cetele drepţilor dănţuiesc, veselindu-se de bunătatea Ta; cu aceştia aşezând pe robul Tău, dăruieşte-i mare milă.

Binevoieşte, Îndurate, ca să-Ţi cânte cu glas bine întocmit, slăvind puterea Ta, acesta care s-a mutat dintru cele trecătoare la Tine, Stăpânul tuturor şi Iubitorul de oameni, dându-i să se lumineze cu frumuseţea strălucirii Tale, să se îndulcească cu împărtăşirea Ta cea dulce şi veselă şi să se

desfăteze preacurat, unde îngerii dănţuiesc împrejurul scaunului Tău, şi cetele Sfinţilor cu bucurie stau împrejur; cu aceştia împreună dă robului Tău odihnă şi mare milă.

Slavă...

Unde este adunarea Prorocilor şi cetele Apostolilor şi ale Mucenicilor şi ale tuturor celor care din veac s-au îndreptat prin mântuitoarea Ta Pătimire şi prin Sângele cu care ai răscumpărat pe omul cel robit, acolo odihneşte-l pe acesta care a adormit întru credinţă, iertându-i greşelile, ca un iubitor de oameni; că Tu singur ai vieţuit fără de păcat pe pământ, Tu singur eşti sfânt, şi singur slobod între morţi. Pentru aceasta robului Tău dă-i odihnă şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe noi, cei robiţi de legea păcatului, ne-ai liberat, Stăpână, ceea ce eşti singura Maică Fecioară, zămislind în pântece pe Dătătorul de lege şi Împăratul Hristos, prin Care ne îndreptăm prin dar şi prin har. Pe Acesta acum roagă-L să aşeze în cartea vieţii sufletele celor ce te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca prin mijlocirea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană, să dobândim mântuirea cea dorită, închinându-ne Fiului tău, Care dă lumii mare milă.

Antifonul al 6-lea, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: milostiveşte-Te spre mine ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi defăimaţii, făcându-ne vase de bună trebuinţă Ţie, Cuvântule.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşază.

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Cel ce ai necuprinsă milostivire spre noi şi izvor nedeşertat de bunătăţi dumnezeieşti, mult-Milostive, pe acesta care s-a mutat la Tine, Stăpâne, sălăşluieşte-l în pământul celor vii, în locaşurile cele iubite şi dorite, dăruindu-i moştenirea cea pururea fiitoare. Că tu pentru toţi Ţi-ai vărsat sângele Tău, Hristoase, şi cu preţul cel purtător de viaţă lumea ai răscumpărat.

Moarte de viaţă făcătoare răbdând Tu de bunăvoie, viaţă ai izvorât şi desfătare veşnică ai dăruit credincioşilor; întru care aşază pe acesta care a adormit întru nădejdea învierii, iertându-i lui toate păcatele cu bunătatea Ta, Cel ce eşti singur fără de păcat, singur bun şi iubitor de oameni, ca prin toate să se laude numele Tău, Hristoase, şi, fiind mântuiţi, să slăvim iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Pe Tine, Hristoase, ştiindu-Te că stăpâneşti pe cei vii cu puterea Ta cea dumnezeieşte stăpânitoare, şi pe cei morţi oblăduieşti, Te rugăm: Pe credinciosul Tău rob, care a venit la Tine, Unule, Dătătorule de bine, odihneşte-l cu aleşii Tăi, Iubitorule de oameni, în loc de odihnă, în luminile Sfinţilor, că voitor de milă eşti şi mântuieşti ca un Dumnezeu pe cei pe care i-ai zidit după chipul Tău, Unule mult-Milostive.

Şi acum..., a Născătoarei:

Arătatu-te-ai locaş cuviincios lui Dumnezeu, Preasfântă; că pe Dumnezeu L-ai încăput şi L-ai născut, neispitită de nuntă, om văzut în două firi, dar într-un ipostas. Pe Acesta roagă-L, pe cel Unul-Născut şi Întâi-Născut, Care te-a păzit pe tine şi după naştere fecioară fără prihană, să odihnească sufletul celui adormit întru credinţă, în lumina şi strălucirea cea nestricată şi întru fericire.

Antifonul al 7-lea, glasul al 7-lea:

Robia Sionului dintru înşelăciune ai întors; şi pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoţându-mă din robia patimilor.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, acesta va secera snopii de bucurie ai hranei celei de viaţă veşnică.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh este izvorul dumnezeieştilor vistierii, din care este înţelepciunea, înţelegerea, frica; Lui se cuvine laudă, slavă, cinste şi putere.

Apoi stihirile acestea, glasul al 7-lea:

Podobie: Toate urând...

Mort ai fost văzut pe Cruce, Tu singurul fără de moarte, şi în groapă ca un mort ai fost pus, izbăvind pe oameni din omorâre şi din stricăciune şi din moarte; şi, ca Unul ce eşti adâncul cel nedeşertat al îndurării şi izvorul bunătăţii, sufletul robului Tău, care s-a mutat de la noi, odihneşte-l.

Cu podoaba Ta cea nestricată şi cu dulceaţa frumuseţii Tale şi cu razele luminii Tale celei dumnezeieşti, învredniceşte, Bunule, pe acesta, care s-a mutat la Tine, să se lumineze cu arătarea strălucirii Tale celei nematerialnice, săltând cu îngerii împrejurul Tău, Stăpânul şi Împăratul slavei şi Domnul.

Slavă...

Cel ce ai necheltuită strălucire a darurilor, ca o vistierie neîmpuţinată a bogăţiei bunătăţii, Dumnezeule, pe acesta, care s-a mutat la Tine, sălăşluieşte-l în latura aleşilor Tăi, în locul uşurării, în casa slavei Tale, în desfătarea Raiului, în cămara fecioarelor, ca un Milostiv.

Şi acum..., a Născătoarei:

Plinire a Legii ai născut pe Izbăvitorul, Care trup S-a făcut. Că îndreptare n-a fost pentru cei mai înainte de Lege, ci Hristos, acum răstignindu-Se pentru noi, ne-a îndreptat. Deci, pe tine, ceea ce ai îndrăznire ca o Maică, te rugăm: Cere de la Fiul tău cel Preamilostiv să odihnească sufletul acestuia care s-a mutat de la noi.

Antifonul al 8-lea, glasul al 8-lea:

Din tinereţile mele vrăjmaşul mă ispiteşte şi cu desfătări mă aprinde; dar eu nădăjduind spre Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a se smulge, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor cu tăiere de chin.

Slavă... Şi acum...

Prin Sfântul Duh viază toate, lumină din lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl, Îl lăudăm pe El şi cu Cuvântul.

Apoi stihirile acestea, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Ca un împărat mi-ai scris mie liberare, ca şi cu nişte vopsele roşii înroşindu-Ţi degetele Tale, Stăpâne, cu sângele Tău. Şi acum cu credinţă Te rugăm: Cu cei întâi-născuţi ai Tăi numără-l şi învredniceşte-l să dobândească bucuria drepţilor Tăi, pe acesta care s-a mutat la Tine, Milostive.

Sfinţitor ai fost ca un om, junghiindu-Te pe Tine; jertfă Te-ai adus Tatălui, scoţând pe om din stricăciune. Deci, ca un iubitor de oameni, pe acesta care s-a mutat la Tine, în latura celor vii îl aşază, unde râurile desfătării se revarsă, unde izvorăsc izvoarele vieţuirii celei veşnice.

Slavă...

Cu adâncul înţelepciunii Tale celei de negrăit pui hotar vieţii şi mai înainte vezi moartea, şi la altă viaţă muţi pe om. Deci pe acesta, pe care l-ai luat, aşază-l la apele odihnei, întru strălucirea Sfinţilor, Doamne, unde este glasul bucuriei şi al laudei.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai zămislit pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel fără de început şi Dumnezeu, cu îndrăznirea ta cea de Maică, roagă-L cu dinadinsul să aşeze pe robul tău unde este dănţuirea cea neîncetată a celor ce se veselesc şi te laudă pe tine, unde sunt luminile cele veşnice şi dulcele glas al celor ce prăznuiesc, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, şi preotul Rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi ecfonisul (caută-le la pagina 344), iar după aceea condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Icos:

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Şi iarăşi se cântă: Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul robului Tău...

Şi îndată Fericirile, glasul al 2-lea:

Întru împărăţia Ta când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a lor este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi că aceia se vor milui.

Pomeneşte-ne şi pe noi, Îndurate, precum ai pomenit pe tâlharul, întru împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Toţi cei ce se tem de Dumnezeu, acolo se vor veseli de El, întru împărăţia cerurilor.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Pe cel ce întru pustnicie Ţi-a slujit Ţie, Hristoase, şi dreptei credinţe pe pământ, preamăreşte-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia cerurilor.

Pe acesta care întru credinţă şi întru nădejde, cu cuviinţă dumnezeiască şi cu dragoste, a vieţuit pe pământ, preamăreşte-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericiţi veţi fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî pe voi şi vă vor prigoni şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Odihneşte pe robul Tău, Dumnezeule, cu Sfinţii, ca un bun, întru împărăţia cerurilor.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe cel ce a lăsat lumea, şi în viaţă cinstită a vieţuit cu dreaptă credinţă, preamăreşte-l, Mântuitorule, în ceruri.

Slavă...

Credincioşii ţinând cu credinţă o stăpânire dumnezeiască, în trei feţe să o slăvim cu dreaptă cuviinţă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Toţi te fericim pe tine, Curată, că fără de sământă ai născut cu trup pe Dumnezeu, Împăratul cerurilor.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a pregătit ţie loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.

Urmează Apostolul şi Evanghelia, pe care caută-le la slujba înmormântării mirenilor (paginile 231-233). Şi după aceasta diaconul rosteşte ectenia întreită pentru morţi, iar arhiereul sau protosul zice Rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi ecfonisul: Că tu eşti învierea şi viaţa..., apoi se face sărutarea icoanei sau a sfintei cruci aflată pe pieptul răposatului, timp în care se cântă aceste stihiri, glasul al 2-lea, podobie: Când de pe lemn...

Veniţi, fraţilor, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulţumind lui Dumnezeu; că acesta a ieşit din rudenia sa şi de groapă se apropie, nemaiîngrijindu-se de cele deşarte şi de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele şi prietenii, că, iată, ne despărţim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Toate mădularele trupului se văd acum netrebnice; cele ce puţin mai înainte erau mişcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimţitoare; că ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile şi auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit şi gropii se dă. Cu adevărat deşertăciune sunt toate cele omeneşti.

Ce despărţire este, o, fraţilor, ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniţi să sărutăm pe cel ce puţin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălăşluieşte, cu morţii se îngroapă. Toate rudele şi prietenii, acum când ne despărţim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce este viaţa noastră? Adevărat floare şi fum şi rouă de dimineaţă. Deci, veniţi să ne uităm cu jale în morminte. Unde este frumuseţea trupului, unde sunt tinereţile? Unde sunt ochii şi chipul trupului? Toate s-au veştejit ca iarba, toate au pierit. Veniţi să cădem la Hristos cu lacrimi.

Acum toată mărirea cea înşelătoare a deşertăciunii vieţii se desface; pentru că sufletul a părăsit locaşul său, vasul s-a spart, lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simţire, mort, nemişcat; pe care petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului ca să-i dea odihnă în veci.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 6-lea:

Mântuieşte pe cei ce nădăjduiesc în tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, şi, te rugăm, fă milostiv pe preabunul Dumnezeu prin rugăciunile tale, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, acolo unde sufletele drepţilor se odihnesc; să-l arate moştenitor bunătăţilor celor dumnezeieşti în locaşurile drepţilor, întru pomenire veşnică, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Scăpând din marea cea pururea tulburată a lumii, a alergat la limanul Tău acesta care s-a mutat întru credinţă. Ci, întru liniştea Ta şi întru desfătarea cea pururea vieţuitoare cu Sfinţii, îndreptându-l, Hristoase, fă odihnă sufletului robului Tău.

Glasul al 4-lea:

Astăzi s-a plinit glasul cel de-a pururea lăudat al dumnezeiescului David, care zice: „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori." Că acela pe care cu puţin mai înainte l-am văzut viu şi grăind, iată, zace de faţă mort, nemişcat, fără de suflare; a ieşit şi s-a dus din acestea de aici, acolo unde este plata pentru fapte, acolo unde este bucuria tuturor Sfinţilor; cu care odihneşte pe acesta care a răposat, Dumnezeule, ca un milostiv şi iubitor de oameni.

Glasul al 8-lea:

Atotţiitorule, Doamne, sufletul robului Tău odihneşte-l în locaşurile drepţilor, unde lumina Ta străluceşte tuturor celor vrednici, Unule mult-milostive.

Alta, acelaşi glas:

Am părăsit rudenia mea şi am lăsat cealaltă viaţă a mea, şi la Tine am scăpat; Doamne, mântuieşte-mă.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, împacă viaţa noastră, a celor ce strigăm Ţie: Dătătorule de viaţă, Doamne, slavă Ţie.

Şi îndată după sărutare, se zic troparele acestea: Cu duhurile drepţilor... Întru odihna Ta... Slavă... Tu eşti Dumnezeu... Şi acum... Una Curată... Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul Rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi ecfonisul: Că tu eşti învierea şi viaţa... şi otpustul: Cel ce a înviat din morţi... (caută-le la paginile 203-205).

Luând patul cu trupul, dacă cel adormit este ieromonah sau arhiereu, se înconjoară biserica, şi apoi este dus la mormânt cântând stihirile lui Ioan Damaschin monahul, care s-au pus la înmormântarea mirenilor: Care desfătare lumească... şi celelalte toate (caută-le la paginile 227-229). Şi, până la mormânt, este pus trupul jos de trei ori, când se rosteşte ectenia întreită pentru morţi şi rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar sosind la groapă, se aşază trupul în groapă. Apoi preotul, luând ţărână cu lopata, aruncă cruciş deasupra trupului, zicând: Al Domnului este pământul şi plinirea lui... şi varsă în groapă cenuşa din cădelniţă, zicând troparul acesta:

Cu semnul Crucii Tale, Iubitorule de oameni, moartea s-a omorât, iadul s-a prădat, şi cei morţi de demult sculându-se au adus Ţie laudă. Pentru aceasta strigăm Ţie, Hristoase Dumnezeule: Pe acesta care s-a mutat de la noi odihneşte-l, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvim Dumnezeirea Ta.

Şi după obicei se astupă groapa, zicând troparele acestea, glasul al 8-lea:

Pământule, deschide-te şi primeşte pe cel plăsmuit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu; care acum iarăşi se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Că Ziditorul a luat ceea ce

a fost după chipul Său, iar tu primeşte trupul lui ca unul ce este al tău.

Precum ai zis, Doamne, Martei: Eu sunt Învierea şi cu fapta ai plinit cuvântul chemând din iad pe Lazăr, aşa şi pe robul Tău, ne rugăm Ţie Mântuitorule, cu drepţii odihneşte-l, ca un singur milostiv şi iubitor de oameni.

Fraţii mei cei sufleteşti şi împreună-nevoitori, nu mă uitaţi pe mine când vă rugaţi către Domnul; ci, văzând mormântul meu, aduceţi-vă aminte de dragostea mea, şi rugaţi pe Hristos ca să aşeze sufletul meu cu drepţii.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice Rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa... Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Cântăreţul: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Preotul zice otpustul: Cel ce a înviat din morţi... Iar toţi câţi se află la înmormântare fac 12 metanii mici (închinăciuni) pentru fratele lor cel adormit, zicând: Odihneşte, Doamne, sufletul robului Tău (N). Şi apoi se întorc la chiliile lor.

Învăţătură cum să se înmormânteze arhiereii

Pe arhiereul răposat mai întâi îl spală numai cu apă, cu buretele cruciş, ca la Sfântul Botez: la frunte, la ochi, la buze, la piept, la mâini şi la genunchi; apoi ca pe cel ce este cu totul sfinţit, îl îmbracă cu hainele sale curate şi pe deasupra îl îmbracă cu veşmintele arhiereşti; apoi i se pune încălţăminte nouă în picioare, iar în mâini i se pune Sfânta Evanghelie, ca unul ce a vieţuit după Evanghelie şi şi-a dat lui Dumnezeu sufletul; iar trupul cel sfinţit cu sfinţire se dă pământului. Se aduce apoi tămâie lui Dumnezeu spre arătarea cucerniciei şi a dreptei lui credinţe, care este ca o mireasmă curată şi plăcută. Deci ridicându-l, îl duc cu făclii în biserică spre închipuirea luminii celei dumnezeieşti, unde se face slujba după rânduiala înmormântării călugărilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII ÎN SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Ştiut să fie că, dacă va răposa vreunul dintre creştini de Sfintele Paşti sau în orice zi din Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obişnuită a înmormântării, pentru mărirea şi cinstea sărbătorii Învierii şi pentru că acestea sunt zile de bucurie şi de veselie, iar nu de jale şi de plângere, căci toţi câţi murim în nădejdea învierii şi a vieţii celei veşnice, în Hristos înviem.

RÂNDUIALA CE SE FACE LA CASA RĂPOSATULUI

Deci venind preotul cu cântăreţii în casa în care zace trupul celui adormit pus în sicriu, îşi pune epitrahilul şi, cădind ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice stihurile acestea:

Stih 1: Să învieze Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El.

Iar cântăreţii cântă după fiecare stih: Hristos a înviat din morţi...

Stih 2: Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de la faţa focului.

Stih 3: Aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar drepţii să se veselească.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.

Slavă..., Hristos a înviat..., Şi acum..., Hristos a înviat...

Şi diaconul zice ectenia pentru morţi: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... (caută-le la pag. 204). Şi, după ecfonis, se citeşte Învierea lui Hristos văzând..., apoi se face otpustul şi se cântă: de două ori Veşnica pomenire şi în încheiere Hristos a înviat. Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preoţii cu diaconii, după dânşii cântăreţii şi tot poporul, cântând Hristos a înviat sau Canonul Paştilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea, până ajung la biserică.

SLUJBA ÎN BISERICĂ

După ce intră în biserică, pun sicriul pe masă şi preotul cădeşte după obicei, apoi dă binecuvântarea: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Se cântă Hristos a înviat de trei ori apoi se începe Canonul Paştilor.

Cântarea I, glasul I:

Irmosul:

Ziua învierii, să ne luminăm, popoare! Paştile Domnului, Paştile! Că, din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruinţă.

Să ne curăţim simţirile şi să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii. Şi, cântându-I cântare de biruinţă, luminat să-L auzim zicând: bucuraţi-vă!

Cerurile, după cuviinţă, să se veselească şi pământul să se bucure. Şi să prăznuiască toată lumea cea văzută şi cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veşnică.

Apoi ectenia mică şi ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De obicei se fac ectenii mici numai după cântările a 3-a şi a 6-a.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Veniţi să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: şi cerul şi pământul şi cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuţi împreună mă preamăreşte, Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa...

Apoi I P A C O I, glasul al 4-lea:

Venind, mai înainte de dimineaţă, cele ce au fost cu Maria şi, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutaţi, printre morţi, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare. Alergaţi şi propovăduiţi lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuieşte neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Parte bărbătească a fost Hristos, ca Unul ce a deschis pântecele fecioresc, iar ca o hrană, Mieluşel S-a chemat. Şi fără prihană a fost Paştile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; şi, ca un Dumnezeu adevărat, desăvârşit S-a numit.

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toţi S-a jertfit, Paştile cele curăţitoare; şi iarăşi, din mormânt, a strălucit nouă frumos Soarele dreptăţii.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuite, să ne veselim dumnezeieşte, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Ecfonis: Că bun şi iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să alergăm dis-de-dimineaţă şi, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; şi să vedem pe Hristos, Soarele dreptăţii, tuturor viaţă răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ţinuţi în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare sprintene, lăudând Paştile cele veşnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieşit din mormânt ca un mire; şi să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paştile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, care ţineau pe cei legaţi, Hristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind peceţile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu naşterea Ta, şi ne-ai deschis nouă uşile Raiului.

Mântuitorul meu, ca un Dumnezeu, pe Tine însuţi de voie aducându-Te Tatălui, jertfă vie şi nejertfită, ai sculat pe Adam, împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa...

Apoi CONDACUL

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

ICOSUL

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: Pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi

pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Şi iarăşi: Cu sfinţii odihneşte... Diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Preotul: Că Sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru sfinţi Te odihneşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi se cântă: Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat. Aliluia.

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar dacă nu se va afla Apostolul, se citeşte cel de la înmormântarea cea de obşte (pag. 231). Apoi se citeşte Evanghelia tot de acolo sau aceasta, întâi a învierii:

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultă Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(28, 16–20)

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. După aceea se cântă:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi sfântă învierea Ta o lăudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim; numele Tău numim. Veniţi, toţi credincioşii, să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna, binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Şi stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică şi mare milă (de trei ori).

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimeşte ca un muritor; şi, prin patimă, pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înţeleptite, cu miruri către Tine au alergat; şi bucurându-se, s-au închinat Ţie, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; şi Paştile cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morţii, sfărâmarea iadului şi începutul altei vieţi, veşnice; şi, săltând, lăudând pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, şi mult prăznuită această noapte de mântuire şi strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică și ecfonisul: Fie stăpânirea Împărăției...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această vestită și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărătească și doamnă, al praznicelor praznic și sărbătoare este a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din veselia cea dumnezeiască și din împărăția lui Hristos, lăudându-L pe El ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la miazăzi și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotțiitorule și Cuvântule și Duhule, fire ce ești una în trei Ipostasuri, mai presus de ființă și de dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Ectenia și ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te și iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură, Sioane, iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pătimit de bunăvoie și a fost îngropat și a înviat a treia zi din mormânt.

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas - căci cu noi ai făgăduit să fii, cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase - pe care ancoră de nădejde având-ul noi, credincioșii, ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paștile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia mică și ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

LUMINÂNDA

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire (de trei ori).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând și împreună cu Tine pe Adam ridicând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apstolilor spuneți învierea.

Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către ele a grăit, zicând: Pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., a Treimii:

Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi întru o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, iar pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași Cel ce S-a întrupat din tine Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Și, după Binecuvântările Învierii, îndată se cântă stihirile Paștilor, același glas, în vremea cărora se dă celui răposat sărutarea cea mai de pe urmă:

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului.

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar drepții să se veselească.

Mironosițele femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând, și acela, grăind către ele, așa a zis: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe Cel nestricăcios ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din momânt, ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

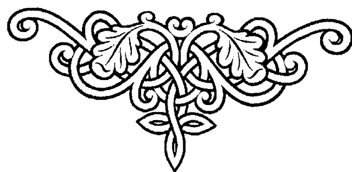
Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

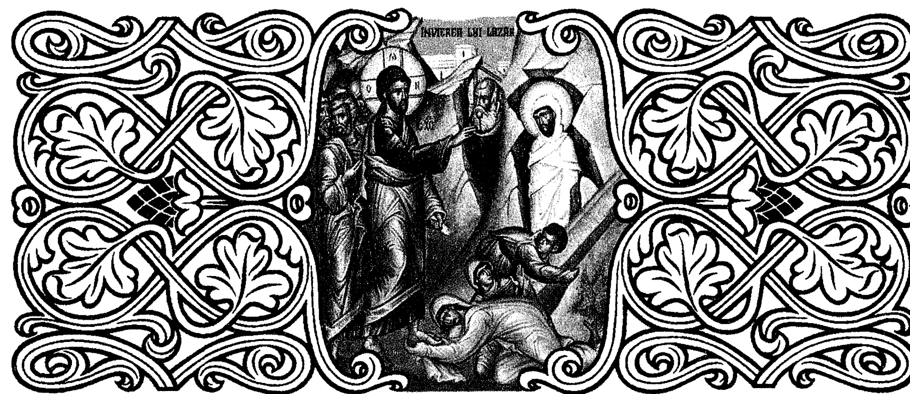
Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Apoi diaconul rostește ectenia pentru morți, iar arhiereul sau preotul citește cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... și rugăciunile de iertare cu celelalte cântări și rânduieli (caută-le la pag. 233–236). După aceea se face otpustul Paștilor: Hristos, Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul nostru Dumnezeu... apoi se zice: Întru fericita adormire, veșnică odihnă dă Doamne... și se cântă de două ori Veșnica pomenire..., iar a treia oară Hristos a înviat.

Și apoi ieșind, este dus cel adormit la groapă, cântându-se: Hristos a înviat... Și este înmormântat cu mulțumire și cu bucurie, zicând cele scrise la Rânduiala înmormântării mirenilor (caută la pag. 239). Se cântă și troparul:

Pământule, deschide-te și primește pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăși se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui, drept ceea ce este al tău.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

EVANGHELIILE ÎNVIERII

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(28, 16–20)

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin!

(2)
Din Sfânta Evanghelie de la Marcu
(16, 1–8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov şi Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să ungă trupul lui Iisus. Şi dis-de-dimineaţă, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Şi ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la uşa mormântului? Dar, ridicându-şi ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese răsturnată. Şi, intrând în mormânt, au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb, şi s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeţi şi spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veţi vedea, după cum v-a spus. Şi ieşind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică şi de uimire, şi nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)
Din Sfânta Evanghelie de la Marcu
(16, 9–20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineaţa, în ziua cea dintâi a săptămânii, Iisus S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese şapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu El şi care se tânguiau şi plângeau. Şi ei, auzind că este viu şi că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o ţarină. Şi aceia, mergând, au vestit celorlalţi, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece şedeau la masă, li S-a arătat şi i-a mustrat pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Şi le-a zis: Mergeţi în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede şi se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, şerpi vor lua în mână şi chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi îşi vor pune mâinile şi se vor face sănătoşi. Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălţat la cer şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni şi Domnul lucra cu ei şi întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

(4)
Din Sfânta Evanghelie de la Luca
(24, 1–12)

În ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineaţă, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Şi, intrând, nu au

găsit trupul Domnului Iisus. Şi, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbaţi au stat înaintea lor, în veşminte strălucitoare. Şi, înfricoşându-se ele şi plecându-şi feţele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutaţi pe Cel viu între cei morţi? Nu este aici, ci a înviat. Aduceţi-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoşi şi să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Şi ele şi-au adus aminte de cuvintele Lui. Şi întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece şi tuturor celorlalţi. Iar ele erau: Maria Magdalena şi Ioana şi Maria lui Iacov şi celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Şi cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare şi nu le-au crezut. Şi Petru, sculându-se, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca
(24, 12–35)

În vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt şi, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Şi a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Şi, iată, doi dintre ucenici mergeau în aceeaşi zi la un sat, care era departe de

Ierusalim, ca la şaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Şi aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Şi, pe când vorbeau şi se întrebau între ei, Iisus însuşi, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ţinuţi ca să nu-L cunoască. Şi El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbaţi unul cu altul în drumul vostru şi de ce sunteţi trişti? Iar ei s-au oprit şi, răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur eşti străin în Ierusalim şi nu ştii cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era proroc puternic în faptă şi în cuvânt înaintea lui Dumnezeu şi a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte şi L-au răstignit arhiereii şi mai-marii noştri; iar noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; şi, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar şi nişte femei de ale noastre ne-au spăimântat, ducându-se dis-de-dimineaţă la mormânt, şi, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt şi au găsit aşa precum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Şi El a zis către ei: O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima ca să credeţi toate câte au spus prorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea şi să intre în slava Sa? Şi, începând de la Moise şi de la toţi prorocii, le-a tâlcuit lor, din toate Scripturile locurile

care erau despre El. Şi s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară şi s-a plecat ziua. Şi a intrat să rămână cu ei. Şi, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat şi, frângând, le-a dat lor. Şi s-au deschis ochii lor şi L-au cunoscut; şi El S-a făcut nevăzut de ei. Şi au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale şi când ne tâlcuia Scripturile? Şi, în ceasul acela, sculându-se, s-au întors la Ierusalim şi au găsit adunaţi pe cei unsprezece şi pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul şi S-a arătat lui Simon. Şi ei au istorisit cele petrecute pe cale şi cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(24, 36–53)

În vremea aceea, sculându-Se din morţi, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi şi le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se şi înfricoşându-se, credeau că văd duh. Şi Iisus le-a zis: De ce sunteţi tulburaţi şi pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeţi mâinile Mele şi picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul nu are carne şi oase, precum Mă vedeţi pe Mine că am. Şi, zicând acestea, le-a arătat mâinile şi picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie şi minunându-se, El le-a zis: Aveţi aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de peşte fript şi dintr-un fagure de miere. Şi, luând, a mâncat înaintea lor. Şi le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci şi în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Şi le-a spus că aşa este scris şi aşa trebuia să pătimească Hristos şi să învieze din morţi a treia zi şi să se propovăduiască în numele Său pocăinţa spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteţi martorii acestora. Şi, iată, Eu trimit peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; voi însă şedeţi în cetate, până ce vă veţi îmbrăca cu putere de sus. Şi i-a dus afară până spre Betania şi, ridicându-Şi mâinile, i-a binecuvântat. Şi, pe când îi binecuvânta, S-a despărţit de ei şi S-a înălţat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Şi erau în toată vremea în templu, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(20, 1–10)

În ziua cea dintâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineaţă, fiind încă întuneric, şi a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat şi a venit la Simon-Petru şi la

celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, şi le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt şi noi nu ştim unde L-au pus. Deci, au ieşit Petru şi celălalt ucenic şi veneau la mormânt. Şi cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Şi, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit şi Simon-Petru, urmând după el, şi a intrat în mormânt şi a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfăşurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat şi celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, şi a văzut şi a crezut. Căci încă nu ştiau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morţi. Şi s-au dus ucenicii iarăşi la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(20, 11–18)

În vremea aceea, Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Şi, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Şi a văzut doi îngeri în veşminte albe şezând, unul către cap şi altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Şi aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu şi nu ştiu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu faţa şi a văzut pe Iisus stând, dar nu ştia că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauţi? Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus şi eu Îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreieşte: Rabuni! (adică, Învăţătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la fraţii Mei şi le spune: Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru şi la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru. Şi a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul şi acestea i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(20, 19–31)

Fiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, şi uşile fiind încuiate, acolo unde erau adunaţi ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus şi a stat în mijlocul lor şi le-a zis: Pace vouă! Şi, zicând acestea, le-a arătat mâinile şi coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Şi Iisus le-a zis iarăşi: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit şi Eu pe voi. Şi, zicând acestea, a suflat asupra lor şi le-a zis: Luaţi Duh Sfânt; cărora veţi ierta păcatele, le vor fi iertate şi cărora le veţi ţine vor fi ţinute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci, au zis lui ceilalţi ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor şi dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor,

ştii că Te iubesc. Zis-a lui; Paşte mieluşeii Mei. Iisus i-a zis iarăşi, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? El I-a zis: Da, Doamne, Tu ştii că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstoreşte oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubeşti? Şi I-a zis: Doamne, Tu ştii toate. Tu ştii că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paşte oile Mele. Adevărat, adevărat zic ţie: Când erai mai tânăr te încingeai singur şi umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale şi altul te va încinge şi te va duce unde nu voieşti. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Şi, zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui şi I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieşit cuvântul acesta între fraţi că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturiseşte despre aceasta şi care a scris acestea, şi ştim că mărturia lui e adevărată. Dar sunt şi alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus şi care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărţile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos la stâlpi, precum şi în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(5, 17–24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Tatăl Meu până acum lucrează; şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta căutau şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci, cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi-I arată toate câte face El şi lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Căci, după cum Tatăl înviază pe cei morţi şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui voieşte. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinsteşte pe Fiul nu cinsteşte pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel Care M-a trimis pe Mine are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(6, 40–44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul şi crede în El să aibă viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci, iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Şi ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, şi nu ştim noi pe tatăl Său şi pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns şi le-a zis: Nu murmuraţi între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(12, 16–21)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belşug ţarina. Şi el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Şi a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitniţele mele şi mai mari le voi zidi şi voi strânge acolo tot grâul şi bunătăţile mele; şi voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăţi strânse pentru mulţi ani; odihneşte-te, mănâncă, bea, veseleşte-te.

Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Şi cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Aşa se întâmplă cu cel ce-şi adună comori sieşi şi nu se îmbogăţeşte în Dumnezeu.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(22, 23–33)

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, şi L-au întrebat, zicând: Învăţătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soţie pe cea văduvă şi să ridice urmaşi fratelui său. Deci erau, la noi, şapte fraţi; şi cel dintâi s-a însurat şi a murit şi, neavând urmaş, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea şi al doilea şi al treilea, până la al şaptelea. În urma tuturor a murit şi femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei şapte va fi femeia? Căci toţi au avut-o de soţie. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciţi, neştiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morţilor, au n-aţi citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeul morţilor, ci al viilor. Iar mulţimile, ascultându-L, erau uimite de învăţătura Lui.

şi dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Şi, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăşi înăuntru, şi Toma, împreună cu ei. Şi a venit Iisus, uşile fiind încuiate, şi a stat în mijloc şi a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace şi vezi mâinile Mele şi adu mâna ta şi o pune în coasta Mea şi nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma şi I-a zis: Domnul meu şi Dumnezeul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, Toma, ai crezut. Fericiţi cei ce n-au văzut şi au crezut! Şi încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeţi că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi, crezând, să aveţi viaţă în numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(21, 1–14)

În vremea aceea, sculându-Se din morţi, Iisus S-a arătat iarăşi ucenicilor la Marea Tiberiadei şi S-a arătat aşa: Erau împreună Simon-Petru şi Toma, cel numit Geamănul, şi Natanael, cel din Cana Galileei, şi fiii lui Zevedeu şi alţi doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Şi i-au zis ei: Mergem şi noi cu tine. Şi au ieşit şi s-au suit în corabie, şi în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar, făcându-se dimineaţă, Iisus a stat la ţărm; dar ucenicii n-au ştiut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus:

Fiilor, nu cumva aveţi ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei şi veţi afla. Deci au aruncat-o şi nu mai puteau s-o tragă de mulţimea peştilor. Şi a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, şi-a încins haina, căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în apă. Şi ceilalţi ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de ţărm, ci la două sute de coţi, trăgând mreaja cu peşti. Deci, când au ieşit la ţărm au văzut jar pus jos şi peşte pus deasupra, şi pâine. Iisus le-a zis: Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie şi a tras mreaja la ţărm, plină de peşti mari: o sută cincizeci şi trei şi, deşi erau atâţia, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniţi de prânziţi. Şi nici unul din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine eşti Tu?, ştiind că este Domnul. Deci a venit Iisus şi a luat pâinea şi le-a dat lor, şi de asemenea şi peştele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce a înviat din morţi.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(21, 14–25)

În vremea aceea, S-a arătat Iisus iarăşi ucenicilor Săi, după ce a înviat din morţi, şi a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti tu mai mult decât aceştia? El I-a zis: Da, Doamne, Tu

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(24, 27–33; 42–51)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit şi se arată până la apus, aşa va fi şi venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar, îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca şi luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer şi puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului şi vor plânge toate neamurile pământului şi vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere şi cu slavă multă. Şi va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiţă şi vor aduna pe cei aleşi ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învăţaţi de la smochin pilda: Când mlădiţa lui se face fragedă şi odrăsleşte frunze, cunoaşteţi că vara este aproape. Asemenea şi voi, când veţi vedea toate acestea, să ştiţi că este aproape, la uşi. Privegheaţi deci, că nu ştiţi în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoaşteţi, că de-ar şti stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, şi voi fiţi gata, că, în ceasul în care nu gândiţi, Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă şi înţeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care, venind stăpânul său, o va afla făcând aşa. Adevărat zic vouă că peste toate avuţiile sale o va pune. Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie, şi va începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce şi să bea cu beţivii, veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se aşteaptă şi în ceasul pe care nu-l cunoaşte, şi o va tăia din dregătorie şi partea ei o va pune cu făţarnicii. Acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(6, 22–33)

Zis-a Domnul: Luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî şi pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi şi pe celălalt îl va dispreţui; nu puteţi să slujiţi lui Dumnezeu şi lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiţi pentru sufletul vostru ce veţi mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veţi îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana şi trupul decât îmbrăcămintea? Priviţi la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitniţe, şi Tatăl vostru Cel ceresc le hrăneşte. Oare

nu sunteţi voi cu mult mai presus decât ele? Şi cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiţi? Luaţi seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Şi vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceştia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este şi mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puţin credincioşilor? Deci, nu duceţi grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; ştie doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveţi nevoie de ele. Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(6, 48–54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieţii. Părinţii voştri au mâncat mană în pustie şi au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viaţa lumii este trupul Meu. Deci, iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea

trupul Lui să-l mâncăm? Şi le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veţi mânca trupul Fiului Omului şi nu veţi bea sângele Lui, nu veţi avea viaţă în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu şi bea sângele Meu are viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(14, 1, 12–15)

În vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; şi a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogaţi, ca nu cumva să te cheme şi ei, la rândul lor, pe tine şi să-ţi fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăţ, cheamă pe săraci, pe neputincioşi, pe şchiopi, pe orbi, şi fericit vei fi că nu pot să-ţi răsplătească. Căci ţi se va răsplăti la învierea drepţilor. Şi, auzind acestea, unul dintre cei ce şedeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăţia lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(25, 31–46)

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, şi toţi sfinţii îngeri cu El, atunci va şedea pe tronul slavei Sale. Şi se vor aduna înaintea Lui toate neamurile şi-i va despărţi pe unii

de alţii, precum desparte păstorul oile de capre. Şi va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci, flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi M-aţi primit; gol am fost şi M-aţi îmbrăcat; bolnav am fost şi M-aţi cercetat; în temniţă am fost şi aţi venit la Mine. Atunci drepţii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând şi Te-am hrănit? Sau însetat şi Ţi-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin şi Te-am primit, sau gol şi Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniţă şi am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât aţi făcut unuia dintre aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut. Atunci va zice şi celor de-a stânga: Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, care este pregătit diavolului şi îngerilor lui. Căci flămând am fost şi nu Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi nu Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi nu M-aţi primit; gol, şi nu M-aţi îmbrăcat; bolnav şi în temniţă, şi nu M-aţi cercetat. Atunci vor răspunde şi ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniţă şi nu Ţi-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu aţi făcut unuia din aceştia prea mici, nici Mie nu Mi-aţi făcut. Şi vor merge aceştia la osândă veşnică, iar drepţii la viaţă veşnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(5, 42–48)

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; şi de la cel ce voieşte să se împrumute de la tine, nu întoarce faţa ta. Aţi auzit că s-a zis: Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe vrăjmaşul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cel ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă vatămă şi vă prigonesc, ca să fiţi fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi şi peste cei buni şi trimite ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi. Căci, dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veţi avea? Au nu fac şi vameşii acelaşi lucru? Şi, dacă îmbrăţişaţi numai pe fraţii voştri, ce faceţi mai mult? Au nu fac şi păgânii acelaşi lucru? Fiţi, dar, voi desăvârşiţi, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârşit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(13, 44–54)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăţia cerurilor cu o comoară ascunsă în ţarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, şi, de bucuria ei, se duce şi vinde tot ce are şi cumpără ţarina aceea. Iarăşi este asemenea împărăţia ceru-

rilor cu un neguțător care caută mărgăritare bune. Și, aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepți. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțeles-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar, după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și, venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(8, 51–59)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii I-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și prorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și prorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care ziceți voi că este Dumnezeul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci Îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci, au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar, Iisus S-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(12, 30–37)

Zis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, și cine nu adună cu Mine, risipește. De aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneți că

pomul este bun şi rodul lui e bun, ori spuneţi că pomul este rău şi rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaşte pomul. Pui de vipere, cum puteţi să grăiţi cele bune, odată ce sunteţi răi? Căci din prisosul inimii grăieşte gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deşert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecăţii. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, şi din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(12, 24–26; 35–36)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce îşi iubeşte sufletul îl va pierde; iar cel ce îşi urăşte sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viaţa veşnică. Dacă-Mi slujeşte cineva, să-Mi urmeze, şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu. Dacă-Mi slujeşte cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: Încă puţină vreme Lumina este cu voi. Umblaţi cât aveţi Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu ştie unde merge. Cât aveţi Lumina, credeţi în Lumină, ca să fiţi fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(12, 32–40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăţia. Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile voastre aprinse. Şi voi fiţi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind şi bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, şi le va găsi aşa, fericite sunt acelea. Iar, aceasta să ştiţi, că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci şi voi fiţi gata, că în ceasul în care nu gândiţi Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este pregătită coliva şi cădind-o cruciş, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt... şi sfârşitul lui: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Şi îndată ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru iertarea greşelilor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniţii robii lui Dumnezeu (N) cei din veac adormiţi în dreapta credinţă: a strămoşilor, a moşilor, a părinţilor, a fraţilor, a ctitorilor acestui sfânt locaş şi a tuturor ortodocşilor creştini, celor ce se odihnesc aici şi pretutindenea; pentru odihna, liniştea şi fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul cererii de mai sus, aceasta:

Pentru fericiţii întru adormire eroii, ostaşii şi luptătorii români, din toate timpurile şi din toate locurile, care s-au

jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre şi în închisori pentru apărarea patriei şi a credinţei ortodoxe strămoşeşti, pentru întregirea neamului, pentru libertatea şi demnitatea noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiţi să stea la înfricoşătorul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng şi se chinuiesc, aşteptând mângâierea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, întristarea şi suspinul şi să-i sălăşluiască pe ei unde străluceşte lumina feţei lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să aşeze sufletele lor în loc luminat, în loc de verdeaţă, în loc de odihnă, unde toţi drepţii sălăşluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mântuieşte, miluieşte...

Pe Preasfânta, curata...

Pe noi înşine şi unii pe alţii...

Şi, după ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa..., se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiţi sunt cei pe care i-ai ales şi i-ai primit Doamne.

Stih 2: Şi pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăru-

ieşti, Unule Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru (de două ori).

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, a credincioşilor mântuire.

Urmează catisma a 17-a în două stări, la sfârşitul căreia se cântă: Binecuvântările pentru cei răposaţi, glasul al 5-lea cu stihul: Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale! Ceata sfinţilor a aflat izvorul vieţii..., toate pe rând, până la sfârşit (caută-le la Înmormântarea mirenilor, pag. 181–182). Aliluia (de 3 ori).

Apoi diaconul rosteşte ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiţilor robilor lui Dumnezeu (N). Pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul ecteniei de mai sus, aceasta:

Încă ne rugăm pentru fericiţii întru adormire eroii, ostaşii şi luptătorii români, din toate timpurile şi din toate locurile, căzuţi pe câmpurile de luptă, în lagăre şi în închisori pentru apărarea patriei şi a credinţei strămoşeşti, pentru întregirea neamului, pentru libertatea şi demnitatea noastră, Pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să aşeze sufletele lor unde drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăţia cerurilor şi iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... Ecfonis: Că Tu eşti învierea, viaţa şi odihna... şi celelalte până la sfârşit.

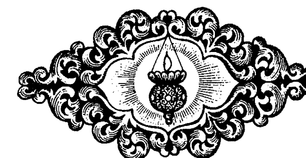
După aceea, se cântă sedelnele glasul al 5-lea: Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu drepţii pe robii Tăi...

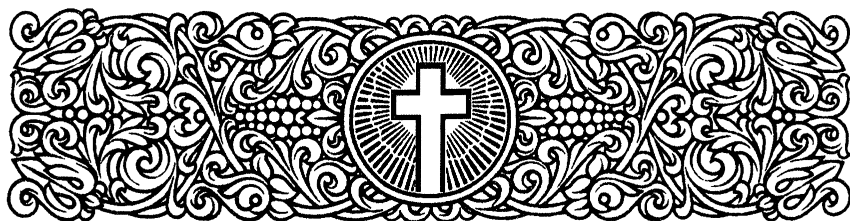
Urmează canonul, sau numai irmoasele: Nu este sfânt..., Marea vieţii... Condacul, glasul al 8-lea: Cu sfinţii odihneşte, Hristoase... Icosul: Tu singur eşti fără de moarte... Aliluia (de 3 ori), apoi iarăşi condacul.

Apoi preotul zice, tămâind: Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim. Cântăreţii, în loc de stih, zic: Duhurile drepţilor Te vor lăuda pe Tine, Doamne. Urmează Irmosul Cântării a 9-a: Pe Dumnezeu a-L vedea... şi în continuare: Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparele: Cu duhurile drepţilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă... Tu eşti Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad..., Şi acum..., Una curată şi preanevinovată, Fecioară... (caută-le la pag. 343).

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor şi ecfonisul: Că Tu eşti învierea, viaţa...

Diaconul rosteşte: Domnului să ne rugăm, iar preotul citeşte rugăciunile de iertare (caută la pag. 233-236). Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Cântăreţii: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte binecuvintează... Şi otpustul: Cel ce a înviat din morţi... Şi, după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire, veşnică odihnă... Şi se cântă: Veşnică pomenire (de 3 ori), făcând sfârşitul: Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORŢI

Se face în toate zilele peste an, seara, după sfârşitul Vecerniei, şi dimineaţa, după sfârşitul Utreniei, în zilele obişnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polieleu şi doxologie, la sărbătorile cele mari, la înainte-prăznuire şi după-prăznuire, Litia aceasta pentru morţi nu se face.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara, după sfârşitul Vecerniei, şi dimineaţa, după sfârşitul Utreniei, preotul ia cădelniţa cu tămâie şi ecleziarhul ia sfeşnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce-şi are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreţii urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; şi, când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc şi, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Şi îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirii, însă repede în amândouă stranele). Slavă... Şi acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Şi îndată se cântă troparele acestea ale morţilor, iar preotul cădeşte icoanele din tindă şi poporul.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile drepţilor celor ce s-au săvârşit, odihneşte, Mântuitorule, sufletele adormiţilor robilor Tăi, păzindu-le

pe ele întru viaţa cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toţi sfinţii Tăi se odihnesc, odihneşte şi sufletele adormiţilor robilor Tăi, că Însuţi eşti iubitor de oameni.

Slavă...

Tu eşti Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad şi ai dezlegat durerile celor ferecaţi, Însuţi, şi sufletele adormiţilor robilor Tăi, le odihneşte.

Şi acum..., al Născătoarei:

Una curată şi preanevinovată, Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele adormiţilor robilor Săi.

Şi îndată diaconul sau preotul zice această ectenie:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna şi iertarea sufletelor celor din veac adormiţi în dreapta credinţă: a strămoşilor, a moşilor, a părinţilor, a maicilor, a fraţilor, a surorilor, a fiilor şi a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie şi seminţie cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii şi a vieţii veşnice; a ctitorilor sfântului locaşului acestuia, a miluitorilor şi binefăcătorilor şi a tuturor celor ce s-au ostenit şi au slujit în sfânt locaşul acesta: arhierei, ieromonahi, preoţi, ierodiaconi, diaconi, monahi şi slujitori ortodocşi creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni, şi a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N); şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să aşeze sufletele şi numele lor în cartea vieţii, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în

împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți drepții se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Apoi preotul citește această

Rugăciune

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; Însuți, Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală au săvârșit ei, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să să fie viu și să nu greșească; numai Tu ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea nostră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește..., Părinte, binecuvintează.

Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților Apostoli, ale cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinți ai noștri și ale tuturor sfinților, sufletele adormiților robilor Săi, cei mutați de la noi, în corturile drepților să le așeze, în sânurile lui Avraam să le odihnească, împreună cu drepții să le numere, și să ne miluiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiților și pururea pomeniților ctitori ai acestui sfânt locaș, și ale tuturor părinților și fraților noștri ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și le fă lor veșnică pomenire.

[În mănăstiri în loc de Întru fericita adormire se obișnuiește să se spună:

Veșnica voastră pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților părinți și frați ai noștri (de trei ori).]

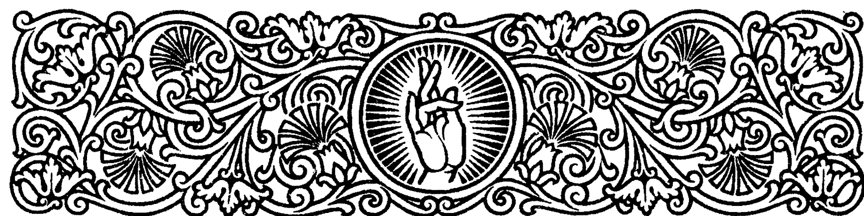
Strana cântă: Veșnica pomenire..., pe glasul al 3-lea (de trei ori).

Preotul: Dumnezeu să-i fericească și să-i odihnească pe ei, și să ne miluiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Ecleziarhul, luând sfeșnicul, cădelnița și epitrahilul de la preot, le aduce la locul lor, iar preotul, stând înaintea ușilor, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citeşte de către preot la împărţirea hainelor şi a altor lucruri pentru cei adormiţi în Domnul

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce stăpâneşti peste cei morţi şi peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi şi îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul Tău (N), îmbracă-l în veşmântul nestricăciunii şi în haină înfrumuseţată cu lumină şi-l aşază în locaşul Tău, ca să se bucure în veci întru desfătarea bunătăţilor Tale şi întru odihnă. Binecuvintează, Doamne, şi celelalte lucruri câte se vor mai împărţi pentru adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire şi spre iertarea păcatelor. Dăruieşte, Doamne, sănătate celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruieşte şi adormitului răspuns bun la înfricoşătoarea Ta judecată; uşurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu fapta, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur eşti fără de păcat, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării şi sfinţirii crucii ce se aşază la mormânt

Preotul, îmbrăcat în epitrahil şi felon, stând cu faţa spre răsărit şi cădind crucea cea nouă, face obişnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi se cântă troparul crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte. Şi cu Crucea Ta, păzeşte pe poporul Tău.

Slavă... Şi acum...

Condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase, Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... Şi ecfonisul: Că Tu eşti învierea, viaţa şi odihna...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul slavei, Părinte atotţiitorule, Dumnezeule Savaot, Cel ce ai preînchipuit, prin pomul vieţii cel din mijlocul Raiului, de viaţă făcătoarea Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, şi cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credinţă, nădejde tare de mântuire şi dătătoare de viaţă; pentru aceea şi noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărtăşit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire şi mulţumire slavei Tale, cu smerită închinare Te rugăm: Trimite harul Preasfântului Tău Duh, şi, căutând cu milostivire la crucea aceasta, care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care odihneşte aici (sau: adormitei roabei Tale (N), care odihneşte aici), binecuvintează-o şi o sfinţeşte pe ea ca să fie pentru cei dreptcredincioşi ajutor, întărire în credinţă, sprijinire în nădejde, biruinţă în ispite, sporire în toate virtuţile, semn puternic şi înfricoşător împotriva tuturor vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, alungare şi îndepărtare a tuturor uneltirilor şi ispitelor diavoleşti; iar pentru toţi cei ce se vor

închina şi vor aduce rugăciuni înaintea crucii acesteia, fii ascultător, plin de milostivire şi bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Şi, după cum prin Cruce ai izbăvit lumea de osânda păcatului, aşa şi pe robii Tăi, care au făcut cu credinţă crucea aceasta şi au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiţii robii Tăi, care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruitori împotriva păcatului, şi le dăruieşte toate darurile Tale cele pământeşti şi cereşti, învăţând totdeauna la bine pe toţi cei binecredincioşi şi îndrumându-i spre dobândirea cununilor cereşti. Că Tu eşti izvorul sfinţeniei şi dătătorul bogat al darurilor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul, stropind crucea de trei ori cu apă sfinţită, zice:

Se sfinţeşte crucea aceasta cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Strana: Amin.

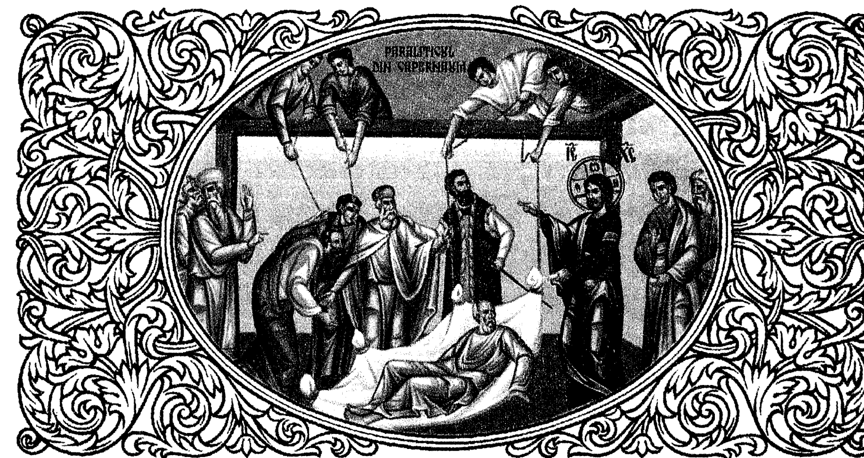
După aceea preotul face otpustul: Slavă Ţie Hristoase..., Cel ce, pentru mântuirea noastră, de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii şi morţii S-a dat şi a înviat a treia zi din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu... Şi după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire veşnică odihnă... şi se cântă: Veşnica pomenire (de 3 ori), apoi se face sfârşitul: Pentru rugăciunile...

DEZLEGĂRI

ŞI

MOLITFE

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citeşte arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie şi a celor fără de voie şi pentru tot jurământul şi blestemul

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule şi Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii şi ai iertat datoria celor doi datornici şi femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuţi, Stăpâne, dezleagă, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greşelile cele de voie şi cele fără de voie, cele

cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele cu călcare de poruncă şi cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceştia (N). Şi câte, ca nişte oameni purtători de trup şi vieţuitori în lume, au alunecat de au greşit cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, în timpul nopţii şi în timpul zilei; sau sub blestem şi afurisenie de la arhiereu ori de la preot au căzut, sau pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat şi l-au călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creştini au afurisit sau au blestemat; sau nebuneşte au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au minţit, sau au ţinut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deşert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat şi au vărsat; sau la fermecătoare şi vrăjitoare şi la descântătoare şi la alţii asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaţ au fost şi a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă şi cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit şi nu le-au făcut bine după puterea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuvincioase şi-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune şi la cântare stând, mintea lor s-a abătut la viclenii şi deşertăciuni lumeşti; ori ca nişte robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat, sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeţie au grăit, sau nebuneşte au râs, sau frumuseţe străină au văzut şi cu aceasta şi-au rănit inima; ori vorbe deşarte şi netrebnice au grăit, ori de păcatele fraţilor lor au râs şi i-au osândit, iar ale lor păcate şi nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înţelepţi, deşertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea şi altele asemenea acestora, ştiute şi neştiute, câte, ca nişte oameni, au greşit robii Tăi aceştia, fraţii noştri, Iubitorule de oameni Doamne, miluieşte-i şi le iartă lor toate. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătăţii Tale pentru robii Tăi aceştia, fraţii noştri, şi iartă, ca unul Care nu ţii minte răul, toate greşelile şi fărădelegile pe care, ca nişte oameni, le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri, nevrednicii şi păcătoşii, mărturisesc înaintea

împărăţiei Tale, că acestea şi mai mari decât acestea au făcut. Ci, pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, şi-i izbăveşte pe ei de chinul cel veşnic; fă-i moştenitori veşnicelor Tale bunătăţi, împreună cu toţi care din veac au bineplăcut Ţie, şi-i învredniceşte fără de osândă a se împărtăşi cu înfricoşătoarele şi nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în ceruri, şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în ceruri. Că Tu singur eşti fără de păcat şi ai putere a ierta păcatele şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
pentru cei ce sunt în blestem şi pe ei înşişi cu jurământ s-au legat

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin Pătimirea Ta şi ai suflat în feţele Apostolilor Tăi şi ai zis: Luaţi Duh Sfânt, cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta lor, şi cărora le veţi ţine, ţinute vor fi, Tu, Stăpâne, prin

Sfinţii Tăi Apostoli ai dăruit şi preoţilor, care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta, să ierte păcatele pe pământ şi să lege şi să dezlege toată legătura nedreptăţii; deci, şi acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului şi a blestemului cu care s-a legat, şi orice a vorbit din neştiinţă sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce ştii neputinţa omenească, Tu, ca un iubitor de oameni şi bun Stăpân, toate păcatele cele de voie şi cele fără de voie, iartă-le, Cel ce dezlegi pe cei legaţi, Cel ce ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi, odihna celor osteniţi; liberează şi pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfântul Tău nume, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început şi cu al Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
de dezlegare a blestemului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Îndurate Doamne, bunule şi iubitorule de oameni, Care, pentru îndurările Tale, ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greşelilor cel asupra noastră şi să dezlege

legăturile celor legaţi de păcate şi să propovăduiască celor robiţi iertare, Tu, Stăpâne, şi pe robul Tău (N) liberează-l, cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, şi-i dăruieşte lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea şi în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, şi având cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiţi

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Mulţumim Ţie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor şi Dătătorul bunătăţilor, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei şi ai dat pace neamului omenesc; Cel ce şi acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează întru ei frica Ta şi dragostea unuia spre altul o întăreşte; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre ei toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu eşti pacea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

MOLITFE

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pătimesc de la diavol

Aceste molitfe, pentru cei care pătimesc de la diavol, se citesc cu pregătire potrivită: post, spovedanie şi rugăciune. Potrivit hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 17 februarie 2011, aceste molitfe nu se citesc în ziua Sfântului Vasile cel Mare (1 ianuarie), deoarece în această zi se săvârşeşte Liturghia Sfântului Vasile cel Mare urmată de slujba de Te-Deum pentru Anul Nou, aşa cum este rânduiala şi în celelalte Biserici Ortodoxe, fiind praznic împărătesc şi zi în care nu se posteşte.

(1) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc şi lucrătorul puterilor celor fără de trup, meşterul celor cereşti şi al celor pământeşti, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme şi se

cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie şi-a încordat grumazul oarecând şi s-a lepădat de slujirea sa prin neascultare, şi pe îngerii cei împreună cu el potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta, ce se face în numele Tău cel înfricoşător, să fie spre îngrozirea acestui povăţuitor al vicleniei şi a tuturor taberelor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, şi pune-l pe fugă; şi-i porunceşte lui şi diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci aceşti pecetluiţi să ia tăria puterii ca să calce peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului. Că se laudă şi se cinsteşte şi de toată suflarea cu frică se slăveşte preasfântul Tău nume, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(2) Exorcism

Te blestem pe tine, începătorul răutăţilor şi al hulei, căpetenia împotrivirii şi urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine, cel aruncat din lumina cea de sus şi surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine şi pe toată puterea cea căzută ce a urmat voinţa ta. Te blestem pe tine, duh necurat, cu Dumnezeu Savaot, Dumnezeu a toată oastea îngerilor, Adonai, Eloi, Dumnezeul Cel atotputernic;

ieşi şi te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit şi cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care, mai înainte de veci, în chip de negrăit şi fără patimă, S-a născut din El; cu Cel ce a făcut făptura văzută şi nevăzută şi a zidit pe om după chipul Său şi, mai înainte, prin legea firii l-a învăţat acestea şi cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus şi a desfăcut adâncurile de sub cer şi a pierdut pe uriaşii cei necucernici şi turnul fărădelegilor l-a sfărâmat şi pământul Sodomei şi al Gomorei cu foc şi cu pucioasă l-a ars şi spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărţit-o şi pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon şi oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătăţii, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat şi peceţile curăţiei întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan şi ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii şi toate puterile cereşti s-au mirat, văzând pe Dumnezeu Cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl Cel fără de început a descoperit naşterea cea fără de început a Fiului şi când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat

vântul şi a liniştit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiţi de lumină ai celui orb din naştere şi a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru şi celor muţi le-a dat grai; Cel ce a curăţit rănile leproşilor şi pe morţi din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit şi iadul prin înviere l-a prădat şi toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotţiitorul, Care a însufleţit pe oameni şi cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat şi toată lumea a umplut-o de dreapta credinţă. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate şi spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înşelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru neruşinare, nevăzut pentru făţărie, oriunde eşti sau unde mergi, de eşti însuşi Beelzebul, sau de te arăţi ca cel ce scutură, ca şarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca târâtoare, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoşezi cu năvălirea, sau sfâşii, sau unelteşti rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputinţă, sau porneşti spre râs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori eşti desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori şezi în casă, ori eşti fără de ruşine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineaţa, sau

la amiază, sau la miezul nopţii, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva eşti trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau eşti din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăţie; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde ştim, sau de unde nu ştim, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri şi te depărtează, ruşinează-te de chipul cel zidit şi înfrumuseţat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat şi să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier şi cuptor de foc şi iadul şi scrâşnirea dinţilor te aşteaptă, ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuieşte, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toţi care vatămă şi uneltesc aupra chipului Său; Cel ce în lanţuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea şi ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul şi aflătorul tuturor răutăţilor. Că mare este frica de Dumnezeu şi mare este slava Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

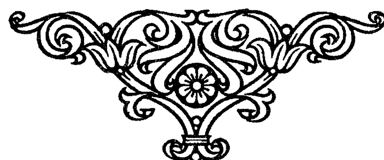
(3) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul măritelor domnii, Dumnezeul sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată nălucirea vrăjmașului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care, cu moartea Ta, ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce, cu învierea Ta, ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupră-Ți sfărâmarea noastră și ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihiilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci, suspinând, așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuiește oftând cu suspinuri negrăite și având poruncă să aștepte vremea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a domolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta, Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, și al Sfântului și preaputernicului și de viață făcătorului Tău Duh; izgonește din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără rușine. Așa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beția, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, insuflă întru el Duhul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de Acesta, să facă roade de

credinţă, de fapte bune, de înţelepciune, de curăţie, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândeţe, de îndelungă-răbdare, de îngăduinţă, de smerenie, de pricepere, că este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o fiinţă şi mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite şi cu toată oastea cerească. Păzeşte împreună cu el şi inima noastră, că puternic eşti, Doamne, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

MOLITFELE

SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care, de obicei, se citesc în continuarea Molitfelor Sfântului Vasile cel Mare

(4) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Dumnezeule cel veşnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăveşte şi pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; porunceşte necuratelor duhuri şi viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul şi de la trupul robului Tău (N) şi să nu rămână, nici să se ascundă în el; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al făcătorului de viaţă Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curăţit de

toată ispitirea diavolului, să vieţuiască în chip cuvios, drept şi cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, cu Care împreună eşti binecuvântat şi preaslăvit, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(5) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate şi cu puterea cuvântului ai alungat legiunea de demoni, arată-Te şi acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, şi o izbăveşte, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca, fiind miluită şi curăţită, să se numere în turma Ta cea sfântă şi să fie păzită ca o casă însufleţită a Sfântului Duh şi a dumnezeieştilor şi preacuratelor sfinţenii. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(6) Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotţiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul şi pământul, căci de la Tine au ieşit alfa şi omega,

începutul şi sfârşitul. Cel ce ai dat şi ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, întinde, Doamne, mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel preaînalt şi sfânt, şi cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta şi-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului şi trupului care să certe şi să izgonească de la ea pe tot vicleanul şi necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, eşti preaînalt, atotţiitor şi binecuvântat în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

(7) Exorcism

Dumnezeiasca şi sfânta, marea şi înfricoşătoarea şi neîndurata numire şi chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; asemenea, şi certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeul cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoşător, Cel nevăzut în fiinţă, Cel neasemănat în putere şi necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei şi Stăpânul atotţiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din nefiinţă în fiinţă şi Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit şi lăudat de nenumăratele cete cereşti de foc, şi cu cutremur închinat şi slăvit de mulţimea cetelor de îngeri şi de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoşaţii heruvimi cei cu ochi

mulţi şi de serafimii cei cu câte şase aripi, care cu două aripi îşi acopăr feţele lor, din pricina Dumnezeirii Lui celei nevăzute şi nepătrunse de minte, şi cu două aripi îşi acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită şi de măreţia Lui cea necuprinsă cu mintea, şi cu două aripi zboară şi umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui şi prin întruparea cea mai presus de fire şi curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască şi, cu puterea Sa cea singură stăpânitoare, te-a aruncat din cer şi cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, linişteşte-te; şi prin poruncă îndată s-a liniştit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină şi lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o şi pe fiul văduvei din gura morţii l-a răpit şi mamei lui întreg şi sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morţi a patra zi, neputred, ca şi cum n-ar fi fost mort şi nestricat, l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, şi prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care,

prin scuiparea preacuratului Său obraz, a şters toată lacrima de la toată faţa. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea şi mântuirea lumii şi spre căderea ta şi a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis şi morţii cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, cu moartea pe moarte, a omorât şi cu învierea Sa a dăruit viaţă oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad şi mormintele le-a scuturat şi pe toţi cei legaţi, care erau ţinuţi într-însul, i-a slobozit şi la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat şi cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morţi, Hristos, Dumnezeul nostru, şi tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălţat la ceruri, la Părintele Său, şi a şezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăşi va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinţii Săi îngeri, ca să judece viii şi morţii. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ţi-a pregătit ţie spre chinul veşnic focul cel nestins şi viermele cel neadormit şi întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem şi se cutremură de faţa puterii Lui, că de neîndurat şi grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuşi Domnul cu numele Său cel înfricoşător.

Înfricoşează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer şi împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăţiei, duhul vicleşugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei şi cel de seară; duhul cel de la miezul nopţii, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălţi şi din râuri; care cutreieri prin case, prin curţi şi prin băi, şi vatămi şi schimbi mintea omenească; degrab plecaţi de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeul nostru, şi vă depărtaţi de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simţiri şi din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos şi cu totul întreg şi slobod, cunoscând pe Stăpânul său şi Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciţi şi le dă lor pecetea mântuirii prin naşterea şi înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereştile şi înfricoşătoarele Lui Taine, şi să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălăşluindu-se în loc cu verdeaţă şi hrănindu-se la apa odihnei, şi fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea şi marea cuviinţă, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINŢE

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINŢE ŞI BOLI

RUGĂCIUNE
la toată neputinţa

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Stăpâne Atotţiitorule, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care smereşti şi înalţi, Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde braţul Tău cel plin de tămăduire şi de doctorie şi-l tămăduieşte pe acesta, ridicându-l din pat şi din boală; ceartă duhul neputinţei; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbinţeala sau frigurile; şi, de sunt întru el păcate sau

fărădelegi, uşurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Aşa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată primejdia de obşte şi neputinţa

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care, din îndurările bunătăţii Tale, Te pleci spre rugăciunile noastre, ale păcătoşilor şi ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmeşti şi chiverniseşti toate spre folosul nostru; Care, cu purtarea Ta de grijă cea înţeleaptă, ocârmuieşti viaţa noastră şi, în tot chipul, doreşti mântuirea noastră; Cel care din fire eşti Îndelung-răbdător şi Mult-milostiv; Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti şi dai pedeapsa cu bunătate şi cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci, mai vârtos, ca să o aduci la frumuseţea cea dintâi şi la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o, prin slăbiciunea minţii şi prin sfatul vrăjmaşului, vrând iarăşi a ne ridica şi în tot

chipul, purtând grijă, să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Însuţi, Stăpâne atotţiitorule, caută spre noi şi ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoşi, pentru că mulţimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători şi nu mai îndrăznim să cerem iertare de greşelile noastre; dar, ştiind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea şi preamulta Ta bunătate, şi îndrăznind spre adâncul acestora şi spre noianul bunătăţii Tale, ridicăm mâinile şi cu stăruinţă strigăm către Tine: am greşit, am făcut nelegiuiri, am călcat credinţa pentru că am uitat poruncile Tale şi am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am vieţuit ca nişte nevrednici de chemarea şi de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi şi de micşorarea Lui cea pentru noi, şi ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: şi preoţii şi poporul Tău ne-am depărtat, toţi ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată şi dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale şi iubirea Ta de oameni şi îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutăţii noastre şi a vicleşugului în care am vieţuit. Tu eşti bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu eşti îndelung-Răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Ştim bunătatea Ta, deşi suntem neînţelegători; puţin am fost pedepsiţi pentru cele ce am greşit. Înfricoşător eşti Tu, şi cine Îţi va sta Ţie împotrivă? Cutremur de la Tine de va cuprinde munţii, cine va sta împotriva

brațului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea ochilor Tăi a face săraci și a îmbogăți, a învia și a omorî, a răni și a tămădui; și orice vei vrea Tu este lucru desăvârșit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greșit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptățire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greșit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noștri; ai întors fața Ta și de necinste ne-am umplut. Ci, încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostivește-Te, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău și toiagul moștenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împuținezi pe noi și să fim mai urgisiți decât toți câți locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, și iubirea Ta de oameni neajunsă, și bogăția bunătății Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruință ne rugăm și cu umilință cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, așa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia față de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință. Dar Tu, ca un preabun, oprește mânia Ta, îmblânzește iuțimea Ta cea dreaptă și dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărteaz-o de la poporul Tău; pe toți îi ferește de această primejdie cumplită, păzindu-i nebântuiți de orice boală vătămătoare și păstrându-i, cu mâna Ta cea atotputernică, nesupărați de orice chinuire cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuțimea mâniei Tale a cuprins pe toți și i-a tulburat. Și, chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, izbăvește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu folosințele sfinților și dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul milei și adâncul de nepătruns al milostivirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap (deochi)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne, Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic și atotțiitor, Care faci toate și Însuți le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de șapte ori încins și văpaia cea din Babilon le-ai prefăcut în rouă și pe sfinții trei tineri neatinși

i-ai păzit; Doctorul şi tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cerem: depărtează, înlătură, izgoneşte toată lucrarea diavolească, toată calea şi toată vrăjmăşia satanei, privirea cea rea, nesăţioasă şi pizmaşă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmaşi, de la robul Tău (N). Şi fie că, din frumuseţe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă şi răutate, i-a venit lui această neputinţă, Însuţi, Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel atotputernic şi înalt şi cercetează această zidire a Ta şi-i trimite înger de pace, stăpânitor şi păzitor sufletului şi trupului, care să alunge şi să stârpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma şi deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ţi cânte Ţie cu mulţumire: Domnul este ajutorul meu, şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; şi iarăşi, nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine eşti; că Tu eşti Domnul puterii mele, Cel tare şi stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Aşa, Doamne Dumnezeul nostru, milostiveşte-Te spre robul Tău şi izbăveşte-l de toată stricăciunea şi supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; pentru rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi

Botezătorul Ioan; ale sfintei şi marii muceniţe Marina; ale sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfinţitului mucenic Elefterie şi ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârşim, şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Că Tu eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi stropeşte pe bolnav cu apă sfinţită, dacă a făcut mai întâi sfeştania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

Harul Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinţilor Săi Ucenici şi Apostoli, zicând: pe bolnavi mâinile veţi pune şi bine le va fi, şi printr-înşii este dat şi nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul şi nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule şi fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala şi neputinţa sufletească şi trupească ce te-a cuprins, şi să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând şi făcând poruncile lui Dumnezeu, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt bolnavi de năjit

(nume dat nevralgiilor: durerilor de dinți, inflamațiilor urechii și altele)

Diaconul: Domnului să ne rugăm.
Citețul: Doamne, miluiește.
Preotul:

Stăpâne Atotțiitorule, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta. Ridică-l din pat și din boală și ceartă duhul neputinței. Așa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeul părinților noștri, Care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, depărtează orice durere de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji și din toate mădularele lui, și, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor puterilor cerești, fă deplin sănătos pe robul Tău, care este pecetluit și botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru bolnavul care nu poate dormi

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gând și de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, țărână luând din pământ, și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) și-l cercetează, în suflet și în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cerești fără de trup; de cinstitul, măritul, prorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți părinții noștri și dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, și de toți sfinții ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții și marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat și de toți sfinții mucenici; de preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obște, Onufrie, Arsenie,

Atanasie cel din Aton, şi de toţi preacuvioşii părinţi; de sfinţii şi tămăduitorii fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon şi de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârşim şi de toţi sfinţii Tăi. Şi dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire şi de viaţă, tărie sufletului şi trupului. Şi precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, şi i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, şi l-ai adormit pe el cu somn întăritor şi iarăşi l-ai sculat într-o clipă devreme spre slava bunătăţii Tale; încă şi pe sfinţii Tăi, măriţii şapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul şi prigonitorul, pe care i-ai adormit în peşteră trei sute şaptezeci şi doi de ani şi ca nişte prunci ce se încălzesc la sânul maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda şi slava iubirii Tale de oameni şi spre arătarea şi adeverirea naşterii noastre celei de a doua şi a învierii tuturor; Însuţi dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino şi acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, şi cercetează pe robul Tău (N), şi-i dăruieşte sănătate, tărie şi bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit.

Că Tu eşti Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm,

împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

care se citeşte bolnavului cu sfânta copie

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu Tu eşti, Doamne, nu zăbovi.

Şi aceste tropare:

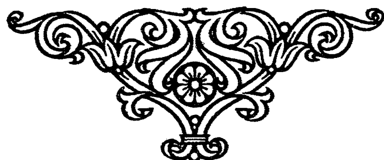
Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania şi s-a călcat puterea vrăjmaşului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuţi, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ţie.

Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit şi cu suliţa împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei:

Cu suliţa în coasta Ta împungându-Te, o, Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINŢE

RUGĂCIUNE LA ÎNCEPEREA TEMELIEI CASEI

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Dumnezeule Atotţiitorule, Care ai făcut cerul cu înţelepciune şi ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule şi Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care, cu puterea tăriei Tale, voieşte să ridice casă pentru locuit şi prin zidire să o înalţe; întăreşte-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalţe până la capăt şi pe cei care vor să locuiască în ea îi păzeşte de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării casei noi, în care urmează a locui cineva pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârşeşte sfinţirea cea mică a apei. Poate avea cu sine şi apă sfinţită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfinţirea apei în casă) şi untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 90

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre El». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima şi de diavolul ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, aşa şi acum, cu intrarea sfinţiţilor Tăi slujitori şi, cu aceştia, a sfinţilor Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia şi cu milostivire o binecuvintează, mântuind şi luminând pe toţi cei ce vor locui în ea.

Stând cu faţa spre răsărit, în faţa unei mese acoperite, pe care se află aşezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfinţită, untdelemn şi lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul citeşte în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameşului Zaheu şi Te-ai făcut mântuire lui şi la toată casa lui, Însuţi şi acum păzeşte nevătămaţi de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici şi aduc Ţie rugăciuni prin noi nevrednicii, şi-i binecuvintează pe ei şi casa aceasta, şi păstrează totdeauna viaţa lor nebântuită şi le dăruieşte cu îndestulare toate bunătăţile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Cântăreții:** Și duhului tău. **Preotul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Cântăreții:** Ție Doamne. **Preotul:**

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban, cu intrarea lui Iacob, și casa lui Putifar, cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar, prin aducerea în ea a chivotului Legii, și, în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, Însuți binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Citețul:** Doamne, miluiește.

Apoi citește asupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului Tău slujitor, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl

sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor potrivnice și a bântuielilor diavolești. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți pereții casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și, după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, prin ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfințit pe pereții tuturor camerelor, cântăreții cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătățile Tale cele pământești, și, pe cei ce voiesc cu evlavie să locuiască în ea, păzește-i nevătămați de toată întâmplarea cea rea și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și, ca un îndurat, miluiește-i după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, dacă voiește, preotul citește Evanghelia, stând cu fața spre răsărit, astfel:

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm. **Citețul:** Doamne, miluiește (de 3 ori).

Diaconul: Înțelepciune. Drepți. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. **Preotul:** Pace tuturor. **Citețul:** Și duhului tău. **Preotul:**

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (19, 1–10).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și, când a sosit în locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând, toți murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreții: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Și îndată citesc

PSALMUL 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voiește, preotul tămâiază toată casa, și apoi zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia și asupra robului Său (N) și asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească și să-i ferească de toată răutatea și să-i povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de venirea celor de alt neam asupră-le; să le dăruiască sănătate și zile îndelungate și întru toate să-i îndestuleze; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru toți frații și pentru toți dreptslăvitorii creștini, auzi-ne, Doamne, și ne miluiește.

Și după ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru..., preotul face obișnuitul otpust al zilei.

RUGĂCIUNE
pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul:

Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului Celui viu, Care Te porţi pe heruvimi; Cel ce eşti mai presus decât toată începătoria şi stăpânia şi puterea şi domnia; Tu, cel mare şi înfricoşător peste toţi care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai aşezat cerul deasupra noastră şi ai făcut pământul cu tăria Ta şi ai îndreptat lumea cu înţelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât şi stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui şi nu răsare, ascunzându-se după stele; Care ameninţi marea şi o usuci pe ea; a Cărui mânie topeşte stăpâniile şi puterile, şi din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porţile cele de aramă şi zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat şi pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu Crucea Ta l-ai doborât şi pe balaur cu undiţa întrupării Tale l-ai prins şi cu lanţuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-şi pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce şi-au pus încrederea în Tine, îndepărtează, izgoneşte şi împrăştie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul

Crucii Tale celei biruitoare şi înfricoşătoare împotriva demonilor, şi care cheamă numele Tău cel sfânt.

Aşa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni şi ai poruncit duhului celui surd şi mut şi necurat să iasă din omul cel cuprins de el şi să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmaşilor noştri nevăzuţi, iar credincioşilor care Te cunosc pe Tine le-ai zis: Iată, vă dau vouă putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, Însuţi, Stăpâne, păzeşte pe toţi care sunt în casa aceasta de toată vătămarea şi ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi şi roabele Tale şi pruncii, îndulcindu-se de ajutorul Tău şi cu tabără îngerească fiind păziţi, toţi ca unul, într-un gând, cu credinţă să cânte: Domnul este ajutorul meu şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Şi iarăşi: Nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine eşti. Căci Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie, şi împărăţia Ta este împărăţia veşnică. Pentru că a Ta, a Unuia, este împărăţia şi puterea şi slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA
ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Strana: Rugăciunile începătoare, Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc psalmii: Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (pag. 184), Psalmul 22: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi... (pag. 260),

PSALMUL 26

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă părăsești, Dumnezeule, Mântuitorul meu; că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie Doamne, în calea Ta și mă

îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

PSALMUL 67

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântați lui Dumnezeu, cântați numele Lui, pregătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă, scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel, pe cei amărâți, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu, prin pustie, pământul s-a cutremurat și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Vietățile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor va împărți prăzile poporului iubit. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul. Când Împăratul cel ceresc va împrăștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada

pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munți cu piscuri, pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârșit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrătiți îngăduiți au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor. Zis-a Domnul: Din Vasan îi voi întoarce; întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi în sângele vrăjmașilor tăi. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfânt: Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane și zicând: În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!. Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povățuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului și ziceau: Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locașul Tău, din Ierusalim, Îți vor aduce împărații daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împreună cu junincile popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând: Împărățiile pă-

mântului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului. Cântați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată, va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu.

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

CANONUL

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmos: Veniți, popoarelor...

Stih: Stăpâne Hristoase, miluiește pe robul Tău!

Făcătorul și Izbăvitorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă izbăvește de această nevoie, strigă Ție robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuți știi neputința noastră, de acest necaz de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând și mântuiește, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...

Cetelor îngerești ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii și cu mucenicii, rugați pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această nevoie preagrea, pe robul Său.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pururea Fecioară, ceea ce ești scăparea credincioșilor și ajutătoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, izbăvește pe robul tău cu rugăciunile tale, Stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întăreşte-ne pe noi...

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai izbăvit de pizmuirea lui Esau, aşa izbăveşte şi pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz şi întristare: Nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbeşte de mă mântuieşte, ca un îndurat.

Slavă...

Tu, Cel ce singur eşti bun şi milostiv, singur îndurat şi miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinţilor Tăi, slobozeşte pe robul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, Curată, cu toţi îngerii şi Apostolii, cu prorocii şi cu mucenicii, să izbăvească din nevoi pe robul tău.

Irmosul:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce, prin lemnul crucii, ai omorât moartea, şi sădeşte frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Apoi pomeneşte pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre, să miluiască pe robul Său (N) şi să arate peste el mila Sa cea bogată; să întoarcă toată mânia ce este pornită asupra lui şi să-i ierte mulţimea greşelilor; să-l izbăvească de toată bântuiala şi pedeapsa, silnicia şi chinuirea vicleanului diavol; să depărteze de la el toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimântarea, îngrozirea şi toată puterea lui cea chinuitoare, şi degrab să-i dea sănătate sufletească şi trupească prin bunătatea Sa; să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SEDEALNA, glasul al 2-lea:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce singură eşti grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Venit-ai din Fecioară...

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, şi de marea necazurilor acum este învifo-rat, la limanul cel lin îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulţit şi limba şi-au ascuţit ca o sabie cu două tăişuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, şi din nedreaptă moarte izbăveşte pe robul Tău.

Slavă...

Arhangheli, Stăpânii, Puteri şi Îngeri, Apostoli, Mucenici, Cuvioşi, Proroci şi Drepţi, rugaţi-vă toţi pentru acesta ce se chinuieşte acum în cumplit necaz.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti prealăudată, oamenilor grabnic ajutătoare, potoleşte valurile cele furioase ale ispitelor şi pe robul tău, ce aleargă sub acoperământul tău, vindecă-l, Stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmos: **Făcătorule de lumină...**

Cel ce ai împlinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne, împlineşte degrab şi rugăciunea mea, Cel ce eşti singur bun, şi mântuieşte pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru l-ai scos oarecând din temniţă, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, izbăveşte, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuieşte.

Slavă...

Oştile îngereşti şi soborul Apostolilor şi al Prorocilor, al preamăriţilor mucenici şi al cuvioşilor, împreună faceţi rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Hristos-Dumnezeu, grăbeşte de izbăveşte pe credinciosul tău rob de această cumplită şi rea nevoie ce a venit acum asupră-i, ca să te mărească pe tine cu inima şi cu gura.

Cântarea a 6-a:

Irmos: **De adâncul greşelilor...**

Cel ce de demult ai izbăvit din pântecele chitului pe prorocul Tău, Stăpâne, Doamne, izbăveşte şi pe robul Tău, ca, în credinţă şi cu dragoste, să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniel de lei, Hristoase, izbăveşte-mă acum şi pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliţi şi din stricăciune şi din moarte mă scoate.

Slavă...

Mântuieşte pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuitorule, pentru rugăciunile sfinţilor îngeri, ale prorocilor şi ale mucenicilor, şi pentru cererile preaînţelepţilor Tăi ucenici.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tulburat şi de nepricepere cuprins, ci, ca totdeauna, izbăveşte pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Irmosul:

De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale; Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Apoi pomeneşte pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară şi iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru izbăvirea şi slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia şi bântuiala diavolului şi de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi păzeşte pe robul Tău şi pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...,

Că Tu eşti Împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Porunca tiranului nebăgând-o în seamă...

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel cu foc i-ai izbăvit, Te rugăm, Îndurate, izbăveşte ca un bun şi pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupră-i şi de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te slăvească pe Tine.

Cel ce Însuţi ştii neputinţa omenească, Hristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, izbăveşte de această nevoie de acum şi pe robul Tău care cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Mulţimea Îngerilor, a Apostolilor, a Prorocilor, a dumnezeieştilor Mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoşilor, rugaţi pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti singura nădejde şi ajutorul celor credincioşi, Născătoare de Dumnezeu, grăbeşte de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părţile, cuprins de nepricepere şi în nevoie aflându-se, care aleargă către tine cu nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Dumnezeu...

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel şi ale lui Sila şi din legături i-ai izbăvit, şi glasurile noastre, ale nevrednicilor, care strigăm, auzi-le acum, Milostive, şi izbăveşte pe robul Tău de stricăciune şi de moarte.

Nu întoarce faţa Ta de la mine, robul Tău, Hristoase, că sunt în necaz; degrab mă auzi, Mântuitorule, şi mă izbăveşte de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor şi ale sfinţilor proroci, ale preacuvioşilor şi ale tuturor drepţilor, izbăveşte pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Scăparea creştinilor, ajutătoarea celor înviforaţi în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii şi aleargă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, şi furtuna cea mare şi cumplită, schimbă-le, Stăpâne, şi întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca, în credinţă şi cu dragoste neîncetată, să Te slăvească pe Tine.

Mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obişnuită mântuieşte-mă şi mă izbăveşte, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur eşti mult-Milostiv.

Slavă...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pe mine, cel vrednic de focul gheenei, să nu mă mustri cu mânia Ta; că pentru mine se roagă Ţie, Hristoase, Fecioara care Te-a născut, mulţimea îngerilor şi adunarea mucenicilor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup şi cu Sfinţii Îngeri, cu Apostolii, cu Prorocii, cu Mucenicii şi cu toţi sfinţii, roagă pe preabunul Dumnezeu, să izbăvească de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... şi megalinariile:

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi sfinţii, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrednicilor tăi robi; ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Apoi Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., şi se zic Troparele de umilinţă.

Preotul pomeneşte la ectenie pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarea a 3-a, zicând ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi ia untdelemn din candelă şi unge pe cel bolnav, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala şi să izbăvească din moarte, tămăduieşte pe robul Tău (N) de neputinţa trupească şi sufletească ce l-a cuprins, şi-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan, ale sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor şi slăviţilor buni biruitori mucenici, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţi ai noştri; ale sfinţilor tămăduitori fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi adaugă şi Molitfele Marelui Vasile şi ale Sfântului Ioan Gură de Aur (caută-le la pag. 359-366).

RÂNDUIALA

care se face la casa sau la locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni, trebuie să postească în ziua aceea și să facă milostenie după cum îi va fi puterea, și cu râvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se spovedească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârșească această rânduială, mai întâi să săvârșească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Apoi Rugăciunile începătoare și Troparele de umilință, Veniți să ne închinăm... Și Psalmul 69: Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte... (pag. 174).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

După aceea, preotul citește aceste

Rugăciuni

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început și de o ființă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeul cel viu, și cu Duhul Lui cel fără de început și nedespărțit; Care Te-ai pogorât din cer și, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înșelăciunea diavolului și de chinuirea lui să-l liberezi și să strici toate facerile lui de rău cele diavolești; iar sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere a călca peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Ție acum noi, nevrednicii Tăi slujitori, cu umilință ne rugăm: Caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Tăi (N), și de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor și ale diavolilor celor vicleni, izbăvește pe acești bântuiți și învifo-rați, pentru că Ție toate Îți sunt cu putință: a le risipi, cu iubirea de oameni, și în nimic a le face și a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă robii Tăi cei credincioși, și de acele supărări să petreacă în pace, împreună cu toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care ne miluiești și ne mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Apoi preotul citește acest exorcism:

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților diavoli, de oriunde sunteți și oricâți sunteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor și ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăților, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți trimiși la casa aceasta să o supărați și cu rele năluciri și cu bântuielile voastre să tulburați și să necăjiți pe cei care locuiesc în ea și împrejurul ei. Deci, cu toată puterea numelui Unuia Atotțiitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, a mântuitoarelor Pătimiri și a morții celei de viață făcătoare ale Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate

ale voastre, şi stăpâniile şi chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, şi chinuirea şi stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiţi de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea şi împrejurul ei, cu toate descântecele şi otrăvurile şi farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceţi la ea ca să o supăraţi şi nicidecum să nu mai zăboviţi, o, blestemaţilor şi lepădaţilor, ci să vă depărtaţi de aici cu toate facerile voastre de rău şi să daţi loc puterii lui Dumnezeu şi nemăsuratei Lui milostiviri şi harului Său care zdrobeşte toate răutăţile voastre.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, şi nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleşugului vostru şi a orbit pe Elimas vrăjitorul cel plin de toată înşelăciunea şi răutatea, vrăjmaşul a toată dreptatea şi diavolul, cu care voi mult stricaţi şi căile Domnului le răzvrătiţi. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Apostol Pavel, duhului pitonicesc şi l-a izgonit din slujnica aceea care, cu descântecele ei, câştig mare aducea stăpânilor săi. Şi, precum Sfânta Muceniţă şi fecioară Iustina, cu semnul Crucii lui Hristos Dumnezeul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe vrăjitori şi pe voi,

diavolii, v-a biruit, nimic sporind voi; încă şi pe vrăjitorul şi slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus, iar voi, de frică şi de cutremur fiind cuprinşi, aţi fugit, aşa şi acum să cadă peste voi şi să vă apuce spaimă, cutremur şi frică de la Dumnezeu Atotţiitorul, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins şi veşnic şi fără de sfârşit, ca în el să vă chinuiţi în veci.

Citeţul: Amin.

Apoi luând preotul apă sfinţită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfinţirea cea mică a apei), stropeşte casa şi locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ţinând crucea în mână şi botezând pe cei din casă:

Să învieze Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe El. Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii cei fermecători şi descântători de la faţa lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, (N), să se bucure de Domnul şi să se veselească.

Zice şi aceasta:

Să fugă şi să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol şi otrăvirea şi farmecele şi descântecele, prin stropirea cu această apă sfinţită şi niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul rosteşte ectenia întreită şi otpustul, ca la slujba Aghiasmei mici (pag. 200-201).

RUGĂCIUNI
PENTRU SFINȚIREA FÂNTÂNII

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le preschimbi numai cu voința Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înțelepciunea Ta cea negrăită și necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însuți și acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, și ne dăruiește nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelșugată pentru trebuințe și nevătămătoare la băut, pentru ca și întru aceasta să slăvim preasfântul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Rugăciune după terminarea fântânii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chivernisești viața omenească; Cel ce ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământești, Cel ce apa cea amară din vremea lui Moise ai preschimbat-o în apă dulce pentru popor, și apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei prin sare le-ai vindecat, iar apostolului Tău Petru, în vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Rugăciunea când a căzut ceva spurcat în fântână

Se scot din fântână toată apa, mâlul și necurățiile; apoi preotul, aprinzând lumânări și luând cădelnița, cădește împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfințită de la Botezul Domnului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curățești toată întinăciunea și necurăția și preschimbi și sfințești toate, Însuți și acum, Stăpâne, vino în acest ceas și, prin chipul Crucii Tale, curățește fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat în ea și, venind în ajutorul nedesăvârșitei noastre minți și neputinței gândurilor, să nu ne osândești pe noi, care nu putem înțelege cele foarte bune, ci ne curățește și pe noi de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt. Că Tu ești sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Se citește apoi rugăciunea de la terminarea fântânii (vezi pag. 412).

RÂNDUIALA

care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face, după obicei, întâi sfinţirea cea mică a apei, apoi îndată zice

PSALMUL 8

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălţat slava Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: Ce este omul că-Ţi aminteşti de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micşorat pe el cu puţin faţă de îngeri, cu mărire şi cu cinste l-ai încununat. L-ai pus pe el peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele câmpului; păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cerem: Precum ai binecuvântat şi ai înmulţit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvintează şi animalele robului Tău (N), întăreşte-le şi înmulţeşte-le; izbăveşte-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala vrăjmaşului, de văzduhul cel neprielnic şi de toată boala mo-

lipsitoare. Apără-le cu sfinţii Tăi îngeri, şi depărtează de la ele toată boala şi toată ispita farmecelor, a deochiului şi a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi îndată stropeşte animalele bolnave cu apa cea sfinţită, zicând:

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta şi o izbăveşte de toată răutatea, de răpirea vrăjmaşilor celor văzuţi şi a celor nevăzuţi, de cumplita moarte, de toată boala şi neputinţa şi de toată lucrarea diavolească; înmulţeşte-o în numele Tău cel sfânt, şi dăruieşte-i sănătate, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Citeţul: Amin.

Apoi preotul face otpustul.

RUGĂCIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce după nespusa Ta întrupare, ai învăţat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curaţi; Care, prin vasul Tău cel ales, marele Apostol Pavel, ne-ai învăţat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfinţesc prin cuvânt

dumnezeiesc şi prin rugăciunea cea către Tine, Însuţi şi acum, Stăpâne, milostiveşte-Te spre neputinţa noastră; binecuvintează grâul acesta cu harul Tău şi cu iubirea Ta de oameni, prin binecuvântarea şi prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tău. Şi toată şovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăţia care, din meşteşugirea diavolului, a căzut în el, depărteaz-o din cugetul robilor Tăi, iar, prin nădejdea cea întru Tine şi prin adeverirea îndurărilor Tale, dă-le lor să se împărtăşească din merindele acestea şi, mulţumind sfântului Tău nume, să se păzească neosândiţi. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor, în ziua de 6 august

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Binecuvintează, Doamne, acest rod nou al viţei, pe care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie şi prin liniştea vremii, ai binevoit a-l aduce la acest ceas al coacerii; şi, celor ce vom gusta din el să ne fie spre veselie, iar celor ce l-au adus Ţie ca dar, spre curăţirea păcatelor, prin dumnezeiescul şi Sfântul Trup şi Sânge al Hristosului Tău

cu Care binecuvântat eşti, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării colivei

La Vecernie, după tropare, sau la Liturghie, după Rugăciunea amvonului, se cântă troparul zilei, Slavă..., condacul, Şi acum..., glasul I: Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat., Diaconul, tămâind, zice: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas această

Rugăciune

Doamne, Cel ce toate le-ai plinit cu cuvântul Tău şi ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea şi hrana noastră; Care pe cei trei tineri şi pe Daniel, care erau în Babilon, fiind hrăniţi cu seminţe, i-ai arătat mai frumoşi decât pe cei hrăniţi cu multe desfătări; Însuţi, întru tot bunule Împărate, şi aceste seminţe cu multe feluri de roade le binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) şi sfinţeşte pe cei ce vor gusta din ele, căci acestea spre slava Ta şi spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă şi spre pomenirea celor ce s-au săvârşit în dreapta credinţă. Şi împlineşte, Bunule, celor ce au înfrumuseţat acestea şi celor ce săvârşesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire şi dăruieşte-le

desfătarea bunătăților Tale celor veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, ale Sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și pentru ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei și a ouălor, la Sfintele Paști

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca, gustând din ele, să ne umplem de darurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea negrăită. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea cărnurilor, la Sfintele Paști

Să știe preotul că această rugăciune se citește în casele credincioșilor, sau la ușa cea din afară a bisericii, unde și cărnurile stau, iar nu înăuntru.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Caută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rătăcit și apoi întors către Tine. Și, precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfințită și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde are să se semene; își pune epitrahilul și, stând cu fața spre răsărit și spre semințele ce au să se semene, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Rugăciunile începătoare, Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și îndată:

PSALMUL 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este locașul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe. Cel ce pregătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; pregătit-ai hrana lor, că așa este lucrarea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade bogate. Îngrășa-se-vor pășunile pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, înaintea ochilor Tăi am adus semințe din cele dăruite de curatele și preabogatele Tale palme, Stăpâne, și ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cutezat să le închidem în sânurile cele neînsuflețite ale pământului, fără să căutăm spre porunca slavei Tale, care poruncește pământului să răsară și să crească și să dea sământă semănătorului și pâine spre mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ție și deschide-ne vistieria Ta cea mare și bună și cerească și revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduințe. Depărtează de la noi tot ce nimicește rodul pământului și toată certarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Și preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu semințele, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea, luând aghiasmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe și să le facă să crească și roadă multă să aducă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stropește și arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l şi-l îmbogăţeşte; brazdele lui umezeşte-le, rodul înmulţeşte-l, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână seminţe şi aruncă în chipul crucii de trei ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi aşa încep toţi a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârşitul slujbei zilei, se duce la treburile sale.

RUGĂCIUNE
la arie

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Izvorul bunătăţilor, Care, prin îndurarea şi bunătatea Ta, ai poruncit pământului să facă rod, binecuvintează şi înmulţeşte aria aceasta şi roadele robilor Tăi. Umple cămările lor de tot rodul bun, de grâu, de vin şi de untdelemn. Păzeşte-i pe ei, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i, ca să Te cunoască pe Tine şi, bineplăcuţi făcându-se Ţie, să se învrednicească de bunătăţile Tale cele veşnice. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
la sădirea viei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti Viţa cea adevărată şi Tatăl Tău este lucrătorul. Tu şi pe Apostolii Tăi mlădiţe i-ai numit. Tu şi pe Israel ca pe o viţă, scoţându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Aşa şi acum, Stăpâne, vino spre viţa aceasta, sădeşte-o, înrădăcineaz-o şi pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădeşte intrările şi ieşirile viei cu purtarea Ta de grijă. Fereşte-o pe ea şi tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năprasnic, de îngheţ, de vânturi arzătoare, de furtună şi de toată năpădirea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. Caută şi cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-şi dea la vreme roadele ei, şi să ne învrednicim şi noi să o culegem şi să-Ţi aducem rod din ea spre schimbare în Sângele Tău. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea,

împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE
la culesul viei

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să Se numească Viță; și rodul ei, prin harul Duhului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuți și acum, Stăpâne, binecuvintează și acest rod al viței. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfințenie și sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtași Viței celei adevărate și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veșnice și netrecătoare. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE
la binecuvântarea vinului nou

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești bun și iubitor de oameni, caută spre vinul acesta și spre cei care vor gusta din el, și-l binecuvintează precum ai binecuvântat fântâna lui Iacov și scăldătoarea Siloamului și paharul Sfinților Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileei și ai binecuvântat cele șase vase și ai preschimbat apa în vin și slava Ta ai arătat-o Sfinților Tăi Ucenici și Apostoli, Însuți și acum, Doamne, trimite harul Sfântului Tău Duh peste vinul acesta și-l binecuvintează pe el în numele Tău cel sfânt. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

RUGĂCIUNE
la aducerea darurilor de pârgă

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ți aducem Ție, după putință, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruiești, ca răsplătire pentru aceasta, bunătățile Tale cele veșnice; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul

cel după putere al văduvei, primeşte şi aceste prinoase, aduse acum de robul Tău (N) şi le binecuvintează; şi-i învredniceşte ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veşnice, iar lui dăruieşte-i îmbelşugată desfătare a bunătăţilor Tale din această lume, împreună cu toate cele ce-i sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

la sfinţirea vasului cel spurcat

Se cuvine ca vasul să fie spălat, şi preotul, după ce toarnă în el aghiasmă mare în chipul crucii, se roagă aşa:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce eşti singur Sfânt, sfinţeşte vasul acesta cu venirea Ta cea sfinţitoare şi-l curăţeşte, ca să fie nespurcat spre trebuinţa robilor Tăi; şi ne dă nouă pururea în sfinţenie să ne rugăm Ţie cu conştiinţă curată, ca, prin Tine fiind toţi păziţi, slavă şi închinăciune să-Ţi înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere, sau cu altceva

Se cuvine ca necurăţia căzută să fie scoasă îndată şi să fie aruncată afară şi să se toarne într-alt vas vinul sau untdelemnul; iar vasul cel golit să fie spălat pe dinăuntru şi pe dinafară. Iar preotul, luând cădelniţa, cădeşte pe dinăuntru şi pe dinafară vasul cel spălat şi toarnă în el apă sfinţită de la Botezul Domnului, făcând chipul crucii de trei ori. Apoi toarnă în el vinul sau untdelemnul şi, cădind, se roagă aşa:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Sfinte Doamne, Dumnezeul nostru, Care, prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pământ, ai stricat toată necurăţia vrăjmaşului; Cel ce ai învăţat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sunt curate pentru cei curaţi; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învăţat pe noi să credem că toate cele zidite de Tine sunt bune, şi să nu socotim nimic de lepădat din cele ce se sfinţesc prin cuvânt dumnezeiesc şi prin rugăciunea cea către Tine, Însuţi binecuvintează vinul acesta (sau orice ar fi, să se numească aici) cu harul Tău, prin turnarea acestei ape sfinţite. Şi toată şovăirea pentru spurcăciunea sau jigania ce a căzut în el, după meşteşugirea vicleanului, depărteaz-o din gândul robilor Tăi, ca să fie tuturor celor ce vor bea din acesta sau vor mânca din acesta spre veselie; şi dă tuturor, celor ce vor gusta din el, în sfinţenie şi în cuget curat, să se

apropie de preacuratele Tale Taine. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi gustă mai întâi preotul din el şi dă şi celor din casă. Iar de se va întâmpla ca jivina căzută să fi putrezit din pricina şederii timp îndelungat în vas, trebuie să se verse cele din vas şi să nu mai guste nimeni din ele.

RÂNDUIALA

ce se face la ţarini (holde), la vii şi la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăţi ca: lăcuste, gândaci şi altele

Se cuvine să se facă Sfânta Liturghie şi să se aprindă candela la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustaţie, sau la Sfântul Iulian din Libia, sau la icoana hramului ce va fi. Şi, după Sfânta Liturghie, preotul luând untdelemn din candele şi aghiasmă de la Botezul Domnului, stropeşte în chipul crucii ţarina, sau via, sau grădina, şi zice această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce la început ai făcut cerul şi pământul, şi cerul l-ai împodobit cu mari luminători, ca să lumineze pe pământ şi ca prin ei să fii slăvit Tu, singurul Făcător şi Stăpân al făpturii; iar pământul l-ai înfrumuseţat cu verdeaţă, cu iarbă şi cu multe feluri de seminţe ce rodesc după felul lor şi cu toate florile l-ai împodobit spre frumuseţe, Însuţi, şi acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaş spre agonisita aceasta şi o binecuvintează; fereşte-o de toată fermecătura, vraja şi de toată răutatea; de ispita vicleană şi de uneltirea oamenilor răi. Şi-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; şi depărtează de la ea toată fiara şi sălbăticiunea şi viermele, musca, rugina, arşiţa şi vânturile care aduc stricăciune. Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi preotul citeşte

Exorcismul Sfântului Mucenic Trifon

Să ştie însă preotul că nu se cuvine să citească toate jivinele aici pomenite, ci numai pe acelea care atunci fac stricăciuni în grădini, vii şi holde.

Vă alung pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele, şoarecii, cârtiţele şi puricii, şi tot felul de muşte, molii şi furnici, viespi şi urechelniţe şi tot felul de jigănii ce se târăsc pe pământ şi păsări ce zboară, care aduc stricăciuni şi pagubă holdelor, viilor, pomilor şi grădinilor; vă cert cu Dumnezeu Tatăl, Cel fără de

început, şi cu Fiul Lui, Cel împreună fără de început şi de o fiinţă, şi cu Duhul Lui Cel Preasfânt, Care este de o fiinţă cu Tatăl şi cu Fiul şi de viaţă făcător; vă alung pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viaţa Lui de pe pământ, cea dimpreună cu oamenii, şi cu pătimirea Lui cea mântuitoare şi cu moartea Lui cea făcătoare de viaţă şi cu învierea Lui cea de a treia zi şi cu înălţarea Lui la ceruri, şi cu toată purtarea de grijă cea dumnezeiască şi mântuitoare; vă alung pe voi cu sfinţii heruvimi cei cu ochi mulţi şi cu serafimii cei cu câte şase aripi, care zboară împrejurul tronului dumnezeiesc şi strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; vă leg pe voi cu sfinţii îngeri şi cu toată puterea, cu miile de mii şi cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricaţi via, nici holda, nici grădina, nici pomii şi nici legumele robului lui Dumnezeu (N); ci duceţi-vă în munţii cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele; vă leg pe voi cu scumpul Trup şi Sânge al lui Hristos, Adevăratul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru, prin Care s-a dat nouă mântuire şi răscumpărare, să nu stricaţi nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor şi neroditor; nici frunza legumelor să nu stricaţi din cuprinsul şi locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veţi asculta pe mine şi veţi călca certarea cu

care v-am legat, nu vă voi pedepsi eu smeritul şi nevrednicul, ci Dumnezeul lui Avraam şi al lui Isaac şi al lui Iacov, Care va veni să judece viii şi morţii. Pentru aceasta, precum mai înainte v-am zis vouă: duceţi-vă în munţii cei pustii, în copacii cei neroditori; şi, de nu mă veţi asculta pe mine, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să trimită pe îngerul Său, care este peste fiare, şi cu fier şi cu plumb vă va lega şi vă va omorî, de vreme ce n-aţi luat în seamă certarea aceasta, ce s-a făcut pentru rugăciunile Sfântului Mare Mucenic Trifon; încă şi păsări, fiind trimise prin rugăciunea lui, vă vor mânca pe voi. Încă vă alung pe voi şi cu numele cel mare scris pe piatra care nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de faţa focului. Ieşiţi din locurile acestea şi vă duceţi în locuri neumblate şi fără apă şi neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieşiţi din locul şi cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care cheamă spre ajutorul, ocrotirea şi izbăvirea lor pe Sfântul Mare Mucenic Trifon. Ca şi întru acestea să se slăvească preasfântul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Căruia se cuvine slava şi stăpânirea în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul citeşte cu glas tare această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care, prin iconomia întrupării Tale, ai binecuvântat Betleemul şi Ghetsimani şi oarecând casa lui Iacov, care, după binecuvântare, s-a numit Israel; Cel ce şi casa lui David ai binecuvântat-o, Însuţi binecuvintează şi agonisita (gospodăria, ţarina sau grădina) aceasta şi prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale sfinţilor şi slăviţilor buni biruitori mucenici; ale sfinţilor mari mucenici: Trifon, Eustatie şi Iulian, ale sfântului (N) a cărui pomenire săvârşim astăzi, şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de secetă sau neplouare

După ce s-a săvârşit Sfânta Liturghie cu ecteniile şi rugăciunile din *Liturghier* pentru neplouare, preotul face început: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte** (de 12 ori). **Veniţi să ne închinăm...** (de 3 ori). **Psalmul 64: Ţie Ţi se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion...** (caută-l la pagina 420). **Slavă..., Şi acum..., Aliluia** (de 3 ori). **Slavă Ţie, Dumnezeule...**

Iar diaconul zice ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm,** până la: **Pentru cei ce călătoresc...,** apoi se adaugă acestea:

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile şi nedreptăţile poporului, ci să-Şi întoarcă de la noi toată mânia, care este cu dreptate pornită asupra noastră, şi să nu ne omoare pe noi cu foamea şi cu setea, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului şi pentru ca ploi de bună trebuinţă, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului şi poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia Sa să nu piardă pe poporul Său şi dobitoacele, ci să poruncească norilor să plouă ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia şi hrana poporului Său, verdeaţă spre folosul oamenilor şi iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea şi rugăciunile cele de umilinţă ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor şi ale întregului popor, şi să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să cruţe de moarte sufletele noastre şi să ne hrănească pe noi în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, şi precum pe Ilie, oarecând, aşa să ne audă şi să ne miluiască pe noi, cu ploaie şi cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii noastre şi să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Şi continuă ectenia obişnuită: **Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...,** Ecfonis: **Că Ţie se cuvine toată slava...,** Strana: **Amin.** Şi îndată se cântă: **Dumnezeu este Domnul...,** glasul al 2-lea, şi troparele acestea:

Cel ce faci, cu porunca Ta, bună întocmire văzduhului, Doamne, dăruieşte pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul şi să sature toată vietatea, cu bunăvoirea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Slavă...

Făcător şi ziditor a toate şi dătător de bunătăţi ştiindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem şi cu dinadinsul Te rugăm: Îndură-Te, Milostive, şi iartă, ca un Bun, fărădelegile noastre, şi de mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, izbăveşte pe robii Tăi, dând, ca un Bun şi mult-Milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti păzitoare nebiruită a creştinilor, şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor; ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre

rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: **Miluieşte-mă, Dumnezeule...** (caută-l la pag. 185).

Canonul de rugăciune
către Domnul nostru Iisus Hristos, la vreme de secetă

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a liberat din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: **Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşii, care ne rugăm Ţie.**

Primeşte, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice şi trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un iubitor de oameni şi mult-milostiv.

Treci acum cu vederea, Doamne, păcatele noastre şi întoarce mânia Ta, pe care cu dreptate ai adus-o peste noi, Mântuitorule, şi trimite din cer ploaie pământului, ca un iubitor de oameni şi mult-milostiv.

Slavă...

Veniţi, popoare, să plângem toţi înaintea Dumnezeului tuturor, cu umilinţă strigând: Treci cu vederea, Iubitorule de oameni, greşelile noastre, şi trimite din cer apă pământului celui însetat, ca un mult-milostiv.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am cunoscut Lumina; pentru aceea te rugăm şi cerem: roagă-te neîncetat Făcătorului şi Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, şi frica Ta o sădeşte în «inimile noastre, ale celor care Te lăudăm pe Tine».

Doamne, Care ţii toată făptura în palmă, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi şi trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun şi iertător, ca Unul care ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece cu vederea rugăciunile noastre, ci trimite ploaie paşnică peste tot pământul.

Slavă...

Bogăţia, care ne-ai dat-o nouă, am risipit-o în desfrânări; dar, Doamne, ca Unul care ai multă milă, Părinte bun fiind, îndură-Te şi dă ploaie binefăcătoare pe faţa pământului.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preacurată, tu, care ai îndrăznire bineprimită către Fiul tău cel iubitor de oameni, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasie:

Mântuieşte din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu umilinţă către Tine, Stăpânul şi Domnul Iisus Hristos, alergăm, ca la Mântuitorul şi Izbăvitorul tuturor.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Pe Tine Te cânt, Doamne, căci glasul Tău am auzit şi m-am spăimântat; venit-ai până la mine căutându-mă pe «mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc marea Ta po- «gorâre către mine, mult-milostive».

Caută din înălţime, Bunule, spre noi, care am păcătuit, şi dăruieşte, Doamne, mila Ta peste tot pământul şi trimite, rugămu-ne Ţie, bogatele Tale îndurări, Iubitorule de oameni.

A venit peste noi, păcătoşii, urgia Ta, care a încuiat cerurile ca să nu dea ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ţie: Să nu ne cerţi pe noi, Cuvinte, cu mânia Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă...,

Doamne, Care prefaci văzduhul cu porunca Ta, dăruieşte-ne nouă ploaie prielnică, trimiţând roade cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature prin bunătatea Ta, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeului nostru; pentru aceea, cu credinţă te rugăm pe tine, ca una care ai îndrăznire: Roagă-L pentru noi toţi să trimită ploaie peste tot pământul.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne «pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim».

Cu rugăciunile celor fără de trup, Mântuitorule, îmblânzit fiind, auzi-ne pe noi toți, care Te rugăm neîncetat, și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne, blând în vremea ispitelor și ne ferește pe noi de amenințarea ce stă asupra noastră și trimite pământului Tău ploaie prielnică, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Sfinților doisprezece Apostoli și purtătorilor de biruință mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să fim izbăviți de toată nevoia, mânia și întristarea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tot neamul pământesc te avem acum cu adevărat mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, cu acoperământul tău mântuiește cetatea ta din toată nevoia.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu, din «stricăciune scoate-mă».

Mulțimea Mucenicilor, ca unii care aveți îndrăznire multă către Domnul, rugați-vă să dăruiască acum ploaie și roade de îndestulare peste tot pământul, ca un milostiv.

Ne rugăm, Doamne, cu mijlocirile Ucenicilor Tăi, ușurează, lasă greșelile noastre, întoarce de la noi mânia, și dă pământului ploaie, ca un milostiv.

Slavă...,

Cu dragoste sufletească Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, păzește-ne, ca un Bun și iubitor de oameni, și dăruiește

pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade, ca un milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Te rugăm, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga pe Fiul tău, pentru noi, robii tăi, să se îndure de noi și să ne izbăvească de toată urgia, și pământului celui însetat să-i dea ploaie binefăcătoare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul «Deira, și, aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe «dânșii îngerul, au cântat, zicând: Binecuvântat ești, Dum-«nezeul părinților noștri».

Stăpânitorul tuturor sufletelor pe Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm, păzește-ne, iartă-ne ca un bun și iubitor de oameni, și ne izbăvește de dreapta mânie de acum, și dă ca un bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând pe Manase, care s-a căit, l-ai scos, Mântuitorule, din robia Babilonului și l-ai izbăvit din nevoia cea aducătoare de moarte, Milostive, îndură-Te și ne dă nouă milele Tale și ne păzește de foamete și de cutremur și de toate relele, dăruind ploaie pământului celui însetat.

Slavă...,

Milostivește-Te acum spre noi, ca un bun și milostiv, că am greșit și fărădelege am făcut și nici unul nu ne-am îndreptat; pentru aceea cu frică Te rugăm pe Tine, Iubitorule

de oameni: să nu pedepseşti cu urgia ta clerul şi poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine toţi muritorii te ştim scăpare, întărire şi armă nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, şi te rugăm noi, robii tăi: izbăveşte poporul şi cetatea ta de venirea altor neamuri, de foamete, de boli, de cutremur şi de toată nevoia şi trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult şi văpaia în rouă o a prefăcut, «ca pe Domnul lăudaţi-L, toate lucrurile, şi-L preaînălţaţi «întru toţi vecii».

Ilie prin cuvânt a oprit ploaia pe pământ şi din nou prin cuvânt a pogorât-o din cer. Pentru aceea Te rugăm: pentru rugăciunile aceluia, Milostive, trimite din cer ploaie pământului.

Cu cetele îngerilor şi cu prorocii şi cu mucenicii, cu soboarele arhiereilor şi cu mulţimea preacuvioşilor, ca pe Făcătorul tuturor şi Domnul, Te rugăm să mântuieşti pe cei ce Te laudă pe Tine, şi să trimiţi din cer ploaie pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum ai izbăvit, ca un Dumnezeu, pe Iona din chit şi din mare şi pe Daniel din groapa cu lei, aşa şi acum, Bunule, auzi-ne pe noi, robii Tăi, şi scapă de toată nevoia pe poporul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai născut pe Iisus, te chemăm, Născătoare de Dumnezeu, să te rogi acum ca să Se îndure şi să mântuiască pe poporul cel ce a păcătuit şi care din nou aleargă cu dragoste la tine şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înţelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit, ca să înnoiască «pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina «mâncării, şi din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a în- «trupat pentru noi, credincioşii, cu un gând, în cântări să-L «slăvim».

Îndurate, când noi cerem iubirea Ta de oameni, Bunule, pentru pământul cel însetat, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic, şi dăruieşte-ne, ca un bun, ploaie aducătoare de roadă şi mântuieşte sufletele noastre.

Miluieşte, Milostive, lucrul mâinilor Tale, iartă-ne pe noi ca un bun şi să nu cerţi poporul cu mânia Ta, ci pleacă acum urechea Ta şi ia aminte la rugăciunea noastră şi dăruieşte pământului Tău pâraie de apă, Doamne.

Slavă...,

Izbăveşte de neamuri străine şi de toţi vrăjmaşii cetatea Ta şi pe tot poporul şi ploi roditoare dăruieşte, Îndurate, spre îndestulare de toate roadele, şi trimite tuturor mântuire, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Văzându-ne neputincioşi la suflet şi la trup şi loviţi de nenorociri cumplite, Stăpână, care vindeci cu îndurarea ta, slobozeşte-ne din întristările care ne apasă acum, ca toţi cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi troparele, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne... (caută-le la paginile 10–11), după care diaconul rosteşte: Domnului să ne rugăm. Apoi preotul zice:

Că Sfânt eşti, Dumnezeul nostru, şi întru sfinţi Te odihneşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin şi cântă: Sfinte Dumnezeule..., iar diaconul zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 64:

Brazdele pământului adapă-le şi înmulţeşte roadele lui.

Stih: Întru picăturile Tale veseli-se-va, răsărind.

A P O S T O L U L (Iacov 5, 7-9, 17-18)

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, fiţi îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul aşteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primeşte ploaia timpurie şi târzie. Fiţi, dar, şi voi îndelung-răbdători; întăriţi inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeţi, fraţilor, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiţi judecaţi; iată Judecătorul stă înaintea uşilor. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, şi nu a plouat trei ani şi şase luni. Şi iarăşi s-a rugat, şi cerul a dat ploaie, şi pământul a odrăslit roada sa.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 64:

Stih 1: Vei binecuvânta cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale se vor sătura. Stih 2: Se vor îngrăşa cele frumoase ale pustiului şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

E V A N G H E L I A (Matei 16, 1–3; Luca 4, 24–26; Ioan 6, 30–33)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus fariseii şi saducheii şi, ispitindu-L, I-au cerut să le arate semn din cer. Iar El, răspunzând, le-a zis: Când se face seară, ziceţi: Mâine va fi timp frumos, pentru că cerul este roşu; iar dimineaţa ziceţi: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roşu posomorât. Făţarnicilor, faţa cerului ştiţi s-o judecaţi, dar semnele vremilor nu puteţi! Adevărat zic vouă că niciun proroc nu este bineprimit în patria sa. Şi adevăr vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a încuiat cerul trei ani şi şase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Şi la niciuna dintre ele n-a fost trimis Ilie, ci la o femeie văduvă, din Sarepta Sidonului. Şi iarăşi au zis către El iudeii: Dar ce minuni faci Tu, ca să vedem şi să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinţii noştri au mâncat mană în

pustiu, precum este scris: Pâine din cer le-a dat lor ca să mănânce. Dar Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer şi care dă viaţă lumii.

Strana: **Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.**

Şi îndată diaconul zice cu toată umilinţa, în auzul tuturor, ectenia întreită: **Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta...**, până la: **Încă ne rugăm pentru fericiţii...**, apoi adaugă acestea:

Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea şi pocăinţa lui, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ţie, şi, cu milostivire iertând păcatele noastre, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cel ce ridici norii de la marginile pământului şi fulgerele spre ploaie le-ai făcut, porunceşte acelora să dea ploi liniştite şi rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ţie ca unui bun: auzi-ne degrabă şi cu milostivire ne miluieşte.

Cel ce chemi apa mării şi o verşi peste faţa întregului pământ, trimite binecuvântarea Ta peste noi, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte.

Precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Tine, Dumnezeule; cu ochi milostivi caută spre noi, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Ploaie prielnică, îndestulată şi paşnică, şi bună rodire dă pământului celui însetat şi mântuieşte toate făpturile şi pe noi, care ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cel ce îmbraci cerul cu nori şi pregăteşti ploaie, rourează pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule. Îndură-Te şi trimite nouă milele Tale cele bogate, rugămu-ne Ţie, Iubitorule de oameni, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cel ce răsari iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului şi înmulţeşte roadele şi izbăveşte oamenii şi animalele, rugămu-ne Ţie, întru tot puternice Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Trimite ploile Tale, Iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite şi care au trebuinţă, şi pe noi, care ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cel ce răsari soarele Tău peste cei buni şi peste cei răi şi dai ploaie peste cei drepţi şi peste cei păcătoşi, caută spre noi cu milostivire şi, cu bunătatea Ta, înmulţeşte seminţele şi roadele pământului, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Îndură-Te şi Te milostiveşte, miluieşte şi trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorule de oameni, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Care întru cei de sus locuieşti şi spre cei smeriţi priveşti, Dumnezeule, caută cu milostivire spre poporul Tău, cel ce Te-a mâhnit şi a întărâtat iubirea Ta de oameni, şi, ca un Milostiv şi lesne iertător, îndură-Te şi miluieşte moştenirea Ta şi oile păşunii Tale şi, cu milă şi cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta; întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ţie, auzi-ne şi cu milostivire ne miluieşte.

Cel ce locuieşti întru cele înalte şi cauţi spre cele smerite, caută cu bună îndurare spre poporul Tău care Te-a mâniat pe Tine, Iubitorule de oameni; cu umilinţă ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Să nu pomeneşti fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Ne rugăm Ţie, auzi-ne şi cu milostivire ne miluieşte.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că Blând şi Milostiv eşti, şi trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer; ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, că bună este mila Ta, şi ne miluieşte pe noi cu bună îndurarea Ta şi udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale; ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, şi caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade; ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm Ţie, Doamne Dumnezeule, Mântuitorul nostru, să fie izbăvite (de eşti în mânăstire, zi: **sfânt locaşul acesta;** de eşti în oraş, zi: **oraşul acesta;** iar de eşti în sat, zi: **satul acesta), ţara noastră, toate oraşele şi satele şi cei ce cu credinţă locuiesc în ele: de foamete, de potop, de cutremur, de boală, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi şi de toate rănile cele aducătoare de moarte; şi Milostiv, Blând şi lesne iertător să fie Bunul şi Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, pentru păcatele noastre. Să întoarcă şi să împrăştie toată urgia cea pornită asupra noastră şi să ne izbăvească pe noi de dreapta Sa mânie. Să ne trimită nouă ploaie paşnică şi să reverse pe pământ râuri de bunătate şi de roade aducătoare şi să ne miluiască pe noi. Întru pocăinţă, cu umilinţă ne rugăm Ţie şi zicem toţi: Iubitorule de oameni, degrabă auzi-ne şi cu milostivire ne miluieşte.**

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi arhiereul sau preotul zice: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul:

Cu umilinţă şi întru pocăinţă, toţi plecând genunchii sufletelor şi ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Citeţul: Doamne, miluieşte.

Tot poporul pleacă genunchii şi capetele şi însuşi arhiereul sau preotul, plecându-şi genunchii, cu pătrundere şi inimă umilită, citeşte rugăciunile acestea alcătuite de Sfântul Calist, Patriarhul Constantinopolului:

Rugăciunea întâi

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai ascultat pe Ilie Tesviteanul, pentru dragostea lui cea către Tine, şi ai poruncit să se oprească ploaia ce se trimitea pământului la vreme; apoi iarăşi, prin rugăciunea lui, ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuţi Stăpâne a toate, fiind îmblânzit de singură îndurarea Ta, dăruieşte moştenirii Tale ploaie liniştită. Şi, trecând cu vederea greşelile noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite şi care au trebuinţă. Veseleşte faţa pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru animale şi pentru toate celelalte vietăţi, căci de la Tine aşteaptă să le dai lor hrană la vreme potrivită. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a doua

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeule Atotţiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Cel ce ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoţi vânturile din vistieriile Tale, Cel ce chemi apa mării şi o verşi peste faţa a tot pământul, Ţie ne rugăm şi cu umilinţă cădem înaintea Ta, mărturisind păcatele noastre şi cerând de la Tine mila cea bogată: deschide

stăvilarele cerului; porunceşte norilor să dea ploaie; îndură-Te de toate cele de pe pământul Tău; îndură-Te de bătrâni, de tineri, de pruncii de la sân, de robii şi roabele Tale, de fii şi de fiice şi de toate animalele pământului, şi fă să crească pâine de mâncare pentru noi şi iarbă pentru animale. Primeşte rugăciunile poporului Tău şi să nu lepezi suspinurile săracilor; să nu ne mustri pe noi cu mânia Ta; să nu ne cerţi cu iuţimea Ta; să nu pierzi pe poporul Tău cu foamea şi cu setea, căci ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la vreme potrivită; în Tine nădăjduim şi afară de Tine pe altul nu ştim; de la Tine aşteptăm milă bogată. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a treia

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

**Doamne, Dumnezeul nostru, ştim că nevrednici suntem de îndurările Tale şi că nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să căutăm la cer, să stăm înaintea Ta şi să-Ţi spunem cererile noastre, căci ce bine am făcut ca să dobândim cererile? Prin bunătatea Ta cea nemăsurată ne-ai adus din neființă la ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit şi toată făptura ai supus-o nouă; dar noi, cu atâtea faceri de bine fiind dăruiţi, ca nişte vrăjmaşi ne-am arătat, şi poruncile Tale, ale Făcătorului de bine, le-am călcat şi viaţă prihănită şi gând spurcat şi necurat ne-am agonisit. Şi nu numai dragostea Ta am lepădat, ci ca fiarele ne purtăm şi unul pe altul ne mâncăm, prin uneltiri lacome şi prin nedreapta noastră voinţă. Deci, cum să fim vrednici şi să ne bucurăm de binefacerile Tale? Tu eşti drept, noi nedrepţi; Tu iubeşti, noi duşmănim; Tu eşti îndurător, noi neîndurători; Tu făcător de bine, noi răpitori. Ce legătură avem cu Tine, ca să ne împărtăşim de bunătăţile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaştem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, înmiit suntem vinovaţi de moarte. Iată, ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică şi care ţine toate. Lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca, într-o clipă, să ne piardă pe noi; iar cât priveşte gândul şi purtarea noastră, drept este să fim daţi pierzării, preadrepte Judecătorule. Dar acest lucru nu este cu totul vrednic de purtarea Ta de grijă cea nebiruită şi de bunătatea Ta cea de negrăit, preaiubitorule de oameni Stăpâne.

Pentru aceasta, îndrăznind spre milostivirea Ta cea nepătrunsă şi spre îndurarea Ta, ce nu ţine minte răul, ne apropiem de Tine, Făcătorule de bine, noi nevrednicii şi nemulţumitorii. Nu ne da pe noi, pentru păcatele noastre, în mâinile secetei, nici pentru fărădelegile noastre să nu ne striveşti pe noi în cătuşele foametei; ci, pentru bunătatea Ta, dă pământului ploaia pe care de bunăvoia Ta ai hotărât-o moştenirii Tale şi umple de apele Tale cele roditoare

de viaţă sânurile pământului, căci, iată, acesta stă înainte ca o maică cu sânul secat; şi, precum sânul aceleia, lipsit de lapte, aduce moarte pruncului, aşa şi pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtăşite de umezeală, îşi veştejeşte verdeaţa şi aduce stricăciune roadelor lui, şi pe noi ne ameninţă foametea şi moartea. Căci arşiţa din vremea secetei, ca o flacără pârjolitoare veştejind semănăturile, prevesteşte pierzare roadelor lui; dar Tu, cu mila Ta, cercetează-l pe el şi văzduhul cu nori de ploaie bine-l tocmeşte şi, cu ploaia Ta cea bogată, satură pământul şi înviază roadele lui şi, cu suflări de vânturi mai bune, fă-le întregi şi pline şi, cu bună îndurarea Ta, înmulţeşte roadele prin care ai hotărât să se ţină viaţa cea trupească; pentru că, de nu vei da Tu cu bunăvoirea Ta ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-şi va da roada sa; ci, pentru mulţimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi. Că Tu eşti, Doamne, Izvorul milei şi Dătătorul bunătăţilor, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a patra

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Doamne, Care prin prorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta şi cu cădere de ploi ai plouat pe faţa pământului, şi cu prisosinţa roadelor ai săturat poporul Tău din belşug, Însuţi şi acum, fiind

îmblânzit de fireasca Ta bunătate, dăruieşte pământului ploi liniştite, spre odrăslirea şi creşterea roadelor de peste an. Căci Tu eşti Cel care ai aşezat apele la locurile lor şi ai făcut văzut pământul ce era acoperit de ele; Tu eşti Cel care i-ai poruncit lui să odrăslească toate felurile de roade spre îndulcirea noastră; Tu eşti Cel care, pe vremea lui Noe, pentru păcatele oamenilor, ai desfăcut izvoarele adâncului şi ai deschis stăvilarele cerului şi faţa pământului ai făcut-o ca o mare spre pierderea a tot trupul; Tu eşti Cel care acoperi cu ape înălţimile lui; Tu eşti Cel care ridici norii şi le porunceşti să slobozească picături de ploaie; Tu eşti Cel care ridici apa mării şi o verşi peste faţa pământului; Tu eşti Cel care ai pus hotar ploii şi ai rânduit ploi îndestulătoare şi râurile le umpli de ape şi adăpi pământul şi saturi de apă brazdele lui spre înmulţirea frumoaselor lui roade; Tu eşti Cel care ai despărţit marea şi râul umblat l-ai făcut şi apă din piatră ai izvorât şi amărăciunea apelor în dulceaţă ai schimbat-o. Firea apelor ştie pe Făcătorul ei, cunoaşte pe Stăpânul său, nu uită datoria slujbei ei. De Te vede pe Tine, Stăpânul, mâniat asupra noastră, atunci ea, ori, pornindu-se nemăsurat, aduce pieire, ori, încetând, se opreşte şi locul ei îl ia seceta şi văzduhul ca văpaia se face şi roadele pământului se veştejesc iar noi în mâinile primejdiei cădem. Şi iarăşi, de Te vede pe Tine, Dumnezeul cel iubitor de oameni, blând şi lesne iertător, ploi pregăteşte şi ploi pe pământ se coboară, iar văz-

duhul cu bună răsuflare se face şi pământul, plecându-se poruncii Tale, roduri de prisosit răsare din adâncurile lui. Deci, pe Tine, făcătorul şi proniatorul tuturor, Te rugăm, zicând: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi. Adu-Ţi aminte că suntem lucrul mâinilor Tale; ia aminte la neputinţa firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi neliniştea păsărilor, mugetul animalelor, plângerea pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, strâmtorarea săracilor şi glasul cel rugător al întregului Tău popor şi cercetează pământul şi-l adapă cu ploi bogate, pentru că, lipsit de umezeală, ameninţă roadele sale cu veştejire, iar pe oameni şi animale, cu pierzare. De demult, când ai trimis pierzare oamenilor prin apă, Ţi-ai adus aminte de Noe, care era purtat în corabie de acele ape nemăsurate, şi Ţi-ai adus aminte şi de păsări şi de animale şi de fiare şi de târâtoare; şi ai adus vânt pe pământ şi s-a domolit apa, iar pe Noe şi vietăţile care erau cu el, ca pe o sământă le-ai păstrat, spre a doua facere a lumii. Şi acum, când prin uscăciunea care a cuprins văzduhul, ne ameninţi cu foamete şi cu moarte, adu-Ţi aminte de poporul care nădăjduieşte spre Tine, adu-Ţi aminte de păsări, adu-Ţi aminte şi de animale şi dă vânt cu rouă, ca să înceteze seceta, şi fă să crească seminţele pământului, spre hrana oamenilor şi a animalelor, şi iarăşi le învredniceşte pe toate de purtarea ta de grijă. Că Tu eşti Cel care răsari iarbă animalelor şi

verdeaţă spre folosul oamenilor; şi Tu eşti Cel care scoţi pâine din pământ şi dai vin şi cu untdelemn veseleşti feţele oamenilor, ca, hrănindu-ne cu îndestulare din bunătăţile Tale, în veselia inimii să preaslăvim bunătatea Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Rugăciunea a cincea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, prin cuvântul Tău, toate din nefiinţă le-ai adus; Cel care ai luat ţărână din pământ şi ai zidit pe om şi cu suflet cuvântător şi cu chipul Tău l-ai cinstit pe el şi ai zis: Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul; Cel care dai hrană animalelor şi puilor de corbi; Care, prin marea şi mântuitoarea Ta venire în trup, ai săturat multe mii, o dată cu şapte, iar altă dată cu cinci pâini, Însuţi, întru tot Bunule Stăpâne, şi pe poporul acesta, care cheamă preasfântul Tău nume, cu prisosinţă hrăneşte-l prin dreapta Ta cea atotfăcătoare şi de mari daruri împărţitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Care deschizi mâna Ta şi umpli de bunătate toată făptura; miluieşte-ne pe noi pe toţi cu milostivire, că numai Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, eşti Tatăl nostru al tuturor şi numai la Tine ridicăm ochii, ca şi cel înţărcat spre maica sa. Preabunule Stăpâne, al Tău este cuvântul: Cereţi şi se va da vouă, căutaţi şi veţi afla. Dă, Stăpâne, celor care

cer acum, împreună cu hrana cea duhovnicească, şi pe cea trebuitoare trupului şi hrăneşte pe poporul Tău cel flămând. Dăruieşte pământului ploi la vreme, bună întocmire a văzduhurilor şi îndestulare de tot felul de roade; pe cei ce se chinuiesc în neputinţă şi în rea pătimire, în friguri şi în multe feluri de boli, cercetează-i. Izbăveşte, Doamne, cetatea aceasta numită cu numele Tău, şi toate cetăţile şi ţările: de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie şi de omor, dăruindu-ne nouă milele Tale.

Cu harul Părintelui Tău Celui fără de început şi de o fiinţă şi al Preasfântului şi întocmai cinstit Duhului Tău; pentru rugăciunile şi mijlocirile preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi Apostoli, şi ale tuturor Sfinţilor Tăi.

Strana: Amin.

Rugăciunea a şasea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, pentru mântuirea noastră, ai binevoit a purta trup, pentru ca, în chip minunat, să preaslăveşti firea cea cuvântătoare, cu bunătatea şi cu îndurarea Ta cea negrăită, şi ai făgăduit a ierta pe cei care cu adevărată pocăinţă se întorc din adâncul păcatului, încât, atunci când vor căuta la Tine în chip cu adevărat smerit, prin împlinirea poruncilor Tale celor dumnezeieşti, să poată cu îndrăznire a Te avea pe Tine Dumnezeu milostiv şi blând, iartă acum toate

fărădelegile noastre şi pleacă urechea Ta către noi şi ne auzi pe noi, smeriţii şi păcătoşii, precum ai auzit odinioară pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul el a legat cerul spre înţelepţirea acelui popor neascultător; după aceea, iarăşi prin el, lucrând cu ştiuta Ta iubire de oameni, poruncind norilor, ai adăpat tot pământul cu apă bună; şi, precum odinioară, pentru rugăciunile robului Tău Ilie, aşa şi acum, pentru aceste fierbinţi rugăciuni ale noastre, treci cu vederea fărădelegile şi păcatele noastre şi primeşte rugăciunile noastre şi ne auzi pe noi, care în ceasul acesta ne rugăm Ţie cu căldură, şi dezleagă uscăciunea aceasta a pământului, pentru mărturisirea şi strigarea poporului Tău. Trimite peste noi ploi bune, ca să ne săturăm de apă şi pământul nostru să-şi dea roadele la vreme cuvenită, spre hrana noastră şi a animalelor celor necuvântătoare.

Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi, păcătoşii şi nevrednicii Tăi robi, şi nu trece cu vederea rugăciunile noastre, nici să biruiască fărădelegea noastră mila Ta; ci pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi. Vezi umilinţa noastră şi Te milostiveşte. Priveşte din sfântul Tău locaş; vezi suspinele săracilor; vezi vârsta cea fragedă a copiilor ofilindu-se de prea mare sete; vezi suferinţa pruncilor celor fără de răutate; vezi pântecele maicilor şi sânurile uscate care aduc moarte pruncilor; vezi pe bătrâni şi pe tineri, ca pe nişte încătuşaţi daţi în mâinile celor fără de lege, şi treci cu vederea gre-

șelile noastre, cele cu știință și cu neștiință, cele din minte și cele din cuget, și nu ne lepăda pe noi până în sfârșit. Pentru că nu numai de setea apei ne topim, ci și de alte mii de rele, pentru păcatele noastre, și la Tine căutăm, ca să se reverse peste noi cât mai grabnic ploaie îndestulătoare, și ca să oprești mânia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Amândouă le cerem și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli de apă fântânile și țarinile noastre, și din destul să adăpi și să umpli de bunătatea Ta holdele noastre cele sufletești, adică inimile noastre să le umpli de veselie, de bucurie negrăită și de desfătare, și să oprești pornirea cea nesuferită, care a venit asupra noastră. Că Tu ești Izbăvitorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor

Alcătuită de Sfântul Calist, Patriarhul Constantinopolului.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Bunule și Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura și din ea ai plăsmuit pe om; iar mai pe urmă, prin iubirea de oameni cea negrăită, fiind acesta căzut și făcut rob păcatului, l-ai ridicat și l-ai sfințit, ca să nu piară cu totul lucrul mânilor Tale, și i-ai dat lui și poruncile Tale, spre aducere aminte de venirea Ta și de învățăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare, că pentru aceasta Te-ai ostenit și Te-ai nevoit și ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenești pentru noi, precum se cuvenea, și ai intrat în corabie și ai umblat pe mare, și valurile cele sălbatice și iuțimea vânturilor ai înfrânat, și ai suferit a pătimi toate până și cruce și moarte, ca, prin ceea ce ai pătimit și ai fost ispitit, să ne ajuți nouă celor neputincioși, Însuți și acum, Împărate Sfinte, Care ai luat neputința noastră cu iubirea Ta de oameni, milostivește-Te spre noi, cei înviforați atât de mult și împresurați de lipsa celor trebuitoare. Dă-ne nouă bunătatea Ta; adapă pământul nostru cu apă curată, spre aducere de roadă; văzduhuri folositoare ne dăruiește. Și precum oarecând pe ucenicii Tăi cei învăluiți de valuri i-ai scăpat din mare și din furia vânturilor, așa și acum ne scapă și pe noi de primejdia ce ne-a cuprins. Oprește și acum valurile cele sălbatice ale mării, contenește vânturile cele potrivnice cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace și liniște în locul tulburării. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, vezi și caută din sfântul Tău locaș spre via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea și trimite Duh drept spre scăpare din primejdiile care vin asupra noastră, pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de necontenire a ploilor

După ce s-a săvârşit Sfânta Liturghie cu ecteniile şi rugăciunile din *Liturghier,* pentru multă plouare, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., apoi, după Rugăciunile începătoare, citim:

Psalmul 68:

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund. Intrat-am în adâncurile mării şi furtuna m-a potopit. Ostenit-am strigând, amorţit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. Înmulţitu-s-au, mai mult decât perii capului meu, cei ce mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie ruşinaţi, din pricina mea, cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntaţi pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost de fraţii mei şi străin fiilor maicii mele, că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Şi mi-am smerit cu post sufletul meu şi mi-a fost spre ocară mie. Şi m-am îmbrăcat cu sac şi am ajuns pentru ei de batjocură. Împotriva mea grăiau cei ce şedeau în porţi şi despre mine cântau cei ce beau vin. Iar eu, întru rugăciunea mea catre Tine, Doamne, am strigat la timp bineplăcut. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale. Mântuieşte-mă din noroi ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi din adâncul apelor, ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine adâncul gura lui. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ţi întorci faţa Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrab mă auzi. Ia aminte la sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; din mâinile vrăjmaşilor mei izbăveşte-mă, că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări şi de necaz. Şi am aşteptat pe cel ce m-ar milui şi nu era, şi pe cei ce m-ar mângâia şi nu i-am aflat. Şi mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi în setea mea m-au adăpat cu oţet. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire şi sminteală; să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, şi spinarea lor pururea o gârboveşte. Varsă peste aceştia urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, şi au înmulţit durerea rănilor lui. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea Ta. Şterşi să fie din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu fie scrişi. Sărac şi îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare şi-L voi preaslăvi pe El cu laudă. Şi-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, căruia îi cresc coarne şi unghii. Să vadă săracii şi să se veselească; cautaţi pe Dumnezeu şi viu va fi sufletul vostru. Că a auzit pe cei săraci Domnul, şi pe cei ferecaţi în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc în ea. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii, şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe el. Şi seminţia credincioşilor Lui îl va stăpâni pe el şi cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ţie, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, şi celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca, întru mânia îngrozirii Sale, să nu ne împuţineze pe noi, pentru păcatele şi fărădelegile noastre, ci să-Şi aducă aminte de mila şi de îndurările Sale cele din veac şi să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Şi aducă aminte de legământul Său cel făcut cu Noe şi să nu strice, cu mulţimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata şi nelămurita vreme a văzduhului şi cu întunecoasa ceaţă, pământul şi pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruţe moştenirea Sa, şi să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade şi cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură şi negura să se risipească şi lumina soarelui să strălucească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruţe poporul şi animalele şi tot pământul acesta şi să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moştenirii Sale senin cu bună prefacere şi să se înmulţească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă şi să nu ne pedepsească pe noi, după păcatele noastre, ci după mare mila Sa şi după mulţimea îndurărilor Sale să-Şi arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni şi bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele şi seminţele pământului pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruţe şi să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie bineprimită rugăciunea noastră şi să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, şi de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Şi continuă ectenia obişnuită. Strana: Amin. Şi îndată cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, şi troparele acestea:

Caută cu milostivire, Dumnezeule, la poporul ce a greşit, şi nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine întru pocăinţă, ci, ca un Bun, miluieşte şi degrab ne izbăveşte de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnic ajutătoare a lumii, cerem a ta grabnică folosinţă şi sprijinire tare; milostiveşte-te spre poporul cel îngrijorat şi roagă pe milostivul tău Fiu şi Dumnezeu să ne izbăvească pe noi de nevoia ce ne-a cuprins şi de dreapta Sa ameninţare, ceea ce eşti singură binecuvântată între femei.

Apoi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... Şi îndată:

CANONUL

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Miluieşte-ne, Doamne, pe noi, poporul care a greşit.

Veniţi, credincioşilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu, grăind: milostiveşte-Te, Îndurate, şi miluieşte-ne, Stăpâne, pe noi, care de nenumărate ori am greşit (de două ori).

Slavă...,

Primeşte rugăciunile şi lacrimile robilor Tăi, care Te rugăm acum pe Tine, Hristoase Dumnezeule, şi ne dăruieşte vreme înseninată pentru aducerea de roade pământului.

Şi acum..., a Născătoarei:

Grăbeşte, Stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către îndurătorul tău Fiu şi Dumnezeu, ca să dea senin şi hrană credincioşilor robilor Săi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, precum strigă prorocul, nici cu mânia Ta să ne osândești pe noi, ci, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, varsă cu îndestulare peste noi milele Tale.

Slavă...,

Noi, neamurile cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție: Stăpâne, milostivește-Te ca un îndurat și ne dăruiește nouă cer senin și bună schimbare a văzduhului, îndestulare și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, și să nu-ți fie urâtă suspinarea noastră; ci neîncetat roagă pe Fiul tău să dăruiască poporului tău senin pe pământ și mare milă.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, căci noi cu osârdie alergăm către Tine, către milostivul și izbăvitorul Stăpân al tuturor, Iisus Domnul.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și adaugă:

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns pe noi, Doamne, dar Te milostivește; milostivește-Te spre poporul ce a greșit și-Ți întoarce mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocăință cădem către Tine și cu smerenie Te rugăm: Auzi-ne și ne miluiește.

Ca să nu ne înece pe noi, Doamne, mulțimea apelor și să nu strice pământul și cu foamete să ne omoare pe noi, poporul Tău, ca un bun încetează vărsarea apelor și ca un atotputernic poruncește să lucească pe pământ lumina soarelui

și să coboare căldura, cu dinadinsul Te rugăm, Împărate preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru poporul Tău și pentru animale, poruncește văzduhului celui întunecat și negurii celei pline de pâclă să se ridice și razele soarelui să strălucească, întru tot milostive Doamne, ca să nu ne sfârșim înainte de vreme, rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și ne miluiește.

Mântuiește-ne pe noi, Doamne, de tină, de revărsarea și de înecarea apelor, ca să nu se stingă în deșert zilele noastre și anii noștri întru suspine, ci adu-Ți aminte de legământul făcut cu Noe și fă cu noi după mila Ta, cu inimă înfrântă Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Întru nevoi și necaz fiind noi și întru tânguire înspăimântați, către Tine, Doamne, Dumnezeul nostru, cu umilință strigăm: Să se înalțe către Tine rugăciunea noastră și să iasă din stricăciune viața noastră, ca să nu ne stingem înainte de vreme, ci, cu milostivire, auzi glasul nevrednicului Tău popor și, cu iubirea Ta de oameni, ne miluiește.

Nu spre curcubeu, care este semnul legământului Tău pus pe nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim și mila Ta căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat întru milă și fără de măsură întru îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: Dă-ne timp senin și aducător de roadă, prin schimbarea văzduhului, și degrab, ca un milostiv, auzi-ne și ne miluiește pe noi.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveșnic, alergăm noi, păcătoșii robii Tăi, și, cu lacrimi de pocăință căzând, strigăm Ție: iartă, iartă, Îndurate, pe poporul cel fără de răspuns și să nu ne pierzi pe noi cu vărsare de ploi

nemăsurate şi cu reaua schimbare a văzduhurilor; ci fă senin şi înmulţeşte roadele pământului, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Ceea ce eşti mai sfântă decât Heruvimii şi mai înaltă decât cerul, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat te mărturisim, că pe tine te-am aflat noi, păcătoşii, folositoare în vremea necazului. Pentru aceea, nu înceta să te rogi pentru noi, sprijinul şi scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ţii cele de deasupra cerului şi cele de sub cer şi apa şi căldura soarelui; pentru aceea, Te rugăm pe Tine dăruieşte-le pe amândouă, după cumpăna trebuinţei, spre folosul robilor Tăi.

Slavă...

Celor ce mărturisim puterea Ta, Făcătorule a toată făptura, Hristoase, Care ai stăpânirea cerului şi ocârmuieşti toată zidirea, dă bună prefacere văzduhului şi îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăznire multă, ca nimeni altul către Cel născut din tine, Stăpână, roagă-te pentru robii tăi să ne izbăvim de foamete şi de năvălirea celor de alt neam.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforaţi şi nădejdea celor deznădăjduiţi, întărire şi grabnic ajutător tuturor creştinilor în nevoi, auzi-ne şi pe noi acum şi dă senin pământului spre aducerea de roade.

Slavă...

Doctorul bolnavilor, Mângâietorul celor necăjiţi, Împărate ceresc, Hristoase, caută din sfânt locaşul Tău şi auzi suspinurile şi plângerea robilor Tăi şi nu pomeni răutăţile noastre cele fără de număr, ci, ca un îndurat, dă senin pământului spre înmulţirea roadelor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Primeşte degrab, Împărăteasă, rugăciunile robilor tăi şi nu pomeni răutăţile noastre cele fără de număr, ci cere pentru noi, Fecioară, senin prielnic la creşterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se...

Prin rugăciunea proorocului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani şi şase luni, spre cunoştinţa şi pocăinţa celor neascultători; cu aceştia, împreună, acum să nu ne cerţi pe noi, ci, prin mila Ta, milostiveşte-Te spre noi.

Slavă...

Hristoase, Care ai primit pocăinţa tâlharului şi l-ai mântuit în ceasul când a strigat: pomeneşte-mă, Mântuitorule, întru împărăţia Ta, îndură-Te şi de noi, care cădem acum cu pocăinţă, şi ne miluieşte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Roagă-te pentru noi, Stăpână, către Fiul tău şi Dumnezeu, ca să nu ne piardă pe noi pentru păcatele noastre, prin ieşirea apelor ca în vremea lui Noe, ci, ca pe ninivitenii ce s-au pocăit, să ne miluiască.

Catavasie:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu «Fecioară, că noi toţi, după Dumnezeu, către tine alergăm, «ca spre o folositoare şi spre un zid nesurpat».

Apoi ectenia mică şi ecfonis: Că Tu eşti Împăratul păcii...

După aceea Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârşit pe poporul Tău, Stăpâne, şi nu îndepărta mila Ta şi îndurările Tale de la noi; ci, ca Unul care eşti adâncul îndurărilor şi noianul milei, primeşte rugăciunile noastre şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi nenorocirea ce au venit asupra noastră, ca un bun şi lesne iertător.

Antifonul I al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluieşte-mă ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi, urgisiţii, făcându-ne vase de cinste Ţie, Cuvântule.

Slavă..., Şi acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă El spre cineva, după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşază.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Citeţul:

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 68:

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: M-am scufundat în adâncul noroiului şi nu am stare.

APOSTOLUL (Romani 8, 22-27)

Diaconul: Înţelepciune. Citeţul: Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, ştim că toată făptura împreună suspină şi împreună are dureri până acum. Şi nu numai atât, ci şi noi, care avem pârga Duhului, şi noi înşine suspinăm în noi, aşteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, aşteptăm prin răbdare. De asemenea, şi Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu ştim să ne rugăm cum trebuie, ci Însuşi Duhul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile ştie care este dorinţa Duhului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinţi.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 68: Să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul...

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

EVANGHELIA (Marcu 11, 22-26)

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveţi credinţă în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te şi te aruncă în mare, şi nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereţi, când vă rugaţi, să credeţi că le veţi lua, şi le veţi avea. Iar când staţi de vă rugaţi, iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, ca şi Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greşelile voastre. Căci, dacă voi nu veţi ierta, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greşelile voastre.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. După aceea: Slavă... Părinte, Cuvântule şi Duhule..., Şi acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei...,

Apoi: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., şi stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoşător eşti, Doamne, şi cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greşit şi deznădăjduit? Numai cereştii îngeri, începătoriile şi puterile, scaunele şi domniile, heruvimii şi serafimii, care neîncetat strigă Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne. Pentru aceşti sfinţi, Stăpâne, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, ci, pentru milostivirea milei Tale, mântuieşte poporul Tău şi cetatea care piere.

Diaconul: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta... Ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Nicicum să nu Te desparţi de noi, Îndurate Mântuitorule, ca păstorul de oile sale, ci, nedepărtat petrecând pururea cu noi, slobozeşte-ne din toate nevoile pe noi, care, cu credinţă, din inimă, strigăm către Tine: Binecuvântat eşti, Dumnezeule, şi preaslăvit.

Slavă...

Tu, Dumnezeule atotputernice şi Împărate preasfinte, Care ai întins cerul ca un cort şi marea cu nisip ai îngrădit-o, trimite nouă căldura soarelui şi bună prefacerea văzduhului, ca să strigăm Ţie cu credinţă: Binecuvântat eşti, Dumnezeule, şi preaslăvit.

Şi acum..., a Născătoarei:

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învaţă limba mea să grăiască cele de folos şi roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dea senin pe pământ şi să miluiască pe cei ce strigă lui Hristos: Binecuvântat eşti, Dumnezeule, şi preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Ai cui robi şi zidire suntem? Oare, nu ai Tăi, Dumnezeule preaveşnic? Auzi, dar, slabele noastre rugăciuni şi trimite senin pe pământ şi rouă folositoare, ca pe Tine să Te înălţăm întru toţi vecii.

Slavă...

Ai zis, Milostive Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către pocăinţă: căutaţi şi veţi afla, bateţi şi se va deschide vouă, cereţi şi vi se va da. Pentru aceea către Tine cădem şi neîncetat ne rugăm: Milostive, apără-ne pe noi, care Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, izbăveşte cu rugăciunile tale pe poporul tău din necazuri şi de toate nevoile, dăruindu-ne cu îndestulare milă şi roadă, spre hrana celor ce te cinstesc pe tine, şi te preaînalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă...

Pavel prigonitorul, pocăindu-se, s-a făcut vas ales Ţie, Stăpâne şi Dumnezeule al tuturor; şi noi, păcătoşii, nădăjduind spre mila Ta, cu pocăinţă strigăm către Tine: Iartă toate greşelile noastre şi trimite senin pe pământ şi rouă bună folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Slavă...

Petru, apostolul şi ucenicul Tău, de trei ori s-a lepădat de Tine, dar, întorcându-se şi plângând cu amar, a luat de la Tine, Hristoase, iertare; şi noi, râvnind la pocăinţa aceluia, în umilinţă cu lacrimi strigăm: Am greşit, iartă, Milostive, şi ne izbăveşte de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi, Preacurată, din relele ce ne împresoară și de vărsarea cea multă a apelor care a venit acum peste noi și cere din înălțime la Fiul tău și Dumnezeul nostru să dea vreme bună cu senin robilor Săi și îndestulare roadelor pământului spre hrana poporului, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Troparele: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 8–9).

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., la care adaugă acestea:

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și întoarcă dinspre noi toată mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, și să ne ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască pe noi, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeul nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pe noi și să trimită pământului timp senin cu vreme bună și să ne mângâie pe noi, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: Auzi-ne, și ne miluiește.

Cel ce aduni apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și iarăși, cu porunca Ta cea atotputernică, poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni ne miluiește.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ, și din stricăciune degrab ne izbăvește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare ne miluiește.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și dobitoacele și contenește revărsarea ploilor celor fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un Bun, ne miluiește.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeul nostru, până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta, nu ne pierde pe noi cu ploaia cea peste măsură, ci, cu milostivire, caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai senin și rouă bineroditoare și bună schimbare văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci, cu milostivire, înmulțește sământa pământului și roadele lui. Cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne și, ca un îndurător, ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea și rodirea lui, rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că, de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în fața Ta, ci degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii și să

ne piardă de tot. Rugămu-ne Ţie, degrab auzi-ne şi cu milostivire ne miluieşte.

Nădejdea şi mântuirea celor ce drept cred întru Tine, Doamne, izbăveşte (de eşti în mânăstire, zi: **locaşul acesta;** de eşti în oraş, zi: **oraşul aceasta şi toate oraşele şi ţările;** de eşti în sat, zi: **satul acesta) de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi şi de toată rana aducătoare de moarte, şi milostiv, blând şi lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi. Întoarce toată mânia Ta, care cu dreptate se porneşte asupra noastră, şi ne izbăveşte pe noi de îngrozirea, ce cu dreptate ne-a cuprins, şi luminează cu harul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului şi hrana vieţii noastre. Să zicem toţi cu lacrimi: Doamne sfinte, degrab ne auzi şi cu milostivire ne miluieşte.**

Apoi arhiereul sau preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... Că milostiv... Diaconul zice: Cu umilinţă toţi plecând genunchii sufletelor şi ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Tot poporul pleacă capetele şi genunchii, iar arhiereul sau preotul, plecându-şi genunchii, cu pătrundere şi inimă umilită, citeşte cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea râvnitorului Ilie, prorocul Tău, şi ai oprit ploaia pentru o vreme, şi acum, Iubitorule de oameni, Făcătorule şi Milostive Doamne, caută spre noi, nevrednicii şi smeriţii robii Tăi, şi spre smeritele noastre rugăciuni şi, ca un îndurat, treci cu vederea greşelile noastre, îmblânzit fiind de singură iubirea Ta de oameni. Dă cer senin moştenirii Tale şi luminează soarele spre trebuinţa celor care cer de la Tine milă. Veseleşte faţa pământului, pentru săracii poporului Tău, pentru prunci şi animale şi pentru toate celelalte vietăţi, care se îndestulează prin bunăvoirea Ta; şi le dă tuturor hrană la vreme. Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, să nu se întoarcă în deşert rugăciunea noastră, nici să ne ruşinezi pe noi de la aşteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta şi ne cercetează cu îndurările Tale; că se sting în deşertăciuni zilele noastre şi se împuţinează de dureri viaţa noastră. Să nu ne pierzi pe noi pentru fărădelegile noastre, pentru că din nebăgare de seamă am adus peste noi mânia Ta, ci fă cu noi după blândeţile Tale şi după mulţimea milei Tale, că, iată, cu suflete smerite şi cu duh umilit, cădem înaintea Ta şi, ca nişte robi netrebnici şi vrednici de mai multă pedeapsă, pocăiţi şi umiliţi, strigăm Ţie: Am greşit, nelegiuiri am săvârşit şi am păcătuit în toate, călcând poruncile Tale. Pentru aceea, câte ai adus asupra noastră, pe dreptate şi cu judecată le-ai adus; dar nu ne da cu totul stricăciunii, foametei şi pagubei, nici să ne înece pe noi noianul apelor, ci, în mânia Ta, adu-Ţi aminte de milă şi, pentru îndurările Tale, în dar Te milostiveşte spre noi, zidirea Ta şi lucrul mâinilor Tale, şi, ca un bun, scapă-ne degrab de toate răutăţile. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul face apolisul zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE
la îngrozirea de tunete şi de fulgere

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Iarăşi ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni, Stăpâne; iarăşi primeşte rugăciuni de iertare de la noi, robii Tăi cei nevrednici, care ştim că, pe cât prisoseşte mulţimea păcatelor, pe atât le covârşeşti pe acestea cu milostivirea Ta, care nu ţine minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ţie: Întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mânii pe noi, ci, cu mila Ta, să păzeşti viaţa noastră cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeul nostru, Care întăreşti tunetul şi trimiţi fulgerele şi toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni şi ne izbăveşte de tot necazul, mânia şi nevoia şi de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, şi fulgerele ai înmulţit şi ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm; trimite peste noi milele Tale cele bogate şi miluieşte pe robii Tăi, ca un bun şi iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuţimea fulgerelor şi a tunetelor Tale; ci, după milostivirea Ta, potoleşte-Ţi mânia, schimbă văzduhul în bună linişte, cu razele soarelui risipeşte întunecimea care este asupra noastră şi împrăştie norii cei întunecaţi. Că Tu eşti Dumnezeul milelor, al îndurărilor şi al iubirii de oameni, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE
la izbăvirea de cutremur

Se citeşte după ce a fost săvârşită Sfânta Liturghie.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Împărate Sfinte, Iubitorule de oameni, Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Care toate le chiverniseşti cu cuvântul negrăitei Tale puteri şi singur ai stăpânire asupra vieţii şi a morţii; Cel ce pedepseşti cu dreptate şi, cu iubire de oameni, iarăşi vindeci; Care vremelnica noastră viaţă o cârmuieşti cu preaînţeleapta Ta purtare de grijă şi în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmeşti. Ştim că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul şi l-au tulburat şi, din pricina lor, frică şi cutremur au venit asupra noastră de la faţa mâniei Tale, îndelung-răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătinându-se pământul, şi frica morţii a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; să nu ne înghită, nici să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăveşte, nici Cel ce mântuieşte. Pentru aceasta, de la Tine cu umilinţă cerem şi Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ţii minte răul, să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult şi cele de acum, nici să cumpăneşti greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuvenită; că, de

vei intra la judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ţi aminte, îndelung-răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac şi de milele Tale şi de legământul Tău cel adevărat către părinţii noştri şi să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostiveşte-Te spre noi, cei umiliţi, şi ne miluieşte pe noi, cei smeriţi, şi ne cercetează pe noi, cei ce ne tulburăm de înfricoşătoarea îngrozire a cutremurului şi suntem cuprinşi de temerea şi frica cea multă. Şi, de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău şi păzesc poruncile Tale, o parte mică oarecare, aleasă, sământă binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o ştii şi o păzeşti, ascultă, ca un bun, pe aceştia care cheamă facerea Ta de bine şi mila Ta asupra noastră şi primeşte rugăciunile lor ce se aduc Ţie, pentru poporul cel ce a greşit, Stăpâne, Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel şi pe Ieremia, dumnezeieştii Tăi proroci, care au îmblânzit bunătatea Ta asupra robiei lui Israel. Ca, din neam în neam, să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni şi al îndelung-răbdării Tale, şi ca noi să-Ţi aducem Ţie dar de mulţumire întoarcerea şi pocăinţa noastră, fiind întăriţi

cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile şi cererile întru tot Preacuratei Tale Maici şi ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării corăbiei celei noi şi a luntrei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 106

Lăudaţi pe Domnul că este Bun, că în veac este mila Lui. Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului. Din ţări i-a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi. Rătăcit-au în pustiu, în pământ fără de apă, şi cale spre cetatea de locuit n-au găsit. Erau flămânzi şi însetaţi; sufletul lor întru ei se sfârşea. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei, şi i-a povăţuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor. Că a săturat suflet însetat şi suflet flămând a umplut de bunătăţi. Şedeau în întuneric şi în umbra morţii; erau ferecaţi cu sărăcie şi cu fier, pentru că au amărât cuvintele Domnului şi sfatul Celui Preaînalt au întărâtat. El a

umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au şi nu era cine să le ajute; dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a mântuit pe ei. Şi i-a scos pe ei din întuneric şi din umbra morţii şi legăturile lor le-a rupt. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Că a sfărâmat porţi de aramă şi zăvoare de fier a frânt şi i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliţi. Urât-a sufletul lor orice mâncare şi s-au apropiat de porţile morţii. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor şi din nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său şi i-a vindecat pe ei, şi i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Şi să-I jertfească Lui jertfă de laudă şi să vestească lucrările Lui, întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-şi fac lucrarea lor în ape multe, aceia au văzut lucrările Domnului şi minunile Lui întru adânc. El a zis şi s-a pornit vânt furtunos şi s-au înălţat valurile mării. Se urcau până la ceruri şi se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea. Se tulburau şi se clătinau ca un om beat şi toată priceperea lor a pierit. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor i-a izbăvit şi i-a poruncit furtunii şi s-a liniştit şi au tăcut valurile mării. Şi s-au veselit ei, că s-au liniştit valurile şi Domnul i-a povăţuit pe ei la limanul dorit de ei. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Înălţaţi-L pe El în adunarea poporului şi în scaunul bătrânilor lăudaţi-L pe El. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat. Şi pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape; şi a aşezat acolo

pe cei flămânzi şi au zidit cetate de locuit. Şi au semănat ţarine şi au sădit vii şi au strâns belşug de roade. Şi i-a binecuvântat pe ei şi s-au înmulţit foarte şi vitele lor nu le-a împuţinat. Şi iarăşi au fost împuţinaţi şi chinuiţi de apăsarea necazurilor şi a durerii. Aruncat-a dispreţ asupra căpeteniilor lor şi i-a rătăcit pe ei în loc neumblat şi fără de cale. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire. Vedea-vor drepţii şi se vor veseli şi toată fărădelegea îşi va astupa gura ei. Cine este înţelept va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului.

După aceea, preotul citeşte această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii şi ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuţi, Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cârmui lemnele cele neînsufleţite şi cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzeşte şi acum corabia aceasta şi dă ei înger bun şi paşnic. Păzeşte pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoşi acasă. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul

Ioan; ale sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților și slăviților buni biruitori mucenici, ale cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinți ai noștri; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce ocârmuiești și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea corabia sau luntrea, zicând:

Se binecuvintează corabia (sau luntrea) cu mrejele acestea, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stihira, glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi... Iar preotul face obișnuitul apolis al zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea mrejelor pescarilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel care, cu cinci pâini și cu doi pești, ai săturat cinci mii de bărbați și ai făcut să se strângă mulțime de fărâmituri, Însuți Stăpâne atotputernice, și mrejele acestea binecuvintează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei, slăvitei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și ale

Sfântului, slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Pavel. Și pe cei ce se hrănesc cu pește din ele, păzește-i în sănătate sufletească și trupească și în pace. Că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce călătoresc

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ești calea cea adevărată; Cel ce ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătorește, Stăpâne, și cu robul Tău (N). Izbăvește-l pe el de tâlhari și de toată bântuiala vrăjmașilor ucigași de oameni; păzește-i viața nevătămată și ferește sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui și căile lui le îndreptează și arată-l sănătos și vesel în cele ce dorește. Așa ne rugăm Ție, Împărate atotputernice, Care nu ții minte răul, auzi-mă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta și treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N); cu harul Tău îmbogățește-l și-l arată plin de bunătățile Tale cerești și pământești. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei care se face în vreme de boli molipsitoare și molime către Preasfânta Treime și către toți sfinții

Preotul face începutul obișnuit, apoi se zic Rugăciunile începătoare, Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau doctorii îi vor învia și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Apoi diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... apoi adaugă acestea:

Pentru ca să nu-Și aducă aminte de fărădelegile și de greșelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milostivire să ne curățească păcatele noastre și să-Și întoarcă mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pe noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească pe noi, ci să-Și aducă aminte că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre și întru mânie să-Și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărădelegile noastre și să le șteargă și să fie milostiv și să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de îndurările și de milele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții, care ne-au cuprins, și pâraiele fărădelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scoată pe noi din lațurile morții, care ne-au prins, și din durerile iadului, care ne-au cuprins, să ne izbăvească pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea, cu milostivire, robilor Săi vreme de pocăință și să nu ne taie înainte de vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună spre creșterea noastră mila Sa, așteptând cu iubire de oameni roada pocăinței și a întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porţile morţii până nu pierim şi cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă şi arcul cel întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră şi cererea noastră să o ia în seamă şi lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne uşureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte, miluieşte..., Pe Preasfânta, curata..., ecfonisul: **Că Ţie se cuvine toată slava...**

Apoi: **Dumnezeu este Domnul...** şi troparul acesta, glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ţi aminte de îndurările Tale, că praf şi ţărână suntem, duh ce iese şi nu se mai întoarce; şi să nu ne pedepseşti cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci fereşte sufletele noastre, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Slavă... Şi acum..., glasul al 6-lea: **Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit...** (pag. 399). Apoi Psalmul 50 (pag. 185).

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: **Pe Faraon, care era purtat în car...**

Stih: **Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne certi.**

Slava cea atotlucrătoare şi de o fiinţă şi împreună pe scaun şezătoare şi într-o putere şi în trei străluciri, Părinte necuprins şi Fiule şi Duhule Sfinte, de cumplita boală izbăveşte-ne pe noi, robii Tăi, ca să Te slăvim cu bună mulţumire.

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinţei şi desele dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostiveşte-Te şi mă mântuieşte pe mine, care pier cumplit.

Slavă...

De păcatul care ne ţine, Treime nedespărţită, izbăveşte-ne pe noi robii Tăi, cu roua milei Tale rourând văpaia cumplitelor dureri, şi dă-ne sănătate, ca să Te lăudăm pe Tine cu dreaptă credinţă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai purtat în pântece pe Răscumpărătorul şi Făcătorul a toate şi Domnul, Cel ce a purtat neputinţele noastre, pe Acela roagă-L să izbăvească de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutătoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a:

Irmos: **Făcătorul crugurilor cereşti...**

Minţile cereşti, cetele îngereşti, scaunele şi începătoriile, puterile şi domniile Te roagă pe Tine, Mântuitorule Cel bun, izbăveşte pe robii Tăi de boala cea pierzătoare.

Ca să arăţi adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, slobozeşte de boala cea aducătoare de moarte şi de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, îndelung-Răbdătorule.

Slavă...

Îngeri şi arhangheli, ca duhuri slujitoare care staţi în faţa lui Dumnezeu, pe Acela rugaţi-L să înceteze boala, să risipească molima şi de soarta cea aducătoare de moarte să ne izbăvească.

Şi acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Hristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea izbăveşte pe robii tăi, cei ce se îneacă în viforul bolii.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu «osârdie către Tine alergăm, către Milostivul și Izbăvitorul și «Stăpânul tuturor, Dumnezeule cel slăvit în Treime».

După Catavasie, îndată diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte, adăugând acestea:

Am greșit și fărădelege am făcut și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci, către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: Fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții pe robii Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat tăria noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta, care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și, înduplecându-Te spre milă, ca

un preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: Degrab auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău, și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici e ca nimic înaintea Ta; ci ca un îndurat și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, Preabunule Dumnezeule, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții, fă-ne vii pe noi, cei vrednici de moarte, după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: Auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mânia sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind îmblânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: Degrab auzi-ne și ne miluiește.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi, Doamne, şi chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, şi ne-a acoperit pe noi umbra morţii pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, şi înainte de vreme ne lipsim de viaţă, şi ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, Doctorul sufletelor şi al trupurilor şi adâncul milostivirii, din inimă, cu durere şi cu umilinţă, căzând, strigăm: Izvorule al vieţii, iartă şi miluieşte pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, mult-milostive.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne...

Cu adevărat acum umbra morţii ne-a împresurat pe noi şi de porţile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mântuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce cu credinţă dreaptă strigă: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Apostoli slujitori şi propovăduitori şi de Hristos văzători, care aţi luat dar de vindecări şi sunteţi doctori sufleteşti, scoateţi-ne din nevoi şi din neputinţa ce ne ţine, rugând pe Stăpânul Iisus, Izbăvitorul şi Domnul.

Slavă...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinţei ne tulbură, suferinţele dese ne îneacă, întristările şi durerile ne-au aflat pe noi, păcătoşii; Apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, daţi-ne mână de ajutor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părţile fiind loviţi, Fecioară, toţi cădem înaintea ta, la Acoperământul tău cel puternic, Curată, miluieşte-ne pe noi pe toţi; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, şi izbăveşte de moarte şi de cumplita neputinţă şi vindecă, Stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfinţilor proroci, care aţi umplut mările cele înşelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorâtoare de miere, prefaceţi acum întreaga amărăciune a acestei boli molipsitoare în dulceaţa cea dumnezeiască a sănătăţii.

Pătrunşi suntem de săgeţile bolii, prin porunca Ta, Doamne, şi apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostiveşte-Te spre toţi cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi Mucenici.

Slavă...

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce eşti singur Bun şi Milostiv, izbăvind pe robii Tăi de cumplita boală, fă-i să vieze, Unule, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieţii ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor şi ne-a acoperit întunericul neputinţei; ci străluceşte-ne rază de nădejde, Fecioară, şi la lumina sănătăţii îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

De marea nemărginită a neputinţelor suntem înconjuraţi şi valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură; Ocârmuitorule Doamne, tinde acum mână de ajutor şi scapă-ne de primejdii.

Precum de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputinţa bolii şi din patul suferinţei, izbăveşte-ne de boala cea grea şi dă-ne sănătate, mult-Milostive.

Slavă...

Ceata Prorocilor, soborul Apostolilor şi tabăra Mucenicilor acum Te roagă pe Tine, Unule, mult-Milostive, pentru poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Şi acum..., a Născătoarei:

Marie, vistieria cea curată a fecioriei, curăţeşte-ne pe noi de boli şi de necazuri, şi de neputinţa ce ne ţine acum miluieşte-ne, ca să te mărim pe tine cu credinţă.

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm, ca spre un zid nesurpat şi nouă folositoare.

După aceea, diaconul zice ectenia mică. Preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti Împăratul păcii...

C O N D A C U L, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat pe noi şi umbra morţii ne-a acoperit şi, ca şi ceara de foc se topesc zilele noastre de faţa mâniei Tale, Doamne; ci, ca un îndurat, adu-Ţi aminte de milă şi cruţă pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu pocăinţă să Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluieşte-mă ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi, urgisiţii, făcându-ne vase de cinste Ţie, Cuvântule.

Slavă... Şi acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşază.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 37:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerţi pe noi, nici cu iuţimea Ta să ne pedepseşti.

Stih: Nu este vindecare trupului meu în faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele.

A P O S T O L U L (Evrei 12, 1-10)

Diaconul: Înţelepciune. Citeţul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte, cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit Crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luaţi bine aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsaţi osteniţi,

slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge. Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: «Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu te descuraja când eşti mustrat de El. Căci pe cine îl iubeşte Domnul îl ceartă, şi biciuieşte pe tot fiul pe care îl primeşte». Răbdaţi spre înţelepţire. Dumnezeu se poartă cu voi ca faţă de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepseşte? Iar dacă sunteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sunteţi fii nelegitimi, şi nu fii adevăraţi. Apoi, dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe, şi ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viaţă? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea, psalmul 17: Cuprinsu-m-au durerile morţii şi râurile fărădelegii m-au tulburat...

E V A N G H E L I A (Luca 4, 38-44)

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, a venit Iisus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele şi L-au rugat pentru ea. Şi El, plecându-Se asupra ei, a certat frigurile, şi frigurile au lăsat-o; iar ea,

îndată sculându-se, le slujea; dar, apunând soarele, toţi câţi aveau bolnavi, de felurite boli, îi aduceau la El; iar El, punându-Şi mâinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoşi. Din mulţi ieşeau şi diavoli care strigau şi ziceau: Tu eşti Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că ştiau că El este Hristosul. Iar, făcându-se ziuă, a ieşit şi S-a dus într-un loc pustiu; dar mulţimile Îl căutau şi au venit până la El şi-L ţineau, ca să nu plece de la ei. Dar Iisus le-a zis: Trebuie să binevestesc împărăţia lui Dumnezeu şi altor cetăţi, fiindcă pentru aceasta sunt trimis. Şi propovăduia în sinagogile Galileei.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte şi Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Şi stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoşător eşti, Doamne, şi cine va suferi mânia Ta cea dreaptă? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel greşit şi deznădăjduit? Dar, pentru îndurările Tale cele fără de număr şi pentru iubirea Ta de oameni şi pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor, care se roagă către Tine pentru noi, Te pleacă spre milostivire, pentru că noi toţi suntem fără răspuns, căci robi

greşiţi suntem; de aceea, degrab Te milostiveşte şi miluieşte zidirea Ta, Stăpâne, ca în reaua certare în care suntem, să nu pierim noi, robii Tăi, Milostive.

După aceea diaconul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău... Iar preotul zice ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat...

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr şi neîncetat mă aprinde văpaia cea necruţătoare a focului bolii; ci, cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcoreşte pe cel ce cântă: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Proroci, Apostoli, soborul Mucenicilor, dumnezeieşti învăţători, cu rugăciunile voastre alinaţi durerile celor bolnavi şi dăruiţi sănătate celor ce cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...,

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne pe noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulţumire: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei:

Milostivă fiind şi Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te şi izbăveşte pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, şi cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Cu durere gemem în patul suferinţei noastre şi din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, şi, înălţând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne pe noi, Mântuitorule, şi ne ridică să cântăm: popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputinţă şi ai voit a Te asemăna oamenilor, pentru rugăciunile preacuvioşilor Tăi, mântuieşte-ne pe noi, cei fără nădejde, şi ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Slavă...

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca unul care ai inimă îndurată şi noian de milostivire, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare şi viază-l ca să cânte: preoţi, binecuvântaţi-L, popoare, preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ajutătoarea cea tare şi apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiţilor, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pătimesc cumplit; uşurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputinţa şi boala cea molipsitoare şi mântuieşte pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce eşti fără de moarte; arată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, ca un milostiv, şi de boala ce ne-a cuprins pe noi acum, liberează-ne pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine şi ale cetei purtătorilor Tăi de biruinţă.

Pentru rugăciunile Îngerilor, Arhanghelilor, Prorocilor, Apostolilor, Mucenicilor, Preacuvioşilor, Ierarhilor şi ale tuturor Sfinţilor Tăi, plângerea cea grozavă a robilor Tăi

schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Slavă...,

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă izbăvește de dureri și de necazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, Stăpână, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări și mă izbăvește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 9–10).

După aceea preotul citește rugăciunile acestea, la năpraznica moarte de boli molipsitoare (preotul, dacă voiește, le citește pe amândouă, sau numai una din ele).

RUGĂCIUNI

la năprasnica moarte de boli molipsitoare

Alcătuite de Sfântul Patriarh Filotei

Diaconul zice: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Atunci zic toți: Doamne, miluiește (de 3 ori), și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința, citește aceste

Rugăciuni

(1)

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împuținezi mai mult decât pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocură vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustiit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în bună parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit

pe toţi. Nu apucăm, Stăpâne, noi, rudele, să jelim pe cei răposaţi, precum este obiceiul, că a şi venit sfârşitul nostru şi căutăm pe alţii care să ne jelească şi suntem daţi aceleiaşi gropi de obşte. Noi, cei vii şi văzuţi, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătăi înfricoşătoare; nu ne mai încredem nici în noi înşine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul şi rana morţii şi, înainte de moarte, cumplit de frica morţii murim.

Aceasta este plata răutăţii noastre; acesta este sfârşitul cel cuvenit faptelor noastre viclene şi necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptăţii şi ale călcării noastre de jurământ; acest şarpe cu trei capete, înfigând în noi dinţii săi cei veninoşi, ne-a adus această stricăciune şi această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minţii să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsat de greutatea cugetului ca de nişte obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul şi, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica aşezământul Tău, ca să nu fim lipsiţi de vremea pocăinţei şi a întoarcerii, noi, ticăloşii. Ştim că şi această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăinţă şi de multe ori minţind, ne-am osândit spre tăiere ca şi smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare, ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; Cel care ai poruncit ca de şaptezeci de ori câte şapte să iertăm păcatele fraţilor; Care poţi din pietre tari şi neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ţie sunt cu putinţă toate cele ce sunt la oameni cu neputinţă, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca, şi prin noi, în neam şi în neam, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(2)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Am greşit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare şi făgăduinţele noastre cele sfinţite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic şi înaintea îngerilor şi a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoşătorul sânge al legii prin care ne-am sfinţit, socotindu-l lucru de nimic şi înjosind harul Duhului şi nebăgând în seamă înfierea cea înfricoşătoare şi mai presus de fire. Toată Scriptura şi legea cea dumnezeiască şi învăţătura cea insuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deşert şi vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloşii, purtăm numai cu numele şi în vorbe cinstita Evanghelie şi adevăratul creştinism.

Mâinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea şi lăcomia; picioarele au fost grabnice şi îndrăzneţe spre toată nedreptatea şi răutatea, gata a merge şi a călca partea fraţilor şi a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni şi al cuvintelor, organ de toată ruşinea şi vorba nebunească, de călcare de jurământ şi de clevetire. Ochii noştri şi toate simţirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare şi de toată necurăţia. Mintea, care împărăţeşte în noi, adică sământa cea dumnezeiască, am înjosit-o, şi mădularele Tale, Hristoase, le-am făcut mădulare ale desfrânării, şi, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locaşuri de stricăciune şi de necurăţie.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloşii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulţimea facerilor Tale de bine, nebuneşte am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre şi nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, cu dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă şi bătaie; dar nu cu iuţimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepseşti pe noi, Doamne. Ţie unuia am greşit, dar Ţie unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită aducem Ţie mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne; opreşte bătaia cea cu dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulţimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătăţii Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutăţii noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameşi şi pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloşii, şi în împărăţia cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primeşte-ne şi pe noi, care ne mărturisim şi cădem înaintea Ta, Stăpâne, deşi suntem departe de întoarcerea şi de curata pocăinţă a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să împlinească lipsa, şi mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiţi cu totul. Îndurare şi milostivire, care Te îmblânzeşte pe Tine, ai Crucea şi moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdat-o pentru noi, nemulţumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioşilor, sângele mucenicilor şi, mai înainte de toate, ai nădejdea şi mântuirea cea de obşte a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum şi de chinul cel veşnic ce va să fie, ne izbăveşte pe noi. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvântat, şi ale Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi face otpustul.

RÂNDUIALA

slujbei preotului ce se ispitește în vis

Dacă preotul s-a ispitit în vis, îndată se scoală şi, făcând începutul, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi citeşte Pavecerniţa pe rând, până după: Cred întru unul Dumnezeu...

Apoi zice:

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu fapta şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele din timpul nopţii şi cele din timpul zilei, cele cu mintea şi cu gândul; toate ni le iartă nouă, ca un Bun şi Iubitor de oameni.

Troparul şi condacul zilei. Apoi troparele acestea:

Am greşit Ţie, Mântuitorule, ca fiul cel desfrânat; primeşte-mă, Părinte, pe mine, care mă pocăiesc, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Strig către Tine, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameşului: curăţeşte-mă ca şi pe acela şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Al Născătoarei, glasul al 5-lea:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul şi mila ta arată-le spre robul tău; şi alină-mi, Curată, valurile gândurilor celor deşarte, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că ştiu, Fecioară, că poţi toate câte le voieşti.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi aceste stihiri, glasul al 7-lea:

Ca unul care a căzut între tâlhari şi a fost rănit, aşa şi eu am căzut pentru păcatele mele şi rănit este sufletul meu. La cine voi scăpa eu, vinovatul, decât numai la Tine, doctorul cel îndurat al sufletelor? Varsă peste mine, Dumnezeule, mare mila Ta.

Ca fiul cel desfrânat am venit şi eu, Îndurate; primeşte-mă pe mine cel căzut, ca pe unul din năimiţii Tăi, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Eu, nenorocitul cel căzut între tâlharii gândurilor mele, am fost furat de minte şi, cumplit fiind rănit, tot sufletul meu s-a vătămat şi de aceea zac gol de fapte bune în calea vieţii. Iar un preot, văzându-mă pe mine îndurerat de rană netămăduită, trecându-mă cu vederea, nu s-a uitat la mine. Şi un levit, iarăşi, nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, şi el, văzându-mă, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Care ai binevoit a Te întrupa nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, prin iubirea Ta de oameni dă-mi mie tămăduire, vărsând peste mine mare mila Ta.

Gândesc la ziua cea înfricoşătoare şi plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Şi cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul, eu desfrânatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut şi Duhule Sfinte, miluieşte-mă.

Când vei şedea în valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, ca să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti, Milostive, cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor; ci să-Ţi fie milă de mine, Dumnezeule; şi mă miluieşte.

Slavă...,

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nu aduc nicidecum roade de umilinţă, şi mă tem de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceasta pe Tine Te rog, mai înainte de acea nevoie, întoarce-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, numai ajutorul tău cel puternic îl cer; îndură-te spre mine păcătosul şi roagă pe Milostivul Dumnezeu să fie izbăvit sufletul meu de toată îngrozirea, ceea ce eşti una binecuvântată.

Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Şi această

Rugăciune
a lui Marcu monahul

Preacurate, neîntinate, Mult-milostive Doamne, Cel care ai izbăvit firea noastră din stricăciune, prin luarea omenităţii Tale, şi prin unirea cu cea dumnezeiască ai sfinţit întreaga fire omenească; Care dai cu prisosinţă harul Tău celor ce cred în Tine, Unul şi Adevăratul Dumnezeu, şi Care ai ruşinat prin neputinţa trupului pe cel tare la cerbice şi pe vechiul potrivnic, Însuţi, Făcătorule de bine, Doamne, şi pe mine pătimaşul şi iubitorul de păcat, care m-am spurcat cu nălucirea din vis, curăţeşte-mă de toată întinăciunea trupului şi a sufletului; şi nu-mi

socoti mie aceasta ca păcat, sau de m-am spurcat în vis din pizma urâtorului de bine şi a diavolului celui fără chip, sau din nebăgare de seamă şi din neînfrânarea de la cele vătămătoare, sau din obiceiul cel rău, sau prin tirania nesaţiului. Şi mă întăreşte de acum asupra neruşinării şi tulburării lui, cu harul Tău cel atotputernic, şi mai presus de feluritele lui uneltiri mă fereşte, păzindu-mi sfeşnicul întregii mele înţelepciuni nestins până în sfârşit. Ca, adică, de toată întinata dulce patimă a gâdilărilor şi de toată ceaţa cea groaznică a nălucirilor de noapte, prin ajutorul Tău, slobod fiind spre privirea cea luminoasă a judecăţilor Tale celor dorite şi mai dulci decât mierea şi fagurele, ziua şi noaptea cugetând, întru curată ştiinţă să mă învrednicesc a mă împărtăşi cu Tainele Tale cele de viaţă făcătoare şi fără de moarte. Pentru rugăciunile aceleia ce Te-a născut fără stricăciune pe Tine, ale Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor sfinţilor. Amin.

Altă rugăciune
a Sfântului Vasile cel Mare

Domnului să ne rugăm. Doamne, miluieşte.

Mult-milostive, neîntinate, preacurate, Doamne, singurul fără de păcat, curăţeşte-mă pe mine netrebnicul robul Tău de toată întinăciunea trupului şi a sufletului şi de această necurăţie de

acum, care mi s-a întâmplat mie din lene şi din trândăvia mea, împreună cu toate alte fărădelegi ale mele, şi mă arată neîntinat prin harul Hristosului Tău şi mă sfinţeşte cu venirea Sfântului Tău Duh. Ca, deşteptându-mă din ceaţa necurăţiilor mele şi din nălucirile diavolului, încă şi din toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc întru curată ştiinţă a deschide întinata şi necurata mea gură, ca să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Şi aşa, să mă împărtăşesc nevinovat şi fără de osândă cu preacuratele, nemuritoarele, preasfintele şi de viaţă făcătoarele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, ale Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a aceluiaşi

(Alţii zic că ar fi a preacuviosului părintelui nostru Martinian)

Domnului să ne rugăm. Doamne, miluieşte.

Iarăşi m-am împiedicat cu mintea eu, ticălosul, slujind răului obicei al păcatului; iarăşi domnul întunericului şi pricinuitorul dulceţilor pătimaşe m-a luat rob şi, ca pe un rob umilit, voii sale mă sileşte să slujesc poftelor celor trupeşti. Şi ce voi face, Doamne, Doamne, izbăvitorule şi apărătorule

al celor ce nădăjduiesc spre Tine? Către Tine iarăşi mă voi întoarce şi voi suspina şi voi cere iertare de cele făcute de mine. Dar mă tem şi mă cutremur, ca nu cumva, în toate zilele mărturisindu-mă şi făgăduind părăsirea răutăţilor, şi în tot ceasul greşind şi neîndeplinind rugăciunile mele către Tine, Dumnezeul meu, să pornesc îndelunga Ta răbdare spre întărâtare. Şi cine va suferi, Doamne, mânia Ta? Însă, ştiind mulţimea îndurărilor Tale şi adâncul iubirii Tale de oameni, iarăşi mă arunc spre milele Tale şi strig către Tine: Am greşit, Dumnezeule, miluieşte-mă pe mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmierdărilor şi nu mă lăsa, Doamne, pe mine, zidirea Ta, să mă stric cu fărădelegile şi cu păcatele mele; ci, de bunătatea Ta cea obişnuită ţinându-Te, izbăveşte-mă de necurăţia şi de întinăciunea trupului meu şi de gândurile mele cele pătimaşe, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet. Că iată, Doamne, Dumnezeul meu, nu este întru el loc curat, ci cu totul s-a stricat, având rană peste tot trupul. Tu, dar, Însuţi ca un doctor al sufletelor şi izvor al milei, curăţeşte-l prin spălarea lacrimilor mele, pe care le vărs întru mine cu prisos; şi varsă iubirea Ta de oameni şi tămăduieşte zdrobirile lui şi-mi dă mie tămăduire şi curăţire şi nu întoarce faţa Ta de la mine, că mă mistuie focul deznădăjduirii. Ci, precum ai zis, Dumnezeule cel fără de minciună, că mare bucurie este în cer pentru

un păcătos care se pocăieşte, aşa să se facă şi pentru mine păcătosul; nu-Ţi închide urechile milostivirii Tale, ci le deschide la rugăciunea pocăinţei mele, şi se va îndrepta ca tămâia înaintea Ta. Pentru că ştii neputinţa firii, Ziditorule, şi alunecarea tinereţilor, treci cu vederea păcatele şi primeşte şi pocăinţa celor ce în adevăr se mărturisesc Ţie, că Tu singur eşti fără de păcat, Cel ce ridici păcatul lumii, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi face 50 de metanii, dator fiind a zice la fiecare metanie: Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul şi mă miluieşte, pentru numele Tău cel sfânt. Sau zice: Greşit-am Ţie, Doamne, iartă-mă pe mine, desfrânatul... Apoi: Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... Şi îndată: Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi cu judecăţile, pe care le ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul Tău rob, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii...

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară.

Şi face sfârşitul.

Dacă este nălucirea din ispita diavolului, preotul face această rânduială, sluježte Sfânta Liturghie şi se împărtăşeşte. Dar dacă va fi pricinuită din multă beţie, să se oprească de la orice lucrare sfinţită, după canonul 4 al lui Dionisie, după Atanasie cel Mare în *Epistola către Ammun* şi după Vasile cel Mare, în scrierile ascetice.

RÂNDUIALA

slujbei la începerea anului şcolar

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...Soborul cântă, pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... Apoi preotul cădeşte, iar strana rosteşte: Sfinte Dumnezeule...., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească. Slăviţi pe Domnul împreună cu mine şi să înălţăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit şi din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiaţi-vă de El şi vă luminaţi; şi feţele voastre să nu se ruşineze. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el şi din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El şi-i va izbăvi pe ei. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El. Temeţi-vă de Domnul, toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogaţii

au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm... până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca să trimită asupra școlarilor acestora duhul înțelepciunii și al înțelegerii și să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze inima lor spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inima lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască și prin ea să izgonească din inimile lor ușurătățile tinereții și să lumineze mintea lor ca să se abată de la rău și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor spre a pricepe și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin înțelepciune, viață bună și dreaptă credință, să fie ei bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul... și celelalte. Iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători și, prin unirea limbilor celor cu multe graiuri, a surpat înșelăciunea, ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum..., a Născătoarei:

Solitoare a creștinilor neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de

rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm ţie: grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 118:

Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Stih: Mai învăţat decât toţi cei ce mă învaţă am ajuns, pentru că învăţăturile Tale cugetarea mea sunt.

A P O S T O L U L (Galateni 5, 22-26; 6, 1-2)

Diaconul: Înţelepciune. Citeţul: Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credinţa, blândeţea, înfrânarea, curăţia; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus şi-au răstignit trupul împreună cu patimile şi cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să şi umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deşartă, supărându-ne unii pe alţii şi pizmuindu-ne unii pe alţii. Fraţilor, chiar de va cădea un om în vreo greşeală, voi cei duhovniceşti îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blândeţii, luând seama la tine însuţi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea, psalmul 118: Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale este gândirea mea...

E V A N G H E L I A (Matei 13, 3-9)

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul pilda aceasta: A ieşit semănătorul să semene. Şi, pe când semăna, unele seminţe au căzut lângă drum şi au venit păsările şi le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult şi îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arşiţă şi, neavând rădăcină, s-au uscat. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut şi le-au înăbuşit. Altele au căzut pe pământ bun şi au dat rod: una o sută, alta şaizeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., până după pomenirea arhiereului locului şi a cârmuirii de Stat, apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru, ca să caute cu milostivire asupra şcolarilor acestora şi să le trimită în inimi, în minte şi în grai, duhul înţelepciunii, al ştiinţei, al evlaviei şi al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoştinţei Sale, şi să le dea putere şi tărie pentru înţelegerea legii Lui celei dumnezeieşti şi a toată învăţătura cea bună şi folositoare; Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor școlari duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor de înțelepciune, de știință și de toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăruiască sănătate și zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale și a țării lor. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Apoi continuă: **Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...** După ecfonis, diaconul zice: **Plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.** Toată lumea îngenunchează; iar preotul, în genunchi și cu capul descoperit, cu toată luarea-aminte și cu umilință citește cu glas mare această

RUGĂCIUNE

care în Molitfelnicele vechi se numește:

Rugăciunea când merge copilul să învețe carte

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.** Citețul: **Doamne, miluiește.** Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătățirea Praznicului și ai învățat pe oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: De unde știe Acesta Scriptura, nefiind învățat? Și David grăiește: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine și vă voi învăța pe voi frica Domnului. Cel ce ai învățat pe Solomon înțelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă și să învețe și să facă voia Ta; și-i ferește de toată ispita diavolească, păzindu-i în toate zilele vieții lor, și făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și

ale tuturor Sfinților Tăi. Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face apolisul zilei, după care diaconul zice polihroniul:

Preafericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Preasfințitului (Arhi-) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)] dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: **Mulți ani trăiască** (de 3 ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindeni, cârmuitorilor țării noastre, mai marilor orașelor și satelor și iubitoarei de Hristos armate, dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire; iar asupra vrăjmașilor, biruință, și îi păzește pe ei întru mulți ani.

Se cântă: **Mulți ani trăiască** (de 3 ori).

Membrilor corpului didactic și elevilor școlii acesteia (sau: studenților facultății acesteia) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate și propășire în răspândirea luminii științelor și a virtuților creștinești și-i păzește întru mulți ani.

Se cântă: **Mulți ani trăiască** (de 3 ori) și preotul face sfârșitul: **Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...**

RUGĂCIUNI
pentru copiii care nu pot lesne învăța

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Slavă...,

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători şi, prin unirea limbilor cele cu multe graiuri, a surpat înşelăciunea, ca un atotputernic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu graiuri străine ai înnoit, Hristoase, pe ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte şi Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă.

Precum şi: Uşa milostivirii...

Apoi preotul citeşte deasupra capului copiilor aceste

Rugăciuni

(1)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc şi a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuți, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite acelaşi Duh Sfânt al Tău peste acest copil (N), şi sădeşte în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea insuflată de Tine prin puterea Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(2)

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit şi ai luminat inimile celor douăzeci şi patru de bătrâni, ale sfinților Tăi ucenici şi apostoli, ale sfinților apostoli şi evanghelişti: Matei, Marcu, Luca şi Ioan; Cel ce ai învățat şi ai luminat pe Sfântul Ştefan, întâiul mucenic, Însuți şi acum, Doamne, luminează inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea Cinstitei şi de viață Făcătoarei Cruci; ale cinstitului şi măritului Proroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților şi întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfântului Apostol Matia; ale Sfinților Mucenici: Agapie, Procopie şi Filip şi ale tuturor sfinților. Că Tu eşti luminarea sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viață făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi apolisul.

RÂNDUIALA
binecuvântării ostaşilor şi a armelor la vreme de apărare a Patriei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Apoi arhiereul îmbrăcat cu epitrahilul, omoforul mic şi cu camilafca, sau preotul cu epitrahilul şi cu sfita, tămâind, face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine. Apucă arma şi pavăza şi scoală-Te întru ajutorul meu. Scoate sabia şi închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: Mântuirea ta sunt eu. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce gândesc rău de mine. Să fie calea lor întuneric şi alunecare, şi îngerul Domnului să-i prigonească. Că în zadar au ascuns de mine groapa laţului lor, în deşert au ocărât sufletul meu. Să vină asupra lor laţul pe care nu-l cunosc, şi cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; şi chiar în laţul lor să cadă. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ţie? Cel ce izbăveşte pe cel slab din mâna celor mai tari decât el, şi pe sărac şi pe sărman de cei ce-l jefuiesc pe el. S-au sculat martori nedrepţi şi de cele ce nu ştiam m-au

întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune, şi au vlăguit sufletul meu. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca şi cu un vecin, ca şi cu un frate al nostru, aşa de bine m-am purtat; ca şi cum aş fi jelit şi m-aş fi întristat, aşa m-am smerit. Dar împotriva mea s-au veselit şi s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi şi n-am ştiut; risipiţi au fost şi nu s-au căit. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâşnit împotriva mea cu dinţii lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea; de la lei, viaţa mea. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce mă duşmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii. Că mie de pace îmi grăiau, şi asupra mea vicleşuguri gândeau. Lărgitu-şi-au împotriva mea gura lor; zis-au: bine, bine, văzut-au ochii noştri. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, şi ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine, sufletului nostru; nici să zică: L-am înghiţit pe el. Să fie ruşinaţi şi înfruntaţi deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu ruşine şi ocară cei ce se laudă împotriva mea. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, şi să spună pururea: Slăvit să fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său. Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Arhiereul sau preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Dumnezeul oștirilor, Cel puternic și tare în războaie, Care de mult ai dăruit putere preaminunată robului Tău David, spre biruirea potrivnicului hulitor Goliat, Tu și acum cu milostivire primește rugăciunile noastre cele umilite și trimite binecuvântarea Ta asupra ostașilor și armelor acestora; și dă putere și tărie robilor Tăi acestora, care doresc a le purta spre întărirea și apărarea țării și a Bisericii Tale celei sfinte, a orfanilor și a văduvelor; și fă-i cu ele înspăimântători și înfricoșători la toată întrarmarea vrăjmașilor, și totdeauna îi arată purtători de biruință spre slava Ta. Că Tu ești tăria și întărirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

pentru autoritatea de stat și pentru oastea țării, în timp de războaie și de neliniște, făcută de Calist, Patriarhul Constantinopolului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru înțelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul și le-ai adus din neființă în ființă, și într-un tot le-ai adunat și le-ai unit cu puterea și cu lucrarea Ta cea

negrăită, Ție toate-Ți sunt cu putință și nimic cu neputință; pentru aceea, întocmind și unind vremurile și anii și anotimpurile cu porunca Ta, ai împodobit ceea ce ce se arată și se vede; Care ai întins cerul și l-ai împodobit, ca și pe cortul cel făcut de Moise, și mulțimea cea nenumărată a neamului evreilor ai așezat-o în rânduială și înțelegere și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pe Moise cârmuitor poporului, pe care, dându-i o singură stăpânire, l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și sub mâna Ta cea tare; Cel ce ai așezat soarele spre a lumina în timpul zilei și luna spre a îndruma în timpul nopții; Cel ce, prin rânduiala Ta cea de nepătruns, ai așezat mulțimea stelelor celor dese pe cer și le-ai pus în mișcare neîntreruptă și cu porunca Ta le-ai orânduit să păstreze calea hotărâtă lor, ca să nu ne vatăme pe noi și întreaga fire, ci să se miște cu alergare repede și cu mișcare fără încetinire, după planul Tău; Cel ce pământul, care la început nu se vedea și era ascuns, l-ai făcut să fie, după aceea l-ai adus la lumină și l-ai prefăcut în podoabă pentru neamul omenesc; Care odinioară cu puterea Ta cea dumnezeiască ai venit în ajutor lui Avraam și ai supus lui pe dușmanii lui; Care ai făcut puternic pe Ghedeon și ai frânt și nimicit cu totul pe potrivnicii lui; Cel ce ai dat putere împăratului și proorocului David împotriva uriașului Goliat și cu totul l-ai strivit pe acesta; Cel ce, prin robul Tău Moise, ai slobozit neamul evreiesc

din robia cea amară şi, cu puterea Ta cea nebiruită şi cu mâna Ta cea tare, ai afundat pe faraon cu toată oastea lui şi l-ai aruncat în adâncul mării; apoi ai arătat stâlp de foc călăuzitor evreilor, ca să nu se împiedice paşii lor, Însuţi şi acum, Sfinte Împărate al slavei, trimite, din locaşul Tău cel sfânt şi de la tronul slavei împărăţiei Tale, stâlp luminos şi strălucitor, spre călăuzire împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, şi biruinţă asupra vrăjmaşilor dăruieşte poporului nostru. Întăreşte-l pe el şi pe toţi ostaşii cu mâna Ta cea dreaptă. Dă-i lui viaţă paşnică, netulburată şi ferită de orice răzvrătire şi război lăuntric. Aşa, Doamne, Dumnezeule al milei, auzi-mă pe mine, umilitul şi nevrednicul robul Tău, în ceasul acesta, şi întăreşte-l cu puterea Ta cea nebiruită şi neînfrântă. Iar pe ostaşii noştri fă-i puternici pretutindeni şi împrăştie duşmanii şi răzvrătirile ce se ridică asupra lor. Uneşte tot poporul într-un gând şi în dreaptă ascultare faţă de conducătorii lui. Dăruieşte poporului nostru pace adâncă şi netulburată pe pământ, pe mare şi în aer şi-i înlesneşte toate cele de folos. Ca, înfrângând întâmplătoarele războaie şi tulburări, cu o gură şi o inimă să Te slăvim pe Tine, Dumnezeul minunilor, că Tu eşti Împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând apă sfinţită, preotul stropeşte armele, zicând:

Binecuvântarea lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, să se pogoare şi să fie asupra armelor acestora, şi asupra celor care le vor purta, spre păzirea şi apărarea adevărului lui Hristos. Amin.

Şi stropind şi pe ostaşi, zice:

Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inimile voastre, ca să biruiţi pe vrăjmaşii voştri, având nădejde în Domnul, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi, dându-le să sărute cinstita cruce, face obişnuitul sfârşit al zilei.

RÂNDUIALA
sfinţirii steagului ostăşesc

Aflându-se steagul întins pe o masă în mijlocul bisericii, preotul, din sfântul altar, îmbrăcat cu epitrahilul şi cu felonul face început aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule (de 3 ori), Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm..., apoi:

PSALMUL 143

Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele la luptă şi degetele mele la război. Mila mea şi scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, şi în El am nădăjduit, Cel ce supune

pe poporul meu sub mine. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că-l socotești pe el? Omul cu deșertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și fă-i să fumege. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile Tale și tulbură-i! Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta Ție; în psaltire cu zece strune Îți voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, din robia cea cumplită. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Ai căror fii sunt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului. Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulți miei, umplând drumurile când ies. Boii lor sunt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

După aceea cântă:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

PSALMUL 17

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și Izbăvitorul meu. Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre El.

Apărătorul meu și puterea mântuirii mele și sprijinitorul meu. Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi izbăvi. Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fărădelegii m-au tulburat. Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au lațurile morții. Și când mă necăjeau am chemat pe Domnul și către Dumnezeul meu am strigat. Auzit-a din locașul Lui cel sfânt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul și temeliile munților s-au tulburat și s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Domnul. Întru mânia Lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața Lui, cărbuni aprinși de la El. Și a plecat cerurile și S-a coborât și negură era sub picioarele Lui. Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vântului. Și Și-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. De strălucirea feței Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină și cărbuni de foc. Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temeliile lumii, de certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeului meu. Că toate judecățile Lui sunt înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine. Și voi fi fără prihană înaintea Lui, și mă voi păzi de fărădelegea mea. Și îmi va răsplăti mie Domnul

după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, și ochii mândrilor îi vei smeri. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeul meu, vei lumina întunericul meu. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, și cu Dumnezeul meu voi trece zidul. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, și a pus fără prihană calea mea. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune. Cel ce întărești mâinile mele în vreme de război, și ai pus arc de aramă în brațele mele. Și mi-ai dat mie scutul mântuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit. Și certarea Ta m-a îndreptat până la sfârșit, și certarea Ta însăși mă va învăța. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit picioarele mele. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe ei și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși. Îi voi zdrobi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele. Și m-ai încins cu putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea. Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit. Strigat-au către Domnul, și nu era cel ce mântuiește; și nu i-a auzit pe ei. Și-i voi sfărâma pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi zdrobi pe ei. Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit. Fiii străini m-au mințit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit și au șchiopătat din cărările lor. Viu este Domnul, binecuvântat este Dumnezeul meu, și

să Se înalțe Dumnezeul mântuirii mele. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii cei furioși, de la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 44, 4–7

Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt puternice în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

PSALMUL 17, 53–54

Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 27, 9–12

Domnul este ajutorul și apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea și mi-a ajutat. Și a înflorit trupul meu și de bunăvoia mea Îl voi lăuda pe El. Domnul este întărirea poporului Său și apărător mântuirii unsului Său. Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, paște-i pe ei și-i ridică până-n veac.

Slavă... Și acum..., Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule... (de 3 ori).

Apoi diaconul zice ectenia mare. Dacă nu este diacon, o zice preotul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluieşte şi celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... şi îndată adaugă această ectenie:

Pentru ca să nu pomenească păcatele şi fărădelegile noastre; ci îndurat şi milostiv să fie nouă, nevrednicilor robilor Săi, ce suntem în primejdii, şi să ne izbăvească de vrăjmaşii noştri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze acest steag ostăşesc, cu binecuvântarea Sa cea cerească, şi să-l facă înfricoşător tuturor vrăjmaşilor noştri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca oastei Sale celei credincioase, ce va purta semnul acesta şi va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere şi tărie spre sfărâmarea şi călcarea tăriei celor ce năvălesc asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmaşilor noştri, ce vor privi la acest steag, să o schimbe întru frică, puterea lor întru slăbiciune, şi bărbăţia lor întru frică şi întru fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată şi vitează împotriva a tot vrăjmaşul şi pizmaşul, şi să dăruiască robilor Săi pace şi întărire, şi grabnică slobozire de toate primejdiile şi nevoile şi de cursele vrăjmaşilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălăşluiască pacea şi mărirea în pământul nostru, să ne izbăvească de toate cursele vrăjmaşilor şi de primejdioasele năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea întru călcare şi pierzanie vrăjmaşilor şi pizmaşilor noştri; ci să prefacă îndrăzneala lor în fugă, să zdrobească braţul lor şi să-i supună sub picioarele credincioşilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de ruşine şi de necinste faţa potrivnicilor, iar inima lor de frică şi de groază, şi îngerul Domnului să-i alunge şi să-i lovească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere braţelor credincioşilor Săi, şi să întărească dreapta lor în biruinţa şi călcarea vrăjmaşilor şi pizmaşilor ce se ridică asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe întristarea şi suspinarea noastră în bucurie şi veselie, şi ticăloşia în pace tare, şi totdeauna să ne facă nebiruiţi de toate cursele vrăjmaşilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul, arma şi lupta tuturor celor care se luptă cu noi, şi să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre celei creştineşti putere, tărie necovârşită şi biruitoare, şi bărbăţie cu vitejie, spre risipirea vrăjmaşilor noştri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească pe credincioşii, robii Săi, de venirea asupra lor a celor de alt neam, de toţi aceia care voiesc războiul şi de năvălirile vrăjmaşilor, şi să păzească în pace Biserica, şi pe poporul Său, dăruindu-le lor biruinţă asupra vrăjmaşilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul..., Apără, mântuieşte, miluieşte..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înşine şi unii pe alţii...

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul, ecfonisul:

Că Tu eşti nădejdea şi întărirea poporului Tău, şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă...

Apoi, troparele acestea:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălţat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum...

Folositoare, neînfricată şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a dreptmăritorilor creştini. Mântuieşte pe cei ce i-ai rânduit să conducă şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi preotul, ieşind din altar şi stând lângă steag, dinaintea mesei, cu faţa spre răsărit, citeşte cu glas această

Rugăciune

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Atotputernice şi preaveşnice Dumnezeul nostru, Părintele Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Însuţi fiind Făcătorul a toată lumea şi binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel îndurat asupra noastră, a smeriţilor şi nevrednicilor robilor Tăi şi asupra rugăciunii

noastre. Şi acest steag, pe care l-am pregătit pentru apărarea ţării, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească. Binecuvintează-l şi sfinţeşte-l ca să fie credincioasei Tale oaste biruinţă asupra vrăjmaşilor şi, fiind întărit cu paza Ta, să întoarcă în fugă cetele duşmanilor noştri şi totdeauna să se arate înfricoşător potrivnicilor neamului creştinesc. Iară credincioşilor Tăi, care nădăjduiesc spre Tine, să le fie nădejde de biruinţă, îndrăzneală şi tărie. Şi, fiind înconjurat cu rugăciunile sfinţilor Tăi şi cu întrarmarea îngerilor, să se arate robilor Tăi semn de veselie şi de tărie, semn de biruinţă, de întărirea inimii şi de bărbăţie asupra pizmaşilor. Că Tu eşti Împăratul păcii şi Dumnezeul care sfărâmi războaiele şi dai tărie celor ce nădăjduiesc întru Tine, şi Ţie slavă înălţăm, împreună cu Unul Născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, întorcându-se către ostaşii cei de faţă, îi binecuvintează, zicând:

Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte cu glas, privind spre apus, această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai ascultat pe Moise, care a întins către Tine mâinile sale şi ai întărit pe poporul lui Israel asupra lui Amalec; şi lui Iosua al lui Navi, celui ce se oştea, i-ai îngăduit starea

soarelui întru închipuirea biruinței; Tu și acum auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție pentru ostașii aceștia ce s-au adunat. Binecuvintează-i și întărește-i, dă-le inimă îndrăzneață asupra potrivnicilor și trimite lor înger luminat; iar vrăjmașilor, înger înfricoșător și îngrozitor, care să-i oprească, să-i alunge și să le slăbească inima lor, și îndrăzneala să o întoarcă în fugă. Și depărtează de la robii Tăi, care ies acum la luptă, și de la noi, de la toți, toată foametea și molima; și ne izbăvește de foc, de sabie, de năvălirea vrăjmașilor și de toată asuprirea potrivnicilor. Fii împreună călător cu ei și dă-le lor toate cererile cele spre mântuire. Învață-i și înțelepțește-i, mântuiește-i, apără-i, păzește-i, curățește-i și îi umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor și izbăvitor sufletelor și trupurilor lor și, ca un bun, îndurat și iubitor de oameni, dă-le iertare păcatelor în ziua judecății. Miluiește-i pe ei și pe noi și ne binecuvintează în toate zilele vieții noastre; ca, dobândind de la Tine ajutor, ocrotire și izbăvire, totdeauna să-Ți înălțăm slavă și mulțumire. Că Tu ești puterea și întărirea poporului Tău, și Ție slavă înălțăm, cu Unul Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul stropește cu apă sfințită steagul, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest steag ostășesc, întru putere și întărire oastei celei creștinești și întru biruință asupra tuturor vrăjmașilor, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul ia steagul și îl dă unui ostaș în mână, fiind acesta îngenuncheat, zicându-i:

Primește steagul acesta, ce este sfințit cu cerească binecuvântare; și să fie el înfricoșător și înspăimântător vrăjmașului neamului creștinesc. Și să-ți dea Domnul har și cu bărbăție să treci cu el nevătămat prin oastea vrăjmașilor, spre slava preasfântului Său nume, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și binecuvintează, zicând: Pace ție. Iar ostașul, luând steagul, sărută dreapta preotului, care binecuvintează și pe ostașii de față, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră a tuturor. Să vă îmbărbătați și să se întărească inima voastră și să nădăjduiți spre Domnul, că Acesta va birui pe vrăjmașii noștri. Amin.

Și îi stropește pe toți cu apă sfințită, însemnându-i cu crucea, în timp ce strana cântă stihira aceasta, glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce ai ajutat blândului David a birui pe cel de alt neam, ajută preaînălțatului și de Hristos iubitorului nostru popor și cu arma crucii răpune pe vrăjmașii noștri. Arată asupra noastră îndurarea milelor Tale, ca să cunoaștem cu adevărat că Tu ești Dumnezeu și că, nădăjduind către Tine, biruim, având rugătoare pururea pe Preacurata Maica Ta, și ne dăruiește mare milă.

După aceea, preotul face apolisul acesta:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, cu puterea Cinstitei și de viață făcă-

toarei Cruci, cu apărarea sfinţilor, marilor Arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor netrupeştilor puteri cereşti, a Sfinţilor marilor Mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Teodor Stratilat şi Teodor Tiron şi a tuturor sfinţilor Săi, să ne miluiască şi să ne întărească în ziua războiului şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor.

Iar strana cântă:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră şi de tot necazul izbăvindu-ne pe noi. Că pe tine singură te avem nădejde tare şi neclintită şi apărarea ta am dobândit. Să nu fim ruşinaţi, Stăpână, noi, cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul şi miluirea sufletelor noastre.

RÂNDUIALA
sfinţirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriaşi

După apolisul Sfintei Liturghii, se aşază o masă în mijlocul bisericii, pe care se pun Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie; iar pe altă masă, aşezată alături, se pune steagul adus spre sfinţire, sau acesta este ţinut ridicat de un purtător.

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (În această vreme, preotul cădeşte Sfânta Cruce, Sfânta Evanghelie şi steagul adus spre sfinţire), Că a Ta este împărăţia... şi se citeşte

PSALMUL 127

Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit eşti şi bine-ţi va fi. Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale. Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale. Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

Apoi Dumnezeu este Domnul..., la care se cântă de două ori troparul sfântului, patronul grupării de meseriaşi, ce este zugrăvit pe steag, şi al Născătoarei de Dumnezeu.

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru oraşul acesta..., după care adaugă:

Pentru ca să primească cu milostivire această rugăciune a noastră la altarul Său cel mai presus de ceruri şi cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze steagul acesta al grupării meseriaşilor din (numele oraşului sau al satulu) şi să le fie lor semn aducător aminte de sfinţenia muncii şi pururea îndemnător spre toată buna lucrare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească această grupare de duhul uitării de datorie, de duhul vrajbei şi al dezbinării, care aduce nelinişte şi pagubă între oameni, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să rodească în sufletele membrilor acestei grupări duhul credinţei, al nădejdii şi al dragostei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească şi să se desăvârşească ei în meşteşugurile ce au îmbrăţişat, spre cinstea şi buna lor stare şi spre lauda ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Apoi: Apără, mântuieşte..., Pe Preasfânta, curata... şi ecfonisul:

Că Tu eşti Cel ce ajuţi şi sprijini toate îndeletnicirile care sunt după voia Ta, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău. Prochimen, glasul al 4-lea, psalmul 103: Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara. Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

APOSTOLUL (2 Tesaloniceni 3, 6-18)

Diaconul: Înţelepciune. Citeţul: Din Epistola a doua către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi de orice frate care umblă fără de rânduială şi nu după predania pe care aţi primit-o de la noi. Căci voi înşivă ştiţi cum trebuie să vă asemănaţi nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă şi cu trudă am lucrat noaptea şi ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înşine pildă vouă, spre a ne urma. Căci şi când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora ca aceştia le poruncim şi-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în linişte şi să-şi mănânce pâinea lor. Iar voi, fraţilor, nu pregetaţi să faceţi ce e bine. Şi dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru prin epistolă, pe acela să-l însemnaţi şi să nu mai aveţi cu el nici un amestec, ca să-i fie ruşine. Dar să nu-l socotiţi ca pe un vrăjmaş, ci povăţuiţi-l ca pe un frate. Şi Însuşi Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna şi în tot chipul! Domnul fie cu voi toţi! Salutarea cu mâna mea – a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Aşa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toţi. Amin.

Preotul: Pace ţie... Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia (de trei ori).

EVANGHELIA (Matei 25, 14-30)

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecând departe, şi-a chemat slugile şi le-a dat pe mână avuţia sa. Unuia i-a dat cinci talanţi, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, şi a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanţi a lucrat cu ei şi a câştigat alţi cinci talanţi. De asemenea, şi cel cu doi a câştigat alţi doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ şi a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme, a venit şi stăpânul acelor slugi şi a făcut socoteala

cu ele. Și, apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Și, răspunzând, stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea, deci, ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Diaconul sau preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., la care adaugă:

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea și sporul membrilor grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și a tuturor celor care s-au adunat la această sfântă slujbă, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni... Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai adus pe om din neființă în ființă și, punându-l să stăpânească peste făpturile mâinilor Tale, l-ai așezat în grădina raiului pământesc și i-ai poruncit ca s-o lucreze; apoi, când cel zidit după chipul și asemănarea Ta s-a abătut de la această veșnică rânduire, astfel i-ai grăit prin Solomon cel înțelept: mergi la furnică, o, leneșule, și urmează căile ei și fii mai înțelept decât ea; pentru că aceea, nefiind lucrătoare de pământ și neavând pe cineva s-o îndemne, nici sub stăpân fiind, își pregătește de cu vară hrana și multă strânsoare face în vremea secerișului; și iarăși, prin gura Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai învățat și ne-ai îndemnat ca, înmulțind talanții sufletești și trupești, să fugim de lene sau trândăvie, care aduce omului mare necinste și amară sărăcie; iar Pavel apostolul, făcătorul de corturi, vasul Tău cel ales, dându-se pe sine pildă de muncă și de străduință, așa a zis locuitorilor din Milet: argintul, sau

aurul, sau veşmântul nici unuia nu am poftit; voi înşivă ştiţi că aceste mâini au lucrat pentru trebuinţele mele şi ale însoţitorilor mei. Acestor porunci şi îndemnuri urmând, cu umilinţă cădem acum înaintea Ta şi Te rugăm ca, vărsând îndurările Tale peste noi, să binecuvintezi gruparea aceasta a meseriaşilor din (numele oraşului sau al satului), pentru că Tu însuţi iarăşi ai zis: unde sunt doi sau trei adunaţi în numele Meu, şi Eu sunt în mijlocul lor. Ajută şi sprijină deci această grupare cu harul Tău, pentru ca, neîncetat sporind după voia Ta cea sfântă, să-Ţi aducă astfel prinos de veşnică recunoştinţă şi mulţumire pentru puterile trupeşti şi sufleteşti pe care le-ai dăruit omului, cum şi pentru înclinările cele dinlăuntru spre felurite ştiinţe şi meserii cu care l-ai înzestrat. Şi fă, Doamne, ca steagul acesta, aducând pururea aminte membrilor grupării de sfinţenia muncii, de însemnătatea bunei chivernisiri şi de datoria de a ajuta pe cei neputincioşi şi lipsiţi, să le fie totodată şi ca o pavăză tare împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, pentru ca şi în acest chip să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropeşte steagul cu aghiasmă mare, zicând:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte steagul grupării meseriaşilor din (numele oraşului sau al satului) prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi-l înmânează celui mai mare sau purtătorului, zicându-i:

Încredinţându-vă steagul acesta, care este sfinţit cu cerească binecuvântare, doresc ca membrii grupării (numele oraşului sau al satului) pururea să-l cinstească prin dragoste şi unire unul cu altul, prin muncă şi bună chivernisire şi prin ajutorarea aproapelui, spre slava lui Dumnezeu, spre a lor bunăstare şi spre cinstea ţării noastre.

Preotul: Înţelepciune... Apoi apolisul, în care se va pomeni şi sfântul ales ocrotitor de către grupare. După aceea polihroniul:

Preafericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Preasfinţitului (Arhi-) Episcopului (şi Mitropolitului) nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate şi bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău şi în povăţuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, şi-l păzeşte întru mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori).

Robilor Tăi, [N], (aici se vor face pomeniri potrivit îndrumărilor Sfântului Sinod) **dă-le, Doamne, zile bune şi îndelungate, viaţă paşnică, sănătate, mântuire şi întru toate bună-sporire, iar asupra vrăjmaşilor biruinţă, şi îi păzeşte pe ei întru mulţi ani.**

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor grupării acesteia şi tuturor celor care s-au adunat la sfinţirea acestui steag, dă-le, Doamne, zile îndelun-

gate, pace, sănătate, întru toate bună-sporire şi-i păzeşte întru mulţi ani.

La strană se cântă: **Mulţi ani trăiască** (de 3 ori) şi preotul zice ecfonisul: **Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...**

RÂNDUIALA
la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) al altor părinţi decât cei care l-au născut vine la biserică împreună cu cel care-l înfiază şi stă înaintea preotului, cu faţa spre răsărit, ţinând în mâini făclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat în veşmintele preoţeşti, face obişnuitul început: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...**, şi strana cântă troparul zilei şi condacul hramului.

Diaconul: **Domnului să ne rugăm.**

Citeţul: **Doamne, miluieşte.**

Preotul:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai numit pe noi fii ai lui Dumnezeu, cu primirea de fiu şi cu darul atotputernicului şi Sfântului Tău Duh, zicând: Eu voi fi Lui Tată, şi Acela va fie Mie Fiu, Însuţi, Iubitorule de oameni Împărate, caută

din sfântul Tău locaş spre robii Tăi aceştia (N), şi pe cei pe care firea i-a născut depărtaţi unul de altul după trup, pe aceştia Însuţi îi uneşte în tată şi în fiu prin Sfântul Tău Duh; întăreşte-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalţă-i pe ei întru slava Ta; întăreşte-i pe ei în credinţa Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieşit din gura lor, şi fii mijlocitor făgăduinţei lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o să o păzească nestricată şi nemincinoasă, până la sfârşitul vieţii lor, vieţuind ei întru Tine, Cel ce eşti singurul Dumnezeu viu şi adevărat, şi învrednicindu-se de moştenirea împărăţiei Tale. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: **Pace tuturor.** Strana: **Şi duhului tău.**

Diaconul sau preotul zice: **Capetele voastre Domnului să le plecaţi.** Citeţul: **Ţie, Doamne.** Şi preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne, Doamne, Cel ce eşti Făcătorul a toată făptura, Care, întru Adam cel dintâi, ai rânduit rudenia firească după trup, iar întru Iisus Hristos, Fiul Tău cel iubit şi Dumnezeul nostru, ne-ai arătat şi pe noi a fi rudenia Ta după har, Ţie, Celui

ce ştii toate, îşi pleacă aceştia capetele ca nişte robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine şi, prin legătura cea întru Tine, se mărturisesc unul pe altul tată şi fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc şi să păzească starea cea cuviincioasă între ei şi supunerea cea fiască faţă de Tine, vieţuind după vrednicie. Ca, precum în toate, şi prin aceasta să se preaslăvească numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunchează în fața celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând: **Fiul meu eşti tu; eu astăzi te-am născut,** şi-l îmbrăţişează; iar preotul îi binecuvintează şi face otpustul.

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIALA slujbei la tunderea rasoforului

Egumenul mânăstirii să cerceteze pe cel ce voieşte a primi începutul chipului monahicesc, dacă în adevăr doreşte aceasta, apoi să-l înveţe cum se cuvine să urmeze o viaţă ca aceasta. După aceea, să-l încredinţeze pe el unuia dintre duhovnicii sau monahii cei mai iscusiţi, ca să-l povăţuiască la toată fapta bună şi să-l ferească de toată răutatea, arătând celui ce vrea să înceapă viaţa de monah că este dator să asculte pe bătrânul său ca şi pe Mântuitorul Hristos. Astfel, cercetându-şi pururea conştiinţa sa, este dator ca toate gândurile şi cuvintele şi faptele sale să le spună prin adevărată şi nefăţarnică mărturisire părintelui său duhovnicesc în fiecare seară, sau oricând crede de cuviinţă. Nimic să nu facă numai după părerea sa, măcar de ar fi şi lucru bun; ci în toate să se supună şi să asculte pe povăţuitorul său, ştiind că voia şi părerea sa este cu desăvârşire tăiată. Apoi, cu umilinţă şi cu lacrimi, se împărtăşeşte cu Sfintele Taine (dacă are voie la acestea).

După timpul cuvenit de ispitire canonică, atunci când duhovnicul lui socoteşte că fratele a deprins toate: ascultarea, umilinţa, statornicia, cugetarea, răbdarea, înfrânarea şi alte fapte bune, îl aduce cu voia egumenului la biserică, înainte de citirea Ceasurilor. Şi făcând amândoi egu-

menului cuvenita metanie, și binecuvântare luând de la el, ia bătrânul pe ucenicul său și îl închină la sfintele icoane împărătești cu datorita evlavie, în timpul când se citesc Ceasurile. După închinarea la iconostas, face cuvenitele metanii la strane și la frați; apoi îl duce la locul său.

Terminându-se citirea Ceasurilor, egumenul îmbracă epitrahilul și sfita și, stând între ușile împărătești, i se aduce acolo cel ce vrea să primească începutul sfântului chip, însoțit fiind de duhovnicul său, adică de bătrânul său.

Egumenul face începutul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...** Cântărețul: **Amin**, apoi: **Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție** și celelalte. Iar după **Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește** (de 12 ori); **Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori și se citește

PSALMUL 26

Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași,

Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Apoi și Psalmul 50: **Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...** (caută la pag. 185).

Terminându-se de citit psalmii de mai sus, se cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă... Și acum...

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Apoi ierodiaconul: **Domnului să ne rugăm.** Cântăreții: **Doamne, miluiește.**

Pentru cel ce voiește a se tunde și care stă în genunchi, egumenul citește această

Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, Care după multă mila Ta ai izbăvit pe robul tău (N) de viața cea deșartă lumească și l-ai chemat pe el la această cinstită făgăduință. Pentru aceasta,

învredniceşte-l să vieţuiască cu vrednicie în această viaţă îngerească şi-l apără pe el de la moarte şi-l învredniceşte să fie casă sfântă a Ta. Înţelepţeşte-l să-şi aducă aminte pururea de Tine şi de poruncile Tale. Dăruieşte-i lui smerită cugetare şi dragoste şi blândeţe, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Cântăreţii: Amin. Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte. Egumenul citeşte această

Rugăciune

Întru jugul Tău, Stăpâne, primeşte pe robul Tău (N), şi-l învredniceşte să se unească cu turma aleşilor Tăi. Îmbracă-l în veşmântul sfinţeniei; încinge mijlocul lui cu puterea adevărului; arată-l nevoitor la toată înfrânarea şi învredniceşte să rămână întru el şi întru noi darul cel desăvârşit al harurilor Tale cele duhovniceşti; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Cântăreţii: Amin. Apoi egumenul, primind foarfecele, îl tunde cruciş, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N – aici îi schimbă numele), în numele Tatălui. Amin; şi al Fiului. Amin; şi al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Şi cântă fraţii: Doamne, miluieşte (de 3 ori). Apoi îl îmbracă pe cel tuns cu rasa, potcapul şi camilafca, nezicând nimic. Iar după ce este

îmbrăcat, rosteşte egumenul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Iar ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Cântăreţii: Ţie, Doamne.

Egumenul citeşte în taină această

Rugăciune

Preasfinte, Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Cel ce mândria o lepezi şi deşartă faci lupta protivnicului, şi verşi mărire pe capetele smeriţilor cugetători, şi-i încununezi pe ei cu cununa cea neveştejită şi nestricăcioasă a vieţii celei fără de moarte şi-i povăţuieşti pe ei în calea pe care au călătorit sfinţii părinţi, prin care au primit locul odihnei; Tu, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, dăruieşte puterea cea de la Tine şi darul Tău cel dumnezeiesc, în duhul şi în sufletul şi în trupul robului Tău (N), care a venit către Tine şi a primit începătura sfântului chip întru numele Tău, Cel ce sfinţeşti toate; ca şi pe acesta Însuţi să-l sfinţeşti cu numele Tău cel atotputernic şi preabun.

Ecfonisul:

Că sfânt eşti, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. După aceea face egumenul obişnuitul apolis (otpust), la care pomeneşte hramul sfintei mânăstiri, numele sfântului zilei şi al sfântului al cărui nume a fost dat noului începător al vieţii monahiceşti.

După otpust, luând de mână pe rasofor, îl dă povăţuitorului său, zicând:

Iată, înaintea lui Dumnezeu, îţi încredinţez ţie pe acest nou începător, pe care, întru frica lui Dumnezeu şi întru toate faptele bune, a vieţui învaţă-l. Şi te păzeşte cu dinadinsul, ca nu cumva din pricina nebăgării tale de seamă şi a lenevirii tale, să piară sufletul lui; pentru că ai să dai răspuns lui Dumnezeu pentru el în ziua judecăţii.

Apoi zice şi rasoforului:

Iar tu să te supui povăţuitorului tău întru toate ca Mântuitorului Hristos. Şi în toate să fii răbdător, smerit ascultător, blând şi tăcut şi vei afla dar înaintea lui Dumnezeu şi te vei mântui.

ÎNVĂŢĂTURĂ

Pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc, adică să se îmbrace în sfântul şi îngerescul chip al mantiei. Cum se cuvine a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de sfântul chip îngeresc.

După împlinirea cercetării canonice, este înştiinţat cu câteva zile mai înainte, prin duhovnic sau prin altcineva din părinţi, cel ce urmează să fie tuns, ca să păzească mai cu dinadinsul rânduiala Sfintei Biserici; stareţul face pregătire pentru hainele trebuincioase, care sunt: cămaşă, dulamă (antereu), crucea pentru piept, paraman, brâu de curea, rasă, ciorapi noi, sandale sau papuci, mantie, potcap, camilafcă şi metanii.

Acestea toate fiind pregătite în seara dinainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinţi, după sfârşitul Pavecerniţei, trimite hainele arătate pe care le aşază înaintea icoanei împărăteşti a Mântuitorului, în afară de cămaşă şi ciorapi (cu care cel ce se tunde trebuie să se îmbrace după terminarea Utreniei). De vor fi mai mulţi fraţi pentru tundere, se pun hainele lor pe la toate icoanele cele mari, la rând. După un ceas sau două din noapte, porunceşte stareţul unuia dintre duhovnici să aducă

înaintea sa pe cel pregătit spre tundere. Şi venind acesta, îl învaţă egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cuvine a petrece viaţa monahicească în înfrânare, supunere şi adevărată ascultare; şi câte îl va lumina Dumnezeu îl învaţă şi-i descoperă. Şi, dându-i voie să plece de la el, îi zice să fie cu priveghere în acea noapte, îndeletnicindu-se cu citirea şi cu rugăciunea; să-şi spele capul, spre a fi curat şi cu sufletul şi cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la Utrenie, îndată ce se va lovi în toacă, să se afle în biserică şi să asculte rânduiala până la sfârşit cu luare-aminte. După sfârşitul Utreniei, ieşind din biserică, să se îmbrace cu cămaşa şi cu ciorapii, mai luând şi vreo haină pe deasupra ori rasă mai uşoară. Când vor toca de Ceasuri, îndată mergând la biserică, se aşază în tindă (pronaos), unde şi Ceasurile se citesc. În timpul Ceasului al treilea, merge, împreună cu duhovnicul cel rânduit de egumen, înăuntrul bisericii şi, luând binecuvântare de la egumen (stareţ) sau, în lipsă, de la strana arhierească, merg înaintea sfintelor uşi şi fac acolo o metanie mare; apoi sărută icoanele împărăteşti şi iconostasul, făcând la fiecare icoană mai înainte de a o săruta două metanii şi pe urmă una. Apoi venind în mijlocul bisericii, face trei metanii şi spre strâni câte una, cerând iertare. Tot astfel şi către fraţii din pronaos.

După aceea merge în tinda bisericii şi se aşază într-o strană, lângă uşa bisericii, unde stă până după vohodul mic al Sfintei Liturghii. După vohod, eclesiarhul împarte lumânări la fraţi; iar duhovnicul cel rânduit a lua sub mantie pe cel pregătit să îmbrace chipul cel îngeresc, îl dezbracă pe acesta de hainele ce are pe el, lăsându-l numai în cămaşă şi ciorapi, cu capul descoperit. După terminarea troparelor şi condacelor, cântăreţii şi toţi fraţii vin cu lumânările aprinse în tinda bisericii şi încep a cânta troparul: «Braţele părinteşti...». În acest timp duhovnicul ia sub mantie pe cel ce va fi tuns, învelindu-l, ca să nu se vadă, lăsându-i afară numai capul, şi stă cu el în mijlocul tindei bisericii.

Şi sfârşindu-se de cântat troparul, cei ce poartă sfeşnicele şi toată frăţimea, cu lumânările aprinse, merg încet în biserică, în urma lor mergând duhovnicul cu cel ce va fi tuns, în timp ce ceata a doua a cântăreţilor cântă acelaşi tropar. Şi ajungând în mijlocul bisericii, fratele ce va fi tuns face o închinăciune şi o metanie mare. Începând ceata întâi a cânta iarăşi acelaşi tropar, în aceeaşi ordine încep a merge

către sfântul altar şi, ajungând înaintea uşilor împărăteşti, unde se află aşternut un covor, fratele ce urmează a fi tuns face o închinăciune şi o metanie mare şi cade cu faţa la pământ, întinzând şi mâinile pe lângă cap, înainte, fiind acoperit cu mantia.

Iar egumenul, sau duhovnicul cel rânduit ca să-l tundă, îi face semn să se scoale, binecuvântându-l pe cap. Apoi urmează întrebările şi răspunsurile. Egumenul sau duhovnicul care face tunderea este îmbrăcat în mantie, epitrahil şi felon şi stă între uşile împărăteşti. Iar în dreapta, în faţa icoanei Mântuitorului, este aşezată o măsuţă pe care se află Sfânta Evanghelie, crucea şi foarfecele.

RÂNDUIALA
slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic, adică a mantiei

După vohodul mic de la Sfânta Liturghie şi după cântarea troparelor şi a condacelor celor rânduite ale zilei, cântăreţii din dreapta şi doi fraţi cu sfeşnice merg în pronaos.

Egumenul sau soborul din sfântul altar cântă acest tropar, pe glasul al 5-lea:

Braţele părinteşti sârguieşte a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am, Părinte, la cer şi înaintea Ta (de trei ori).

După aceea se urmează cum s-a arătat mai înainte.

După ce se va ridica de la pământ cel pregătit pentru tundere, cel ce urmează să-l tundă, îi zice acestea:

Deschide-ţi urechile, frate, şi auzi glasul Domnului care zice: Veniţi către Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi cu păcatele, şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră, şi vă învăţaţi de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi afla odihnă sufletelor voastre. Deci acum cu frică şi cu bucurie dă lui Dumnezeu răspunsul cel cuviincios la fiecare din întrebări. Încât cu adeverire să cunoşti că Însuşi Mântuitorul nostru, împreună cu întru tot lăudata Sa Maică şi cu sfinţii îngeri şi cu toţi sfinţii Lui, aici de faţă stau, auzind cuvintele cele ce de la tine vor ieşi; pentru ca, atunci când va veni să judece viii şi morţii, să-ţi răsplătească ţie nu după ceea ce vei făgădui şi mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, dacă te apropii întru adevăr către Dumnezeu, cu luare-aminte răspunde-ne nouă, la cele ce te întrebăm.

Întrebare: De ce ai venit, frate (sau: soră) căzând la Sfântul Altar şi la această sfântă însoţire?

Răspuns: Dorind viaţa pustnicească (*de nevoinţă*), cinstite părinte.

Întrebare: Doreşti să te învredniceşti de îngerescul chip şi să fii rânduit în ceata monahilor?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun şi fericit lucru ai ales numai de îl vei şi îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câştigă şi cu durere se împlinesc.

Întrebare: De bunăvoie şi din cugetul tău te apropii către Domnul?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori constrângere?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mânăstire şi în nevoinţă până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine însuţi în feciorie, în întreaga înţelepciune şi în cucernicie?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către mai-marele tău şi către fraţii cei întru Hristos?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările şi strâmtorările vieţii celei monahiceşti, pentru împărăţia cerurilor?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi zice ieromonahul învăţătura aceasta:

Vezi, fiule (sau: fiică), ce fel de făgăduinţe dai Stăpânului Hristos. Pentru că sfinţii îngeri sunt de faţă în chip nevăzut, scriind această mărturisire a ta, care-ţi va fi cerută la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povăţuiesc pe tine la viaţa cea mai desăvârşită, după cum s-a arătat a fi viaţa Domnului, şi te învaţă cele ce se cuvine ţie să le primeşti şi cele de care se cade a fugi. Pentru că, iată, ai socotit, fiule, să te apropii şi să slujeşti Domnului. Deci, de voieşti a te face monah, mai înainte de toate curăţeşte-te pe tine de toată întinăciunea trupului şi a duhului, săvârşind sfinţenie întru frica lui Dumnezeu. Câştigă-ţi smerită cugetare prin care moştenitor te vei face al veşnicelor bunătăţi. Leapădă îndrăzneala obiceiului celui lumesc. Ascultare să ai către toţi. Fără cârtire să fii în slujbele cele rânduite ţie. În rugăciune să fii răbdător. În privegheri nu pregeta. În ispite nu te mâhni. În postire nu slăbi; şi cunoaşte că, prin rugăciune şi postire, se cuvine a îmblânzi pe Dumnezeu. În neputinţe şi boli nu te împuţina. Păzeşte-te dar şi de viclenele gânduri; pentru că nu va înceta vrăjmaşul să-ţi aducă aminte de viaţa cea lumească şi să-ţi facă urâtă viaţa cea îmbunătăţită. Deci, se cuvine, dacă ai început a călători pe calea ce duce la Împărăţia cerurilor, să nu te întorci înapoi, pentru că nu vei fi îndreptat întru Împărăţia cerurilor.

Deci, să nu cinsteşti ceva mai mult decât pe Dumnezeu. Să nu iubeşti nici pe tată, nici pe mamă, nici pe frate, nici pe cineva din ai tăi, nici pe tine să nu te iubeşti mai mult decât pe Dumnezeu; nici odihna sau cinstea de orice fel ar fi. De sărăcie să nu te fereşti, nici de reaua pătimire, nici de defăimarea oamenilor sau de altceva care socoteşti a fi cu anevoie, că vei fi oprit de a alerga în urma lui Hristos. Ci totdeauna să cauţi spre virtuţile celor ce au vieţuit după Dumnezeu întru nădejde. Şi să-ţi aduci aminte de toţi mucenicii şi cuvioşii cei din veac, care, prin multe sudori şi dureri şi chiar vărsându-şi sângele şi dându-şi viaţa, au câştigat acestea. Fii treaz în toate; pătimeşte îndelung ca un bun ostaş pentru Mântuitorul Hristos, Care, bogat fiind întru milă, pentru noi a sărăcit, făcându-Se ca noi, ca să ne îmbogăţească cu împărăţia Lui. De aceea se cuvine ca şi noi să ne facem următori ai Lui şi pentru El toate să le răbdăm, sporind în poruncile Lui ziua şi noaptea. Pentru că Însuşi Domnul a zis: «De voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-Mi urmeze Mie»; adică să fie gata de-a pururea până la moarte către împlinirea poruncilor Lui. Pentru că, prin a flămânzi şi a înseta şi a fi gol şi dosădit şi batjocorit şi ocărât şi prigonit şi de multe alte întristări şi necazuri înconjurat, se închipuieşte viaţa cea după Dumnezeu. Şi când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul; că plata ta multă este în ceruri, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturiseşti aşa în nădejdea puterii lui Dumnezeu şi te îndatorezi a stărui în aceste făgăduinţe până la sfârşitul vieţii cu darul lui Hristos?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Şi îndată ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Întru tot Înduratul şi mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmatei Sale bunătăţi fiecăruia ce vine către El cu dorire şi cu fierbinte dragoste; Cel ce a zis: Mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela ştiind de dorinţa ta şi către acest gând al tău adăugând şi puterea Sa, spre îm-

plinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrăţişeze, să te apere şi să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmaşului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăţie, împreună culcându-Se şi împreună sculându-Se cu tine, îndulcind şi veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine şi de partea sfinţilor şi a cuvioşilor părinţilor noştri: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion şi Sofronie (la maici se va mai adăuga: şi a Cuvioasei Maicii noastre Parascheva de la Iaşi) şi a celor împreună cu ei cu care să moşteneşti împărăţia cerurilor, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăţia şi puterea, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Apoi cel rânduit tunderii îşi pleacă capul, şi ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Ieromonahul aşază deasupra capului lui cartea aceasta (Molitfelnicul) şi zice în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai legiuit a fi vrednici de Tine pe cei care au părăsit toate cele lumeşti, rudenii şi prieteni, şi au urmat Ţie, primeşte şi pe robul Tău (N), care s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, şi-l povăţuieşte în adevărul Tău pe acesta, care cade la Tine cu neabatere. Îngrădeşte-l pe el cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui toată meşteşugirea cea potrivnică, dăruindu-i răbdare, ca bine să-Ţi placă Ţie totdeauna. Cu ajutorul Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi ale tuturor sfinţilor care din veac au bineplăcut Ţie. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Ieromonahul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Cântăreţii: Ţie, Doamne.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, nădejdea şi scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc spre Tine; Cel ce ne-ai arătat nouă multe feluri de căi de mântuire, prin întruparea Hristosului Tău, primeşte pe robul Tău (N), care a lăsat poftele cele lumeşti şi pe sineşi s-a adus Ţie, Stăpânului, jertfă vie bineprimită. Ridică de la el toată pofta trupească şi gândurile cele nesocotite, ca, prin lepădarea părului celui nesimţitor, să lepede şi necuvântătoarele cugete şi fapte; şi să se învrednicească a lua asupra sa jugul Tău cel bun şi sarcina Ta cea uşoară şi să-şi ia crucea sa şi să urmeze Ţie, Stăpânului. Păzeşte-l pe el întru

sfinţenia Ta şi-i dăruieşte lui gând bun spre paza sfintelor Tale porunci; împreună numărându-l pe el la vreme bine-primită cu ceata aleşilor Tăi. Cu darul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul întinde mâna sa spre Sfânta Evanghelie, aşezată de mai înainte pe un analog, înaintea icoanei Mântuitorului, şi zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de faţă. Vezi, că nimeni pe tine nu te sileşte a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voieşti logodirea marelui şi îngerescului chip.

Răspuns: Aşa, cinstite părinte, de bună voie.

Şi după făgăduinţă, zice ieromonahul către el: **Ia foarfecele şi mi le dă.**

Iar el, luând foarfecele de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului, sărutându-i mâna şi foarfecele. Dacă sunt mai mulţi cei ce se tund, împreună toţi le dau ieromonahului; pe care punându-le ieromonahul iarăşi pe Sfânta Evanghelie, iarăşi le iau ei şi le dau de trei ori.

Şi a treia oară dându-i-se foarfecele, ieromonahul zice iarăşi:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduieşti, de Cine te apropii şi de cine te lepezi.

Apoi ieromonahul, ţinând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciş şi, schimbându-i aici numele, zice:

Fratele nostru [sau: sora noastră (N)] îşi tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; şi al Fiului. Amin; şi al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Şi se cântă de către fraţi: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Cămaşa

Îmbrăcat fiind cu cămaşa, ieromonahul apucă de mânecile cămăşii şi, binecuvântând, zice:

Fratele nostru, (N), se îmbracă cu haina veseliei, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului şi a stareţului (dacă este de faţă) şi haina ce se binecuvintează; iar fraţii cântă: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Crucea

Ieromonahul ia crucea şi zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia semnul Sfintei Cruci a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putinţă a-L urma şi în tot ceasul a-şi aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănile, de loviturile peste obraz, de răstignirea şi de moartea Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdat pentru noi; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Paramanul

Apoi ia ieromonahul paramanul în mână şi binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), primeşte paramanul spre logodirea marelui şi îngerescului chip; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Dulama (reverenda)

Luând ieromonahul dulama şi, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Centura

Luând ieromonahul centura, pe care o binecuvintează, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), îşi încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului şi înnoirea duhului; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Sandalele (încălţămintea)

Binecuvântându-i, ieromonahul zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se încalţă cu sandalele spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Rasa

Luând ieromonahul rasa şi, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se îmbracă în haina mântuirii şi în platoşa dreptăţii spre a se feri de toată

nedreptatea, de toate gândurile cele rele şi de cugetele voii sale, iar gândul morţii totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul şi, binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Mantia

Luând ieromonahul mantia şi, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia mantia, logodirea marelui şi îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune şi de curăţire; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca şi, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), a luat logodirea marelui şi îngerescului chip; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile şi, binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), primeşte sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea de tot cea-

sul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget şi în gura lui numele Domnului Iisus şi a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Crucea

Luând ieromonahul Sfânta Cruce şi, dându-i-o în mână, zice:

A zis Domnul: De voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie.

Făclia

Apoi ia ieromonahul o lumânare aprinsă şi zice:

A zis Domnul: Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău (N, monahul), în curtea Ta cea duhovnicească, şi-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curăţeşte-i cugetul lui de poftele trupeşti şi de amăgirea deşartă a vieţii acesteia; şi-i dă lui neîncetat să-şi aducă aminte de bunătăţile cele pregătite celor ce Te iubesc pe Tine şi care pentru împărăţia Ta s-au răstignit pe sineşi în această viaţă.

Că Tu eşti Păstorul şi cercetătorul sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Şi binecuvântând ieromonahul pe monahul cel nou, îl duce şi-l aşază în strană. De sunt mai mulţi îi aşază pe toţi, unul lângă altul. De este Sfânta Liturghie, ierodiaconul rosteşte: Domnului să ne rugăm.

Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Ieromonahul sau protosul:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Câţi în Hristos... Şi celelalte ale Sfintei Liturghii. După Apostolul zilei se zice şi al tunderii în monahism sau numai acesta.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

APOSTOLUL (Efeseni 6, 10-17)

Diaconul: Înţelepciune. Citeţul: Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citeţul:

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii,

care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luaţi toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea şi, toate biruindu-le, să rămâneţi în picioare. Staţi deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii. Şi încălţaţi picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului. Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea.

Stih: Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el. Şi din toate necazurile lui l-a izbăvit.

EVANGHELIA (Matei 10, 37-38; 11, 28-30)

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

Zis-a Domnul: Cel ce iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; cel ce iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Şi cel ce nu-şi ia crucea şi nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. Veniţi la Mine, toţi cei osteniţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viaţa..., se zic şi cererile pentru cel nou călugărit.

Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N, monahul), pentru acoperirea şi ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit şi neîmpiedicat să împlinească el desăvârşirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credinţă şi curăţenie.

Încă ne rugăm ca să se lepede el de omul cel vechi şi ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu.

Încă ne rugăm pentru lăsarea şi iertarea păcatelor lui săvârşite până acum.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri şi fac bine în sfânt lăcaşul acesta, pentru cei care se ostenesc şi cântă şi pentru poporul care stă înainte şi aşteaptă de la Tine mare şi bogată milă.

Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Şi celelalte ale Sfintei Liturghii.

La timpul cuvenit, merge monahul cel nou şi se împărtăşeşte (dacă are voie la aceasta).

În vremea Rugăciunii amvonului, se dă de către unul dintre ieromonahi, în mâinile celui călugărit, o Sfântă Evanghelie, şi vin fraţii pe rând, după ce s-au miruit şi au luat anafură, la el şi sărută Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce şi, întrebându-l cum îi este numele, el le spune numele şi fraţii îi zic: Să te miluieşti în Domnul, frate, rugându-te şi pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strană se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaştem, fraţilor, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrăţişându-l, îl sărută şi iarăşi îi dăruieşte semnele măririi sale, şi săvârşeşte tainică veselie cu cei de sus, jertfind viţelul cel îngrăşat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi se face otpustul, pomenind, pe lângă hramul mânăstirii, sfântul zilei şi sfântul al cărui nume l-a primit noul monah.

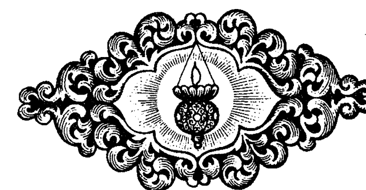
Ieşind din biserică noul monah cu lumânarea aprinsă, împreună cu duhovnicul, care l-a luat sub mantie, merge la egumen pentru binecuvântare. Egumenul îl învaţă iarăşi cele ce privesc viaţa monahicească: despre ascultare, tăierea voii, smerita cugetare şi altele ce-l va lumina Sfântul Duh.

Pentru învăţătură, s-a pus aici acest mic cuvânt sfătuitor:

Iată, frate, că prin darul lui Dumnezeu te-ai învrednicit a te îmbrăca în sfântul şi îngerescul chip, prin lepădarea cea desăvârşită a lumii şi a tuturor poftelor ei. Şi ai venit a sluji Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduinţele ce ai dat înaintea Sfântului Jertfelnic şi înaintea sfinţilor Lui îngeri şi a tuturor sfinţilor. Pentru aceasta, frate, se cuvine ţie de-a pururea să ai înaintea ta ziua şi noaptea făgăduinţele acestea; căci, nepăzindu-le (care să nu fie) curate şi neprihănite, întrebat vei fi în ziua înfricoşătoarei judecăţi a Mântuitorului Hristos. Ştiind şi aceasta, de cine te-ai lepădat şi de Cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric şi te-ai lipit de lumină; deci, dar, ca fiul luminii să umbli, slujind lui Dumnezeu credincios în toată curăţia şi adevărul; slujind şi părinţilor ca Însuşi Mântuitorului Hristos, iar nu ca oamenilor, ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Domnului: «Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să preaslăvească pe Tatăl vostru Care este în ceruri». Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor Lui, petrecând în adevărată ascultare şi în cea desăvârşită tăiere a voii tale, până la moartea ta, după cum te-ai făgăduit, slujind lui Dumnezeu ziua şi noaptea cu toată răbdarea, umilinţa şi blândeţea. Ca şi pentru tine să se plinească făgăduinţa cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, Care Însuşi a făgăduit-o întru Sfânta Sa Evanghelie, zicând: «Unde sunt Eu, acolo şi sluga Mea va fi». Pe care făgăduinţă, părinte, să te învrednicească Preamilostivul Dumnezeu a o câştiga întru Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh în veci. Amin.

Apoi, binecuvântându-l, îi dă voie să meargă la chilia sa.

Venind vremea mesei, merge şi monahul cel nou la trapeză şi stă cu lumânarea aprinsă în mâini, ascultând citirea.

RÂNDUIALA TUNDERII
când nu se face în timpul Sfintei Liturghii

Ieromonahul face începutul zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Cântăreţii: Amin. Slavă Ţie Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă..., Şi acum..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Şi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă... (Vezi pag. 10-11).

Apoi se cântă troparul Braţele părinteşti... (de 3 ori), după cum s-a arătat mai înainte, şi celelalte ale tunderii.

După rugăciunea Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău (N)..., rostită de ieromonah, se zice ectenia aceasta:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea şi ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit şi neîmpiedicat să împlinească el desăvârşirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vieţuiască el în toată cucernicia, în dreapta credinţă şi curăţie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi şi ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru iertarea păcatelor lui săvârşite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înşine şi unii pe alţii...

Ecfonisul:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru... Şi îndată:

Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi şi-mbrăcat, Aliluia (de trei ori).

Apoi se citesc Apostolul şi Evanghelia arătate mai înainte (p. 585-587)

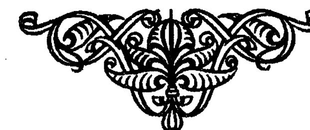
La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viaţa... se zic şi cererile pentru cel nou călugărit (caută la pag. 587). Apoi urmează otpustul.

Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni, Dumnezeu eşti... Cântăreţii: Amin.

Şi, punând în mâinile celui nou călugărit Sfânta Evanghelie, îl aşază în strană şi toată frăţimea sărută Sfânta Evanghelie şi Sfânta cruce şi-l întreabă: Cum te cheamă? Iar el spunându-şi numele, fraţii îi răspund: Să te mântuieşti întru Domnul, frate, şi te roagă şi pentru noi. Şi, până se face sărutarea, se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaştem, fraţilor, puterea tainei... (caută la pag. 587).

RÂNDUIALA

schimei celei mari sau a marelui şi a îngerescului chip

Înainte de începerea Vecerniei, se aduc în biserică hainele celui ce voieşte a primi sfântul chip şi sunt aşezate în Sfântul altar, lângă Sfânta masă.

La Utrenie, la canoane, se adaugă şi următorul

CANON

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea şi a trecut poporul pe «care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Primeşte, Mântuitorule Hristoase, pe cel ce a alergat la a Ta iubire de oameni, care acum vine către sfântul chip întru dragostea sufletului şi cu cuget iubitor de faptă bună.

Învredniceşte, Bunule Stăpâne, pe cel ce voieşte a primi sfântul chip, a ridica sarcina şi a veni sub jugul Tău cel bun, pierzând sarcina greşelilor lui cele multe, mult-Milostive.

A scăpa de acum de alunecarea păcatelor lui, binevoieşte, ştergând cu roua darului întinăciunea greşelilor lui celor fără de număr, care sunt făcute de el.

Slavă...

Mântuitorule Hristoase, Cel ce pentru noi cu trup Te-ai îmbrăcat şi moartea pentru noi ca un milostiv ai primit, curăţeşte, Îndurate, pe cel ce se apropie către Tine, de întinăciunile cele trupeşti.

Şi acum...

Scăpare şi înainte-stătătoare şi acoperământ luminos te-am câştigat pe tine, noi care, mărturisindu-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim de dumnezeiasca privire.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemnul crucii ai omorât moartea, şi frica Ta o sădeşte în «inimile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine».

Curăţeşte, Mântuitorule Hristoase, pe robul Tău care aleargă la Tine şi îl învredniceşte pe acesta de petrecerea cuvioşilor, ca să petreacă cu dreaptă credinţă şi cu dreptate.

Îndreptare vieţii şi schimbare şi curăţire de greşeli şi acest dumnezeiesc chip, dă, Doamne, credinciosului Tău rob, care vine la Tine.

Unule, bunule Milostive, Cel ce nu voieşti moartea oamenilor, pe robul Tău, care cade la Tine, numără-l în ceata sfinţilor.

Slavă...

Pe cel ce voieşte a călători pe a Ta cale şi a alege viaţă purtătoare de cruce, primeşte-l şi curăţeşte-l de greşelile cele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Şi acum...

Blestemul Evei l-ai dezlegat, Curată, născând tuturor pe Cel ce a izvorât binecuvântare nepieritoare, pe Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cei ce voiţi, zice Domnul, în urma Mea a veni, cu osârdie lepădaţi-vă de patimile cele lumeşti, de părinţii care v-au născut şi de soţii şi de fraţi şi de prieteni şi de rudenii, de averi şi de case, şi primiţi vrednicia apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale şi Te-am preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe cel ce se întoarce, primeşte-l, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca pe fiul cel desfrânat de demult şi ca pe vameşul, Unule, Iubitorule de oameni.

Izbăvitor Te-ai făcut nouă, prin Cruce lumea răscumpărând; pentru aceasta, pe cel ce cade la Tine, izbăveşte-l, Stăpâne.

Pe cel însemnat cu darul şi cu lumina dumnezeieştii Tale cunoştinţe, arată-l oaie a turmei Tale celei cuvântătoare.

Slavă...

Cel ce ai ridicat pe Lazăr din morţi, pe cel omorât cu boldul păcatului înviază-l, Stăpâne.

Şi acum...

Binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, cu al tău dumnezeiesc Acoperământ, păzeşte pe cel ce vine la tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, «că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim».

Prin ascultarea Ta, Mântuitorule Hristoase, ai stricat neascultarea noastră ca un Dumnezeu şi intrarea împărăţiei prin pocăinţă şi prin credinţă nouă ne-ai arătat.

Văzând pe cel ce vine la Tine, că şi-a sfârşit viaţa în lenevie, aşază-l întru luare-aminte a sârguinţei, Mântuitorule Hristoase, cu platoşa dreptăţii îmbrăcându-l.

Cel ce prin credinţă şi prin baia naşterii de a doua m-ai spălat pe mine de blestemul strămoşesc, spală cu izvorul lacrimilor pe cel întinat cu cumplite greşeli, care aleargă la Tine.

Slavă...

Pe cel pogorât şi împilat către pământ, Stăpâne, cu sarcina cea pătimaşă şi purtătoare de moarte a greşelilor, cu mâna Ta cea purtătoare de viaţă îl îndreptează.

Şi acum...

Întocmai fiind cu Tatăl după firea cea fără de început, Te-ai făcut ca noi întocmai, născându-Te din Maica cea neispitită de nuntă; cu ale cărei rugăciuni, Dumnezeule, mântuieşte pe cel ce vine la Tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu; «din stricăciune, scoate-mă».

Să nu treci cu vederea zidirea Ta, Stăpâne, ci cu darul Crucii Tale, mântuieşte pe cel ce vine la Tine.

Precum mai întâi, nefiind noi, ne-ai zidit, aşa şi pe cel pierdut cu păcatele sale, care vine acum la Tine, iarăşi căutându-l, mântuieşte-l ca un păstor bun şi îndurat.

Slavă...

De fericitele nădejdi, care sunt pregătite celor ce au bineplăcut Ţie, fă părtaş pe cel ce vine la Tine şi-l învredniceşte să urmeze viaţa acelora, Unule, Iubitorule de oameni.

Şi acum...

Cel ce cu nestricăcioase mâini a plăsmuit pe om şi iarăşi din nou l-a închipuit, luându-l din pântecele tău, pe Acela roagă-L, Stăpână, să arate desăvârşit pe cel ce vine acum la El.

CONDACUL, glasul al 5-lea:

Braţele părinteşti sârguieşte a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am, Părinte, la cer şi înaintea Ta.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînţelepţii tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Dei«ra şi, aruncaţi fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe ei «îngerul, au cântat, zicând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul pă«rinţilor noştri».

Îndreptând către Tine cărările sale, Bunule, şi inima sa cu înnoirea dumnezeiescului Duh, pe cel învechit zideşte-l din nou, cu podoaba sfinţeniei împodobind pe cel ce strigă Ţie: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

De mâna dreaptă, ca un Bun luându-l, arată drept păşind, către vieţuirea cea bineplăcută Ţie, pe cel ce vine la Tine şi fă-l să urce la desăvârşirea vieţii, strigând Ţie: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu trândăvie mai înainte petrecându-şi viaţa, către Tine, Stăpâne, acum vine, nădăjduind la bunătatea şi la milostivirea Ta, şi cade către Tine strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cu puterea Sfintei Cruci şi cu suflarea dumnezeiescului Duh, povăţuieşte pe cel ce vine la Tine, către limanul voii Tale şi către moştenirea celor cereşti, şi-l învredniceşte a cânta Ţie: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Pe Dumnezeu Mântuitorul şi Izbăvitorul lumii L-ai născut, Preacurată; pe Acela acum roagă-L să îmbrace cu bunăcuviinţa faptelor bune, cu luminarea şi cu darul pustniciei pe cel ce-ţi cântă: Binecuvântată eşti, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc în Babilon lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă: pe caldei arzându-i, iar pe «credincioşi rourându-i, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi «toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Biruinţă ai dat nouă asupra diavolului chipul Crucii Tale; întru care surpăm meşteşugirile aceluia şi viclenele lui întărâtări, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dat-ai nouă să putem înnoi darul Sfântului Botez prin mărturisire, prin viaţă curată, prin vărsare de lacrimi şi prin pocăinţă adevărată, Iubitorule de oameni.

Dă robului Tău putere să supună minţii patimile trupului, prin înfrânare şi prin postire, prin chipul vieţii celei bune, cu depărtarea de chipul vieţii celei rele şi prin neîncetată păzirea poruncilor Tale.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca Unul care eşti lesne iertător, prin meşteşugirea iubirii Tale de oameni şi prin neasemănata bunătate a Ta, înnoieşte pentru noi primirea de fii ai Tăi, cu lucrarea şi cu darul Dumnezeiescului Duh.

Şi acum...

Rupe lanţurile greşelilor şi zapisul păcatului aceluia ce vine către dumnezeiescul chip cu linişte şi cu cucernicie, Preacurată, întărindu-l în credinţa cea dreaptă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, «ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. «Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să «o mărim».

Dă, Cuvântule al lui Dumnezeu, celui ce vine la Tine, ca să vieţuiască întru chemarea sfântului chip cu vrednicie; şi întinăciunea păcatelor lui şi rănile greşelilor lui şterge-le cu dumnezeiescul Tău dar, mult-milostive.

Mântuitorule Hristoase, ne rugăm Ţie, ca pe un chemat mântuieşte pe cel care către Tine vine cu inimă curată; şi greutatea răutăţii lui luând-o, ca un singur îndurat, cu milostivire îl primeşte precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Mântuitorul Hristos acum dăruieşte, bun fiind şi milostiv, dumnezeieşti daruri celui ce vine către El; şi celui ce se apropie cu cucernicie de Dumnezeiescul scaun al darului, îi dăruieşte darul bunătăţilor celor de negrăit.

Slavă...

Cuvântule, Cel ce ai puterea cea împreună-alergătoare cu voirea Ta, arată-ne pe noi slujitori vrednici ai Sfintei Tale Evanghelii; şi învredniceşte pe cel chemat să împlinească făgăduinţele făcute către Tine cu rugăciunile sfinţilor Tăi, Dătătorule de viaţă.

Şi acum...

Pe Fiul tău cel milostiv, ceea ce eşti cu totul fără prihană, roagă-L, ca unul care vine cu credinţă către dumnezeiescul chip, să ajungă la sfârşitul pustniciei cel mai rugător, pentru că pe tine, Curată, apărătoare te-am câştigat.

Apoi stihirile Laudelor, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pe cel ce vine către Tine cu credinţă, Stăpâne, mergând pe cărările dreptăţii Tale, povăţuieşte-l, ca un singur milostiv, şi îndreptează, Mântuitorule, pe cel căzut şi aruncat jos cumplit de mulţimea greşelilor sale; pentru că, nădăjduind spre ajutorul Tău, vine către petrecerea aceasta îngerească, Iubitorule de oameni.

Având izvorul bunătăţilor, Mântuitorule Hristoase, Cel ce nu voieşti moartea păcătoşilor, pentru mila Ta cea de negrăit, ci dăruieşti pocăinţă credincioşilor care cunosc rânduiala Ta cea de nepătruns, primeşte pe cel ce vine cu osârdie către dumnezeiescul chip şi mântuieşte pe cel ce cade la iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Zidul păcatelor lui îl va trece cu ajutorul Tău, Mântuitorule, şi-l vei izbăvi; că Tu ai plătit datoria lui şi cu preţ ai răscumpărat pe cel robit, arătând bogăţia bunătăţii Tale şi vrând a izvorî adâncul milostivirii, tuturor celor ce Te laudă pe Tine, Iubitorule de oameni.

Şi acum...

Te rogi, ceea ce eşti bună, pentru toţi care scapă cu credinţă sub acoperământul tău cel puternic; că pe altul nu avem noi păcătoşii către Dumnezeu, să ne izbăvească pururea de nevoi şi de necazuri, fiind împovăraţi cu multe păcate, Maica Dumnezeului nostru. Pentru aceasta, către tine cădem: izbăveşte de toată nevoia pe robii tăi.

Se cade a şti că, în vremea Ceasului al treilea, cel ce va primi marele chip, aflându-se de la început în biserică, merge împreună cu cel ce are să-l ducă sub mantie şi ia binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, se pleacă spre strana acestuia; sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pe larg la rânduiala «Chipului celui mic». Apoi stă în pronaosul bisericii până la Vohodul mic.

După aceasta se cântă troparele zilei, apoi următoarele

ANTIFOANE

Antifonul I, glasul al 4-lea:

Vrut-am cu lacrimi a şterge zapisul greşelilor mele, Doamne, şi, în cealaltă vreme a vieţii mele, prin pocăinţă a bineplăcea Ţie; ci vrăjmaşul mă amăgeşte şi chinuieşte sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârşit, până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Cine, înviforat fiind şi alergând la limanul acesta, nu se mântuieşte? Sau cine, chinuindu-se şi căzând la Doctorul acesta, nu se vindecă? Ziditorule al tuturor şi Doctorule al celor ce bolesc, Doamne, mai înainte de sfârşit până ce nu pier, mântuieşte-mă.

Oaie sunt a cuvântătoarei Tale turme şi către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine cel rătăcit, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei:

Din toate primejdiile izbăveşte-ne pe noi, Binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, ca toţi să strigăm ţie: Bucură-te, apărătoarea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea, glasul al 4-lea:

Prin izvorul cel tainic al naşterii de a doua oară, darul de fiu luând şi izbăvire, în nebăgare de seamă şi în căderi viaţa cheltuindu-mi, Bunule, acum strig Ţie: izvor de lacrimi de pocăinţă dăruieşte-mi mie, şi spală întinăciunea greşelilor mele, Atotputernice Mântuitorule, şi mult-Milostive.

Vifor de păcate îl cuprinde pe cel ce vine la Tine, Mântuitorule, şi, nemaiputând suferi viforul, la Tine cade, Cel singur cârmuitor; ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni îi întinde şi-l mântuieşte.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei:

Izbăveşte-ne pe noi din nevoile noastre, Maica Mântuitorului Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toţi să strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti singura ocrotitoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea:

Unde este măreția lumii? Unde este nălucirea celor vremelnice? Oare nu toate acestea le vedem pământ şi ţărână? Deci, de ce ne ostenim în deşert? De ce nu ne lepădăm de lume şi să urmăm Celui ce strigă: cel ce voieşte a merge după Mine să ia asupra sa Crucea Mea şi va moşteni viaţa veşnică.

Stih: Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi.

Veniţi, toţi cei osteniţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi vă învăţaţi de la Mine, că blând sunt şi smerit cu inima şi veţi afla odihnă sufletelor voastre.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sunt a turmei Tale celei cuvântătoare şi către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine, cel rătăcit, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Stih: Veniţi să ne închinăm şi să cădem şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

Doamne, Doamne, caută din cer şi vezi şi cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta şi o desăvârşeşte pe ea.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Una curată şi fără prihană Fecioară, ceea ce fără de sământă pe Dumnezeu L-ai născut cu trup, pe Acela roagă-L pentru mântuirea sufletelor noastre.

Se cade a şti că în vreme ce se cântă aceste Antifoane, cel ce are a primi marele chip se dezbracă de haine, rămânând numai în cămaşă şi în ciorapi, şi vine în mijlocul bisericii, împreună cu cel ce-l va lua sub mantie.

Isprăvindu-se de cântat Antifoanele de mai sus, îndată se cântă troparul de mai jos, glasul al 5-lea:

Braţele părinteşti sârguieşte a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am, Părinte, la cer şi înaintea Ta.

Ajungând în faţa sfântului altar, îl întreabă ieromonahul, zicând:

Întrebare: De ce ai venit, frate, căzând înaintea Sfântului jertfelnic şi la această sfântă însoţire?

Răspuns: Dorind viaţă pustnicească (*de nevoinţă*), cinstite părinte.

Întrebare: Doreşti să te învredniceşti de marele şi îngerescul chip şi să fii rânduit în ceata schimonahilor?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun şi fericit lucru ai ales, numai de îl vei şi îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câştigă şi cu durere se isprăvesc.

Întrebare: De bunăvoia ta te apropii de Domnul?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori constrângere?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mânăstire și în nevoință până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către cel mai mare și către toată frățimea cea în Mântuitorul Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei singuratice, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această chemare:

Vezi, fiule, ce fel de făgăduințe dai Săpânului Hristos! Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind mărturisirea ta, de care vei fi întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, mărturisindu-ți cele ce se cuvin ție a primi și de cele ce se cade a fugi. Deci, lepădarea de sine nimic alta nu este, după Cel ce a zis, decât făgăduința crucii și a morții. Deci, cunoaște că din ziua de azi vei fi răstignit și omorât lumii prin lepădarea cea desăvârșită. Pentru că te lepezi de părinți, de frați, de femeie, de copii, de rudenii, de prieteni, de cei pe care i-ai iubit, de gâlcevile din lume, de griji, de agoniseli, de averi, de dezmierdarea și mărirea deșartă și

zadarnică; și ai a te lepăda nu numai de cele zise mai înainte, ci încă și de sufletul tău, după glasul Domnului ce zice: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie». De ai ales cu adevărat a urma Lui și dorești fără minciună a te chema al Lui ucenic, pregătește-te de această vreme de acum, nu către odihnă, nu către negrijire, nu către desfătări, nu către altceva din cele de pe pământ veselitoare și îndulcitoare, ci către nevoințele duhovnicești, către înfrânarea trupului, către curățirea sufletului, către sărăcie desăvârșită, către plâns bun, către toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei făcătoare de bucurie după Dumnezeu. Pentru că, prin a flămânzi, a înseta, a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări înconjurat, viața cea după Dumnezeu se închipuiește. Și, când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul, că plata ta multă este în ceruri. Deci, cu bucurie bucură-te și cu veselie veselește-te, că azi te-a ales pe tine și te-a despărțit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească și te-a pus ca înaintea feței Sale, întru izvorârea rânduielii monahicești, întru ostășirea vieții celei cu chip îngeresc, întru înălțimea petrecerii celei următoare celor cerești; Lui îngerește a-l sluji; Lui cu toată întregimea a-I lucra, cele de sus a le cugeta, cele de sus a le căuta, pentru că petrecerea noastră, după sfântul apostol, în ceruri este. O, chemare nouă! O, dăruire a tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, prin bogăția dăruirilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și păcatele tale le curățești și fiu al luminii te faci, și Însuși Hristos Dumnezeu împreună se bucură cu sfinții Săi îngeri de pocăința ta, junghiind ție vițelul cel bine hrănit. De aceea, cu vrednicie umblă potrivit chemării; depărtează-te de pătimirile cele de-

şarte; urăşte pofta care te trage pe tine către cele de jos; tot dorul tău mută-l către cele cereşti; nicidecum să te întorci la cele dinapoi, ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca şi câinele ce se întoarce la vărsătura sa; şi se va împlini spre tine cuvântul Domnului: «nimeni, punând mâna sa pe plug, să nu se întoarcă la cele dinapoi; şi va fi îndreptat întru împărăţia cerurilor». Pentru că nu este mică primejdia ca, făgăduindu-te acum să păzeşti toate cele puse mai înainte, să nu le ţii, sau să alergi din nou la vieţuirea cea dinainte; sau să te desparţi de părintele cel duhovnicesc şi de fraţii cei ce împreună se pustnicesc; sau, rămânând întru lenevie, să vieţuieşti zilele tale. Pentru că mai greu te vei îndreptăţi pentru cele de acum, decât pentru cele de mai înainte, la înfricoşătoarea judecată a Mântuitorului Hristos, cu cât de mai mult dar te îndulceşti acum. Şi mai bine era ţie, precum zice cuvântul, a nu te făgădui decât a te făgădui şi a nu împlini. Nici iarăşi să socoteşti cum că, în vremea cea trecută a petrecerii tale aici, te-ai nevoit îndeajuns împotriva nevăzutelor puteri ale vrăjmaşului. Ci cunoaşte că mai vârtos de acum te vor primi pe tine mai mari nevoinţe ale luptei împotriva lui; dar nu va avea tărie asupra ta nicidecum, aflându-te pe tine îngrădit cu credinţă tare şi cu dragostea către povăţuitorul tău, şi cu îndreptarea cea către toată ascultarea şi smerenia. Pentru aceasta goneşte de la tine neascultarea, împotrivă-cuvântarea, mândria, iuţimea, zavistia, mânia, strigarea, hula, mâncarea pe ascuns, îndrăzneala, prieteşugul fără măsură, măgulirea, sfada, cârtirea, şoptirea, câştigarea cea osebită a vreunui ticălos lucru şi pe toate celelalte chipuri ale răutăţii, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac unele ca acestea şi începe a se înrădăcina întru ei stricătorul sufletelor.

Mai vârtos dar în locul acestora câştigă cele cuviincioase sfinţilor: iubire de frăţie, linişte, blândeţe, cucernicie, cugetarea dumnezeieştilor cuvinte, citire, pâzire a inimii despre spurcatele gânduri, lucrare după putere, înfrânare, răbdare până la moarte, spre care, părinte, făgăduinţele şi tocmelile tale le-ai dat întâi; şi, până în sfârşit, mărturisirea celor ascunse ale inimii tale fă-o după cum dumnezeieştile învăţături hotărăsc. Căci zice: «se botezau mărturisindu-şi păcatele lor».

Întrebare: Acestea toate le mărturiseşti, în nădejdea puterii lui Dumnezeu, şi întru aceste făgăduinţe te făgăduieşti a răbda până la sfârşitul vieţii, cu darul Mântuitorului Hristos?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Întru tot Înduratul şi mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmatei Sale bunătăţi fiecăruia dintre cei ce vin către El cu dorire şi cu fierbinte dragoste; Care a zis: Mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela, ştiind de dorinţa ta şi către acest gând al tău adăugând şi puterea Sa, spre împlinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrăţişeze, să te apere şi să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmaşului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor întru osteneli, împreu-

nă culcându-Se şi împreună sculându-Se cu tine, îndulcind şi veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine şi de partea sfinţilor şi a cuvioşilor părinţilor noştri: Antonie, Sava, Eftimie, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion şi Sofronie şi a celor împreună cu ei, alături de care să moşteneşti împărăţia cerurilor întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăţia şi puterea, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Apoi însemnând ieromonahul cruciş capul celui ce se tunde (de 3 ori),

Ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Ieromonahul, întorcându-se spre răsărit, citeşte această

Rugăciune

Cel ce eşti Atoateţiitor, Stăpâne, Preaînalte Împărate al slavei, Cel ce împreună cu viul şi ipostatnicul Tău Cuvânt şi cu Duhul Adevărului, Care din Tine purcede, stăpâneşti toată zidirea cea nevăzută; Dumnezeule, Cel ce şezi peste heruvimi şi cu întreit-sfântul glas de serafimi eşti lăudat neîncetat, în faţa Căruia stau mii de mii şi noian fără de sfârşit de sfinţi îngeri şi oşti de arhangheli; Tu, Cel ce eşti lumina care luminează pe tot

omul care vine în lume, rugat fiind de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria şi de toată cereasca Ta adunare a celor întâi-născuţi în Ierusalim, caută cu ochi milostiv spre smerirea robului Tău, (N, monahul), care s-a făgăduit şi a mărturisit înaintea a multor martori; uneşte cu darul cel dăruit lui de la strămoşi, al punerii de fii şi al împărăţiei Tale prin Sfântul Botez, această monahicească făgăduinţă a chipului îngeresc. Aşază-l în chip desăvârşit pe piatra cea tare şi duhovnicească a credinţei celei întru Tine; întăreşte-l pe el întru tăria puterii Tale şi-l îmbracă pe el cu atotîntrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este împotriva sângelui şi a trupului, ci împotriva întunericului şi împotriva duhurilor vicleniei. Încinge mijlocul lui cu puterea adevărului, îmbracă-l în platoşa dreptăţii şi a bucuriei şi încalţă picioarele lui întru vestirea Evangheliei păcii. Înţelepţeşte-l pe el a lua asupra sa pavăza credinţei cu care va putea stinge toate săgeţile vicleanului cele aprinse şi să primească şi coiful mântuirii şi sabia duhului, care este graiul Tău, sprijinind negrăitele suspinuri ale inimii lui. Numără-l pe el cu aleşii Tăi, ca să se facă vas al alegerii Tale, fiu şi moştenitor al împărăţiei Tale, fiu al luminii şi al zilei, al înţelepciunii, al dreptăţii, al sfinţeniei, al izbăvirii. Fă-l pe el organ bineviersuitor, psaltire veselitoare a Sfântului Duh, ca de aici cu sporire dezbrăcându-se de omul cel vechi, care se strică după

amăgirea cea iubitoare de dezmierdare a şarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace cu noul Adam cel după Dumnezeu zidit în cuvioşie şi dreptate. Întăreşte-l pe el ca totdeauna să poarte rănile şi Crucea Mântuitorului Iisus pe trupul său, prin care lumea s-a răstignit Lui şi El lumii. Sădeşte în el: faptă bună adevărată a purta, spre plăcerea oamenilor a nu căuta, întru răbdare dreapta credinţă a păstra, iar la dreapta credinţă, iubirea de fraţi şi ascultarea. Dăruieşte-i lui, priveghind, lucrând, dormind, treaz fiind, în psalmi şi în cântări duhovniceşti, îngereşte, să Te vadă pe Tine întru curată inimă şi să se închine Ţie, singurului Dumnezeu viu şi adevărat, spre bucuria lui negrăită. Că a Ta este împărăţia şi stăpânirea şi puterea, şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pe robul Tău, (N, monahul), pe care l-ai chemat la duhovniceasca Ta cămară de nuntă, şi îl învredniceşte pe el să fie robul Tău cuvios. Înţelepţeşte-l pe el, toarnă peste el darul şi priceperea cea de la Stăpânitorul Duhului

Tău. Împuterniceşte-l pe el întru războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaş. Zburdările trupeşti cu puternică tăria Ta le doboară. Dă-i lui a bineplăcea Ţie întru laudă şi doxologie necontenită, întru cântări la bună-vreme, întru rugăciuni bine primite, întru sfat drept, întru inimă smerită, întru fapta vieţii şi a blândeţii şi a adevărului. Învredniceşte-l pe el a bineplăcea Ţie în blândeţe, în dragoste, întru desăvârşire, întru cunoştinţă, întru bărbăţie şi să-Ţi aducă Ţie laude şi doxologii şi rugăciuni întru miros de bună mireasmă. Desăvârşeşte viaţa lui întru cuvioşie şi dreptate ca, pentru necontenită şi neîntinată unire către Tine, să se învrednicească de cereasca Ta împărăţie. Cu darul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Fiului Tău cel Unul-Născut, cu Care binecuvântat eşti, împreună cu Sfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul, întinzând mâna spre Sfânta Evanghelie, care este aşezată pe analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de faţă. Vezi, că nimeni pe tine nu te sileşte a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voieşti logodirea marelui şi îngerescului chip.

Răspuns: Aşa, cinstite părinte, de bunăvoie.

După aceea ieromonahul îi zice: Ia foarfecele şi mi le dă.

Luându-le de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului (de 3 ori), sărutându-i mâna şi foarfecele.

Ieromonahul, luându-le a treia oară, îi zice:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduieşti, de Cine te apropii şi de cine te lepezi.

Ieromonahul, ţinând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciş, schimbându-i aici numele, şi zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), îşi tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; şi al Fiului. Amin; şi al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Şi se cântă de către fraţi: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Cămaşa

Îmbrăcat fiind cu cămaşa, apucând ieromonahul de mânecile cămăşii şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă cu haina dreptăţii şi a veseliei marelui şi îngerescului chip, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului şi a stareţului (dacă este de faţă) şi haina ce se binecuvintează, iar fraţii cântă rar Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Dulama

Apoi ia ieromonahul dulama şi, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Schima

Luând ieromonahul schima, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă cu cuculiul nerăutăţii, coiful nădejdii de mântuire, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Analavul

Luând ieromonahul analavul, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), ia analavul în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, luând crucea sa pe umeri şi urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Centura

Luând ieromonahul centura, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), îşi încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului şi înnoirea duhului; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el:Doamne, miluieşte.

Rasa

Luând ieromonahul rasa şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă în haina mântuirii şi în platoşa dreptăţii spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile cele rele şi de cugetele voii sale; iar gândul morţii totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Sandalele (încălţămintea)

Luând ieromonahul sandalele şi binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se încalţă cu sandalele spre vestirea Sfintei Evanghelii a păcii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Mantia

Luând ieromonahul mantia şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), ia mantia marelui şi îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune şi de curăţie; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul şi binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), a luat marele şi îngerescul chip; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile şi binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), primeşte sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos; că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget şi în gura lui numele Domnului Iisus şi a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul. Să zicem pentru el: Doamne, miluieşte.

Deci îmbrăcat fiind, fraţii cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcaţi-vă în veşmântul mântuirii, încingeţi-vă cu cingătoarea întregii înţelepciuni, primiţi semnul sfintei cruci, picioarele cele înţelegătoare întrarmaţi-le cu armele înfrânării, şi veţi afla odihnă sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul, că m-a îmbrăcat în veşmântul mântuirii, şi cu haina veseliei m-a împodobit; ca unui mire mi-a pus mie cunună, şi ca pe o mireasă m-a împodobit cu podoabă.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel credincios întru poruncile Tale, Căruia nu-Ţi pare rău de darurile Tale şi eşti de negrăit întru iubirea Ta de oameni, Cel ce ai chemat zidirea Ta cu chemare sfântă şi ai adus pe robul Tău, (N, schimonahul), la duhovnicească Ta viaţă, dă-i lui viaţă cu bun chip, petrecere îmbunătăţită şi fără prihană, ca, întru sfinţenie petrecând, neîntinat să păzească chipul cu care prin puterea Ta s-a îmbrăcat. Prin haină adică, întru dreptate îmbrăcându-se; prin brâu, omorârea trupului şi întreaga înţelepciune întru sineşi purtând; prin potcap, coiful mântuirii punându-şi; prin analav, cu sfânta cruce şi cu credinţa împodobindu-se; prin acoperământul cel de deasupra, cu podoabă de nestricăciune întrarmându-se; prin sandale, ca să păşească pe calea păcii şi a mântuirii, ca să se facă

înfricoşător potrivnicilor, nebiruit de războinici, străin de toată dezmierdarea şi pofta de ruşine. Ascultare învăţându-se, înfrânare săvârşind, cu canonul pustniciei umblând, ca în psalmi şi laude şi cântări duhovniceşti să cinstească întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău; urmând paşilor marelui Proroc Ilie şi ai Sfântului Ioan Înaintemergătorul şi Botezătorul, ca, ajungând măsura desăvârşirii, alergare să împlinească, credinţa să o păzească, să se îmbrace cu nestricăciunea sfinţilor îngeri, să se numere împreună cu sfânta Ta turmă, să dobândească starea cea de-a dreapta Ta şi să audă fericitul glas: «Veniţi, binecuvântaţii Părintelui Meu, moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii». De care şi pe noi moştenitori a ne face, învredniceşte-ne, Dumnezeule, cu a Ta bunătate. Că Dumnezeu al milei şi al iubirii de oameni eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Cântăreţii: Şi duhului tău.

Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Cântăreţii: Ţie, Doamne.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău, (N, schimonahul), în curtea Ta cea duhovnicească, şi-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curăţeşte-i cugetul lui de poftele trupeşti şi de amăgirea deşartă a vieţii acesteia; şi-i dă lui neîncetat să-şi aducă aminte de bunătăţile cele pregătite celor ce Te iubesc pe Tine şi care pentru împărăţia Ta s-a răstignit pe sineşi în această viaţă. Căci Tu eşti Păstorul şi cercetătorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Crucea

Apoi luând ieromonahul crucea, zice:

A zis Domnul: «De voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-Mi urmeze Mie».

Şi, sărutând el crucea şi mâna ieromonahului, acesta i-o dă în mână.

Făclia

Luând ieromonahul făclia aprinsă, i-o dă în mână, zicând:

A zis Domnul: «Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri».

Apoi, binecuvântând ieromonahul pe schimonahul cel nou, îl duce de îl aşază în strană.

Dacă tunderea s-a făcut în timpul Sfintei Liturghii, ieromonahul sau protosul soborului zice: **Că sfânt eşti, Dumnezeul nostru...** şi îndată strana dreaptă cântă: **Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi şi îmbrăcat. Aliluia.**

Pe lângă Apostolul şi Evanghelia zilei se adaugă şi Apostolul şi Evanghelia tunderii în monahism (paginile 585-586).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: **Încă ne rugăm pentru mila, viaţa...**, se zic şi ecteniile pentru noul schimonah:

Încă ne rugăm pentru fratele nostru, (N, schimonahul), pentru acoperirea şi ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit şi neîmpiedicat să împlinească desăvârşirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să se lumineze sufletul lui în înfrânare şi pustnicie şi pentru ca să fie el scăpat de toată pofta lumească şi de aplecarea către rudeniile cele după trup.

Încă ne rugăm pentru lăsarea păcatelor şi iertarea greşelilor lui şi să fie el mai presus de cugetele lumii şi pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, dreapta credinţă şi curăţia.

Încă ne rugăm pentru ca să se lepede el de omul cel vechi şi să se îmbrace în omul cel nou, zidit după chipul lui Dumnezeu, şi pentru lăsarea şi iertarea păcatelor lui.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: **Amin.**

La vremea cuvenită, merge schimonahul cel nou de se împărtăşeşte, dacă are voie.

Apoi, terminându-se Sfânta Liturghie, în timpul Rugăciunii amvonului, i se dă de către un ieromonah în mâini schimonahului celui nou o Sfântă Evanghelie şi mergând fraţii pe rând, după ce s-au miruit şi au luat anaforă, sărută Sfânta Evanhghelie şi Sfânta Cruce şi întreabă pe noul schimonah: **Cum îţi este numele, frate?** Iar el le spune numele şi fraţii îi zic: **Să te mântuieşti în Domnul, frate, rugându-te şi pentru mine.**

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă această stihiră, glasul 1:

Să cunoaştem, fraţilor, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrăţişându-l, îl sărută şi iarăşi îi dăruieşte semnele măririi sale, şi săvârşeşte tainică veselie cu cei de sus, jertfind viţelul cel îngrăşat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceasta se face otpustul, la care se pomeneşte hramul sfintei mânăstiri, sfântul zilei şi sfântul al cărui nume s-a dat noului schimonah.

Ieşind toţi din biserică, merge schimonahul cel nou, însoţit de duhovnicul său ce l-a luat sub mantie, la egumen pentru binecuvântare, unde din nou i se dau sfaturi, cum s-a arătat la Rânduiala slujbei «Chipul cel mic» (caută la pag. 544 şi următoarele).

Se cade a şti că: Dacă tunderea s-a oficiat la sfârşitul Vecerniei sau al Utreniei, se urmează întocmai aşa cum s-a arătat la pag. 554.

După îmbrăcarea şi aşezarea noului schimonah în strană, ierodiaconul nu mai rosteşte: **Domnului să ne rugăm** şi nici protosul soborului sau ieromonahul: **Că sfânt eşti Dumnezeul nostru...**, şi nici cântăreţii nu cântă: **Câţi în Hristos v-aţi botezat...**, ci îndată se citesc Apostolul şi Evanghelia (caută la pag. 565).

La terminarea acestora se rosteşte ectenia întreită (caută la pag. 482).

Ieromonahul miruieşte şi fraţii merg către noul schimonah, care acum are în mâini şi o Sfântă Evanghelie, sărută Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce şi îl întreabă cum îi este numele (caută la pag. 566).

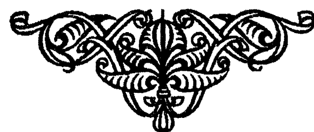
Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă stihira, glasul 1: Să cunoaştem, fraţilor... (caută la pag. 567); apoi se face otpustul cum s-a arătat după această stihiră, la sfârşitul Sfintei Liturghii.

La ieşirea din biserică se procedează la fel cum s-a arătat la pag. 567.

Se cade, de asemenea, a şti că: Se cuvine ca noul schimonah să-şi schimbe cu totul vieţuirea din putere în putere, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa, şi silindu-se a ajunge un bărbat desăvârşit întru măsura plinirii Mântuitorului Hristos.

Timp de şapte zile să se lase de tot lucrul, afară de citire şi rugăciune, îndeletnicindu-se numai cu rânduiala bisericii şi a chiliei sale.

În aceste şapte zile, nu se dezbracă nici de hainele cu care a fost îmbrăcat la marele şi îngerescul chip.

ALTE RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI LA SFINŢIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIALA care se face la punerea temeliei bisericii şi la înfigerea crucii

Ştiut să fie că nimeni nu poate să pună temelia unei biserici, fie de piatră, fie din lemn, decât numai episcopul sau, cu binecuvântarea lui, un protopop ori un preot. Iar dacă cineva, ştiind aceasta, ar cuteza a începe zidirea bisericii fără binecuvântarea episcopului, să fie supus pedepsei, ca un dispreţuitor de autoritate episcopală, după cum arată sfintele canoane ale Bisericii.

Punerea temeliei bisericii se face astfel:

Dacă se va zidi biserică de piatră, se sapă şanţuri la locul unde va fi temelia şi se pregătesc piatră şi tencuială, şi pe o piatră patrunghiulară se desenează ori se sapă o cruce, iar sub cruce (dacă va voi episcopul sau locţiitorul lui) se pregăteşte un loc pentru punerea sfintelor moaşte. Şi se pune această inscripţie:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, s-a pus temelia acestei biserici întru cinstea şi pomenirea (se scrie numele praznicului sau al sfântului căruia i se închină biserica); sub arhipăstorirea Preafericitului (N) (Înaltpreasfinţitului, Preasfinţitului) şi s-au pus moaştele sfântului (N) în anul (se trece anul respectiv) de la zidirea lumii, iar de la Naşterea după trup a lui Dumnezeu-Cuvântul (anul, luna, ziua).

Dar ştiut să fie că temelia bisericii se poate pune şi fără sfinte moaşte de sfânt şi fără inscripţie, dar fără piatra patrunghiulară nu se poate pune.

Totodată se pregăteşte o cruce mare de lemn şi locul în care să se înfigă acea cruce, adică o groapă, unde are să fie prestolul.

Iar dacă biserica va fi din lemn, atunci nu se fac şanţuri, ci numai o groapă sub peretele altarului dinspre răsărit, pentru punerea pietrei patrunghiulare şi alta pentru punerea crucii, la locul unde va fi prestolul. Şi se pregătesc bârnele sau lemnele, pe care va sta biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, ierarhul sau locţiitorul său se îmbracă în toate veşmintele arhiereşti (iar dacă este preot, în cele preoţeşti), în locul special pregătit care trebuie să fie aproape de locul unde se pune temelia, şi iese cu tot clerul, doi câte doi, diaconii mergând înainte cu cădelniţe şi dichero-trichere (iar dacă protos este protopopul sau alt delegat preot, atunci cu făclie şi cădelniţă), iar preoţii cu crucea. Clericii cântă stihirile de la Litia praznicului sau a sfântului căruia va fi închinată viitoarea biserică. Sosind la locul respectiv, pun pe o masă pregătită acolo Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce, Protosul luând cădelniţa, cădeşte de trei ori masa în chipul crucii, zice diaconul: Binecuvintează, Stăpâne, şi se face început după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea). În acest timp, proestosul stă înaintea Sfintei Evanghelii, cădind-o. Apoi cădeşte toate gropile unde va fi temelia, începând de la cei dintâi pereţi ai altarului şi mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăşi de unde a început. După aceea cădeşte clerul şi poporul şi iarăşi Sfânta Evanghelie. Iar citeţul zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm..., (de 3 ori) şi Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pagina 184). Slavă... Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., după care adaugă:

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia, ce s-a ales pentru a se zidi pe el biserică, spre slava preasfântului Său nume, şi să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze această bună dorinţă şi lucrarea robilor Săi (sau: ale robului Său, (N), şi pomeneşte pe ctitorii bisericii), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze punerea temeliei acestei zidiri, întru slava numelui Său şi cu bună-sporire să fie dusă la săvârşire, fără nicio împiedicare, cu puterea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor, ce se vor osteni, bună-sporire întru toate şi să îndrepteze lucrările mâinilor lor şi cu spor să le ducă la săvârşire, cu puterea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită ctitorilor acestei lucrări şi binefăcătorilor şi lucrătorilor ei pe îngerul Său cel păzitor, care, în chip nevăzut, să înlăture toate cursele cele potrivnice ale vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi şi să dea tuturor îndemnul la jertfire pentru casa Domnului şi înţelepciune spre zidire şi tărie spre săvârşire, cu puterea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Şi diaconul continuă ectenia: Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte..., Pe Preasfânta, curata..., şi proestosul zice ecfonisul: Că Ţie se cuvine toată slava...; iar după ecfonis se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori).

Apoi se cântă troparul hramului, Slavă..., Şi acum..., pe glasul al 2-lea, acest tropar la punerea temeliei:

Făcătorule şi plăsmuitorule a toate, Dumnezeule, îndreptează cu sporire, prin binecuvântarea Ta, lucrarea mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, şi, cu puterea Ta cea cerească, adu-o la săvârşire, Cel ce singur eşti atotputernic şi iubitor de oameni.

Iar după tropare, îndată se citeşte Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pagina 185). Şi se aduc şi se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu untdelemn. După sfârşitul psalmului, se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Din cer trimite harul, Dătătorule de viaţă, şi sfinţeşte apa aceasta şi o arată a fi curăţitoare de toată întinăciunea.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Iar proestosul citeşte asupra apei această

Rugăciune

Dumnezeule cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, singurul Care faci minuni fără de număr, al Cărui glas este peste ape multe, pe Care văzându-Te apele s-au temut şi s-au tulburat adâncurile şi mulţimea vuietului apelor; al Cărui umblet este în mare şi cărările în ape multe şi paşii Tăi nu se cunosc; Care, prin botezul Unuia-Născut Fiului Tău celui întrupat şi prin venirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumbel şi prin glasul Tău cel părintesc, ai sfinţit curgerile Iordanului, pe Tine acum cu umilinţă Te rugăm şi cu stăruinţă cerem noi, nevrednicii Tăi robi, (acum Protosul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul Sfintei Cruci, zicând de fiecare dată:) Trimite harul Preasfântului Tău Duh şi sfinţeşte apa aceasta (de 3 ori)

Şi cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curăţeşte-o şi îi dăruieşte harul şi binecuvântarea Iordanului şi puterea care curăţeşte toată întinăciunea şi care vindecă toată neputinţa şi alungă demonii şi toate uneltirile şi cursele lor. Iar cu venirea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, arat-o a fi tuturor robilor Tăi, care cu credinţă o vor bea, o vor lua şi se vor stropi cu ea, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea patimilor şi alungarea a tot răul, spre înmulţirea virtuţilor şi vindecarea bolilor, spre sfinţirea şi binecuvântarea caselor şi a locurilor, spre alungarea tuturor duhurilor celor pierzătoare şi răufăcătoare şi spre dobândirea harului Tău. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Cântăreţii: Ţie, Doamne.

Iar proestosul citeşte această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Cel ce ai sfinţit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, şi ne binecuvintează pe toţi, cei ce prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii faţă de Tine, şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţirea Ta, prin gustarea şi stropirea cu apa aceas-

ta, şi să ne fie nouă spre sănătatea sufletelor şi a trupurilor. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Iar proestosul, luând crucea, o afundă în apă cruciş, cântând troparul acesta, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău (de trei ori).

Apoi binecuvintează untdelemnul de trei ori, zicând: În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte.
Iar proestosul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Căruia a fost bineplăcută şi bineprimită vărsarea untdelemnului pe care l-a turnat Iacov pe piatra pe care a pus-o stâlp şi a numit-o casă a lui Dumnezeu, Te rugăm, caută şi acum cu milă la untdelemnul acesta, binecuvintează-l şi sfinţeşte-l, cu cereasca Ta binecuvântare, şi dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate, câte spre slava Ta se vor unge cu el, să fie sfinţite şi binecuvântate şi Ţie bine-

plăcute şi bineprimite; cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău cu Care binecuvântat eşti, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Şi îndată proestosul, luând apă sfinţită, stropeşte cu ea locul unde are să fie înfiptă crucea, zicând:

Binevoieşte, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, să fie apărat locul acesta cu semnul cel înfricoşător şi cu puterea crucii Tale, spre slava Ta, a Dumnezeului nostru, Cel ce Te-ai răstignit, şi a Părintelui Tău Cel fără de început şi a Preasfântului Tău Duh; şi să se depărteze de aici duhul cel atotpierzător şi toate puterile cele potrivnice. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea, a marelui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preoţii, împreună cu proestosul, luând crucea, o înfig la locul pregătit, cântând troparul acesta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pe pământ, întărâtarea vrăjmaşilor a căzut şi cu totul s-a sfârşit; iar omul, cel mai înainte lepădat, iarăşi intră în Rai. Slavă Ţie, unuia Dumnezeului nostru, Care aşa ai binevoit.

Şi se cântă Condacul la punerea temeliei, glasul al 6-lea:

Cel grabnic spre apărare şi tare întru ajutor, vino acum cu harul puterii Tale şi, binecuvântând, întăreşte şi dăruieşte bună săvârşire lucrărilor robilor Tăi, că poţi face toate câte le voieşti, ca un Dumnezeu atotputernic.

Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti folositoare creştinilor neînfruntată...
Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte.

Iar proestosul, cu fața spre răsărit, înaintea crucii înfipte, citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Care, prin toiagul lui Moise, ai preînchipuit Cinstita și de viață făcătoare Cruce a iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, Însuți binecuvintează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea acelui cinstit și de viață făcător lemn al crucii, pe care a dobândit-o prin stropirea cu cinstitul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul acesta și pe cei ce vor sluji Ție în el nevătămați de tot răul, pentru rugăciunile preamăritei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria (aici pomenește și pe sfântul căruia va fi închinată biserica). Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea, proestosul merge la groapa unde are să se pună temelia și unde se află pusă înaintea lui, pe o masă, piatra patrunghiulară pregătită, iar un preot citește

PSALMUL 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul Cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a

pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacov! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai bine decât a locui în locașurile păcătoșilor. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu va da har și slavă. Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește asupra pietrei această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului Celui viu, Dumnezeu adevărat, strălucire și chip al Părintelui Celui fără de început și viața cea veșnică, Care, fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și feciorese fără de sămânță bărbătească și ești temelia neclintită a Bisericii Tale; Care cu vărsarea scumpului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea Ta ai ridicat-o, cu învierea ai desăvârșit-o, cu înălțarea ai binecuvântat-o și cu pogorârea Sfântului Duh ai sfințit-o și ai răspândit-o, Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Tău Duh și binecuvintează punerea pietrei acesteia și toată temelia zidirii ce se începe întru slava Preasfântului Tău nume (dacă este

praznic împărătesc, zice: **şi întru cinstea şi pomenirea sfintei Naşterii Tale,** sau a alteia; sau **a Adormirii preacuratei Maicii Tale,** ori a altui praznic al ei, sau a sfântului, pomenind numele lui). **Şi Tu, Cel ce eşti Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, Care dintru început ai plăsmuit totul, fii începutul, creşterea şi săvârşirea acestei lucrări; binecuvintează pe ctitori şi pe lucrători, iar lucrul mâinilor lor sporeşte-l şi, cu pronia Ta cea dumnezeiască, înmulţeşte cu îndestulare toate cele de trebuinţă spre ridicarea şi terminarea acestui sfânt locaş, ca să fie biserică desăvârşită şi plină de slava Ta şi întru ea să se preaslăvească numele Tău cel mare şi preasfânt, cel binecuvântat împreună cu al Tatălui şi cu al Sfântului Duh totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Cântăreţii: Amin. Şi proestosul, luând apă sfinţită, stropeşte cu ea piatra, zicând:

Se binecuvintează piatra aceasta, prin stropirea cu această apă sfinţită întru neclintită temelie a bisericii, ce se zideşte, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată, dacă voieşte a pune sfintele moaşte în piatră, în timp ce unul dintre preoţi citeşte inscripţia, pune moaştele în locul pregătit în piatra aceea, zicând:

Lăudaţi pe Dumnezeu întru sfinţii Lui, lăudaţi-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura întru aşternuturile lor.

Şi, acestea zicând, le acoperă; iar dacă nu sunt moaşte, proestosul ia piatra cu mâinile şi o pune pe varul pregătit în groapă, zicând:

Se pune temelia bisericii acesteia întru slava marelui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea şi pomenirea (numele praznicului împărătesc sau al Născătoarei de

Dumnezeu, ori al sfântului căruia se închină biserica), **în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.**

Şi luând untdelemn, zice:

Cel Preaînalt a întemeiat biserica Sa; Dumnezeu este în mijlocul ei, şi nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineaţă.

Şi toarnă untdelemnul pe piatra pusă, zicând:

Binecuvântat şi însemnat să fie locul acesta întru locaş de rugăciune, în cinstea şi slava lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

După aceea cu tot clerul cântă stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Sculându-se Iacob dimineaţa şi, luând piatra pe care o pusese sieşi căpătâi, a ridicat-o şi a turnat deasupra ei untdelemn şi a zis: Domnul este în locul acesta, iar eu nu am ştiut; înfricoşător este locul acesta; nu este el altceva decât casa lui Dumnezeu, şi aceasta este poarta cerului. Aliluia, aliluia, aliluia.

Ştiut să fie că, dacă se pune temelia unei biserici de lemn, după ce s-au săvârşit toate cele de mai sus, proestosul ia securea şi loveşte cu ea de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Se începe lucrarea aceasta, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, întru cinstea şi pomenirea (numele praznicului ori al sfântului căruia se închină biserica). **Amin.**

După aceasta, începe a stropi toată temelia împrejur, mergând de la latura dinspre miazănoapte spre stânga şi zicând: În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citeşte

PSALMUL 86

Temeliile Sionului sunt în munţii cei sfinţi. Domnul iubeşte porţile Sionului mai mult decât toate locaşurile lui Iacob. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Îmi

voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el. Că în Tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Și lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului. Iar proestosul, trecând partea întâi a temeliei din latura dinspre miazănoapte, îndată se întoarce cu fața spre miazănoapte. Și, sfârșindu-se psalmul, diaconul zice: **Domnului să ne rugăm**, și cântăreții: **Doamne, miluiește.**

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plăsmuit miazănoaptea și marea și toate, Cel pe Care nu Te poate încăpea cerul și pământul și ai voit a avea Ție Biserică pe pământ, spre lauda cea de-a pururi a Preasfântului Tău nume, cu umilință căzând, rugăm atotbunătatea Ta, binecuvintează temelia acestei biserici și toată zidirea ei și cu puterea Ta întărește-o și ține-o neclintită și nesurpată întru slava Ta, a unuia Dumnezeului celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: **Amin.** Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași ca și la lovitura întâi, și merge stropind a doua parte a temeliei, zicând: **În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.**

PSALMUL 126

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați târziu voi, care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Și ajungând la latura dinspre apus, stă cu fața spre apus; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: **Domnului să ne rugăm**, și cântăreții: **Doamne, miluiește.**

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, al Cărui nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Care, cu Pronia Ta cea dumnezeiască, ai ales Ție spre locuință locul acesta, cu umilință Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui și binecuvintează începutul acestei zidiri și o întărește și o întemeiază pe ea și cu bună sporire adu-o la săvârșire. Că Tu ești Cel ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: **Amin.** Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași ca și la lovitura întâi, și merge stropind a treia parte a temeliei, zicând: **În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.** Iar un preot citește

PSALMUL 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am dorit cele bune ție.

Și, mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca singur sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milostivire asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire, spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; pregătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar întru el va înflori sfințenia Mea.

Și, ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și stă înaintea crucii înfipte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, Însuți, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc

Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am dorit cele bune ție.

Și, mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca singur sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milostivire asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire, spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă

voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; pregătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar întru el va înflori sfințenia Mea.

Și, ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și stă înaintea crucii înfipte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, Însuți, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc

Ţie ale Tale dintru ale Tale, spre ridicarea bisericii ce se zideşte întru slava Ta şi întru cinstea şi pomenirea (numele praznicului sau al sfântului căruia se închină biserica), dă-le lor mulţimea bunătăţilor Tale cereşti şi pământeşti; iar tuturor, celor ce dau ajutor la ridicarea şi săvârşirea acestei biserici, dăruieşte-le sănătate trupească şi mântuire sufletească; pe lucrători întăreşte-i, păzindu-i nevătămaţi de tot răul; iar temelia aceasta păzeşte-o nesurpată şi neclintită; şi biserica aceasta adu-o curând la săvârşire, ca în ea neîncetat să Te slăvim şi să Te cântăm pe Tine, unul adevăratul Dumnezeul nostru, cu cântări de toată lauda şi cu doxologii şi cu jertfe fără de sânge. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Proestosul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Iar diaconul zice cu toată umilinţa: Iară şi iară, plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte. Şi toţi pleacă genunchii.

Iar proestosul, îngenunchind, citeşte cu umilinţă această

Rugăciune

Te lăudăm pe Tine, Doamne, Dumnezeul puterilor, Mântuitorul nostru, că, pentru preamulta Ta bunătate şi iubire de oameni, ai ales şi ai sfinţit locul acesta şi l-ai întemeiat prin noi, nevrednicii Tăi robi, ca să se zidească pe el biserică întru slava preasfântului Tău nume. Deci, Te rugăm cu umilinţă, plecând genunchii trupurilor şi ai sufletelor noastre, binevoieşte ca, spre slava Ta şi mântuirea sufletelor noastre, să se zidească pe locul acesta şi jertfelnicul, pentru a se aduce pe el jertfa cea fără de sânge a Preasfântului Trup şi a Scumpului Sânge al Hristosului Tău; şi, precum biserica, aşa şi jertfelnicul acesta, care acum a luat început, adu-le curând la săvârşire cu dumnezeiasca Ta putere, ca până la sfârşitul veacului, poporul Tău cel binecredincios, neîncetat şi fără nici o împiedicare, să aducă şi să săvârşească aici doxologia preasfântului Tău nume şi jertfa Ta cea fără de sânge şi curăţitoare; că toate sunt Ţie cu putinţă şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Şi, ridicându-se toţi, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cântăreţii: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul nostru (N)], şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să asculte glasul rugăciunii noastre şi să binecuvinteze lucrările mâinilor noastre, să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru binecredincioşii ctitori şi întemeietori (N) ai acestei biserici, ce începe a se ridica întru slava lui Dumnezeu, pentru sporirea cu bună reuşită a sfântului lor lucru şi pentru sănătatea, mântuirea şi iertarea păcatelor lor, să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm, ca să trimită la această sfântă lucrare înger păzitor, care să izbăvească şi să apere de toată reaua întâmplare şi de piedicile vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi şi pe lucrători să-i întărească, să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Şi proestosul zice ecfonisul:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi şi pe întemeietorii sfintei biserici acesteia; că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Şi îndată se face apolisul obişnuit al praznicului; şi dând binecuvântare poporului, ierarhul sau protopopul se întoarce la biserica de unde a purces, clerul cântând stihirile praznicului sau altceva ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu. Aceasta se face, dacă a plecat de la biserică; altfel, slujba se termină prin apolis, la locul unde s-a pus temelia bisericii celei noi.

RÂNDUIALA
rugăciunii la aşezarea Sfintei Cruci pe acoperişul bisericii nou zidite şi a clopotniţei

În faţa uşilor bisericii, se aşază o masă, pe care se află trei sfeşnice cu lumânări, vasul cu aghiasmă mare, busuiocul şi Molitfelnicul.

Sfânta Cruce este înfiptă în pământ sau sprijinită de ceva, în apropierea mesei.

Preotul se îmbracă cu epitrahil şi sfită şi aşază pe masă, la locul ei, Sfânta Evanghelie. Primind cădelniţa, preotul binecuvintează tămâia şi începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Preotul şi

cântăreţii cântă pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... (în acest timp preotul cădeşte masa şi Sfânta Cruce în cele patru laturi şi pe credincioşii care iau parte la acest serviciu divin). Cântăreţul continuă: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia ..., şi îndată se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul (de 3 ori), Mântuieşte, Doamne, poporul Tău..., Slavă..., glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie..., Şi acum..., acelaşi glas: Ceea ce eşti folositoare...

După aceea, diaconul rosteşte: Domnului să ne rugăm. Cântăreţul: Doamne, miluieşte, iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, Cel ce prin toiagul lui Moise şi prin lemnul pe care ai poruncit să fie atârnat şarpele de aramă în pustiu, izbăvind poporul de muşcarea şerpilor, ai închipuit chipul sfintei şi de viaţă făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care s-a zdrobit puterea diavolului şi s-a făcut viu neamul nostru cel muşcat de vicleanul şarpe cel de demult, cu umilinţă cădem la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată şi Te rugăm şi cerem: trimite acum cereasca Ta binecuvântare şi binecuvintează semnul acesta al Sfintei Cruci şi dă-i puterea şi tăria lemnului celui binecuvântat, care a fost stropit cu sfântul sânge al Preaiubitului Tău Fiu, ca să fie bisericii acesteia ce s-a zidit în numele (aici se pomeneşte hramul**) acoperământ puternic, tare, apărare, izbăvire de toată reaua întâmplare, bunăcuviinţă şi înfrumuseţare şi semn înfricoşător pentru vrăjmaşii**

cei văzuţi şi nevăzuţi; iar pe cei ce vor intra în biserica aceasta şi vor privi la această Sfântă Cruce şi se vor închina ei la trecerea prin faţa bisericii, binecuvintează-i şi apără-i cu puterea Sfintei Cruci şi păzeşte-i totdeauna nevătămaţi de tot răul.

Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, pe toţi cei ce vor privi, cu credinţă, la semnul acesta şi vor pomeni moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, şi se vor ruga Ţie cu sârguinţă, auzi-i cu milostivire şi-i miluieşte cu iubire de oameni şi le dăruieşte sănătate cu zile îndelungate şi-i învredniceşte de împărăţia Ta, cu darul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

Preotul, luând busuiocul, îl înmoaie în apa sfinţită şi, stropind cu ea Sfânta Cruce, zice:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte semnul acesta al cinstitei Cruci, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Cântăreţul: Amin (de 3 ori).

Şi îndată se cântă Condacul acesta, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruieşte-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

După aceea preotul face obişnuitul otpust, pomenind hramul bisericii şi numele sfântului din acea zi.

Lucrătorii, luând Sfânta Cruce, o aşază la locul ei, deasupra bisericii.

RUGĂCIUNE
la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de eretici

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai arătat biserica aceasta locaş al Tău, prin venirea de viaţă a Făcătorului Tău Duh şi prin cinstita ungere ce a sfinţit pe proroci şi pe apostoli, apoi ai îngăduit, din pricina păcatelor noastre, a fi pângărită [de păgânii, care nu cunosc numele cel mare şi prealăudat al slavei Tale, sau: de tulburătorii care au sfâşiat Biserica, prin nesocotirea şi defăimarea cinstitelor Evanghelii şi a Tradiţiilor apostolice, părinteşti şi canonice], Însuţi iarăşi ne primeşte, cu ochi îndurători, pe noi, cei ce venim cu credinţă şi mărturisim din inimă păcatele noastre întru cunoştinţă şi pocăinţă, voind a-Ţi aduce în acest loc jertfe curate şi nesângeroase. Curăţeşte-o de întinăciunea ce i s-a făcut şi arat-o plină de curăţenia de mai înainte, Tu, Cel ce singur eşti însăşi curăţia şi sfinţenia în fiinţă şi Care singur poţi a sfinţi pe cei ce-şi întorc inima către Tine şi a ne curăţi deplin de tot cugetul cel viclean, de toată îndoiala şi nepriceperea. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înăl-

țăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om sau vreo vită, sau a fătat aceasta

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul:

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care, pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită, ai binevoit ca biserica aceasta să se numească locaș al slavei Tale celei neapropiate și necuprinse, fiind sfințită prin lucrarea Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, iar acum, pentru mulțimea păcatelor noastre, ai îngăduit a se întina (și când a murit vreun om să zică așa: din întâmplarea morții neașteptate, ce s-a făcut la acest om zidit după chipul Tău, prin uneltirea diavolului celui de la început ucigător de oameni, iar de a pierit vreo vită, zi așa: cu moartea de vită necuvântătoare, prin uneltirea diavolească; iar de a fătat vita, zi așa: cu fătare de vită necuvântătoare prin uneltire diavolească), Însuți, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, iarăși primind cererea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, ce se aduce Ție din adevărată credință, curățește biserica aceasta și altarul

din ea, prin venirea Sfântului Tău Duh; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre laudă neschimbată, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre slava și lauda bunătății Tale. Așa, Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfânt și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pe noi, care din toată inima Te căutăm pe Tine, curățește-ne de toată întinăciunea trupului și a duhului, de gânduri îndoielnice și de cugetul cel ispititor. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai arătat biserica aceasta locaș al Tău, prin venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, întru cinstita ungere, care a sfințit pe proroci și pe apostoli, și ai îngăduit să intre în Sfântul Altar numai cei sfințiți de Tine; dar această biserică sfințită în numele Tău și în cinstea (numele hramului) ce ajunsese să nu se mai poată săvârși în ea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciu-

nii în care era, a trebuit a se repara prin alţi oameni, care nu au asupra lor sfântul dar al preoţiei. Deci, socotind că, aceşti oameni nesfinţiţi umblând prin ea, poate vor fi săvârşit oarecare fapte necuviincioase, care ar aduce vreo întinare sfintei Tale biserici, venim acum cu credinţă şi osârdie la Tine, Care eşti adevărata curăţie şi sfinţenie, şi cu umilinţă ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel milostiv şi iarăşi ne primeşte pe noi şi curăţeşte-o pe ea de întinăciunea ce i s-a întâmplat şi o arată plină de curăţenia şi de sfinţenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălţa în ea jertfe curate şi fără de sânge; căci numai Tu singur poţi să sfinţeşti pe cei ce-şi întorc inima către Tine, şi să ne curăţeşti pe noi în chip desăvârşit de sfatul viclean şi de toată nepriceperea şi îndoiala. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA
binecuvântării noului chivot în care se vor păstra Dumnezeieştile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos

Fiind pus noul chivot pe o masă cuviincios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea uşilor împărăteşti, preotul iese din altar prin uşile împărăteşti, îmbrăcat în epitrahil şi felon, cu cădelniţa şi, tămâind

cruciş chivotul, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 131

Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui. Cum s-a jurat Domnului şi a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locaşul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei şi genelor mele dormitare şi odihnă tâmplelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaş Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în ţarina lui Iaar. Intra-vom în locaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale. Preoţii Tăi se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci faţa unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, şi nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu şi mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăţa pe ei, şi fiii lor vor şedea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoţii lui îi voi îmbrăca cu mântuire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; pregătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmaşii lui îi voi îmbrăca cu ruşine, iar peste el va înflori sfinţenia Mea.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai scaun cerul şi aşternut picioarelor Tale pământul, deşi toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea îngerească şi omenească nu poate cuprinde şi spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei şi a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te cuprinde în chip de negrăit în pântecele Fecioarei, şi Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat; şi, pentru ca să mântuieşti pe om, ai dat credincioşilor spre mâncare Trupul şi Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii şi a vinului; căci, deşi ca Dumnezeu eşti pretutindenea şi toate le împlineşti, dar ca Dumnezeu şi om în cer de-a dreapta Tatălui şezi, iar pe pământ cu adevărat voieşti a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului şi ale Sângelui Tău; pentru aceea acum cu umilinţă Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră şi la vasul acesta, ce s-a făcut întru slava Ta, şi trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curăţeşte-l şi sfinţeşte ca să fie el vrednic locaş şi mormânt nou şi păstrător al Sfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, ale Preasfântului Trup şi Scumpului Tău Sânge. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, pleacă urechea Ta şi mă auzi, Cel ce din milă şi iubire faţă de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărţit până la sfârşitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh şi, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează şi sfinţeşte vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeieştilor Taine ale Trupului şi ale Sângelui Tău. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul, luând apă sfinţită, stropeşte de trei ori cu ea chivotul, zicând:

Se sfinţeşte chivotul acesta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi, făcând obişnuitul otpust, ia chivotul cel sfinţit şi-l duce pe Sfânta Masă şi pune în el Dumnezeieştile Taine.

RÂNDUIALA
binecuvântării îmbrăcămintelor şi acoperămintelor dumnezeiescului Prestol şi ale Proscomidiarului

Fiind puse îmbrăcămintele şi acoperămintele pe o masă aşezată înaintea uşilor împărăteşti, împreună cu un vas cu apă sfinţită, iese preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil şi felon, şi, tămâind cruciş, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 92

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumuseţări, acoperăminte şi mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturiei şi ale legiuitului Tău jertfelnic, precum atunci pe acelea cu milostivire primindu-le le-ai sfinţit prin mâna lui Aaron, şi acum pe acestea, cu sârguinţă Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curăţeşti şi să le sfinţeşti cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea a păcătosului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea şi învelirea dumnezeiescului prestol şi a jertfelnicului iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului Tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul, plecând capul, citeşte această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi auzi-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; şi aceste acoperăminte ce s-au făcut spre trebuinţa Sfântului Altar şi a jertfelnicului Hristosului Tău, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează-le, curăţeşte-le şi le sfinţeşte cu harul Tău cel atotsfinţitor. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: **Amin.** Preotul stropește de trei ori cu aghiasmă acoperămintele, zicând:

Se sfințesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, făcând obișnuitul otpust, le ia preotul însuși și acoperă cu ele Prestolul și Proscomidiarul (Jertfelnicul mic).

RÂNDUIALA
sfințirii vaselor de slujbă: discul, potirul, steluța, lingurița, fiecare în parte

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Pregătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Rugăciunea pentru sfințirea discului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule, Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai dat lege lui Moise și rânduieli pentru slujbă și ai poruncit a se face și a se sfinți în templu, spre slava preasfântului Tău nume, vase de aur și argint, spre a se aduce Ție, Adevăratului Dumnezeului nostru, multe feluri de jertfe care au fost umbră și închipuirea jertfei adevărate și fără de sânge de acum, pe care ai poruncit să o facem noi și să o sfințim, Tu Însuți și acum, iubitorule de oameni Doamne, binecuvintează discul acesta și îl sfințește cu puterea, cu lucrarea și harul Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, ca să se aducă Ție pe el jertfa cea adevărată, vie, fără de sânge și curățitoare, Preacuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, Care pentru noi și pentru a noastră mântuire, o dată, S-a adus pe Sine pe Cruce, ca pe un jertfelnic, jertfă bineprimită Ție, Dumnezeului și Părintelui. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: **Amin.**

Rugăciunea pentru sfinţirea potirului

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Arhiereul sau preotul citeşte rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotţiitorule, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm şi cu smerenie cerem: trimite harul Preasfântului, a toate-sfinţitorului şi de viaţă-Făcătorului Tău Duh peste potirul acesta şi îl binecuvintează şi îl curăţeşte şi îl sfinţeşte pe el, precum ai binecuvântat şi ai sfinţit paharul preotului Tău, Melchisedec şi paharul sfinţilor Tăi apostoli la Cina Hristosului Tău; şi îl fă să fie vrednic de jertfelnicul Tău, ca să se aducă în el Ţie, Dumnezeului şi Părintelui celui milostiv, jertfă fără de sânge, Trupul şi Sângele Unuia-Născut Fiului Tău, al Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care Ţie şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul, plecându-şi capul, zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum spre rugăciunea mea, a nevrednicului robului Tău, şi trimite bogăţia binecuvântării Tale spre vasele acestea şi le sfinţeşte pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt, prin stropirea cu această apă sfinţită, ca să fie vrednice a cuprinde Preasfântul Trup şi Cinstitul

Sânge al Hristosului Tău. Că Tu eşti izvorul sfinţirii şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi stropeşte de trei ori vasele cu aghiasmă, zicând:

Se sfinţesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunea pentru sfinţirea steluţei

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Arhiereul sau preotul citeşte rugăciunea aceasta:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Fecioară în peşteră şi pe magi prin stea către închinăciunea Ta i-ai povăţuit, Te rugăm acum cu smerenie, trimite binecuvântarea Ta cea cerească spre steluţa aceasta şi o binecuvintează şi o sfinţeşte pe ea, ca să fie vas vrednic spre slujirea Sfintelor Tale Taine şi spre pomenirea şi slava dumnezeiescului Tău Trup cel născut din Fecioară. Că Tu eşti Cel ce toate le binecuvintezi şi le sfinţeşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată stropește de trei ori steluța cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește steluța aceasta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea linguriței

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Cel ce, prin cărbunele cel luat cu cleștele de unul din serafimi, ai curățit buzele prorocului prin atingere și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, caută acum cu milostivire spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău, Care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor. Că Tu ești izvorul sfințirii și dătătorul tuturor bunătăților, și Ție slavă și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și stropește de trei ori lingurița cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Se cade a ști că: ori de câte ori vasele acestea se vor înnoi sau se vor curăți cu mână nesfințită, de atâtea ori cu binecuvântare și sfințire, așa cum s-a arătat mai înainte, se cuvine a le sfinți; iar într-alt chip de vei face, de moarte vei greși, ca un batjocoritor al Tainelor lui Hristos.

Rugăciunea sfințirii acoperămintelor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și îmbraci cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Te rugăm cu smerenie, caută acum spre smerita noastră rugăciune și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperământul (acoperămintele) acesta și-l binecuvintează și-l sfințește ca să fie vrednic pentru acoperirea Sfintelor și dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, cu Care binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și stropește de trei ori acoperămintele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește (sfințesc) acoperământul (acoperămintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA
sfinţirii altor obiecte pentru cult, precum cădelniţa, căţuia, vasul pentru anaforă, copia, vasele pentru vin şi apă

Preotul face obişnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat şi, în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi. Cercetează-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde rărunchii mei şi inima mea. Că mila Ta este înaintea ochilor mei şi bine mi-a plăcut adevărul Tău. Nu am şezut în adunarea deşertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi intra. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi şedea. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu vărsătorii de sânge viaţa mea, întru ale căror mâini sunt fărădelegi, şi dreapta cărora e plină de daruri. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte, că piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

După aceea: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ţie, Dumnezeule. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţul: Doamne, miluieşte. Iar preotul citeşte aceasta:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, Care, prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ne-ai spus că toată zidirea Ta este bună şi nimic nu este de lepădat din cele sfinţite prin cuvântul Tău cel dumnezeiesc şi prin rugăciuni, Ţie ne rugăm, caută acum cu milostivire şi spre smerita noastră rugăciune şi spre vasul acesta, pe care l-a făcut robul Tău (N) pentru slava preasfântului Tău nume şi pentru slujirea sfântului Tău jertfelnic; binecuvintează-l şi-l sfinţeşte şi, spre slujba sfântului Tău altar, vrednic îl arată, prin milostivirea binecuvântării Tale celei cereşti şi prin rugăciunea noastră, a nevrednicilor Tăi robi slujitori; şi celor ce au făcut aceasta le dăruieşte, prin harul Tău cel ceresc, har şi iertare păcatelor şi fă-i părtaşi împărăţiei Tale. Că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Şi preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, cu smerenie ne rugăm, caută spre rugăciunea noastră şi trimite binecuvântarea Ta peste vasul acesta şi prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează-l şi-l

sfinţeşte ca să fie vrednic slujbei sfântului altar. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul stropeşte de trei ori obiectul cu aghiasmă, zicând:

Se sfinţeşte (numeşte vasul) **acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.**

Şi îndată se face obişnuitul sfârşit.

RÂNDUIALA
sfinţirii noilor veşminte: stiharul, epitrahilul, felonul, mânecuţele şi orarul diaconesc

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Citeţul: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 132

Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună! Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veşmintelor lui. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munţii Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi viaţa, până în veac.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotţiitorule, Cel ce din început lucrezi toate cele de folos neamului omenesc şi ai voit a se face biserici de mână omenească în numele Tău şi pe acestea spre slava Ta le-ai sfinţit şi le-ai numit loc al sălăşluirii Tale, şi ai poruncit robului Tău Moise să facă veşminte arhiereşti şi preoţeşti şi alte feluri de podoabe spre bunăcuviinţa şi frumuseţea sfântului Tău altar, auzi cu milostivire rugăciunea noastră, şi veşmintele acestea (numeşte veşmintele ce se sfinţesc)**, care s-au făcut în cinstea şi preaslăvirea preasfântului Tău nume şi spre podoaba şi bunăcuviinţa slujitorilor sfântului Tău altar şi al Sfintelor Tale Taine, binecuvintează-le, curăţeşte-le şi le sfinţeşte prin mine smeritul şi nevrednicul Tău rob, ca vrednice să se arate la slujirea Sfintelor Tale Taine, şi la toată preaslăvirea Preasfântului Tău nume, şi să fie preoţilor ce vor sluji cu ele spre izbăvire şi acoperământ de toată uneltirea şi sminteala vrăjmaşului, spre a Ta bună plăcere şi spre câştigarea harului şi milostivirii Tale. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat eşti, şi cu Preasfântul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Citeţul: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Şi preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeule Atotţiitorule, Dătătorul tuturor bunătăţilor, Izvorul sfinţeniei, caută spre rugăciunea noastră şi spre veşmintele acestea, ca să fie spre întrarmarea, spre podoaba şi bunăcuviinţa preoţilor Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; şi, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvântate şi sfinţite le arată, iar pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine fă-i vrednici şi totdeauna bineplăcuţi Ţie. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi îndată stropeşte de trei ori veşmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfinţeşte (sfinţesc) veşmântul (veşmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul mic.

RÂNDUIALA
sfinţirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos şi ale Praznicelor Împărăteşti

Preotul, cădind cruciş, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Rugăciunile începătoare, Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila şi ai aşezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleşii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminţia ta şi voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău, în adunarea sfinţilor. Căci cine va fi asemenea Domnului în nori şi cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpâneşti puterea mării şi mişcarea valurilor ei Tu o potoleşti. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu braţul puterii Tale ai risipit pe vrăjmaşii Tăi. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul; lumea şi plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte şi miazăzi Tu ai zidit; Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura. Braţul Tău este cu putere. Să se întărească mâna Ta, să se înalţe dreapta Ta. Dreptatea şi judecata sunt temelia scaunului Tău. Mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale. Fericit este poporul care cunoaşte strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feţei Tale vor merge, şi în numele Tău se vor bucura toată ziua, şi întru dreptatea Ta se vor înălţa. Că lauda puterii lor Tu eşti şi întru bunăvrerea Ta se va înălţa puterea noastră.

Şi preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeule Atotţiitorule, Dătătorul tuturor bunătăţilor, Izvorul sfinţeniei, caută spre rugăciunea noastră şi spre veşmintele acestea, ca să fie spre întrarmarea, spre podoaba şi bunăcuviinţa preoţilor Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; şi, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvântate şi sfinţite le arată, iar pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine fă-i vrednici şi totdeauna bineplăcuţi Ţie. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi îndată stropeşte de trei ori veşmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfinţeşte (sfinţesc) veşmântul (veşmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul mic.

RÂNDUIALA
sfinţirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos şi ale Praznicelor Împărăteşti

Preotul, cădind cruciş, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Rugăciunile începătoare, Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila şi ai aşezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleşii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminţia ta şi voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău, în adunarea sfinţilor. Căci cine va fi asemenea Domnului în nori şi cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpâneşti puterea mării şi mişcarea valurilor ei Tu o potoleşti. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu braţul puterii Tale ai risipit pe vrăjmaşii Tăi. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul; lumea şi plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte şi miazăzi Tu ai zidit; Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura. Braţul Tău este cu putere. Să se întărească mâna Ta, să se înalţe dreapta Ta. Dreptatea şi judecata sunt temelia scaunului Tău. Mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale. Fericit este poporul care cunoaşte strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feţei Tale vor merge, şi în numele Tău se vor bucura toată ziua, şi întru dreptatea Ta se vor înălţa. Că lauda puterii lor Tu eşti şi întru bunăvrerea Ta se va înălţa puterea noastră.

Apoi: **Slavă..., Şi acum..., Aliluia** (de 3 ori). Diaconul: **Domnului să ne rugăm.** Strana: **Doamne, miluieşte.**

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, Cel ce, voind să scapi pe poporul Tău, pe Israel, din înşelăciunea slujirii idoleşti şi să-l ai pururea neabătut în cunoaşterea şi slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu îngrozire l-ai oprit să nu-şi facă lui chip şi asemănare potrivnică Ţie, adevăratului Dumnezeu, la care să se închine şi să slujească ca lui Dumnezeu; şi iarăşi ai poruncit prin Moise să se pună în cortul Legii Tale celei dintâi, asemănări şi chipuri, adică, doi heruvimi de aur pe chivotul mărturiei şi doi la colţurile curăţitorului, iar pe catapeteasmă, mulţime de heruvimi cusuţi, prin care să se slăvească nu numele dumnezeilor celor mincinoşi şi străini, ci numele cel de mare cuviinţă şi preasfânt al Tău, Unul adevăratul Dumnezeu; apoi prin Solomon ai pus în altar doi heruvimi de lemn de chiparos ferecaţi cu aur; şi ai poruncit ca chivotul în care erau tablele cele de piatră, năstrapa de aur şi toiagul lui Aaron, care arătau petrecerea Ta acolo cu oamenii şi pomenirea slăvitelor Tale minuni şi binefaceri să se cinstească cu frică, cu cutremur şi cu închinăciune cuvenită lui Dumnezeu şi să se facă tămâieri şi rugăciuni înaintea lor; iar cinstea aceea ai primit-o cu îndurare, ca şi cum ar fi fost adusă Ţie Însuţi; iar la plinirea vremii ai trimis

pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara Maria, Care, luând chip de rob şi asemenea oamenilor făcându-Se, a zugrăvit icoana cea nefăcută de mână a preacuratului Său chip, punând mahrama pe sfânta Sa faţă şi a trimis-o lui Avgar, domnul Edesei, şi prin ea l-a vindecat de neputinţa lui; şi tuturor, care se apropiau de ea cu credinţă şi i se închinau, le da, prin minuni, nenumărate vindecări şi multe faceri de bine. Şi noi, dar, o, bunule Stăpâne, Atotţiitorule, această icoană a preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor slăvite şi a binefacerilor arătate neamului omenesc prin venirea Sa ca om pe pământ, am pus-o cu cinste înaintea slavei Tale, nu îndumnezeind-o, ci ştiind că cinstea icoanei se suie la cel zugrăvit pe ea. Şi, căzând, cu sârguinţă ne rugăm: caută cu îndurare spre noi şi spre icoana aceasta şi, pentru întruparea şi arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a Cărui pomenire am zugrăvit-o, trimite asupra ei binecuvântarea Ta cea cerească şi harul Preasfântului Duh şi binecuvintează-o şi sfinţeşte-o şi dă-i ei putere tămăduitoare şi de toate meşteşugirile diavoleşti izgonitoare. Umple-o de binecuvântarea şi puterea sfântului chip cel nefăcut de mână, pe care cu îndestulare le-a câştigat, prin atingerea de preasfânta şi preacurata faţă a iubitului Tău Fiu; ca prin ea să se lucreze puteri şi minuni pentru întărirea dreptei credinţe şi pentru mântuirea credinciosului Tău

popor; ca toţi, care înaintea ei ne vom închina Ţie, Celui întru toate puternic, şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, şi cu credinţă Te vom chema şi ne vom ruga, auziţi să fim şi mila iubirii Tale de oameni să aflăm şi har să câştigăm, că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Preotul citeşte această

Rugăciune

Ia aminte, Doamne, Dumnezeul meu, din sfântul locaş şi de pe tronul slavei împărăţiei Tale, şi cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea sfântă spre icoana aceasta; şi, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează-o şi sfinţeşte-o pe ea; dă-i ei putere de tămăduire a toată durerea şi neputinţa; fă-o izgonitoare de toate uneltirile diavoleşti pentru toţi care cu credinţă către ea vor alerga şi înaintea ei Ţie se vor închina şi se vor ruga; şi pururea auzită şi bineprimită fie rugăciunea lor. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi preotul, stropind de trei ori icoana cu apă sfinţită, zice:

Se sfinţeşte icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

După aceea, cădind icoana şi închinându-i-se, cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Chipul Tău cel dumnezeiesc pe icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeule, naşterea Ta cea din Fecioară luminat o cunoaştem, şi minunile Tale cele negrăite şi răstignirea Ta cea de bunăvoie pomenind, le propovăduim; cu acestea demonii se gonesc şi cei rău-credincioşi în necazuri cu frică se tânguiesc, ca nişte împreună-părtaşi cu ei.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte binecuvintează. Şi îndată preotul face otpustul acesta:

Cel ce cu negrăită purtare de grijă, mai înainte de Pătimirea Sa cea de bunăvoie, a voit a închipui pe mahramă chipul cel nefăcut de mână al feţei Sale celei dumnezeieşti şi omeneşti, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin. Preotul: Pentru rugăciunile...

RÂNDUIALA
sfinţirii icoanelor Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Preotul face începutul precum s-a arătat mai sus la binecuvântarea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 44

Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit eşti cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. Încordează-ţi arcul, propăşeşte şi împărăţeşte, pentru adevăr, blândeţe şi dreptate, şi te va povăţui minunat dreapta ta. Săgeţile tale ascuţite sunt, puternice, în inima duşmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate, toiagul împărăţiei Tale. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi. Smirna şi aloea îmbălsămează veşmintele Tale; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc; fiice de împăraţi întru cinstea Ta; şezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi preaînfrumuseţată. Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumuseţea ta, că El este Domnul tău. Şi se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feţei tale se vor ruga mai-marii poporului. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu ţesături de aur şi preaînfrumuseţată. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în

urma ei, prietenele ei se vor aduce Ţie. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în palatul Împăratului. În locul părinţilor tăi s-au născut ţie fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-vor numele tău în tot neamul; pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului.

Apoi: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai voit ca Fiul şi Cuvântul Tău cel împreună veşnic şi de o fiinţă să Se întrupeze din Preacurata şi Pururea Fecioara Maria, şi, prin preacurată naşterea Lui din ea, făcând-o Născătoare de Dumnezeu, ai făcut-o mijlocitoare, rugătoare şi ajutătoare tuturor credincioşilor, caută acum asupra noastră, care cu umilinţă Te rugăm şi care o numim şi o credem a fi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi cu credinţă o chemăm în rugăciunea cea către Tine. Prin rugăciunile ei fă să fie auzite cererile şi rugăciunile noastre şi trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra icoanei acesteia, pe care robii Tăi au făcut-o în cinstea şi pomenirea ei. Binecuvintează-o cu binecuvântarea Ta cea cerească şi-i dă ei puterea şi tăria facerii de minuni. Fă-o vindecătoare şi izvor de tămăduiri tuturor celor ce în dureri se vor pleca în faţa ei şi vor cere de la Tine ajutor prin Născătoarea de Dumnezeu. Şi pe toţi, care înaintea acestei icoane vor cinsti

după vrednicie pe preabinecuvântata Fecioară şi Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, preaiubitul Tău Fiu, şi ca pe o mijlocitoare a neamului creştinesc o vor chema în rugăciunea către Tine şi în ajutor la nevoile şi necazurile lor, învredniceşte-i să dobândească izbăvire, apărare şi grabnic ajutor. Dă-le lor cu milostivire iertare de greşeli, şi degrab să primească harul cerut de la Tine şi să afle mila dorită de la iubirea Ta de oameni şi părtaşi împărăţiei să fie cu îndurările Celui ce S-a născut dintru ea cu trupul, ale Unuia-Născut Fiului Tău, Dumnezeului celui întrupat şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Care ai voit a alege din tot neamul omenesc pe Preacurata porumbiţă şi nepătata mieluşea, pe Pururea Fecioara Maria, ca să fie maică Unuia-Născut Fiului Tău, şi ai sfinţit-o spre sălaş Lui, prin venirea Preasfântului Duh, şi ai făcut-o mai slăvită şi mai cinstită decât heruvimii şi serafimii şi rugătoare pentru neamul omenesc, prin rugăciunile şi mijlocirea ei binecuvintează şi sfinţeşte cu harul Tău,

prin stropirea cu această apă sfinţită, icoana aceasta, alcătuită în cinstea şi pomenirea ei şi pentru slava Celui născut dintr-însa, a Fiului Tău cel Unul-Născut şi de o fiinţă, şi pentru a Ta, Părintele Lui cel fără de început, şi a Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh. Arat-o tuturor, care cu credinţă se vor ruga înaintea ei, vindecătoare de neputinţele cele sufleteşti şi trupeşti şi liberare şi acoperământ puternic de toate bântuielile vrăjmaşilor; şi fă să fie rugăciunile lor bineprimite la Tine. Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, Cel născut cu trupul dintru ea, ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care binecuvântat eşti, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropeşte icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfinţeşte icoana aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Şi îndată se cântă troparele acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul 1:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necazuri, ci ne izbăveşte din nevoi, una curată şi binecuvântată.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glasul 1:

De la sfântă icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, tămăduiri și vindecări se dau cu îmbelșugare tuturor celor ce se grăbesc la ea cu credință și cheamă din inimă apărarea ta. Pentru aceea cercetează și neputința mea, Fecioară, și cu milostivire vindecă-mi rănile cele sufletești și trupești.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Curată Fecioară, celor care cinstesc cu dragoste sfântă icoana ta și cu glas te mărturisesc adevărată Maică a lui Dumnezeu și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și mijlocitoare tare, depărtând de la ei tot răul, ca una care toate le porți.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat... Și, sărutând icoana, preotul face sfârșitul obișnuit.

Se cade a ști că: dacă icoana va fi din praznicele Născătoarei de Dumnezeu, după sfințirea ei, mai întâi se cântă troparul și condacul praznicului, și apoi troparele arătate mai sus.

RÂNDUIALA
sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți

Preotul face începutul, precum s-a arătat la sfințirea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 138

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut. Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

Că încă nu este cuvânt pe limba mea, și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta. Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge. Unde mă voi duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogorî în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață, și de mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. Și am zis: Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai auzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor. Și-i voi număra pe ei și mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeule! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine! Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mâhnit? Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, Care de demult în Legea Veche ai poruncit să se facă în Cortul mărturiei asemănare de heruvimi din lemn și din aur și de lucru cusut; Care și acum chipurile și asemănările sfinților plăcuți Ție nu le lepezi, ci le primești, pentru ca robii Tăi credincioși, privind la ele, să Te preaslăvească pe Tine, Care i-ai preamărit, și să se nevoiască a fi următori vieții și faptelor prin care aceia s-au învrednicit a dobândi harul Tău și împărăția Ta, Ție ne rugăm, caută și acum la această icoană (sau: la icoanele acestea) care s-a închipuit și s-a zugrăvit în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N), și, cu binecuvântarea Ta cea cerească, binecuvintează-o și sfințește-o. Și tuturor celor ce o vor cinsti, se vor închina și se vor ruga Ție înaintea ei și vor chema în rugăciunea către Tine pe Sfântul (N), să le fii ascultător, milostiv și dătător darnic de tot binele, mântuindu-i de toată supărarea și nevoia și de toate durerile sufletești și trupești, învrednicindu-i harului și milei ce vor dori de la Tine, pentru rugăciunile sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne. Preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta, iar prin neascultarea celui întâi-zidit făcându-se stricăcios, l-ai înnoit prin întruparea Hristosului Tău, Cel ce a luat chip de rob și cu asemănarea S-a făcut ca un om, și l-ai adus în întâia vrednicie între sfinții Tăi, a căror închipuire cu evlavie cinstind, cinstim pe sfinții Tăi care sunt chipul și asemănarea Ta; iar pe ei cinstindu-i, pe Tine Te cinstim și Te slăvim ca pe chipul cel dintâi. Pentru aceea Te rugăm, trimite harul Tău și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) pentru slava Ta și în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Și pe toți, care vor cinsti acest chip și vor aduce Ție rugăciunile lor înaintea lui, binecuvintează-i și-i învrednicește cu milostivire a afla har înaintea Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Şi îndată citeşte sau cântă troparul şi condacul sfântului sau sfinţilor ale cărora sunt chipurile, şi, sărutând icoana cu cinste, face obişnuitul sfârşit, pomenind şi pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA

sfinţirii uneia sau mai multor icoane cu felurite chipuri

Preotul dă binecuvântarea mică, apoi, după rugăciunile începătoare, se zice Veniţi să ne închinăm..., apoi se citeşte

PSALMUL 15

Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit. Zis-am Domnului: Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-ţi trebuie. Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui minunată a făcut Domnul toată voia întru ei. Înmulţitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alţi dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sânge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele. Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti Cel care îmi aşezi mie iarăşi moştenirea mea. Sorţii mi-au căzut între cei puternici, că moştenirea mea este puternică. Binecuvânta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înţelepţit; la aceasta şi noaptea mă îndeamnă inima mea. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin. Pentru aceasta s-a veselit inima mea şi s-a bucurat limba mea, dar încă şi trupul meu va sălăşlui întru nădejde. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea. Cunoscute mi-ai făcut căile vieţii; umplea-mă-vei de veselie cu faţa Ta, şi la dreapta Ta de frumuseţi veşnice mă vei sătura.

Apoi: Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Atotţiitorule, Care la plinirea vremii ai trimis pe Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din pururea-Fecioara Maria, ca, luând chip de rob şi asemenea oamenilor făcându-se, să ne mântuiască din robia celui viclean, Însuţi Stăpâne, caută spre icoanele acestea, care s-au zugrăvit întru cinstea mântuitoarei Întrupări, a minunilor şi a binefacerilor Unuia-Născut Fiului Tău, pe care ni le vesteşte în cuvinte Sfânta Evanghelie, că nu numai prin citire am socotit să ni le amintim, dar şi la înfăţişarea lor privind, credem că mai deplin le vom înţelege şi cu mulţumire le vom cinsti. Asemenea, caută şi spre icoanele Preacuratei Fecioare, Născătoarea de Dumnezeu, ale puterilor cereşti şi ale tuturor Sfinţilor Tăi şi, cu milostivire, binecuvintează-le, iar pe cei ce se vor ruga ţie înaintea lor, sau vor chema spre rugăciune pe Sfinţii Tăi, cerând de la Tine dumnezeiască milă, iar de la dânşii ajutor, sprijin şi mijlocire ca de la nişte casnici şi prieteni ai Tăi, auzi-i şi le împlineşte toate bunele dorinţe, făcându-i, ca un bun, moştenitori Împărăţiei Tale. Că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut

Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viață făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne Atotţiitorule, Împărate al nostru, Tatăl Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care ai rânduit prin robul Tău Moise să se facă în cortul cel sfânt chipuri de heruvimi, şi acum Te rugăm să trimiţi harul Sfântului Tău Duh peste icoana aceasta, ca se se facă celor ce se vor ruga Ţie înaintea ei, spre împlinirea cererilor. Cu harul, cu milostivirea şi cu dragostea Unuia-Născut Fiului Tău, Iubitorul de oameni, Domnul şi Dumnezeul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul Duh în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zice, stropind de trei ori icoanele cu aghiasmă:

Se sfinţesc icoanele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată citeşte sau cântă troparul şi condacul sfântului sau sfinţilor ale cărora sunt chipurile, şi, sărutând icoana cu cinste, face obişnuitul sfârşit, pomenind şi pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA
sfinţirii icoanei Preasfintei Treimi

Preotul dă binecuvântarea mică, apoi, după rugăciunile începătoare, se zice Veniţi să ne închinăm..., apoi se citeşte

PSALMUL 66

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte. Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe tine popoarele toate. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate şi neamurile pe pământ le vei povăţui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul şi-a dat rodul său. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi Dumnezeule şi să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Apoi: Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule Cel slăvit în Sfânta Treime, pe Care nici mintea nu Te poate cuprinde, nici cuvântul nu te poate spune, pe Care nimeni dintre oameni niciodată nu Te-a văzut, numai precum din Sfintele Scripturi şi din învăţăturile de Dumnezeu grăitorilor apostoli am învăţat, aşa credem şi aşa Te mărturisim pe Tine, Dumnezeu Tatăl Cel fără de început şi pe Fiul Tău Cel de o fiinţă şi pe Duhul Cel de un scaun şi de o fire; şi, precum Scriptura cea

veche ne istoriseşte nouă arătarea Ta în chipul celor trei îngeri ce a fost preaslăvitului patriarh Avraam, iar în Legea harului Tatăl prin glas, Fiul cu trupul în Iordan, iar Duhul Sfânt în chip de porumbel s-au arătat; şi iarăşi, Fiul care cu trupul S-a înălţat la cer şi de-a dreapta lui Dumnezeu şade, pe Duhul Cel mângâietor L-a trimis peste apostoli în chipul limbilor de foc, şi în Tabor s-au arătat: Tatăl prin glas, Duhul Sfânt în nor, iar Fiul întru lumină preastrălucită înaintea celor trei ucenici, aşa pentru aducerea aminte cea de-a pururea de Tine, unul slăvitului Dumnezeu, nu numai cu gura Te mărturisim, ci şi chipul îl zugrăvim nu ca să-l facem pe acesta dumnezeu, ci ca spre el căutând cu ochii cei trupeşti, să privim cu ochii gândului spre Tine Dumnezeul nostru şi cinstind acest chip, pe Tine ziditorul, răscumpărătorul şi sfinţitorul nostru să te slăvim şi să pomenim nenumăratele Tale binefaceri; că cinstea chipului se înalţă la cel înfăţişat. Deci punând acum înaintea slavei Tale icoana aceasta, cu gând binecredincios cerem şi ne rugăm bunătăţii Tale: Caută cu milostivire spre icoana aceasta şi trimite peste ea cereasca ta binecuvântare şi binecuvintează-o în numele Tău cel întreit sfânt şi o sfinţeşte, pentru ca cei ce o vor cinsti cu evlavie şi se vor închina Ţie înaintea ei cu smerenie şi cu credinţă se vor ruga, să afle mila Ta şi să primească harul Tău, să fie izbăviţi de nevoi şi de necazuri, să primească iertarea de

greşeli şi să se învrednicească cereştii împărăţii. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea Ta de oameni: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, a Cărora este slava acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne Dumnezeule, Cel slăvit şi închinat în Sfânta Treime, auzi acum rugăciunea noastră şi trimite din cer dumnezeiasca Ta binecuvântare şi prin stropirea cu această apă sfinţită sfinţeşte icoana aceasta ce s-a zugrăvit întru slava Ta şi spre mântuirea poporului Tău. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi zice, stropind de trei ori icoana cu aghiasmă:

Se sfinţeşte icoana acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată citeşte sau cântă stihira, glasul al 8-lea:

Veniţi, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veşnic şi împreună pe scaun şezător; şi Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Fiinţă, o

Dumnezeire, Căreia toţi închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreunălucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut şi prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl purcezi şi în Fiul Te odihneşti; Treime Sfântă, slavă Ţie.

Preotul sărutând icoana cu cinste, face obişnuitul otpust.

Această rânduială se poate folosi şi pentru sfinţirea icoanelor: Botezului Domnului, a Schimbării la Faţă şi a Pogorârii Sfântului Duh.

RÂNDUIALA
sfinţirii clopotului

Se atârnă clopotul în aşa fel ca să poată fi stropit şi pe dinafară şi pe dinăuntru, mai înainte de a fi pus în clopotniţă, pentru a-l binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă slujeşte arhiereul, se îmbracă cu toate veşmintele arhiereşti sau numai cu mantia, cu epitrahilul, cu omoforul şi camilafca; iar dacă slujeşte numai preotul, se îmbracă cu epitrahilul şi cu sfita; apoi iese din biserică şi vine la clopot şi acolo fiind pregătită apa sfinţită pe o masă acoperită cuviincios, face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Împărate ceresc... (se cântă pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... Strana: Amin. Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm (de 3 ori).

PSALMUL 148

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit. Pusu-le-ai pe ele în veac şi în veacul veacului; lege le-a pus şi nu o vor trece. Lăudaţi pe Domnul toţi cei de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui; munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii; fiarele şi toate animalele, târâtoarele şi păsările cele zburătoare; împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului; tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer. Se va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Apoi PSALMUL 150

Lăudaţi pe Dumnezeu întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

După aceea: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia aceasta: Cu pace, Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape... şi îndată adaugă acestea:

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta întru slava numelui Său, cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea lui dar, ca toţi, care vor auzi sunetul lui, ziua sau noaptea, să se deştepte spre slava sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin glasul sunetului lui, să se potolească, să se liniştească şi să înceteze toate vânturile cele rele şi furtunile, fulgerele, trăsnetele şi toate ceţurile cele stricătoare şi văzduhurile cele vătămătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea, viclenia şi asuprirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi de la toţi credincioşii Săi care vor auzi glasul sunetului lui şi să-i îndemne la plinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă: **Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte, miluieşte..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...,** iar preotul zice ecfonisul: **Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea...**

PSALMUL 28

Aduceţi Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceţi Domnului mieii oilor, aduceţi Domnului slavă şi cinste; aduceţi Domnului slavă numelui Său; închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviinţă. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului. El face să sară Libanul ca un viţel; iar Ermonul, ca un pui de gazelă. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul şi va cutremura Domnul pustiul Cadeşului. Glasul Domnului dezleagă pântecele cerboaicelor. Glasul Domnului despoaie cedrii şi va descoperi dumbrăvile şi în locaşul Lui, fiecare va spune: Slavă! Domnul va împărăţi peste potop şi va şedea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care voind a fi totdeauna slăvit şi închinat de toţi credincioşii Tăi, în Legea Veche ai poruncit robului Tău, legiuitorului Moise, să facă trâmbiţe de argint, iar fiilor lui Aaron, preoţilor, să trâmbiţeze cu ele când vor jertfi Ţie, ca poporul Tău, auzind glasul trâmbiţei, să fie gata a se închina Ţie şi să se adune ca să-Ţi aducă jertfe; şi, la războaie fiind chemaţi de glasul acelor trâmbiţe, să se întrarmeze tare spre biruirea vrăjmaşilor; şi acum, Stăpâne Preasfinte, cu umilinţă Te rugăm, caută cu îndurare la rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi, şi binecuvintează cu sfântă binecuvântarea Ta cea cerească şi, cu harul Atotsfinţitorului Tău Duh, sfinţeşte clopotul acesta, care s-a făcut spre slujba Sfintei Tale Biserici şi spre slava celui de mare cuviinţă şi întru tot sfânt numele Tău. Varsă în el puterea darului Tău, ca, auzind credincioşii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în evlavie şi în credinţă şi bărbăteşte să se împotrivească tuturor asupririlor diavoleşti şi, prin rugăciuni neîncetate şi slavă aducând Ţie, Adevăratului Dumnezeu, să le biruiască şi la biserică spre rugăciunea şi slava sfântului Tău nume, ziua şi noaptea, cu grăbire să alerge. Şi, prin glasul lui, să se domolească, să se liniştească şi să înceteze furtunile, vânturile şi grindinile, viforul şi tunetele cele înfri-

coşătoare, fulgerele şi văzduhurile cele vătămătoare. Căci Tu, Doamne, Dumnezeul nostru, nu numai prin făpturile Tale cele cu minte şi însufleţite faci toate cele preaslăvite şi minunate, câte le voieşti spre slava Ta şi spre mântuirea şi folosul credincioşilor Tăi, ci şi prin cele neînsufleţite, precum prin toiagul lui Moise şi prin şarpele cel de aramă în pustiu; căci toate sunt cu putinţă la Tine şi nimic nu-Ţi este cu neputinţă, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Cântăreţul: Ţie, Doamne. Şi, plecând capetele toţi credincioşii, preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Cel ce prin glasul de trâmbiţă cel de şapte ori al preoţilor, care mergeau înaintea chivotului mărturiei, ai făcut să cadă şi să se sfărâme zidurile cele tari ale Ierihonului şi ai dat toate cele din cetate în mâinile poporului Tău, Tu, şi acum, umple clopotul acesta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca, glasul sunetului lui auzindu-l puterile cele potrivnice ale văzduhului, să se depărteze de la curţile credincioşilor Tăi şi toate săgeţile lor cele aprinse, pornite asupra noastră, să se stingă; asemenea, trăsnetul fulgerelor, căderea grindinii şi toată tulburarea cea vătămătoare a văzduhului fiind alungate şi gonite de dreapta Ta cea atotputernică şi tare, să se domolească, să se liniştească şi să se depărteze; căci Tu

prin mijlocitori lucrezi toate întru slava Ta, spre folosul şi mântuirea noastră. Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mântui, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Părintelui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi preotul, luând aghiasmă, stropeşte clopotul de trei ori din patru părţi pe din afară şi pe dinăuntru, mergând împrejur şi zicând:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte clopotul acesta prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi, luând cădelniţa, tămâiază clopotul din patru părţi. Pe când săvârşeşte el aceasta, cântăreţul citeşte

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine! Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul! Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu: Doamne, nu zăbovi.

După aceasta, diaconul zice: Înţelepciune, iar cântăreţul: De la Numeri, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Şi se citeşte

PAREMIA

(Numerii 10, 1–10)

În vremea aceea, a grăit Domnul cu Moise, şi a zis: Fă-ţi două trâmbiţe de argint; din ciocan să le faci, ca să fie pentru chemarea obştii şi pentru plecarea taberei. Când se va trâmbiţa din ele, se va aduna toată obştea la uşa Cortului adunării. Când se va trâmbiţa numai din una, se vor aduna la tine toate căpeteniile cele mai mari ale lui Israel. Când veţi însoţi sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre răsărit. Când veţi însoţi a doua oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazăzi. Când veţi însoţi a treia oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre mare. Când veţi însoţi a patra oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazănoapte. Să însoţiţi sunetele cu strigăte numai pentru plecare. Iar când chemaţi adunarea, să sunaţi, dar să nu însoţiţi sunetele cu strigăte. Din trâmbiţe vor suna preoţii, fiii lui Aaron; aceasta-i pentru voi lege veşnică din neam în neam. Când veţi merge la război, în pământul vostru, împotriva vrăjmaşilor care năvălesc asupra voastră, însoţiţi sunetele de trâmbiţă cu strigăte şi veţi fi pomeniţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi veţi fi izbăviţi de vrăjmaşii voştri. În ziua voastră de bucurie, la sărbătorile voastre şi la lunile noi ale voastre, să trâmbiţaţi din trâmbiţe la arderile de tot ale voastre şi la jertfele voastre de împăcare, şi prin aceasta veţi fi pomeniţi înaintea Dumnezeului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Apoi se cântă sau se citesc stihirile acestea:

Glasul al 2-lea:

Când, pentru mânia Ta cea pornită asupra noastră din pricina păcatelor noastre, pământul şi celelalte stihii se tulbură şi se învăluiesc, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pe al trâmbiţelor celor de argint ale lui Moise, să cauţi cu ochiul Tău cel milosârd şi să nu ne cerţi pe noi cu urgia Ta, ci, milostivindu-Te, să ne cruţi, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoşătoare, ca un milostiv.

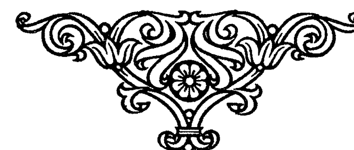
Glasul 1:

Cel ce clatini temeliile pământului, Dumnezeule, şi singur mişti adâncul mării, ca Unul ce eşti ziditorul a toate, izbăveşte-ne de certarea Ta cea dreaptă, depărtând cu glasul semnului acestuia furtunile şi vânturile, tunetele şi fulgerele cele silnice, şi fă-ne totdeauna treji şi grabnici spre slăvirea Ta şi spre împlinirea sfintelor Tale porunci, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce odată la început toate le-ai zidit fără mijlocire, iar acum toate le faci prin mijlocire, depărtează prin glasul acestui sfinţit clopot toată nepurtarea de grijă şi lenea din inimile credincioşilor Tăi şi înrădăcinează în ei cu evlavie frica Ta; şi cu puterea Ta fă-i sârguitori la rugăciune şi grabnici la toată fapta bună, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor Tăi, ca un mult-Milostiv.

Iar arhiereul sau preotul face obişnuitul otpust.

RÂNDUIALA
sfinţirii crucii şi a troiţei celei noi

Fiind aşezată o masă acoperită după cuviinţă înaintea sfintelor uşi împărăteşti, preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul şi cu felonul şi, cădind cruciş cinstita cruce, face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de trei ori) şi

PSALMUL 98

Domnul împărăţeşte: să tremure popoarele; şade pe heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare şi înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoşător şi sfânt este. Şi cinstea împăratului iubeşte dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată şi dreptate în Iacob Tu ai făcut. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este! Moise şi Aaron între preoţii Lui, şi Samuel, între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul şi El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei; căci păzeau mărturiile Lui şi poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei şi ai răsplătit toate faptele lor. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

Apoi: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Şi troparul, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruinţă.

Şi acum..., a Crucii şi a Născătoarei, acelaşi glas:

Crucea cea făcătoare de viaţă a bunătăţii Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ţie o aducem cu rugăciune. Mântuieşte pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ţie pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Şi îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viaţă, şi sfinţeşte crucea aceasta; şi arat-o pe ea la tot poporul să-i fie ajutor şi întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Şi preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul slavei, Părinte Atotţiitorule, Dumnezeule Savaot, Care, prin pomul vieţii cel din mijlocul Raiului, ai închipuit mai înainte Crucea cea de viaţă făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; şi, în locul pomului neascultării, prin gustarea din care şarpele cel atotviclean pe strămoşii noştri şi cu ei pe tot neamul omenesc i-a izgonit din Rai şi la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul Crucii

purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viață lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfințire și acoperământ tare, și credinței întărire, și izbăvire de toate cursele diavolești, și nădejde tare de mântuire și neînfruntată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea, noi, robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multă mila Ta, mulțumitori fiind, cinste și mulțumire și smerită închinăciune aducem slavei Tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu milostivire spre acest semn al Crucii, pe care credincioșii Tăi robi, din osârdie și din credința cea tare și din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos și a răscumpărării și a mântuirii noastre. Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cerească; binecuvintează-o și o sfințește pe ea, și umple-o de puterea și binecuvântarea lemnului aceluia, pe care a fost pironit Preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a călcat și noi, pământenii, eliberare am dobândit și vieții ne-am învrednicit.

Așa Te rugăm pe Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfintele Pătimiri și pentru vărsarea Sfântului Sânge și moartea cea făcătoare de viață a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl Cel fără de început, și al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pe lemnul Crucii le-a suferit; și

prin acelea lemnul Crucii, care era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău și celor ce greșeau, l-a arătat a fi binecuvântat, sfânt, de viață dătător și izbăvitor celor ce greșesc, pe care și cu rugăciune Ție îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău Duh peste acest semn al Crucii și-l binecuvintează, îl sfințește și-i dă lui ca să fie semn înfricoșător și tare asupra tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, spre izgonirea și înfrângerea tuturor curselor ispitelor și asupririlor diavolești. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, credinței întărire, nădejdii sprijinire, la războaie biruință și sporire în toate faptele cele bune; și tuturor celor ce se vor închina Ție înaintea acestui semn și rugăciuni vor aduce, să le fii milostiv ascultător și îndurat împlinitor al tuturor cererilor celor către mântuire. Și precum prin cruce lumea ai izbăvit de osândirea păcatului, așa pe robii Tăi, care cu credință, din suflet, aduc Ție acest semn al Crucii, cu puterea Crucii iubitului Tău Fiu, pururea biruitor asupra păcatului arată-i a fi, și le dăruiește lor toate bunătățile Tale cele pământești și cerești; și, prin Cruce, totdeauna spre bine pe toți credincioșii povățuind, du-i la primirea cununilor cerești, că Tu ești Izvorul sfințirii și dătător bogat de toate bunătățile și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește cu aghiasmă crucea, zicând:

Se sfinţeşte această Cruce cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Şi îndată, luând cădelniţa şi stând cu bună cucernicie înaintea chipului Sfintei Cruci, o cădeşte cruciş, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, şi sfântă Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim.

Se închină cu cucernicie până la pământ şi sărută cinstita şi sfinţita Cruce. Asemenea şi toţi cei ce stau de faţă se închină şi sărută cinstita Cruce.

Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniţi, credincioşilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci pomul în Rai a odrăslit moartea, iar acesta viaţă a înflorit, având pironit pe el pe Domnul cel fără de păcat, de la Care toate limbile luând nestricăciunea, strigăm: Cel ce prin Cruce moartea ai stricat şi pe noi din înşelăciunea şi chinuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, slavă Ţie.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. Strana: Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de trei ori), Părinte binecuvintează. Preotul face otpustul următor:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit şi moartea a binevoit a primi şi a treia zi din morţi a înviat, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci şi pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Strana: Amin.

RÂNDUIALA
sfinţirii crucii pectorale şi a cruciuliţelor

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Strana cântă troparul, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruinţă.

Şi acum..., a Crucii şi a Născătoarei, acelaşi glas:

Crucea cea făcătoare de viaţă a bunătăţii Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ţie o aducem cu rugăciune. Mântuieşte pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ţie pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Și preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit a Te pironi pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră și pe acela l-ai sfințit cu preacinstitul Tău sânge și cu Crucea Ta ai răscumpărat lumea din robia vrăjmașului, și zapisul cel de demult l-ai rupt și neamul omenesc de sub stăpânirea diavolului l-ai izbăvit, Ție acum cu smerenie ne rugăm: Caută cu milostivire spre acest semn al Crucii și trimite harul Tău cel dumnezeiesc și-i dă lui putere și tărie ca tot cel ce îl va purta spre pomenirea mântuitoarelor Tale Pătimiri și a morții Tale celei făcătoare de viață și spre păzirea și apărarea sufletului și a trupului, să se învrednicească a primi prin el binecuvântarea și ajutorul Tău și, precum toiagul lui Aaron l-ai binecuvântat să fie spre înfrângerea necredinței celor potrivnici și spre surparea nălucirilor vrăjitorești, așa binecuvintează și acest semn al Crucii și pune întru el ajutorul apărării Tale împotriva tuturor curselor diavolești ca, pentru fiecare din cei ce îl vor purta, să fie ocrotire și pază mântuitoare sufletului și trupului, izbăvire de toată răutatea și sporire a darurilor duhovnicești și a faptelor celor bune creștinești. Că Tu ești cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care întru cei de sus locuiești și spre cei smeriți privești, înaintea Ta am plecat grumajii sufletului și ai trupului noi, nevrednicii Tăi robi, și cu umilință Te rugăm: Trimite binecuvântarea Ta cerească spre acest semn al Crucii și, prin stropirea cu această apă sfințită, umple-l de puterea și tăria Ta ca să fie spre alungarea și stricarea tuturor curselor diavolești iar pentru robii Tăi cei credincioși care-l vor purta, să fie spre apărarea sufletului și a trupului, spre izbăvirea de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, spre depărtarea a tot răul și spre înmulțirea harului Tău. Că Tu ești sfințirea noastră, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropește de trei ori cu aghiasmă crucea, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest semn al Crucii cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată, sărutând Sfânta Cruce, cântă:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

Apoi o dă celui ce o va purta și face otpustul:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA
sfințirii ilitonului

Pregătit fiind ilitonul din material subțire și bun, din in sau mătase, cu mărimea ceva mai mare decât antimisul, se așterne pe Sfânta Masă, iar preotul, îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și cădind cruciș, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori) și

PSALMUL 110

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepți și în adunare. Mari sunt lucrările Domnului și potrivite tuturor voilor Lui. Laudă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv și îndurat este Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul; aduceți-vă aminte în veac de legământul Lui. Tăria lucrărilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor. Lucrările mâinilor Lui adevăr și judecată. Adevărate sunt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate. Izbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în veac legământul Său; sfânt și înfricoșător este numele Lui. Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Fiul și Cuvântul Dumnezeului Celui viu, Care ai voit a Te întrupa pentru mântuirea noastră din Preacurata Fecioară și după naștere a Te înfășa în scutece și în iesle a fi pus, iar după moartea pe Cruce, pe care ai răbdat-o pentru noi de bunăvoie, ai fost înfășurat în giulgiu curat și cu mahramă și în mormânt ai fost pus, pe Tine acum Te rugăm și cu umilință cerem: Trimite dumnezeiasca binecuvântare și harul Sfântului Tău Duh peste ilitonul acesta și binecuvintează-l, curățește-l și-l sfințește, ca să fie vrednic a se săvârși pe el dumnezeieștile Taine ale Preasfântului Tău Trup și Cinstitului Tău Sânge, întru slava Ta și a Părintelui Tău Celui fără

de început şi a Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh şi spre mântuirea a tot poporul Tău. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primeşte de la noi, nevrednicii Tăi robi, rugăciunea aceasta cu osârdie şi, ca un bun şi iubitor de oameni, binevoieşte a trimite acum binecuvântarea Ta cea sfântă peste ilitonul acesta şi-l sfinţeşte cu harul Tău, prin stropirea cu această apă sfinţită, precum ai sfinţit giulgiurile şi mahrama îngropării Tale, ca să fie mahramă nouă şi giulgiu Preasfântului Tău Trup şi Cinstitului Tău Sânge. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropeşte de trei ori cu aghiasmă ilitonul, zicând:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte ilitonul acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată face otpustul mic.

RÂNDUIALA
sfinţirii raclei pentru sfinte moaşte

Preotul dă binecuvântarea mică, apoi, după rugăciunile începătoare, se zice Veniţi să ne închinăm..., apoi se citeşte

PSALMUL 111

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. Puternică va fi pe pământ seminţia lui; neamul drepţilor se va binecuvânta. Slavă şi bogăţie în casa lui şi dreptatea lui va rămâne în veacul veacului. Răsărit-a în întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv, îndurat şi drept. Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută; îşi rânduieşte vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti. Întru pomenire veşnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme. Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, până ce va ajunge să dispreţuiască pe vrăjmaşii săi. Risipit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Puterea lui se va înălţa întru slavă. Păcătosul va vedea şi se va mânia, va scrâşni din dinţi şi se va topi, pofta păcătoşilor va pieri.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Apoi, preotul rosteşte următoarea rugăciune:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce l-ai zidit pe om după chipul şi asemănarea Ta şi l-ai chemat la sfinţenie, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu, Cel ce ai dăruit aleşilor Tăi cununi neveştejite, iar pe mulţi dintre sfinţii Tăi i-ai împodobit cu darul nestricăciunii trupului, spre în-

credinţarea învierii şi a vieţii veşnice, spre slava numelui Tău celui sfânt şi spre mângâierea şi binecuvântarea noastră, a pământenilor, arătându-i izvoare nesecate ale harului şi odoare de sfinţenie nepreţuite; ia aminte dintru înălţimea sfântului Tău locaş spre smerita noastră rugăciune şi trimite cereasca Ta binecuvântare peste racla aceasta, făurită cu iubire sfântă şi ales împodobită, pe care o sfinţeşte şi o arată vrednică de păstrarea cinstitelor moaşte ale sfinţilor (N); primeşte această raclă ca jertfă de mulţumire pentru nemăsuratele Tale bunătăţi pe care le dăruieşti nouă nevrednicilor şi ca cinstire adusă sfinţilor Tăi pe care i-ai dăruit Bisericii rugători şi mijlocitori. Binevoieşte ca toţi cei ce se vor închina şi vor aduce rugăciuni acestor bineplăcuţi ai Tăi, sărutând sfintele lor moaşte, să fie izbăviţi, cu puterea Ta, de uneltirile vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, îndepărtând de la ei toată nevoia, primejdia şi necazul, iar această sfântă biserică (mănăstire) - în care moaştele sfinţilor Tăi, ce se vor odihni în racla aceasta, vor fi cinstite - să fie izbăvită de orice vătămare. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Făcătorule şi Ziditorule a toată făptura cea văzută şi nevăzută, Care lui Moise, robului Tău, i-ai poruncit ca după chipul ce i s-a arătat în munte să facă din lemn neputred chivotul Legii Vechi spre mărturia neamului ce va să fie, cu smerenie Te rugăm, Atotţiitorule Dumnezeule, să binecuvântezi şi să sfinţeşti racla aceasta care s-a făcut spre păstrarea moaştelor sfinţilor (N), iar pe toţi cei ce se vor închina şi vor aduce rugăciuni acestor bineplăcuţi ai Tăi, sărutând cinstitele moaşte, izbăveşte-i de tot răul şi le dăruieşte împlinirea bunelor dorinţe, sănătate şi toată îmbelşugarea, pentru rugăciunile sfinţilor Tăi, întru care eşti lăudat şi preaslăvit împreună cu Unul-Născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul stropeşte de trei ori cu aghiasmă racla, zicând:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte racla acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată face otpustul mic.

ALTE RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI

Rugăciune
la binecuvântarea unui monument

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu puterea Ta l-ai zidit pe om, din care ai întemeiat neamul omenesc şi, cu înţelepciunea Ta ocârmuieşti popoarele, ridicând din rândul lor bărbaţi înţelepţi şi pricepuţi, care să le lumineze şi să le conducă spre a face voia Ta pentru binele lor, auzi-ne pe noi, cei ce ne-am adunat astăzi în jurul acestui monument (sau: înaintea acestei plăci comemorative) ce s-a ridicat (aşezat) întru pomenirea marelui om de stat (sau: vrednicului om de cultură) (N), fiu al neamului nostru, rânduit de Tine să-i fie conducător (luminător) în zile bune şi povăţuitor în zile grele. Ne rugăm Ţie: Scrie numele lui în cartea aleşilor Tăi şi, precum de demult ai rânduit să se aşeze semne din piatră spre aducere aminte de faptele mari săvârşite de aleşii poporului în numele Tău, aşa şi acum binevoieşte a întări şi a binecuvânta acest monument (sau: dezvelirea acestei plăci comemorative) spre veşnica pomenire a alesului Tău (N) şi a faptelor lui vrednice de urmat, iar poporului nostru ajută-i ca, sub purtarea Ta de grijă, necontenit să propăşească pe calea binelui, slăvindu-Te pe Tine, Dumnezeul părinţilor noştri, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se stropeşte cu aghiasmă monumentul sau placa şi se face otpustul mic.

Rugăciune
la încheierea anului şcolar

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, Cel ce ai trimis în chip de limbi de foc pe Duhul cel Preasfânt peste sfinţii ucenici şi apostoli, ca să-i lumineze şi să-i întărească spre a putea să înveţe toate neamurile, auzi-ne pe noi cei ce ne-am adunat astăzi spre a-Ţi aduce mulţumire fierbinte pentru ajutorul ceresc şi darul luminii, pe care le-ai revărsat şi în acest an şcolar asupra şcolii noastre creştineşti, asupra dascălilor şi elevilor ei, deschizându-le mintea, descoperindu-le cărările înţelepciunii şi trezind în inima lor dorinţa de a se învrednici să priceapă puterea Legii Tale, ca să păşească pe calea virtuţilor, sporind din an în an cu mulţimea învăţăturii şi cu podoaba purtărilor bune. Tu, Doamne, Părintele luminilor şi Împăratul milei, ai dat dascălilor acestei şcoli să-

ALTE RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI

Rugăciune
la binecuvântarea unui monument

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu puterea Ta l-ai zidit pe om, din care ai întemeiat neamul omenesc şi, cu înţelepciunea Ta ocârmuieşti popoarele, ridicând din rândul lor bărbaţi înţelepţi şi pricepuţi, care să le lumineze şi să le conducă spre a face voia Ta pentru binele lor, auzi-ne pe noi, cei ce ne-am adunat astăzi în jurul acestui monument (sau: înaintea acestei plăci comemorative) ce s-a ridicat (aşezat) întru pomenirea marelui om de stat (sau: vrednicului om de cultură) (N), fiu al neamului nostru, rânduit de Tine să-i fie conducător (luminător) în zile bune şi povăţuitor în zile grele. Ne rugăm Ţie: Scrie numele lui în cartea aleşilor Tăi şi, precum de demult ai rânduit să se aşeze semne din piatră spre aducere aminte de faptele mari săvârşite de aleşii poporului în numele Tău, aşa şi acum binevoieşte a întări şi a binecuvânta acest monument (sau: dezvelirea acestei plăci comemorative) spre veşnica pomenire a alesului Tău (N) şi a faptelor lui vrednice de urmat, iar poporului nostru ajută-i ca, sub purtarea Ta de grijă, necontenit să propăşească pe calea binelui, slăvindu-Te pe Tine, Dumnezeul părinţilor noştri, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se stropeşte cu aghiasmă monumentul sau placa şi se face otpustul mic.

Rugăciune
la încheierea anului şcolar

După binecuvântarea mică se zic rugăciunile începătoare, apoi:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, Cel ce ai trimis în chip de limbi de foc pe Duhul cel Preasfânt peste sfinţii ucenici şi apostoli, ca să-i lumineze şi să-i întărească spre a putea să înveţe toate neamurile, auzi-ne pe noi cei ce ne-am adunat astăzi spre a-Ţi aduce mulţumire fierbinte pentru ajutorul ceresc şi darul luminii, pe care le-ai revărsat şi în acest an şcolar asupra şcolii noastre creştineşti, asupra dascălilor şi elevilor ei, deschizându-le mintea, descoperindu-le cărările înţelepciunii şi trezind în inima lor dorinţa de a se învrednici să priceapă puterea Legii Tale, ca să păşească pe calea virtuţilor, sporind din an în an cu mulţimea învăţăturii şi cu podoaba purtărilor bune. Tu, Doamne, Părintele luminilor şi Împăratul milei, ai dat dascălilor acestei şcoli să-

nătate, răbdare şi iscusinţă, ca să poată lumina cu razele cunoştinţelor ce vin de la Tine, ochii sufleteşti ai acestor şcolari, întrucât cu ajutorul Tău cel sfânt s-a aprins în inima lor scânteia dorului de învăţătură, care i-a îndemnat şi în anul acesta la muncă sârguincioasă spre luminarea minţii lor, ca să devină ei oameni de nădejde spre propăşirea poporului nostru şi spre întărirea Bisericii dreptslăvitoare. Aşa, Doamne, primeşte acum mulţumirea noastră izvorâtă din inimă smerită, îmbracă-ne şi în viitor cu putere de sus şi ne întrarmează cu arme de lumină, îndreaptă gândul nostru spre paza poruncilor Tale, cercetează-ne cu milostivire şi trimite nouă de la tronul slavei Tale stâlp de foc strălucitor care să lumineze şi în viitor calea noastră, spre a împlini voia Ta cea sfântă. Că Tu eşti luminarea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie se cuvine mulţumire, slavă, cinste şi închinăciune, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi face obişnuitul otpust.

Rânduiala sfeştaniei pentru binecuvântarea unui vehicul

Diaconul:

Binecuvintează, părinte.

Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi se cântă troparul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...:*

Împodobit fiind cu veşminte din sânge, stai înaintea Domnului, Împăratul cerurilor, pururea pomenite Hristofore; pentru aceasta, cu cetele celor netrupeşti şi ale Mucenicilor, înalţi întreit-sfânta şi înfricoşătoarea cântare; deci, cu mijlocirile tale, izbăveşte pe robii tăi.

Slavă... Şi acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre şi cere iertarea păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de trei ori)

Slavă... Şi acum... Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Diaconul: Puternic.

Strana: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citeţul: Şi duhului tău.

Prochimen:

Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.

Stih: Îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel citire. (11, 39-12, 2)

Diaconul: Să luăm aminte.

Citeţul:

Fraţilor, toţi sfinţii, mărturisiţi fiind prin credinţă, nu au primit făgăduinţa, Dumnezeu rânduind pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără de noi desăvârşirea. Deci şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm, cu stăruinţă, în lupta ce ne stă înainte, cu ochii aţintiţi la Iisus, Începătorul şi Plinitorul credinţei.

Preotul: Pace ţie, cititorule.

Citeţul: Şi duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Diaconul:

Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire.

(Ioan 5, 17, 18; 9, 4-5; 12, 35)

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul: Tatăl Meu până acum lucrează şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, şi mai mult căutau iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pe Dumnezeu Îl numea Tatăl Său. Aşadar, iarăşi a zis Iisus: Mie Mi se cade să săvârşesc lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine, cât este ziuă, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Cât Eu sunt în lume, sunt Lumina lumii. Umblaţi cât aveţi lumina.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul rosteşte ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

În timpul ecteniei mari strana răspunde după fiecare cerere: Doamne, miluieşte .

Diaconul: Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul

(Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N) şi pentru ajutorul lui cel de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul rosteşte ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte rugăciunea de sfinţire a apei:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău şi apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei le-ai vindecat, Cel ce ai sfinţit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără de prihană,

Însuţi şi acum, Stăpâne, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Şi fă-o să fie tuturor celor ce o vor gusta şi vor fi stropiţi cu ea, izvor de binecuvântare, tămăduire de boli şi de patimi, sfinţire a caselor şi izbăvire de orice lucrare potrivnică văzută şi nevăzută. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul rosteşte rugăciunea plecării capetelor:

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele, şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta prin

gustarea şi stropirea cu apa aceasta; şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă şi strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropeşte cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre şi dând tămăduiri celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul:

Rugăciunea de binecuvântare a unui vehicul

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai venit spre mântuirea neamului omenesc, Cel ce şezi în cer pe tronul slavei şi venind pe pământ, ai

cutreierat cetăţi şi sate, iar cu puţin înainte de Pătimirea Ta cea de bunăvoie, şezând pe mânz de asin, ai intrat în Sfânta Cetate; Cel ce prin îngerul Tău ai grăit diaconului Filip ca, sculându-se, să meargă spre miazăzi pe calea ce cobora de la Ierusalim la Gaza şi să se apropie de carul etiopianului, apoi, urcând în car, să Te binevestească pe Tine, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatul lumii, şi, după ce l-a adus pe dregătorul etiopian la credinţa în Tine, Fiul lui Dumnezeu, oprind carul şi coborând amândoi, l-a botezat; Însuţi, Stăpâne, binecuvintează şi acest vehicul şi dă robilor Tăi (N) să meargă pe calea lor bucurându-se şi bine să săvârşească drumul şi slujirea lor, care le-au fost încredinţate de Tine. Căci a săvârşi drumul nu este a celui ce voieşte, nici a celui ce aleargă, ci de la Milostivul Dumnezeu; pentru aceasta Te rugăm: Dăruieşte-le înger luminat, care să meargă înaintea lor, izbăvindu-i noaptea şi ziua de tot răul, ca, fiind călăuziţi de dumnezeiescul Duh, bine să alerge şi nicidecum să nu se ostenească în zadar. Că Tu eşti Calea, Adevărul şi Viaţa şi Ţie slavă şi mulţumire înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Aici se poate adăuga Rugăciunea pentru cei ce călătoresc (pag. 501).

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru...

gustarea şi stropirea cu apa aceasta; şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă şi strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropeşte cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre şi dând tămăduiri celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul:

Rugăciunea de binecuvântare a unui vehicul

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai venit spre mântuirea neamului omenesc, Cel ce şezi în cer pe tronul slavei şi venind pe pământ, ai

cutreierat cetăţi şi sate, iar cu puţin înainte de Pătimirea Ta cea de bunăvoie, şezând pe mânz de asin, ai intrat în Sfânta Cetate; Cel ce prin îngerul Tău ai grăit diaconului Filip ca, sculându-se, să meargă spre miazăzi pe calea ce cobora de la Ierusalim la Gaza şi să se apropie de carul etiopianului, apoi, urcând în car, să Te binevestească pe Tine, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatul lumii, şi, după ce l-a adus pe dregătorul etiopian la credinţa în Tine, Fiul lui Dumnezeu, oprind carul şi coborând amândoi, l-a botezat; Însuţi, Stăpâne, binecuvintează şi acest vehicul şi dă robilor Tăi (N) să meargă pe calea lor bucurându-se şi bine să săvârşească drumul şi slujirea lor, care le-au fost încredinţate de Tine. Căci a săvârşi drumul nu este a celui ce voieşte, nici a celui ce aleargă, ci de la Milostivul Dumnezeu; pentru aceasta Te rugăm: Dăruieşte-le înger luminat, care să meargă înaintea lor, izbăvindu-i noaptea şi ziua de tot răul, ca, fiind călăuziţi de dumnezeiescul Duh, bine să alerge şi nicidecum să nu se ostenească în zadar. Că Tu eşti Calea, Adevărul şi Viaţa şi Ţie slavă şi mulţumire înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Aici se poate adăuga Rugăciunea pentru cei ce călătoresc (pag. 501).

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru...

Strana: Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul rosteşte otpustul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Strana: Amin.

Această rânduială se săvârşeşte şi la binecuvântarea unui avion sau elicopter, cu deosebirea că la început se va cânta troparul Sfântului Proroc Ilie, glasul al 4-lea: Cel ce a fost înger în trup, temeiul prorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, care a trimis de sus lui Elisei dar, bolile alungă şi pe cei leproşi curăţeşte; pentru aceasta şi celor ce-l cinstesc pe el le izvorăşte tămăduiri.

Rânduiala sfeştaniei la începerea unei lucrări de folos obştesc

Diaconul: Binecuvintează, părinte.

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Strana: Amin. Şi se cântă troparele, glasul al 8-lea:

Dumnezeul Părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Slavă... Şi acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre şi cere iertarea păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de trei ori)

Slavă... Şi acum..., **Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.**

Diaconul: Puternic.

Strana: **Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.**

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor.

Citeţul: Şi duhului tău.

Prochimen:

Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.

Stih: **Binevoit-ai, Doamne, spre pământul Tău.**

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola către Tit a Sfântului Apostol Pavel citire. (3, 8-11, 14)

Diaconul: Să luăm aminte.

Citeţul:

Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvântul, şi voiesc să adevereşti acestea cu tărie, pentru ca aceia care au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să fie în frunte la fapte bune. Că acestea sunt cele bune şi de

folos oamenilor. Iar de întrebările nebuneşti şi de înşirări de neamuri şi de certuri şi de sfădirile pentru lege, fereşte-te, căci sunt nefolositoare şi deşarte. Să înveţe şi ai noştri să se îngrijească de săvârşirea faptelor bune, spre treburile cele de neapărată nevoie, ca ei să nu fie fără de roadă. Îmbrăţişează pe cei ce ne iubesc întru credinţă. Harul fie cu voi cu toţi! Amin.

Preotul: Pace ţie, cititorule.

Citeţul: Şi duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

(5, 13-17)

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sunteţi sarea pământului; dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată afară şi călcată în picioare de oameni. Voi sunteţi lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă. Nici nu aprind făclie şi o pun sub obroc, ci în sfeşnic, şi luminează tuturor celor din casă. Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, aşa încât să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu socotiţi că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul rosteşte ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana răspunde după fiecare cerere: Doamne, miluieşte.

Diaconul: Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită din belşug dumnezeiescul Său har asupra lucrărilor care vor începe de către robii Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să fie împreună-lucrător şi sprijinitor în toate lucrările cele bune pe care, cu luminare dumnezeiască, voim să le săvârşim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul rosteşte ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte rugăciunea de sfinţire a apei:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău şi apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei le-ai vindecat, Cel ce ai sfinţit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără de prihană,

Însuţi şi acum, Stăpâne, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Şi fă-o să fie tuturor, celor ce o vor gusta şi vor fi stropiţi cu ea, izvor de binecuvântare, tămăduire de boli şi de patimi, sfinţire a caselor şi izbăvire de orice lucrare potrivnică văzută şi nevăzută. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul rosteşte rugăciunea plecării capetelor:

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele, şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta; şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi

Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă şi strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropeşte cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre şi dând tămăduiri celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai întrupat, Care cu osteneală ai deprins a lucra meşteşugul tâmplăriei, Cel ce i-ai chemat de la lucrare pe Sfinţii Apostoli, pentru ca să o sfinţeşti pe aceasta, binecuvântând-o; Însuţi Doamne, Cel ce eşti Tu mai întâi lucrător în noi şi Făcător a toate, binecuvintează-ne pe noi şi aceste lucrări pe care le începem astăzi în numele Tău, pentru ca degrabă şi fără de împiedicare să ajungă la săvârşire. Luminează cugetele robilor Tăi care vor lucra aici şi întăreşte braţele lor, ca totdeauna să săvârşească ceea ce este bine şi să lucreze faptele luminii, spre slujirea poporului Tău şi spre slava Ta, şi a Tatălui şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: **Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ţie.**

Strana: Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte. (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul rosteşte otpustul:

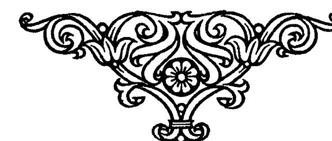
Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Strana: Amin.

Rânduiala sfeştaniei la începerea unei lucrări particulare

Diaconul: Binecuvintează, părinte.

Preotul:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Şi se cântă troparele, glasul al 8-lea:

Dumnezeul Părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Slavă... Şi acum...

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrările mâinilor noastre şi cere iertarea păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. (de trei ori)

Slavă... Şi acum..., Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Diaconul: Puternic.

Strana: **Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.**

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Pace tuturor..

Citeţul: Şi duhului tău.

Prochimen:

Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.

Stih: **Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul.**

Diaconul: Înţelepciune.

Citeţul: Din Epistola a doua către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel citire. (3, 6-16)

Diaconul: Să luăm aminte.

Citeţul:

Fraţilor, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriţi de orice frate care umblă fără rânduială şi nu după predania pe care aţi primit-o de la noi. Căci voi înşivă ştiţi cum trebuie să vă asemănaţi nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci, cu muncă şi cu trudă, am lucrat noaptea şi ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înşine pildă vouă, spre a ne urma. Căci şi când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: Dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora ca aceştia le poruncim şi-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în linişte şi să-şi mănânce pâinea lor. Iar voi, fraţilor, nu pregetaţi să faceţi ce e bine. Şi Însuşi Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna şi în tot chipul. Domnul fie cu voi cu toţi.

Preotul: Pace ţie, cititorule.

Citeţul: Şi duhului tău.

Strana: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm Sfânta Evanghelie.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Preotul:

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

(Matei 25, 14-29; Luca 8, 8)

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul:

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare, plecând departe, şi-a chemat slujitorii şi le-a dat pe mână avuţia sa. Unuia i-a dat cinci talanţi, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui şi a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanţi a lucrat cu ei şi a câştigat alţi cinci talanţi. De asemenea şi cel cu doi a câştigat alţi doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ şi a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit şi stăpânul acelor slujitori şi a făcut socoteala cu ei. Şi apropiindu-se cel care luase cinci talanţi, a adus alţi cinci talanţi, zicând: Doamne, cinci talanţi mi-ai dat, iată alţi cinci talanţi am câştigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slujitor bun şi credincios, peste puţine ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se şi cel cu doi talanţi, a zis: Doamne, doi talanţi mi-ai dat, iată alţi doi talanţi am câştigat cu ei. Zis-a lui

stăpânul: Bine, slujitor bun şi credincios, peste puţine ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi şi cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am ştiut că eşti om aspru, care seceri unde n-ai semănat şi aduni de unde n-ai împrăştiat. Şi temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău. Şi răspunzând stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană şi leneşă, ştiai că secer de unde n-am semănat şi adun de unde n-am împrăştiat? Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarafi, şi eu, venind, aş fi luat ce este al meu cu dobândă. Luaţi deci de la el talantul şi daţi-l celui ce are zece talanţi. Căci tot celui ce are i se va da şi-i va prisosi, iar de la cel ce n-are şi ce are i se va lua. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

Diaconul rosteşte ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

În timpul ecteniei mari strana răspunde după fiecare cerere: Doamne, miluieşte.

Diaconul: Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cin-

stita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul român cel binecredincios de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai-marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită din belşug dumnezeiescul Său har asupra lucrărilor care vor începe (ale robilor lui Dumnezeu N), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să fie împreună-lucrător şi sprijinitor în toate lucrările cele bune pe care, cu luminare dumnezeiască, voim să le săvârşim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul rosteşte ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul rosteşte rugăciunea de sfinţire a apei:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Cel ce în vremea lui Moise ai preschimbat apa cea amară în apă dulce pentru poporul Tău şi apele cele vătămătoare în vremea lui Elisei le-ai vindecat, Cel ce ai sfinţit apele Iordanului cu arătarea Ta cea fără de prihană,

Însuţi şi acum, Stăpâne, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori, binecuvântând de fiecare dată apa);

Şi fă-o să fie tuturor, celor ce o vor gusta şi vor fi stropiţi cu ea, izvor de binecuvântare, tămăduire de boli şi de patimi, sfinţire a caselor şi izbăvire de orice lucrare potrivnică văzută şi nevăzută. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Şi duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: Ţie, Doamne.

Preotul rosteşte rugăciunea plecării capetelor:

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele, şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; şi

ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta; şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Ecfonisul, cu glas înalt:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul afundă cinstita Cruce în apă de trei ori, cântând troparul Crucii, glasul I:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

După ce preotul cântă o dată troparul, îl cântă şi strana de două ori, apoi, în timp ce preotul stropeşte cu aghiasmă în chipul crucii, se cântă acest tropar al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea păcatele noastre şi dând tămăduiri celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, Preacurată.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul:

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce cu nespusa Ta iubire de oameni ai cercetat neamul omenesc şi ai dăruit binecuvântarea Ta

tuturor celor ce s-au rugat Ţie, Ţie ne rugăm şi de la Tine cerem: Caută şi acum spre robii Tăi (N), care, nădăjduind în puterea ajutorului Tău, voiesc a începe această lucrare, dăruieşte-le lor spor întru toate şi-i binecuvintează pe ei şi lucrările lor. Păzeşte-i neispitiţi de orice rău, dăruindu-le din belşug, lor şi celor ce vor lucra împreună cu dânşii, pace, dragoste, înţelegere şi dreptate. Revarsă peste ei milele Tale cele bogate şi îndreptează paşii lor spre toată fapta bună. Că Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni eşti şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru... Strana: Slavă... Şi acum... Doamne, miluieşte. (de trei ori). Părinte, binecuvintează.

Preotul rosteşte otpustul:

Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţi ai noştri şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Strana: Amin.

Rânduială la binecuvântarea stupilor

Preotul rosteşte: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

Citeţul zice rugăciunile începătoare apoi Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm..., şi Psalmul 50 (pag. 185), apoi

PSALMUL 84

Binevoit-ai, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei dărui viaţă şi poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

PSALMUL 122

Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi. Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Diaconul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm. Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori). Diaconul: Înţelepciune. Drepţi. Să ascultăm... Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Preotul:

Din Sfânta Evanghelie după Luca, citire.

(24, 36-44)

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie. Diaconul: Să luăm aminte.

În vremea aceea, sculându-Se din morţi, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi şi le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se şi înfricoşându-se, credeau că văd duh. Şi Iisus le-a zis: De ce sunteţi tulburaţi şi pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeţi mâinile Mele şi picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiţi-Mă şi vedeţi, că duhul nu are carne şi oase, precum Mă vedeţi pe Mine că am. Şi, zicând acestea, le-a arătat mâinile

și picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci și în psalmi.

Citețul: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție.

Preotul zice: Domnului să se rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește rugăciunile:

Dumnezeule, a toate Ziditorule, Cel ce binecuvintezi și înmulțești făpturile Tale, cu mijlocirea Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, luând aminte cu milostivire la rugăciunile noastre, binevoiește cu îndurările Tale a binecuvânta albinele acestea, ca să își aducă ele cu îmbelșugare prinosul lor care să fie spre podoaba și înfrumusețarea locașurilor Tale și a sfintelor Tale Altare, precum și spre întrebuințarea noastră, întru Hristos Iisus Domnul nostru, a Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Preotul: Domnului să se rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Dumnezeule, Cel ce știi a face bine cu ostenelile omenești și cu cele ale necuvântătoarelor și, cu milostivirea Ta cea negrăită, ne-ai învățat a întrebuința pentru nevoile noastre roadele și lucrările albinelor,

cu smerenie ne rugăm slavei Tale: Binevoiește a binecuvânta albinele acestea și le înmulțește ca să facă agonisire pentru neamul omenesc, dându-le lor cele de trebuință și hrănindu-le; ca fiecare din cei ce nădăjduiesc în mila Ta și în îndurările Tale cele nemăsurate, care se va osteni spre paza acestor vietăți, să se învrednicească, după ostenelile sale, să primească îmbelșugată roadă și să se umple de cerescă binecuvântare, întru Hristos Iisus Domnul nostru, a Căruia este cinstea și slava în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Preotul: Domnului să se rugăm. Citețul: Doamne, miluiește.

Dumnezeule, Cel ce toate le poți, Cel preaveșnic, Cel ce ții cu palma toată făptura, Cel ce stăpânești cerul și pământul și toate cele de pe ele și la toată făptura dai cele de folos cu bună îndurare, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot bunule, ca precum ai dăruit de demult lui Israel pământul în care curgea miere și lapte și ai binevoit a-l hrăni în pustie pe Botezătorul Tău Ioan cu miere sălbatică, asemenea și acum caută cu bunăvoința Ta la cele spre hrana vieții noastre și binecuvintează stupina aceasta și înmulțește în ea albinele și, cu harul Tău păzindu-le pe acestea, umple-ne pe noi cu miere din destul, ca nicidecum să nu fie lipsită stupina aceasta de lucrarea albinelor celor zidite de Tine, ci totdeauna să fie plini de miere fagurii ei. Și după mulțimea bunătății și a puterii Tale nebiruite, să se arate

netulburată de răutăţi şi nemişcată de nicio viclenie trimisă asupra ei, ci să fie păzită de toate vrăjile şi facerile de rău şi totdeauna să fie nevătămată sub ocrotirea dreptei Tale. Că al Tău este a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău şi Preasfântului Duh în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Apoi preotul stropeşte cu aghiasmă zicând:

Prin stropirea cu această apă sfinţită să se risipească toată lucrarea diavolească din locul acesta şi să se pogoare peste el binecuvântarea Atotputernicului Dumnezeu: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face otpustul, la care pomeneşte şi pe Sfinţii Ioan Botezătorul şi Ambrozie al Milanului.

Rugăciune la deschiderea unei reuniuni

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne Iisuse Hristoase, Lumina cea adevărată, Cel ce ai zis: Acolo unde sunt adunaţi doi sau trei în numele Meu, acolo sunt şi Eu în mijlocul lor; Tu, Cel ce pe smeriţii pescari i-ai arătat plini de înţelepciune şi i-ai făcut, prin pogorârea Sfântului Duh, cuvântători de Dumnezeu şi învăţători ai Evangheliei Tale, Însuţi, preabunule Stăpâne, primeşte mulţumirea pe care Ţi-o aducem astăzi şi trimite harul ceresc peste cei ce sunt de faţă şi binecuvintează-i pe toţi. Străluceşte lumina Ta cea pururi fiitoare în inimile tuturor celor ce s-au adunat aici prin voia Ta, că Tu ai sfinţit ceata ucenicilor Tăi, insuflându-le duhul împreună-lucrării şi împreună-sfătuirii, ca şi noi, purtând sarcinile unii altora, să împlinim legea Ta şi, împărtăşind unii altora dragostea cea frăţească, să sporim în ştiinţă şi în săvârşirea faptelor bune. Dăruieşte-ne duhul înţelepciunii şi al înţelegerii, deschide ochii noştri ca să lucrăm după voia Ta cea sfântă şi degrab auzi cererile noastre ca, astfel, cu o gură şi o inimă, să slăvim şi să lăudăm numele Tău cel binecuvântat în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Rugăciune
la deschiderea unei tabere pentru tineri creştini

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Împărate ceresc, Cel ce stăpâneşti toate cu înţelepciune, Care pretutindeni eşti şi toate le plineşti, Cel ce l-ai zidit pe om după chipul şi asemănarea Ta şi l-ai aşezat în Rai ca pe un împărat al făpturii, Cel ce ai alcătuit lumea spre a noastră bună vieţuire, Cel ce ai întărit pământul pe ape, ai înconjurat marea cu

nisip şi ai revărsat aerul spre răsuflare, Cel ce ai condus tabăra lui Israel în pustie şi ai plouat mană poporului Tău, Cel ce, întru adâncul smereniei Tale, Te-ai sălăşluit în peşteră şi ai fost culcat în iesle; Tu, Cel ce n-ai avut unde să-Ţi pleci capul, Cel ce ai binevoit a intra în casa lui Zaheu şi ai adus mântuire lui şi la toată casa lui, Însuţi Doamne, priveşte din cer şi cercetează tabăra aceasta, pe care o deschidem în numele Tău; păzeşte-o sub acoperământul Tău, că minunate sunt lucrurile Tale, Doamne al puterilor. Trimite din înălţimea locaşului Tău îndurările Tale cele bogate şi fă ca acest loc să fie spre întărirea credinţei şi a dragostei frăţeşti. Binecuvintează-i pe cei ce, prin sprijinul lor, au făcut cu putinţă deschiderea acesteia şi pe cei ce se ostenesc aici. Luminează ochii noştri, ai tuturor, limpezeşte-ne gândurile şi călăuzeşte-ne paşii spre păzirea poruncilor Tale. Dăruieşte-ne să fim iscusiţi săvârşitori ai faptelor celor bune, spre folosul copiilor şi tinerilor care au venit aici. Aşa, milostive Doamne, iubitorule de oameni, vino şi Te sălăşluieşte în mijlocul nostru, precum ai făcut pe Muntele Tabor şi la Emaus. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RÂNDUIELI DE SLUJBE ŞI RUGĂCIUNI LA POSTURI ŞI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEŞTI

RUGĂCIUNEA
ce se citeşte la Naşterea Domnului Iisus Hristos,
înainte de împărtăşirea credincioşilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne, miluieşte. **Preotul:**

Stăpâne Doamne, Dumnezeule Atotţiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeei, cu spaimă făpturile s-au minunat şi lumea s-a bucurat de naşterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul şi asemănarea Ta şi i-ai dat lui Botezul spre pocăinţă; Care ne-ai adus pe noi în zilele acestea preacurate prin înfrânarea patimilor spre nădejdea vieţii veşnice, în vremea sfântului Post; Cel ce ne călăuzeşti spre adevărul Dumnezeirii Tale şi ai întărit inimile noastre şi mintea a Te cunoaşte pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primeşte pe robii Tăi, precum ai primit pe Petru când se afunda în mare şi pe care, când s-a lepădat de Tine şi a plâns cu amar, iarăşi l-ai primit;

primeşte acum, Stăpâne, lacrimile, suspinul şi pocăinţa robilor Tăi, precum ai primit pe femeia cea păcătoasă care plângea şi cu lacrimi uda picioarele Tale şi cu perii capului le ştergea ca să ia iertare de la Tine; Cel ce ai primit pe tâlharul cel răstignit împreună cu Tine pe Cruce şi ai zis lui: Astăzi vei fi împreună cu Mine în Rai.

Căci am auzit păstori grăind şi pe îngeri cântând, pe magi închinându-se cu daruri şi pe Irod tulburându-se, că Dumnezeu S-a arătat cu trup spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naşte, slăviţi-L; Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L; Hristos pe pământ, înălţaţi-vă. Puterile îngerilor se bucură, cetele Sfinţilor se veselesc, văzând slăvita şi cinstita prăznuire, iar noi cu vrednicie o lăudăm cu inima şi cu buzele. Şi acum, Bunule şi Iubitorule de oameni Doamne, primeşte pe robii Tăi aceştia (N), cărora le pare rău de păcatele lor, cele ştiute şi cele neştiute, cele de voie şi cele fără de voie; şi, cu ştiuta Ta iubire de oameni, primeşte plecarea genunchilor şi postul robilor Tăi, ca, plinind poruncile Tale şi ajungând acum la sfânta şi cinstita Ta Naştere, curaţi şi fără de prihană, să se împărtăşească fără de osândă cu Preacuratul Tău Trup şi Sânge, Hristoase Dumnezeul nostru, a Cărui este slava, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SLUJBA AGHIASMEI MARI

care se săvârşeşte în ajunul şi în ziua Praznicului Botezului Domnului nostru Iisus Hristos

După ce zice preotul Rugăciunea amvonului, ieşim cu toţii la râu sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeşnice, cu cădelniţa, cu steaguri şi cu icoane, iar cântăreţii cântă acest tropar, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: Veniţi de luaţi toţi Duhul înţelepciunii, Duhul înţelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste tropare, acelaşi glas:

Astăzi firea apelor se sfinţeşte şi se desparte Iordanul şi îşi opreşte curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, şi Te sârguieşti a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., același glas:

Către glasul celui ce striga în pustiu: Pregătiți calea Domnului, venit-ai, Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Și ajungând la locul rânduit, îndată încep

PAREMIILE

Preotul sau diaconul zice: **Înțelepciune.**

Cântărețul: **Din Prorocia lui Isaia, citire:**

(35, 1–10)

Preotul sau diaconul zice: **Să luăm aminte.** Citețul:

Așa zice Domnul: Veselește-te pustiu însetat, să se bucure pustiul; ca și crinul să înflorească. Și va înflori și se va bucura pustiul Iordanului și mărirea Libanului se va da lui și cinstea Carmelului; și poporul meu va vedea slava Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru. Întăriți-vă voi, mâini slabe, și prindeți putere genunchi slăbănogi. Ziceți celor slabi la inimă și la cuget: «Întăriți-vă și nu vă temeți. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplătește și va răsplăti; El va veni și ne va mântui». Atunci se vor deschide ochii celor orbi și urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări șchiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat. Pământul cel fără de apă se va preface în bălți și ținutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor,

iarbă, trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema și nu va trece pe acolo nimeni necurat și nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar și cei fără de minte vor merge pe aceasta și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea și nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe ea cei mântuiți și cei răscumpărați de Domnul se vor întoarce. Și vor veni în Sion în chiote de bucurie și veselia cea veșnică va încununa capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi vor ajunge pe aceștia și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Preotul sau diaconul zice: **Înțelepciune.**

Cântărețul: **Din Prorocia lui Isaia, citire:**

(55, 1–13)

Preotul sau diaconul zice: **Să luăm aminte.** Citețul:

Așa grăiește Domnul: Cei ce sunteți însetați, mergeți la apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț vin și grăsime. Pentru ce cheltuiți argintul vostru pentru un lucru care nu hrănește și câștigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și întru bunătăți se va desfăta sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și mergeți pe căile Mele. Ascultați-Mă pe Mine și viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veșnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut mărturie popoarelor, căpetenie și stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le știi și popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tău și

pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamărește. Căutați pe Domnul cât Îl puteți găsi, strigați către El, câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui și omul cel nelegiuit vicleniile lui și să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de acesta, și către Dumnezeul nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia și zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul și-l face de răsare și rodește și dă sământă semănătorului și pâine spre mâncare, așa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Și voi cu veselie veți ieși și în pace veți fi călăuziți; munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va crește chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul. A Domnului fi-va slava, spre veșnică și nepieritoare pomenire.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Prorocia lui Isaia, citire:

(12, 3–6)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte. Citețul:

Acestea zice Domnul: Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți printre neamuri lucrările Lui, dați de știre că înalt este numele Lui! Cântați în strune pe Domnul, căci El a făcut fapte strălucite! Să știe aceasta tot pământul! Săltați și vă veseliți locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor.

Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea, psalmul 26:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

A P O S T O L U L (1 Corinteni 10, 1-4)

Diaconul: Înțelepciune. Citețul: Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Citețul:

Fraților, nu voiesc ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și că toți au trecut prin mare. Și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească; și toți aceeași băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a tunat.

E V A N G H E L I A (Marcu 1, 9-11)

Diaconul: Înțelepciune. Drepți. Să ascultăm Sfânta Evanghelie. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău. Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. Diaconul: Să luăm aminte. Preotul:

În vremea aceea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii și S-a botezat în Iordan, de către Ioan. Și, îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborându-Se peste

El. Şi glas s-a făcut din ceruri: Tu eşti Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

Strana: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie.

După aceea, diaconul zice ectenia:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locaşul acesta, pentru ţara aceasta şi pentru toate oraşele şi satele şi pentru cei ce cu credinţă vieţuiesc în ele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelşugarea roadelor pământului şi pentru vremuri paşnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat şi prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătimesc, pentru cei robiţi şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor şi trupurilor, şi izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească Satana sub picioarele noastre şi să se risipească tot sfatul viclean, care se porneşte asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeul nostru din toată vrăjmăşia şi ispita, care ne stau împotrivă, şi să ne facă vrednici de bunătăţile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei şi a dreptei credinţe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului şi să sfinţească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfinţenie şi curăţire de păcate, spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre tot folosul de trebuinţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curăţitoare spre viaţa veşnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua şi o vor primi spre sfinţirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curăţire sufletelor şi trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credinţă şi vor gusta din ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfinţenie prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoşi, şi să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim noi izbăviţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

În timp ce diaconul zice ectenia, preotul se roagă, citind în taină această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Care eşti în sânul Tatălui, Dumnezeule cel adevărat, Izvorul vieţii şi al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt şi ne primeşte pe noi, care aducem Ţie slavă şi bună mulţumire pentru lucrările Tale cele din veci mari şi minunate şi pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios şi sărac şi Te-ai smerit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă şi a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca, sfinţind firea apelor, Tu, Cel ce eşti fără de păcat, să ne faci nouă cale către naşterea cea de-a doua, prin apă şi prin Duh, şi să ne întorci pe noi la libertatea cea dintâi. Deci, prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeieşti, ne rugăm Ţie, Stăpâne, Iubitorule de oameni: Stropeşte şi peste noi, nevrednicii Tăi robi, după făgăduinţa Ta cea dumnezeiască, apa cea curăţitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătăţii Tale cererea noastră, a păcătoşilor, pentru apa aceasta; şi prin ea să se dăruiască nouă şi întregului Tău popor credincios, binecuvântarea Ta, spre slava sfântului

și închinatului Tău nume. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind diaconul ectenia, preotul începe cu glas mare Rugăciunea aceasta, alcătuită de Sfântul Sofronie, Patriarhul Ierusalimului:

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțelegătoare și a firilor celor cuvântătoare; bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul cel ce vine în lume, strălucește și întru mine, nevrednicul Tău slujitor! Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înainte. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh. Ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine fără de osândă și să grăiesc și acum: Te slăvim pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Te slăvim pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate. Te slăvim pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără tată din mamă și fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum

desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeul nostru, din Cel desăvârșit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Duh, în chip de porumbel, peste ape se pogoară. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lor, lumea înfrumusețează. Astăzi, norii rourează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de bunăvoia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul și cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se preschimbă în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu revărsări tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curățesc în apele Iordanului. Astăzi, Raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se preschimbă în dulceață poporului, prin venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea

se surpă şi cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, şi cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, obştea cea sfinţită şi mult vestită a ortodocşilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălţime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne elibereze pe noi din robie. Astăzi, împărăţia cerurilor am dobândit, iar împărăţia Domnului nu are sfârşit. Astăzi, pământul şi marea şi-au împărţit bucuria lumii, şi lumea s-a umplut de veselie.

Te-au văzut apele, Dumnezeule, Te-au văzut apele şi s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupeşte şi intrând în apele sale. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se şi zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut în chip văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi şi munţii au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat; iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan şi pe Cel ce moartea neascultării şi boldul înşelăciunii şi legătura iadului în Iordan le-a afundat şi a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta şi eu, păcătosul şi nevrednicul Tău slujitor, mărturisind slăvitele Tale minuni, de frică fiind cuprins, cu umilinţă strig către Tine:

Şi îndată preotul zice de trei ori cu glas mare:

Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrările Tale, şi nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Apoi continuă:

Că Tu, cu voia Ta, pe toate le-ai adus dintru nefiinţă întru fiinţă. Cu puterea Ta ţii făptura şi cu purtarea Ta de grijă chiverniseşti lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura şi cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngereşti. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăveşte luna. Ţie se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ţie slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu ai revărsat aerul spre răsuflare. Puterile îngereşti Ţie slujesc şi cetele arhanghelilor Ţie se închină. Heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, împrejur stând şi zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând şi de cuvânt şi fără de început, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul; ci ai venit şi ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecele Fecioarei l-ai sfinţit cu naşterea Ta. Toată făptura Te laudă pe

Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii împreună ai vieţuit. Tu, trimiţând din cer pe Duhul Tău cel Sfânt, ai sfinţit apele Iordanului, şi capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Şi preotul binecuvintează de trei ori apa, afundând în chipul crucii mâna în apă şi, de fiecare dată, zice:

Tu Însuţi, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino şi acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, Care sfinţeşte toate, şi sfinţeşte apa aceasta.

Apoi continuă:

Şi-i dă ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească, pentru ca toţi, cei ce se vor stropi şi vor gusta din ea, să o aibă spre curăţirea sufletelor şi a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfinţirea caselor şi spre tot folosul de trebuinţă. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă şi prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu eşti Dumnezeul nostru, Care, pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu eşti Dumnezeul nostru, Care prin mare şi prin Moise ai liberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ai despicat piatra în pustiu şi au curs ape şi râurile s-au umplut de apă, şi pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu eşti Dumnezeul nostru

Care, cu apă şi cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Preotul binecuvintează de trei ori apa cruciş şi, de fiecare dată, zice:

Însuţi şi acum, Stăpâne, sfinţeşte apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt.

Apoi continuă:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de ea şi se vor stropi şi o vor gusta: sfinţire, sănătate, curăţire şi binecuvântare.

Adu-Ţi aminte, Doamne, de Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [de (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] şi de cinstita preoţime şi întru Hristos diaconime şi de tot clerul, de binecredinciosul popor român de pretutindeni, de cârmuitorii ţării noastre, de mai-marii oraşelor şi ai satelor şi de iubitoarea de Hristos armată, de cei ce stau înainte şi de fraţii noştri care, din binecuvântate pricini, nu sunt de faţă şi-i miluieşte pe ei şi pe noi, după mare mila Ta. Pentru ca, şi de stihii şi de oameni şi de îngeri şi de cele văzute şi de cele nevăzute, să fie slăvit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.
Strana: Şi duhului tău.
Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.
Strana: Ţie, Doamne.

Preotul, plecându-şi capul, zice în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele, şi ne binecuvintează pe noi, pe toţi, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii; şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta; şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului. Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. După aceasta preotul, luând Sfânta Cruce şi busuiocul, le afundă în apă, făcând chipul crucii; şi face aceasta de trei ori, cântând de fiecare dată troparul acesta, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ţie, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; şi Duhul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, şi lumea ai luminat, slavă Ţie.

Şi stropind tot poporul cu apă sfinţită, se întorc în biserică, cântând stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Să cântăm, credincioşii, mărimea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că, făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curăţirea noastră Se curăţeşte în Iordan Cel singur curat şi nestricăcios, sfinţindu-ne pe noi şi apele şi zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu mulţumire, fraţilor, căci celor ce o iau cu credinţă li se dă în chip nevăzut

harul Duhului, de la Hristos, Dumnezeul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până în veac (de 3 ori). Şi preotul face otpustul Sfintei Liturghii: Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu...

RUGĂCIUNE

la începutul Postului Mare şi la începutul fiecărui post

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare, departe, Dumnezeul nostru, Care mai înainte ai rânduit prin Legea cea veche şi cea nouă aceste (patruzeci de) zile de post, la care ne-ai învrednicit acum să ajungem, de la Tine cerem şi Ţie ne rugăm: Întăreşte-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim întru ele cu bună nevoinţă, spre slava numelui Tău celui sfânt şi spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor şi stârpirea a tot păcatul, pentru ca, prin pocăinţă, împreună cu Tine răstignindu-ne şi îngropându-ne, să înviem duhovniceşte, ridicaţi din faptele cele moarte şi să vieţuim cu bună plăcere înaintea Ta în toate zilele noastre. Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea stâlpărilor în Duminica Floriilor

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citețul: Doamne, miluiește. Preotul:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care șezi pe heruvimi; Cel ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin Învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre Pătimirea cea de bunăvoie, poporul ședea întru întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlpări de finic, I-a prevestit Învierea, Însuți, Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care, urmând acelora, purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și, precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: Osana, apără-ne și pe noi, ca, prin laude și cântări duhovnicești, să ne învrednicim a ajunge la dătătoarea de viață Înviere cea de a treia zi a lui Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care împreună binecuvântat ești, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

în Sfânta și Marea Joi, al Sfântului Ioan Gură de Aur,

Iubiților și preadoriților mei frați, care v-ați adunat în sfânta lui Dumnezeu biserică, să slujiți Dumnezeului Celui viu în cuvioșie și dreptate, și cu frică să vă împărtășiți cu

sfintele, preacuratele, nemuritoarele și înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, ascultați-mă pe mine smeritul și nevrednicul, căci nu sunt eu cel ce grăiesc și vă învăț pe voi, ci harul Preasfântului și de viață făcătorului Duh; nu grăiesc de la mine, ci precum m-am învățat din dumnezeieștile canoane și de la purtătorii de Dumnezeu părinți; și precum a primit Biserica de la înțelepții și dumnezeieștii Apostoli, așa grăiesc și eu însumi smeritul și cel mai mic dintre toți. Faptele voastre nu le știu; îndeletnicirile nu le cunosc; și pentru aceea fiind cuprins de frica lui Dumnezeu, vă sfătuiesc pe fiecare dintre voi, pe bărbați și pe femei, pe cei mici și pe cei mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și mustrat de cugetul său, mai înainte de a se pocăi și a se spovedi, să nu cuteze cu nebăgare de seamă să se apropie și să se atingă de acest foc dumnezeiesc, pentru că Dumnezeul nostru este foc mistuitor; și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu Împăratul și Judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mistuie păcatele, iar sufletele le luminează și le sfințește; dar celor necredincioși și celor ce se apropie cu batjocură, le arde și le mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta între voi mulți adorm bolnavi și neputincioși, adică mulți mor nespovediți și neîndreptați.

În sfârșit, vă rog, frații mei, și zic: nici jurător sau călcător de jurământ, sau mincinos, sau clevetitor, sau desfrânat, sau preadesfrânat, sau sodomit, sau răpitor, sau bețiv, sau hulitor, sau cu pizmă asupra fratelui său, sau ucigaș, sau vrăjitor, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic să nu vină nespovedit și nepregătit, nici să se atingă, sau să se apropie de înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, pentru că înfricoșător este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci mai tăios este cuvântul

lui Dumnezeu decât sabia cea cu două ascuţişuri, care ajunge până la încheieturi şi până la creieri şi până la oase şi până la gânduri şi până la inimă. Deci vedeţi, fraţii mei, ca nimeni, nepocăit sau nepregătit sau nevrednic, să nu se apropie ca să se împărtăşească cu înfricoşătoarele şi preacuratele Lui Taine. Căci Însuşi zice: Eu sunt Dumnezeul vostru şi nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Cel ce iau viaţa şi Eu sunt Cel ce dau viaţa; şi nu este cine să vă scoată pe voi din mâinile Mele. Căci El este Împăratul veacurilor, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Părintele Lui cel fără de început şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂŢĂTURĂ
în Sfânta şi Marea Duminică a Sfintelor Paşti, al Sfântului Ioan Gură de Aur

De este cineva binecredincios şi iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos şi luminat. De este cineva slugă înţeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-şi ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-şi primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, cu mulţumire să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al şaselea, nicidecum să nu se îndoiască, pentru că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până la ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci, darnic fiind Stăpânul, primeşte pe cel din urmă ca şi pe cel dintâi; odihneşte pe cel din al unsprezecelea ceas, ca şi pe cel care a lucrat din ceasul întâi; şi pe cel din urmă miluieşte, şi pe cel dintâi mângâie; şi aceluia plăteşte, şi acestuia dăruieşte; şi faptele le primeşte, şi gândul îl ţine în seamă; şi lucrarea o preţuieşte, şi voinţa o laudă.

Pentru aceasta, intraţi toţi în bucuria Domnului nostru; şi cei dintâi şi cei de-al doilea luaţi plata. Bogaţii şi săracii, împreună bucuraţi-vă. Cei care v-aţi înfrânat şi cei leneşi, cinstiţi ziua. Cei care aţi postit şi cei care n-aţi postit, veseliţi-vă astăzi. Masa este plină, ospătaţi-vă toţi. Viţelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustaţi toţi din ospăţul credinţei; împărtăşiţi-vă toţi din bogăţia bunătăţii. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, pentru că s-a arătat împărăţia cea pentru toţi. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, pentru că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ţinut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Şi aceasta mai înainte înţelegând-o, Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos. S-a amărât pentru că s-a stricat. S-a amărât pentru că a fost batjocorit. S-a amărât pentru că s-a omorât. S-a amărât pentru că s-a surpat. S-a amărât pentru că a fost legat. A primit un trup şi de Dumnezeu a fost lovit; a primit pământ şi s-a întâlnit cu cerul; a primit ceea ce vedea şi a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ţi este, moarte, boldul? Unde-ţi este, iadule, biruinţa? Înviat-a Hristos şi tu ai fost nimicit. S-a sculat Hristos şi au căzut demonii; a înviat Hristos şi se bucură îngerii; a înviat Hristos şi viaţa veşnică stăpâneşte; a înviat Hristos şi nici un mort nu este în groapă, căci Hristos, sculându-Se din morţi, începătură învierii celor adormiţi S-a făcut. A Lui este slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paştilor a artosului şi a pâinii care se numeşte de popor "paşti"

Să se ştie că artosul, precum se face la mănăstiri, se sfinţeşte după Rugăciunea amvonului, iar unde se obişnuieşte a se face „paşti", atunci, la Sfânta Liturghie, care se săvârşeşte în noaptea Paştilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: Îngerul a strigat..., se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăţi, ca pentru anaforă, şi puse în coşuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântăreţul: Doamne, miluieşte. Preotul citeşte acestă rugăciune:

Dumnezeule cel Atotputernic şi Doamne Atotţiitorule, Care ai poruncit robului Tău Moise, la ieşirea lui Israel din Egipt şi la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi S-a junghiat pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe Tine şi acum cu smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta şi o binecuvintează şi o sfinţeşte pe ea. Căci şi noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum înaintea slavei Tale în această preastrălucită, preamărită şi mântuitoare zi a Paştilor, spre cinstea şi slava şi spre aducerea aminte de slăvita Înviere a Aceluiaşi Fiu al Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care din veşnica robie a vrăjmaşului şi din legăturile nedezlegate ale iadului am aflat dezlegare, liberare şi ieşire. Deci şi pe noi, care am adus-o şi o sărutăm şi din ea vom gusta, fă-ne a fi părtaşi binecuvântării Tale celei cereşti şi alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala şi neputinţa, dându-ne la toţi sănătate. Că Tu eşti Izvorul binecuvântării şi Dătătorul vindecărilor, şi Ţie, Părintelui celui fără de început, slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Şi îndată preotul stropeşte de trei ori pâinea cu apă sfinţită, zicând:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la sfărâmarea artosului în sâmbăta Săptămânii Luminate

Sfărâmarea sfântului artos se poate face fie după Rugăciunea amvonului de la Liturghia din sâmbăta Săptămânii Luminate, fie la trapeză, înainte de a se aşeza la masă.

Preotul sau diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această rugăciune:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Pâinea cea cerească, Pâinea vieţii de veci care te-ai pogorât din ceruri, Cel ce ne-ai hrănit pe noi în aceste prealuminate zile cu hrana duhovnicească a dum-

nezeieştilor Tale faceri de bine, pentru învierea Ta cea de a treia zi şi mântuitoare, caută şi acum, ne rugăm Ţie cu umilinţă, spre mulţumirea noastră, şi precum ai binecuvântat cele cinci pâini în pustie binecuvintează şi acum pâinea aceasta, ca toţi cei care vor gusta din ea să se învrednicească de sănătate trupească şi sufletească şi de binecuvântare, cu harul şi cu îndurările iubirii Tale de oameni. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

RUGĂCIUNE
ce se citeşte în luminata zi a Învierii lui Hristos, la împărtăşirea credincioşilor

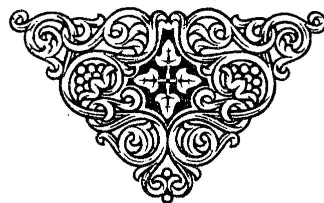
Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Preotul:

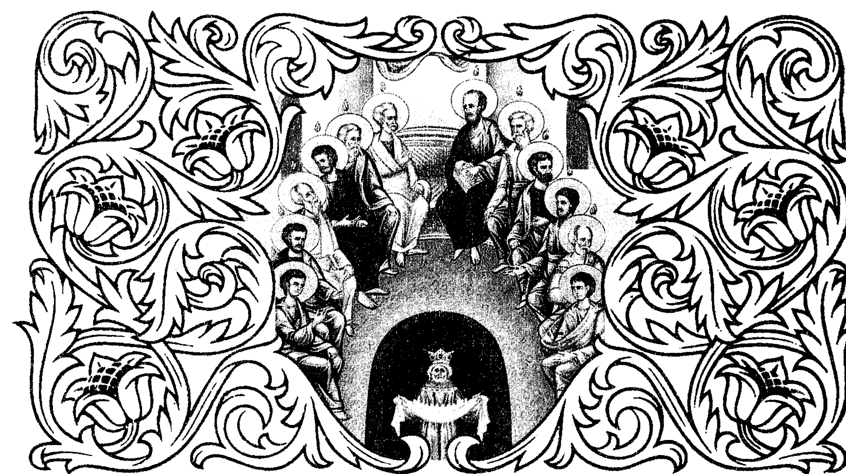
Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai învrednicit pe noi a trece vremea cinstitului şi dumnezeiescului post de patruzeci de zile, care s-a însemnat de Tine şi s-a dat nouă prin Tine; Cel ce ai pus nouă pocăinţă pentru mântuirea sufletelor şi curăţia trupurilor şi spre izgonirea demonilor; Care ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale cruci şi ne-ai dăruit să o sărutăm cu atingerea nevrednicelor noastre buze; Cel ce ne-ai învrednicit să auzim de învierea prietenului Tău Lazăr şi de intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evreieşti care grăiau, strigând: Osana întru cei de sus; şi să vedem mântuitoarele Tale pătimiri şi să ne închinăm dumnezeieştii Tale răstigniri, suliţei, trestiei, buretelui, pogorârii celei de pe cruce şi îngropării, şi să ajungem la cinstita şi dumnezeiasca Ta înviere. Pentru aceea, văzând ziua Învierii Tale, cu bucurie strigăm Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, şi împreună cu îngerii, cu arhanghelii, cu heruvimii, cu serafimii, cu toţi sfinţii şi cu preacurata Maica Ta, Te slăvim, lăudându-Te pe Tine, marele Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Şi acum Te rugăm, Stăpâne, pentru robii Tăi aceştia (N), care vin sub acoperământul casei Tale celei sfinţite, primeşte pocăinţa lor şi-i iartă pe ei, pentru Învierea Ta, de mulţimea păcatelor celor nenumărate, ştiute şi neştiute, de voie şi fără de voie; curăţeşte-i ca pe desfrânata ce plângea, şi ca pe Petru care se lepădase şi plângând cu amar iarăşi l-ai primit. Primeşte smerenia şi mărturisirea robilor Tăi, precum ai primit pe vameşul care cu suspin se ruga. Pune frica Ta în inimile lor ca să se teamă de Tine şi să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale în toate zilele vieţii lor, umblând după voia Ta. Învredniceşte-i pe ei fără

osândă să vină şi să se împărtăşească din preacuratul Tău Trup şi din cinstitul Tău Sânge, ca, primindu-le cu vrednicie, să fie părtaşi împărăţiei Tale, lăudându-Te şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

SLUJBA VECERNIEI
din Duminica Pogorârii Duhului Sfânt, adică de Rusalii

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme pentru slujba de seară. În bisericile de mir, Vecernia, în această zi, se face îndată după Liturghie.

După început, se citeşte Psalmul 103; apoi diaconul zice ectenia: Cu pace, Domnului să ne rugăm, până la pomenirea cârmuirii ţării, apoi adaugă acestea:

Pentru poporul ce stă înainte şi aşteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-şi pleacă înaintea Domnului inimile şi genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinţei lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noştri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuinţă de ajutor de la El, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obişnuita ectenie mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 şi se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunaţi ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede şi a umplut casa unde erau ei şezând; şi toţi au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învăţături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac şi este şi va fi, nici început având şi nici sfârşit; ci pururea cu Tatăl şi cu Fiul este unit şi împreună-socotit; Viaţă şi de viaţă făcător; Lumină şi de lumină dătător; Binele însuşi şi Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se face cunoscut şi Fiul Se preaslăveşte, şi de toţi Se ştie: o putere, o unire şi o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină şi Viaţă şi Izvor viu, înţeles cu mintea; Duhul înţelepciunii, Duhul înţelegerii, bun, drept, înţelegător, stăpânitor, curăţitor de păcate; Dumnezeu şi îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărţitor de daruri; prin Care toţi proorocii şi dumnezeieştii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobişnuită privelişte, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Şi acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniţă şi: Lumină lină...

P R O C H I M E N, glasul al 7-lea, psalmul 76:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu braţul Tău pe poporul Tău.

Stih 2: Şi am zis: Acum am început să înţeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Stih 3: Adusu-mi-am aminte de lucrările Domnului şi-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

După aceea, zice preotul sau diaconul: Iară şi iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar noi, plecând genunchii la pământ şi fiind cu capetele descoperite, preotul, din uşa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citeşte rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce eşti preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat şi fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele zidite în ele; Care plineşti cererile, mai înainte de cerere; Ţie ne rugăm

Pentru cei ce au trebuinţă de ajutor de la El, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obişnuita ectenie mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 şi se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunaţi ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede şi a umplut casa unde erau ei şezând; şi toţi au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învăţături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac şi este şi va fi, nici început având şi nici sfârşit; ci pururea cu Tatăl şi cu Fiul este unit împreună-socotit; Viaţă şi de viaţă făcător; Lumină şi de lumină dătător; Binele însuşi şi Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se face cunoscut şi Fiul Se preaslăveşte, şi de toţi Se ştie: o putere, o unire şi o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină şi Viaţă şi Izvor viu, înţeles cu mintea; Duhul înţelepciunii, Duhul înţelegerii, bun, drept, înţelegător, stăpânitor, curăţitor de păcate; Dumnezeu şi îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărţitor de daruri; prin Care toţi proorocii şi dumnezeieştii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobişnuită privelişte, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Şi acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniţă şi: Lumină lină...

P R O C H I M E N, glasul al 7-lea, psalmul 76:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu braţul Tău pe poporul Tău.

Stih 2: Şi am zis: Acum am început să înţeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Stih 3: Adusu-mi-am aminte de lucrările Domnului şi-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

După aceea, zice preotul sau diaconul: Iară şi iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar noi, plecând genunchii la pământ şi fiind cu capetele descoperite, preotul, din uşa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citeşte rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce eşti preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat şi fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele zidite în ele; Care plineşti cererile, mai înainte de cerere; Ţie ne rugăm

şi pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din pururea Fecioara Maria şi preaslăvita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învăţând, iar mai pe urmă şi cu fapte arătând, când a răbdat Pătimirea Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriţilor şi păcătoşilor şi nevrednicilor Tăi robi, ca să-Ţi aducem rugăciuni, cu capetele şi cu genunchii plecaţi, pentru păcatele noastre şi pentru greşelile cele din neştiinţă ale credincioşilor.

Însuţi, mult-milostive şi iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule şi Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinţii Săi ucenici şi Apostoli, Care a şezut peste fiecare dintre ei, şi s-au umplut toţi de harul Lui cel neîmpuţinat şi au grăit într-alte limbi măreţiile Tale şi au prorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ţie, şi adu-Ţi aminte de noi, smeriţii şi osândiţii, şi alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijloceşti pentru noi.

Primeşte-ne pe noi, care cădem înaintea Ta şi strigăm: Am greşit! Înaintea Ta suntem puşi din pântecele maicii noastre; Tu eşti Dumnezeul nostru.

Dar, pentru că s-au stins întru deşertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău şi ne aflăm lipsiţi de toată apărarea. Totuşi, nădăjduind în îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereţilor noastre şi ale neştiinţei nu le pomeni, şi de cele ascunse ale noastre curăţeşte-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneţilor; când slăbeşte tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învredniceşte-ne să ne întoarcem la Tine, şi caută spre noi cu bunăvoinţă şi cu har. Cumpăneşte fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulţimii păcatelor noastre. Caută din înălţimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte şi aşteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăveşte-ne pe noi de tirania diavolului. Întăreşte viaţa noastră cu poruncile Tale cele sfinte şi sfinţitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău şi pe toţi ne adună întru împărăţia Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor şi nouă păcatele. Curăţeşte-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meşteşugirile vrăjmaşului cele împotriva noastră.

În continuare

Rugăciunea a doua

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Binecuvântat eşti, Doamne, Stăpâne Atotţiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai strălucit-o cu raze ca de foc; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei şi să

ne apropiem de începutul nopţii. Ascultă rugăciunea noastră şi a întregului Tău popor şi ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie. Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta. Ocroteşte-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptăţii Tale. Înconjoară-ne pe noi cu adevărul Tău; păzeşte-ne pe noi cu puterea Ta; mântuieşte-ne pe noi de toată primejdia şi de tot vicleşugul celui potrivnic; şi ne dăruieşte nouă şi această seară, cu noaptea ce vine (şi toate zilele vieţii noastre), desăvârşită, sfântă, paşnică, fără păcate, fără sminteală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pentru ale tuturor Sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie.

Diaconul zice: Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte pe noi... Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Că al Tău este a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toţi, din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea lui.

La mănăstiri, aici se pomenesc stareţul cu obştea.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii ctitori ai sfântului locaşului acestuia şi pentru toţi cei mai înainte adormiţi părinţi şi fraţi ai noştri dreptmăritori creştini, care odihnesc aici şi pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriaşi (închinători), ctitori şi binefăcători ai acestui sfânt locaş.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri şi fac bine în sfânta şi întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă şi pentru poporul ce stă înainte şi aşteaptă de la Tine mare şi bogată milă.

Preotul rosteşte ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi diaconul: Iară şi iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Şi preotul citeşte

Rugăciunea a treia

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, încă întru această viaţă şi cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta şi harul Preasfântului Duh îl dăruieşti pururea celor credincioşi, spre moştenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis

ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Înconjoară-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine (și toate zilele vieții noastre), desăvârșită, sfântă, pașnică, fără păcate, fără sminteală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pentru ale tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție.

Diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi... Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Că al Tău este a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

La mănăstiri, aici se pomenesc starețul cu obștea.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași (închinători), ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Preotul rostește ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi diaconul: Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Și preotul citește

Rugăciunea a treia

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, încă întru această viață și cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta și harul Preasfântului Duh îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis

acest har Ucenicilor şi Apostolilor Tăi, şi ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, primind cunoştinţa de Dumnezeu în a sa limbă şi în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului şi am scăpat din înşelăciune ca dintr-un întuneric; şi prin împărţirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învăţat a crede în Tine şi ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere şi o Stăpânire. Tu dar, Cel ce eşti raza Tatălui şi chipul neschimbat şi nemutat al fiinţei şi al firii Lui, Izvorul înţelepciunii şi al harului, deschide-mi şi mie păcătosului buzele şi mă învaţă cum se cuvine şi pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu eşti Cel ce ştii mulţimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va birui noianul acestora; căci, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în faţa adâncului milei Tale. Îndreptează viaţa mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul şi cu puterea cea negrăită a înţelepciunii, Cel ce eşti liman lin al celor cuprinşi de valuri, şi arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înţelepciunii Tale; dăruieşte nepriceperii mele duhul înţelegerii; adumbreşte faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele şi cu duh stăpânitor întăreşte alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, prin Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini

poruncile Tale şi pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; şi să nu mă laşi ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci întăreşte-mă să doresc câştigarea bunătăţilor celor viitoare, căci Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veşnic cu Tine.

Pentru aceasta, şi eu păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătăţii Tale: Câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Aşa, Doamne, Cel ce eşti dăruitor bun şi bogat, dătător de toată facerea de bine, împlineşte rugăciunea mea, căci Tu eşti îndurător, miluitor, părtaş fără de păcat al trupului nostru şi Te pleci cu iubire şi milostivire spre cei care-şi pleacă către Tine genunchii, curăţind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfinţeşte-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia şi slujim. Nu ştim să ne închinăm la dumnezeu străin, nici să întindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greşelile, primeşte rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primeşte rugăciunile tuturor ca o tămâie bineprimită, care se înalţă înaintea împărăţiei Tale celei preabune.

În continuare

Rugăciunea a patra

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăveşte-ne pe noi şi de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primeşte ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învredniceşte-ne să trecem şi vremea nopţii fără prihană, neispitiţi de rele; şi ne izbăveşte pe noi de toată tulburarea şi îngrozirea ce ne vine de la diavolul. Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă, şi cugetelor noastre, grijă de întrebarea ce ni se va face la judecata Ta cea înfricoşătoare şi dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară păcatul din mădularele noastre cele pământeşti; pentru ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecăţile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuviosă şi pofta cea vătămătoare şi ne scoală pe noi la vremea rugăciunii, întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte pe noi..., Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Cu bunăvoirea şi cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat... Şi îndată: Învredniceşte-ne pe noi, Doamne, în seara aceasta...

Iar după aceea diaconul zice: Iară şi iară, plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Şi preotul citeşte

Rugăciunea a cincea

Izvorule cel pururea izvorâtor de viaţă şi de lumină, Putere creatoare, împreună-veşnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosinţă toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morţii şi încuietorile iadului, zdrobind mulţimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ţi spre junghiere trupul cel preacurat şi neatins şi neîntinat de nici un păcat, şi prin această înfricoşătoare şi de negrăit jertfire ne-ai dăruit nouă viaţă de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, şi celor ce şedeau întru întuneric le-ai arătat ieşire; iar pe şarpele cel din adânc, începătorul răutăţii, l-ai vânat cu înţeleapta Ta meşteşugire dumnezeiască şi l-ai legat cu lanţurile întunericului în iad şi l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins şi întru întunericul cel mai din afară; Înţelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare ajutător al celor năpăstuiţi şi ai luminat pe cei care şedeau în întuneric şi în umbra morţii, Tu, Doamne al slavei celei veşnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veşnică din Lumină veşnică, Soare al dreptăţii, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ţie: Odihneşte sufletele ro-

bilor Tăi, ale părinţilor şi fraţilor noştri, care au adormit mai înainte, şi ale celorlalte rudenii după trup, şi ale tuturor celor de o credinţă cu noi, pentru care şi facem acum pomenire, căci stăpânirea Ta este peste tot şi în mâna Ta ţii toate marginile pământului.

Stăpâne, Atotţiitorule, Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor şi al celui nemuritor şi a toată firea omenească, care se zideşte şi iarăşi se strică; Ziditorule al vieţii şi al morţii, al trăirii celei de aici şi al mutării celei de acolo; Cel ce măsori anii celor vii şi rânduieşti ceasul morţii; Care duci şi scoţi din iad; Cel ce legi întru neputinţă şi dezlegi întru putere; Care tocmeşti cele de aici spre trebuinţă şi orânduieşti cu folos cele viitoare; Cel ce ai însufleţit cu nădejdea învierii pe cei vătămaţi cu boldul morţii, Însuţi, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, Care şi în această mai de pe urmă, mare şi mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o fiinţă şi pururea veşnice, nedespărţitei şi neamestecatei Treimi, şi ai vărsat pogorârea şi venirea Sfântului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinţii Tăi Apostoli; şi punându-i pe ei vestitori ai credinţei noastre celei creştineşti i-ai arătat mărturisitori şi propovăduitori ai învăţăturii celei adevărate despre Dumnezeu; Care, şi la acest praznic, cu totul desăvârşit şi mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ţinuţi în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite uşurare şi mângâiere celor cuprinşi de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriţii robii Tăi, care ne rugăm Ţie, şi odihneşte sufletele robilor Tăi, celor mai înainte adormiţi, în loc luminat, în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea; aşază sufletele lor în locaşurile drepţilor şi fă-i vrednici de pace şi de iertare. Căci nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, şi nici cei care sunt în iad îndrăznesc a-Ţi aduce Ţie mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm, şi aducem Ţie rugăciuni de milostivire şi jertfe pentru sufletele lor.

În continuare

Rugăciunea a şasea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Dumnezeule, Cel mare şi veşnic, Cel Sfânt şi Iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm şi în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea şi lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, şi ne dă nouă har, ca să-Ţi aducem Ţie, cu inimă înfrântă şi smerită, slăvirea cea întreit-sfântă şi mulţumire pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut şi le faci totdeauna cu noi. Adu-Ţi aminte, Doamne, de nepu-

ţinta noastră şi nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriţii, ca, scăpând de noaptea păcatului, să umblăm în lumina dreptăţii şi, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să vieţuim nebiruiţi de toată uneltirea celui viclean, şi cu îndrăznire să Te preaslăvim pentru toate pe Tine, Unul Dumnezeu cel adevărat şi iubitor de oameni. Căci, într-adevăr şi cu dreptate, este o mare taină, Stăpâne şi Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a făpturilor Tale, şi după aceea alcătuirea din nou şi odihna cea de veci. Ţie Îţi mulţumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta şi pentru ieşirea din ea, care, după făgăduinţa Ta cea adevărată, ne arvunesc nouă de mai înainte nădejdea învierii şi a vieţii celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu eşti şi Începătorul învierii noastre şi Judecătorul nemitarnic şi iubitor de oameni, şi Stăpân şi Domn al răsplătirii, Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaş trupului şi sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, şi ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că, Însuţi fiind cercat, prin cele pătimite, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuşi la încercări; pentru care ne-ai şi adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primeşte dar, Stăpâne, cererile şi rugăciunile noastre şi odihneşte pe toţi părinţii fiecăruia, pe mame, pe fraţi, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie şi dintr-o seminţie, şi toate sufletele care au adormit mai înainte întru nădejdea învierii şi a vieţii de veci; şi aşază sufletele şi numele lor în cartea vieţii, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăţia cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toţi, prin îngerii Tăi cei de lumină, în sfintele Tale locaşuri, ridicând împreună şi trupurile noastre în ziua în care ai hotărât, după făgăduinţele Tale cele sfinte şi adevărate. Căci nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi, când ieşim din trup şi venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele triste la cele bune şi vesele; este odihnă şi bucurie. Iar de am şi greşit Ţie ceva, fii milostiv şi nouă, şi acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, măcar de ar fi viaţa lui numai o zi. Pentru că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toţi nădăjduim să dobândim milă şi iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, dezleagă, lasă şi ne iartă nouă şi acelora căderile în păcate, cele cu voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele arătate şi cele ascunse, cele cu fapta şi cele cu gândul, cele cu cuvântul şi cele din toate umbletele şi mişcările noastre. Şi celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruieşte-le izbăvire şi iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârşit bun şi paşnic şi nouă şi întregului Tău popor şi, revărsând asupra noastră îndurările milei şi ale iubirii de oameni la venirea Ta cea înfricoşătoare şi de temut, fă-ne vrednici de împărăţia Ta.

În continuare

Rugăciunea a şaptea

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Citeţul: Doamne, miluieşte. Preotul:

Dumnezeule cel mare şi preaînalt, Care singur ai nemurire şi locuieşti în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înţelepciune; Cel ce ai despărţit lumina de întuneric şi ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna şi stelele, spre stăpânirea nopţii; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoşii, ca şi în ziua de astăzi să întâmpinăm faţa Ta întru mărturisire şi să-Ţi aducem slujbă de seară, Însuţi, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta şi o primeşte ca pe o mireasmă cu bun miros. Şi ne dă nouă această seară de acum şi noaptea ce vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăveşte-ne pe noi de frica de noapte şi de tot lucrul ce se petrece în întuneric; şi ne dăruieşte nouă somnul, ce ni l-ai dat spre odihnă pentru neputinţa noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Aşa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătăţi, dă-ne ca şi în aşternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim şi noaptea Preasfânt numele Tău; şi cu gândirea la poruncile Tale fiind luminaţi, să ne sculăm cu bucurie sufletească spre a lăuda bunătatea Ta, aducând milostivirii Tale cereri şi rugăciuni pentru păcatele noastre şi ale întregului

Tău popor drept-credincios, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

După aceea diaconul zice: Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte pe noi..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Preotul zice ecfonisul: Că Tu eşti odihna sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ţie slavă înălţăm... Apoi diaconul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre Domnului..., Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte..., Seara toată desăvârşită, sfântă, cu pace..., Înger de pace, credincios, îndreptător..., Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile..., Cele bune şi de folos sufletelor noastre..., Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace...., Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără de durere..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Iar preotul, ecfonisul: Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm...

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Strana: Ţie, Doamne, iar preotul citeşte în taină

Rugăciunea
plecării capetelor

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile şi Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi şi spre moştenirea Ta; că Ţie, Judecătorului celui înfricoşător şi iubitor de oameni, şi-au plecat robii Tăi capetele şi şi-au smerit grumajii lor, aşteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta şi cerând mântuirea Ta; pe care păzeşte-i în toată vremea, în seara aceasta şi în noaptea ce vine, de tot vrăjmaşul şi de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deşarte şi de gânduri rele.

Iar cu voce tare zice ecfonisul:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată se cântă stihirile Stihoavnei, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că evreii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Duh.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la ei, prin împărtășire, a revărsat harul asupra celor credincioși; și încredințează venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus, căci îi înnoiește pe ei Mângâietorul, Cel înnoit într-înșii prin înnoirea tainică a cunoștinței, pe care propovăduind-o cu străine glasuri și cu înalte cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., și se cântă stihira aceasta, făcută de Leon împăratul, glasul al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

După aceea: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru; Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui, deşertându-Se pe Sine, din cer pe pământ S-a pogorât şi a luat toată firea noastră cea omenească şi a îndumnezeit-o; iar, după aceea, iarăşi S-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl şi a trimis peste Sfinţii Săi Ucenici şi Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc şi Sfânt, Cel de o fiinţă şi de o putere, întocmai slăvit şi împreună-veşnic; şi prin Acesta i-a luminat pe ei şi prin ei pe toată lumea, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei, cu totul fără prihană şi Sfintei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor, de Dumnezeu propovăduitorilor şi purtătorilor de Duh Apostoli, şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui, deşertându-Se pe Sine, din cer pe pământ S-a pogorât şi a luat toată firea noastră cea omenească şi a îndumnezeit-o; iar, după aceea, iarăşi S-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl şi a trimis peste Sfinţii Săi Ucenici şi Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc şi Sfânt, Cel de o fiinţă şi de o putere, întocmai slăvit şi împreună-veşnic; şi prin Acesta i-a luminat pe ei şi prin ei pe toată lumea, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei, cu totul fără prihană şi Sfintei Sale Maici, ale sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor, de Dumnezeu propovăduitorilor şi purtătorilor de Duh Apostoli, şi pentru ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

SINAXAR PESTE TOT ANUL

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului pentru indicarea praznicelor împărătești, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților

(†) — arată praznicele mari, închinate: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului: Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.

†) — arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.

† — arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) — arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X — arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. † Începutul indictionului, adică Anul Nou bisericesc; † **Sf. Cuvios Dionisie Exiguul (cel Smerit);** Sf. Cuv. Simeon Stâlpnicul și Sf. Cuv. Marta, mama sa; Dreptul Iosua Navi *(Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn).*

2. Sf. Mc. Mamant și Sf. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sf. Sfințit Mucenic Antim, ep. Nicomidiei, și Sf. Cuv. Teoctist.

4. Sf. Sfințit Mucenic Vavila, ep. Antiohiei; Sf. Proroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. X Sf. Proroc Zaharia și Dreapta Elisabeta, părinții Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban.

6. X Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Sf. Arhanghel Mihail; Sfinții Mucenici Eudoxie, Zinon, Romil și Macarie *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

7. Înainte-prăznuirea Nașterii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Mc. Sozont; **† Sf. Cuvioși Simeon și Amfilohie de la Pângărați.**

8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria *(Dezlegare la pește).*

9. X Sfinții și drepții dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana; **† Sfinții Cuvioși Onufrie de la Vorona și Chiriac de la Tazlău;** Sfinții Părinți de la al III-lea Sinod Ecumenic.

10. Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sf. Pulheria împărăteasa.

11. Sf. Cuv. Teodora din Alexandria și Sf. Cuv. Eufrosin.

12. X) Sfinții Mucenici Avtonom, Macedonie și Teodul *(Odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu - Dezlegare la vin și la untdelemn).*

13. † Înainte-prăznuirea Înălțării Sfintei Cruci; Sfinții Sfințiți Mucenici Corneliu (sutașul), ep. Cezareei Palestinei, și Ciprian, ep. Cartaginei; **† Sf. Cuv. Ioan de la Prislop;** Sfinții Mucenici Macrobie, Gordian, Ilie, Zotic, Lucian și Valerian *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

14. **(†) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci** *(Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla, cu dezlegare la vin și untdelemn).*

15. **†) Sf. Ier. Iosif cel Nou de la Partoș, mitropolitul Banatului; † Sf. M. Mc. Nichita Gotul;** † Sf. Ier. Visarion, arhiep. Larisei, făcătorul de minuni *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

16. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Muceniță Meletina.

17. Sfintele Mucenițe Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Elpis și Agapi.

18. Sf. Ier. Eumenie, ep. Gortinei, făcătorul de minuni; Sf. Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sfinții Mari Mucenici Eustatie și Teopisti, soția sa, cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist.

21. X) Sf. Ap. Codrat; Sf. Proroc Iona; Sf. Ier. Dimitrie, mitropolitul Rostovului *(Odovania praznicului Înălțării Cruci - Dezlegare la vin și untdelemn).*

22. **† Sfântul Sfințit Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei;** Sf. Sfințit Mucenic Foca, ep. Sinopei *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

23. † Zămislirea Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; Sfintele Xantipa și Polixenia *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

24. † Sf. Întâia Mare Muceniță și întocmai cu apostolii Tecla; Sf. Cuv. Siluan Athonitul.

25. Sf. Cuv. Eufrosina; Sf. Cuv. Pafnutie Egipteanul; Sf. Cuv. Serghie de Radonej.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, Cuvântătorul de Dumnezeu; **† Sf. Voievod Neagoe Basarab, domnitorul Țării Românești;** Dreptul Ghedeon *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

27. **† Sf. Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești;** Sfinții Mucenici Calistrat și Epiharia (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. † Sf. Cuv. Hariton Mărturisitorul; Sf. Proroc Baruh.

29. X Sf. Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Muceniță Petronia.

30. X Sf. Ier. Grigorie Luminătorul, arhiep. Armeniei; Sfintele Mucenițe Ripsimia și Gaiani.

LUNA OCTOMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. (†) Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Sf. Ap. Anania; Sf. Cuv. Roman Melodul; **† Sfinții Cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericani** (*Dezlegare la pește*).

2. X Sf. Sfințit Mucenic Ciprian, ep. Antiohiei Pisidiei și Sf. Muceniță Iustina fecioara; Sf. Cuv. Teofil Mărturisitorul; Sf. Andrei cel nebun pentru Hristos.

3. X Sfinții Sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul, ep. Atenei, și Dionisie, ep. Alexandriei; Sf. Mc. Teoctist.

4. Sf. Ier. Ierotei, ep. Atenei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Calistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta.

6. X) Sf. Ap. Toma; Sf. Muceniță Erotiida *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

7. † Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Mucenici Iulian preotul, Chesarie diaconul și Polihronie.

8. Sfintele Cuvioase Pelaghia și Taisia.

9. X) Sf. Ap. Iacov al lui Alfeu; Sfinții Cuvioși Andronic și Atanasia *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui; Sf. Cuv. Vasian.

11. Sf. Ap. Filip, unul din cei șapte diaconi; Sf. Ier. Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila.

În duminica ce se întâmplă între 11-17 octombrie, se cântă slujba Sfinților Părinți de la al VII-lea Sinod Ecumenic, de la Niceea (anul 787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Sf. Ier. Cosma, ep. Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica și Florentie; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

14. †) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

15. Sf. Sfințit Mucenic Luchian, preotul din Antiohia; Sfinții Ierarhi Savin, ep. Ciprului, și Vars, ep. Edesei.

16. Sf. Mc. Longhin sutașul.

17. Sf. Proroc Oseea; Sf. Cuv. Mc. Andrei Criteanul.

18. X) Sf. Ap. și Ev. Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

19. Sf. Proroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Eusebie; Sf. Cleopatra; Sf. Cuv. Ioan de la Rila.

20. X Sf. M. Mc. Artemie; Sf. Cuv. Gherasim cel Nou din Chefalonia; Sf. Cuv. Matrona.

21. †) **Sfinții Cuvioși Mărturisitori Visarion și Sofronie; Sf. Mc. Oprea; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise din Sibiel;** Sf. Cuv. Ilarion cel Mare *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

22. Sf. Ier. Averchie, ep. Ierapolei, făcătorul de minuni, cel întocmai cu apostolii; Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin.

23. X) Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului, întâiul episcop al Ierusalimului; Sf. Ier. Ignatie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Petroniu.

24. Sf. M. Mc. Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sebastiana.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sf. Tavita cea milostivă; Sf. Mc. Valerian.

26. **†) Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorâtorul de mir** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

27. **† Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor;** Sf. M. Mc. Nestor (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. **† Sf. Ier. Iachint, mitropolitul Țării Românești;** Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul și Sf. Ier. Firmilian, ep. Cezareei Capadociei.

29. Sf. Cuv. Muceniță Anastasia Romana; Sfinții Cuvioși Avramie și Ana, nepoata sa.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa; Sf. Ap. Cleopa; Sf. Mc. Asterie.

31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul și Narcis; Sf. Mc. Epimah.

LUNA NOIEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sf. Cuv. David din Evia *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

3. Sfinții Sfințiți Mucenici Achepsima episcopul, Iosif preotul și Aitala diaconul; mutarea moaștelor Sf. M. Mc. Gheorghe în Lida.

4. Sf. Cuv. Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, ep. Mirelor Lichiei, și Ermeu preotul.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sf. Ier. Grigorie Mărturisitorul, arhiep. Alexandriei.

6. X Sf. Ier. Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Sf. Cuv. Lazăr, făcătorul de minuni, din muntele Galisiei.

8. **†) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri** *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

9. **Sfinții Mucenici Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostrat;** Sfinții Mucenici Onisifor și Porfirie; Sf. Ier. Nectarie din Eghina.

10. Sfinții Apostoli Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru, Tertie și Cvart; Sf. Mc. Orest; Sf. Cuv. Arsenie Capadocianul.

11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida; Sf. Cuv. Teodor Studitul Mărturisitorul.

12. X Sf. Ier. Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; **Sfinții Mucenici Năsăudeni: Atanasie din Bichigiu, Vasile**

din Mocod, Grigorie din Zagra și Vasile din Telciu; Sf. Cuv. Nil pustnicul.

13. †) Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, arhiep. Constantinopolului; Sf. Cuv. Mc. Damaschin *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

14. † Sf. Ap. Filip, unul din cei 12 Apostoli, și Sf. Ier. Grigorie Palama, arhiep. Tesalonicului *(Dezlegare la pește - Lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului).*

15. † **Sf. Cuv. Paisie de la Neamț;** Sfinții Mărturisitori Gurie, Samona și Aviv diaconul *(Începutul Postului Nașterii Domnului).*

16. X) Sf. Ap. și Ev. Matei *(Dezlegare la vin și la untdelemn).*

17. X Sf. Ier. Grigorie Taumaturgul, ep. Neocezareei; Sfinții Cuv. Lazăr Zugravul și Zaharia; Sf. Ier. Ghenadie, patriarhul Constantinopolului.

18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zaheu.

19. Sf. Proroc Avdie; Sf. Mc. Varlaam.

20. Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; **†) Sf. Cuv. Grigorie Decapolitul; Sf. Mc. Dasie din Durostorum;** Sf. Ier. Proclu, patriarhul Constantinopolului *(Dezlegare la vin și untdelemn).*

21. **(†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria** *(Dezlegare la pește).*

22. Sfinții Apostoli Filimon, Onisim, Arhip și Apfia; Sf. Muceniță Cecilia.

23. **† Cuviosul Antonie de la Iezerul Vâlcii;** Sfinții Ierarhi Grigorie, ep. Acragantelor, și Amfilohie, ep. Iconiei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

24. Sfinții Sfințiți Mucenici Clement, ep. Romei, și Petru, ep. Alexandriei.

25. †) Sf. Mare Muceniță Ecaterina; Sf. M. Mc Mercurie (*Odovania praznicului Intrării în biserică; Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Cuvioși Alipie Stâlpnicul, Stelian Paflagonul și Nicon.

27. X Sf. M. Mc. Iacob Persul; Sfinții Cuv. Natanael și Pinufrie.

28. X Sf. Cuv. Mc. Ștefan cel Nou; Sf. Mc. Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Sfinții Cuvioși Acachie din Sinai și Pitirun.

30. **†) Sf. Ap. Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României; † Sf. Ier. Andrei Șaguna, mitropolitul Transilvaniei;** Sf. Ier. Frumentie, ep. Etiopiei (*Dezlegare la pește*).

LUNA DECEMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 9 CEASURI ȘI NOAPTEA 15.

1. Sf. Proroc Naum; Sf. Filaret cel Milostiv; Sf. Mc. Anania Persul (*Ziua Națională a României*).

2. Sf. Proroc Avacum; Sf. Muceniță Miropi; Sf. Ier. Solomon, arhiep. Efesului.

3. **† Sf. Cuv. Gheorghe de la Cernica și Căldărușani;** Sf. Proroc Sofonie; Sf. Sfințit Mucenic Teodor, arhiep. Alexandriei.

4. † Sf. Mare Muceniță Varvara; Sf. Cuv. Ioan Damaschin (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

5. † Sf. Cuv. Sava cel Sfințit; Sf. Mc. Anastasie (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

6. **†) Sf. Ier. Nicolae, arhiep. Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni** (*Dezlegare la pește*).

7. **†) Sf. Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș;** Sf. Ier. Ambrozie, ep. Mediolanului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sf. Cuv. Patapie; Sf. Ier. Sofronie, ep. Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare Maria de către Sfânta și Dreapta Ana; Sf. Prorociță Ana, mama Prorocului Samuel (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf.

11. Sfinții Cuvioși Daniel Stâlpnicul și Luca (*În duminica ce se întâmplă între 11 și 17 decembrie, sunt prăznuiți Sfinții Strămoși ai Domnului).*

12. † Sf. Ier. Spiridon, ep. Trimitundei, făcătorul de minuni; Sf. Sfințit Mucenic Alexandru, ep. Ierusalimului (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

13. **†) Sf. Ier. Dosoftei, mitropolitul Moldovei,** † Sfinții Mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sf. Muceniță Lucia (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sf. Sfințit Mucenic Elefterie, ep. Iliriei; Sfintele Mucenițe Antia și Suzana.

16. Sf. Proroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Teofana împărăteasa.

17. X Sf. Proroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

18. **† Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul;** Sfinții Mc. Sebastian și Zoe; Sf. Ier. Modest, arhiep. Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

(În duminica ce se întâmplă între 18 și 24 decembrie sunt prăznuiți Sfinții Părinți de la Adam până la Dreptul Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria).

19. Sf. Mc. Bonifatie; Sf. Aglaia; Sf. Ier. Grichentie, ep. Etiopiei.

20. X Înainte-prăznuirea Nașterii după trup a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sf. Sfințit

Mucenic Ignatie Teoforul, ep. Antiohiei; Sf. Ier. Filogonie, patriarhul Antiohiei (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

21. Sf. Muceniță Iuliana din Nicomidia; Sf. Mc.Temistocle.

22. **† Sf. Ier. Petru Movilă, mitropolitul Kievului; Sf. Mare Muceniță Anastasia;** Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Sf. Ier. Pavel, arhiep. Neocezareei; Sf. Cuv. Naum.

24. Sf. Cuv. Muceniță Eugenia (*Ajunul praznicului Nașterii Domnului*).

25. **(†) Nașterea cea după trup a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Crăciunul)** (*Dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei*).

26. **X) Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; †) Sf. Cuv. Nicodim cel Sfințit de la Tismana;** Sf. Sfințit Mc. Eftimie, ep. Sardelor.

(În duminica după Nașterea Domnului, facem pomenirea Sfântului și Dreptului Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare Maria, a Sf. Proroc David împăratul și a Sf. Iacob, ruda Domnului).

27. **† Sf. întâi Mucenic și Arhidiacon Ștefan;** Sf. Cuv. Teodor Mărturisitorul.

28. Sfinții 20.000 de Mucenici din Nicomidia.

29. Sfinții 14.000 de prunci uciși de Irod; Sfinții Cuvioși Marcel, egumenul mănăstirii celor neadormiți (achimiților), și Tadeu Mărturisitorul.

30. Sf. Muceniță Anisia; Sf. Cuv. Teodora; Sf. Cuv. Leon.

31. **Sf. Mc. Hermes;** Sf. Cuv. Melania Romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul copiilor sărmani; Sf. Ier. Teofilact al Ohridei (*Odovania praznicului Nașterii Domnului*).

LUNA IANUARIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA 14.

1. **(†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiep. Cezareei Capadociei.**

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; Sf. Ier. Silvestru, ep. Romei; Sf. Cuv. Serafim de Sarov.

3. Sf. Proroc Maleahi; Sf. Mc. Gordie.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Sf. Cuv. Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sf. Cuv. Apolinaria.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teonas; Sf. Cuv. Sincliticha (*Ajunul Botezului Domnului - Post în orice zi s-ar întâmpla, cu dezlegare la vin și untdelemn*).

6. **(†) Botezul Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos** (*Boboteaza - Praznic și dezlegare la toate*).

7. **† Soborul Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan** *(Dezlegare la pește)*.

8. Sfinții Cuvioși Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul și Domnica.

9. Sf. Mc. Polieuct; Sf. Cuv. Eustratie; Sf. Ier. Petru, ep. Sevastiei.

10. Sf. Ier. Grigorie, ep. Nisei; **† Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești;** Sf. Ier. Dometian, ep. Melitinei; Sf. Cuv. Marcian preotul.

11. † Sf. Cuv. Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Sf. Cuv. Vitalie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia.

13. **Sfinții Mucenici Ermil și Stratonic din Singidunum;** Sf. Ier. Iacob din Nisibe.

14. X) Sfinții Cuvioși Părinți uciși în Sinai și Rait; Sf. Ier. Sava, arhiep. Serbiei; Sf. Nina, luminătoarea Georgiei (*Odovania praznicului Botezului Domnului — Dezlegare la vin și untdelemn*).

15. X Sfinții Cuvioși Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului, slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Petru; Sf. Mc. Pevsip (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

17. †) Sf. Cuv. Antonie cel Mare; Sf. Mc. Gheorghe din Ioanina; Sf. Cuv. Antonie cel Nou din Veria (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. † Sfinții Ierarhi Atanasie și Chiril, arhiepiscopii Alexandriei; (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

19. X Sfinții Cuvioși Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul; Sf. Ier. Marcu, mitrop. Efesului; Sf. Mc. Eufrasia.

20. †) Sf. Cuv. Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici In, Pin și Rim; Sf. Ier. Eftimie, patriarhul Târnovei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

21. Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

22. X Sf. Ap. Timotei; Sf. Cuv. Mc. Anastasie Persul.

23. X Sf. Sfințit Mucenic Clement, ep. Ancirei, și Sf. Mc. Agatanghel; Sf. Părinți de la al șaselea Sinod Ecumenic.

24. Sf. Cuv. Xenia; Sfinții Mucenici Pavel, Pavsirie și Teodotion.

25. †) Sf. Ier. Grigorie Teologul, arhiep. Constantinopolului; **† Sf. Ier. Bretanion, ep. Tomisului** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Cuvioși Xenofont, Maria, Arcadie și Ioan.

27. † Aducerea moaștelor Sf. Ier. Ioan Gură de Aur; Sf. Marciana împărăteasa (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. X Sfinții Cuvioși Efrem Sirul, Isaac Sirul, Paladie și Iacob; Sf. Munceniță Haris.

29. † Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mucenic Ignatie Teoforul; Sf. Mc. Filotei.

30. †) Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; Sf. Sfințit Mucenic Ipolit, ep. Romei; Sf. Muceniță Aura (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

31. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Muceniță Trifena.

LUNA FEBRUARIE

ARE 28 DE ZILE, IAR DE ESTE AN BISECT, 29.

ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.

2. (†) **Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos** (*Dezlegare la pește*).

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sf. Prorociță Ana.

4. Sf. Cuv. Isidor Pelusiotul; Sf. Sfințit Mucenic Avramie episcopul; Sf. Cuv. Iasim.

5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.

6. Sfinții Ierarhi Vucol, ep. Smirnei, și Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Cuvioși Varsanufie și Ioan din Gaza.

7. Sf. Ier. Partenie, ep. Lampsacului; Sf. Cuv. Luca din Elada.

8. X Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Proroc Zaharia.

9. Sf. Mc. Nichifor; Sfinții Sfințiți Mucenici Filagrie, Marcel și Pangratie (*Odovania praznicului Întâmpinării*).

10. †) Sf. Sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina.

11. Sf. Sfințit Mucenic Vlasie, ep. Sevastiei; Sf. Teodora împărăteasa.

12. Sfinții Ier. Meletie, arhiep. Antiohiei, și Antonie, patr. Constantinopolului; Sf. Mc. Hristea grădinarul.

13. Sf. Cuv. Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila; Sf. Ier. Evloghie, patriarhul Alexandriei.

14. Sfinții Cuvioși Avxentie, Maron și Avraam.

15. Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior; Sf. Cuv. Eusebiu din Siria.

16. Sfinții Mucenici Pamfil și Valent; Sf. Ier. Flavian, patriarhul Constantinopolului.

17. X Sf. M. Mc. Teodor Tiron; Sf. Mariamna; Sfinții împărați Marcian și Pulheria (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. Sfinții Ier. Leon, ep. Romei, și Agapit, ep. Sinaului.

19. Sfinții Apostoli Arhip, Filimon și Apfia; Sfinții Cuv. Mărt. Evghenie și Macarie.

20. Sfinții Ierarhi Leon, ep. Cataniei, și Agaton, ep. Romei; Sf. Cuv. Visarion.

21. Sf. Cuv. Timotei din Olimpul Bitiniei; Sfinții Ierarhi Evstatie, arhiep. Antiohiei, și Gheorghe, ep. Amastridei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Evghenia; Sfinții Cuvioși Atanasie, Talasie și Limneu.

23. Sfântul Sfințit Mucenic Policarp, ep. Smirnei; Sf. Cuv. Gorgonia.

24. † Întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

25. Sf. Ier. Tarasie, arhiep. Constantinopolului; Sfinții Mucenici Alexandru și Ipatie.

26. Sf. Ier. Porfirie, ep. Gazei; Sf. Muceniță Fotini Samarineanca.

27. Sfinții Cuvioși Procopie Mărturisitorul și Talaleu; Sf. Cuv. Ștefan cel Milostiv.

28. Sf. Cuv. Vasile Mărturisitorul; Sf. Sfințit Mucenic Proterie, patriarhul Alexandriei.

29. **†) Sfinții Cuvioși Ioan Casian și Gherman, din Dobrogea** (*În anii nebisecți. prăznuirea se face în ziua de 28 februarie*).

LUNA MARTIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. Sf. Cuv. Muceniță Evdochia; Sf. Cuv. Domnina; Sfinții Mucenici Marcel și Antonie.

2. Sf. Sfințit Mucenic Teodot, ep. Chiriniei din Cipru; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic și Vasilisc.

4. Sf. Cuv. Gherasim de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.

5. Sfinții Mc. Conon din Isauria și Conon grădinarul; Sf. Muceniță Iraida.

6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sf. Eufrosin; Aflarea Cinstitei Cruci de către Sfânta împărăteasă Elena.

7. Sfinții Sfințiți Mucenici: **Efrem, ep. Tomisului;** Vasilevs, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie. episcopi Hersonului; Sf. Cuv. Pavel cel Simplu.

8. Sfinții Ierarhi Mărturisitori Teofilact, ep. Nicomidiei, și Pavel, ep. Prusei.

9. †) Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia; Sf. Cuv. Chesarie, fratele Sf. Grigorie Teologul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie, Pavel, Anecton și Crescent.

11. Sf. Ier. Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sf. Sfințit Mucenic Pionie preotul.

12. Sf. Cuv. Teofan Mărturisitorul, egumenul Sigrianei; Sf. Ier. Grigorie Dialogul, ep. Romei; Sf. Cuv. Simeon Noul Teolog.

13. Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nichifor, patriarhul Constantinopolului; Sf. Muceniță Hristina din Persia.

14. Sf. Cuv. Benedict de Nursia; Sf. Sfințit Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie și Timolau.

16. Sf. Mc. Sabin egipteanul; Sfinții Cuv. Hristodul din Patmos și Anin.

17. Sf. Cuv. Alexie, omul lui Dumnezeu; Sf. Mc. Marin.

18. Sf. Ier. Chiril, arhiep. Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Claudiu și Ilaria.

20. Sfinții Cuvioși Părinți uciși în mănăstirea Sfântului Sava cel Sfințit; Sf. Ier. Nichita Mărturisitorul, ep. Apoloniadei.

21. Sfinții Ier. Iacob Mărturisitorul și Toma, patr. Constantinopolului; Sf. Cuv. Serapion.

22. Sf. Sfințit Mucenic Vasile, preotul din Ancira; Sf. Muceniță Drosida, fiica împăratului Traian.

23. Sf. Cuv. Mc. Nicon și cei 199 de ucenici ai lui.

24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sf. Ier. Artemon, ep. Seleuciei; Sf. Cuv. Zaharia; Sf. Sfințit Mucenic Partenie, patriarhul Constantinopolului.

25. **(†) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria** (*Dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Sfintelor Pătimiri*).

26. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; **Sfinții Mucenici Montanus preotul și soția sa, Maxima; Sfinții 26 de Mucenici din Goția** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

27. Sf. Muceniță Matrona din Tesalonic; Sfinții Mucenici Filit și Lidia, soția sa cu cei patru fii ai lor.

28. Sfinții Cuvioși Ilarion cel Nou, egumenul Pelechitului, și Ștefan, făcătorul de minuni.
29. Sfinții Sfințiți Mucenici Marcu, ep. Aretuselor, și Chiril diaconul; Sfinții Mucenici Iona și Varahisie; Sf. Ier. Diadoh, ep. Foticeei.
30. Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Euvula, mama Sf. Pantelimon.
31. Sf. Sfințit Mucenic Ipatie, ep. Gangrei; Sf. Ier. Acachie Mărturisitorul, ep. Melitinei; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie Mărturisitorul.
2. Sf. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.
3. Sfinții Cuvioși Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei, și Ilirie.
4. Sfinții Cuvioși Iosif imnograful, Gheorghe din Maleon, Zosima și Platon.
5. Sf. Mucenici Teodul și Agatopod; Sf. Mc. Victorin și cei împreună cu dânsul.
6. **Sf. Sfințit Mucenic Irineu, episcop de Sirmium;** Sf. Ier. Eutihie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Grigorie Sinaitul.
7. Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Mitilinei; Sf. Mc. Caliopie; Sf. Cuv. Sava cel Nou.
8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sf. Ier. Celestin, ep. Romei.
9. Sf. Mc. Eupsihie din Cezareea; Sf. Cuv. Vadim; Sfinții Mucenici Rafail, Nicolae și Irina.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African și Maxim; Sf. Sfințit Mucenic Grigorie al V-lea, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dima.
11. **†) Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului**; Sf. Sfințit Mucenic Antipa, ep. Pergamului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
12. **† Sf. M. Mc. Sava de la Buzău;** Sf. Ier. Vasile Mărturisitorul, ep. Pariei; Sf. Cuv. Antuza (*Dezlegare la vin si untdelemn*).
13. Sf. Sfințit Mucenic Artemon; Sf. Mc. Elefterie Persul.
14. **† Sf. Ier. Pahomie de la Gledin, ep. Romanului;** Sf. Ier. Martin Mărturisitorul, ep. Romei; Sf. Muceniță Tomaida.
15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent.
16. Sfintele Mucenițe Agapia, Irina si Hionia.
17. Sf. Sfințit Mc. Simeon, episcopul Persiei; Sfinții Ierarhi Acachie, ep. Melitinei, Agapet, ep. Romei, și Macarie, ep. Corintului.
18. Sf. Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Ier. Cosma Mărturisitorul, ep. Calcedonului; Sf. Mc. Ioan din Ioanina.
19. Sf. Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mucenic Pafnutie; Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Antiohiei Pisidiei.
20. **† Sf. Ier. Teotim, ep. Tomisului;** Sf. Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zaheu; Sfinții Cuvioși Atanasie și Ioasaf de la Meteora.
21. Sf. Sfințit Mucenic Ianuarie, ep. Beneventului; Sf. Mc. Teodor din Perga; Sf. Muceniță Alexandra împărăteasa.
22. Sf. Ier. Teodor Sicheotul, ep. Anastasiopolei; Sf. Ap. Natanael.
23. **†) Sf. M. Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință;** Sf. Mc. Valerie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
24. **† Sfinții Ierarhi: Ilie Iorest, Sava Brancovici și Simion Ștefan, mitropoliții Transilvaniei, și Iosif Mărturisitorul, ep. Maramureșului; Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin din**

28. Sfinții Cuvioși Ilarion cel Nou, egumenul Pelechitului, și Ștefan, făcătorul de minuni.
29. Sfinții Sfințiți Mucenici Marcu, ep. Aretuselor, și Chiril diaconul; Sfinții Mucenici Iona și Varahisie; Sf. Ier. Diadoh, ep. Foticeei.
30. Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Euvula, mama Sf. Pantelimon.
31. Sf. Sfințit Mucenic Ipatie, ep. Gangrei; Sf. Ier. Acachie Mărturisitorul, ep. Melitinei; Sf. Mc. Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. Sf. Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Cuv. Macarie Mărturisitorul.
2. Sf. Cuv. Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.
3. Sfinții Cuvioși Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei, și Ilirie.
4. Sfinții Cuvioși Iosif imnograful, Gheorghe din Maleon, Zosima și Platon.
5. Sf. Mucenici Teodul și Agatopod; Sf. Mc. Victorin și cei împreună cu dânsul.
6. **Sf. Sfințit Mucenic Irineu, episcop de Sirmium;** Sf. Ier. Eutihie, patriarhul Constantinopolului; Sf. Cuv. Grigorie Sinaitul.
7. Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Mitilinei; Sf. Mc. Caliopie; Sf. Cuv. Sava cel Nou.
8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sf. Ier. Celestin, ep. Romei.
9. Sf. Mc. Eupsihie din Cezareea; Sf. Cuv. Vadim; Sfinții Mucenici Rafail, Nicolae și Irina.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African și Maxim; Sf. Sfințit Mucenic Grigorie al V-lea, patriarhul Constantinopolului; Sf. Mc. Dima.
11. **†) Sf. Ier. Calinic de la Cernica, ep. Râmnicului**; Sf. Sfințit Mucenic Antipa, ep. Pergamului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
12. **† Sf. M. Mc. Sava de la Buzău;** Sf. Ier. Vasile Mărturisitorul, ep. Pariei; Sf. Cuv. Antuza (*Dezlegare la vin si untdelemn*).
13. Sf. Sfințit Mucenic Artemon; Sf. Mc. Elefterie Persul.
14. **† Sf. Ier. Pahomie de la Gledin, ep. Romanului;** Sf. Ier. Martin Mărturisitorul, ep. Romei; Sf. Muceniță Tomaida.
15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim; Sf. Mc. Crescent.
16. Sfintele Mucenițe Agapia, Irina si Hionia.
17. Sf. Sfințit Mc. Simeon, episcopul Persiei; Sfinții Ierarhi Acachie, ep. Melitinei, Agapet, ep. Romei, și Macarie, ep. Corintului.
18. Sf. Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Ier. Cosma Mărturisitorul, ep. Calcedonului; Sf. Mc. Ioan din Ioanina.
19. Sf. Cuv. Ioan de la Lavra Veche; Sf. Sfințit Mucenic Pafnutie; Sf. Ier. Gheorghe Mărturisitorul, ep. Antiohiei Pisidiei.
20. **† Sf. Ier. Teotim, ep. Tomisului;** Sf. Cuv. Teodor Trihina; Sf. Ap. Zaheu; Sfinții Cuvioși Atanasie și Ioasaf de la Meteora.
21. Sf. Sfințit Mucenic Ianuarie, ep. Beneventului; Sf. Mc. Teodor din Perga; Sf. Muceniță Alexandra împărăteasa.
22. Sf. Ier. Teodor Sicheotul, ep. Anastasiopolei; Sf. Ap. Natanael.
23. **†) Sf. M. Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință;** Sf. Mc. Valerie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).
24. **† Sfinții Ierarhi: Ilie Iorest, Sava Brancovici și Simion Ștefan, mitropoliții Transilvaniei, și Iosif Mărturisitorul, ep. Maramureșului; Sfinții Mucenici Pasicrat și Valentin din**

Durostorum; Sf. Mc. Sava Stratilat; Sf. Cuv. Elisabeta (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

25. X) Sf. Ap. și Ev. Marcu; **† Sf. Cuv. Vasile de la Poiana Mărului** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. **Sfinții Mucenici Chiril, Chindeu și Tasie din Axiopolis (Cernavodă);** Sf. Sfințit Mucenic Vasilevs, ep. Amasiei; Sf. Glafira.

27. X Sf. Sfințit Mucenic Simeon, ep. Ierusalimului; Sfinții Apostoli Aristarh, Marcu și Zinon.

28. Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru; **Sfinții Mucenici Maxim, Cvintilian și Dadas din Ozovia.**

29. Sfinții 9 Mucenici din Cizic; Sf. Cuv. Memnon, făcătorul de minuni.

30. X) Sf. Ap. Iacob al lui Zevedeu; Sfinții Ierarhi Donat, ep. Evriei, și Ignatie, ep. Stavropolei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

LUNA MAI

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. Sf. Proroc Ieremia; Sfinții Cuvioși Mucenici Eftimie, Ignatie și Acachie; Sf. Cuv. Isidora; Sf. Tamara.

2. X Aducerea moaștelor Sf. Ier. Atanasie cel Mare; **† Sf. Ier. Atanasie Patelarie, patriarhul Constantinopolului;** Sfinții Mucenici Esper și Zoe, soția sa (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. **† Sf. Cuv. Irodion de la Lainici;** Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, Diodor și Rodopian.

4. Sf. Cuv. Muceniță Pelaghia; Sfinții Cuvioși Valerian și Nichifor; Sf. Ier. Atanasie, ep. Corintului.

5. Sf. M. Muceniță Irina; Sf. Ier. Eftimie, ep. Maditului; Sfinții Mucenici Neofit, Gaie și Gaian.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult răbdătorul; Sfinții Mucenici Varvar, Vah și Calimah.

7. Arătarea pe cer a semnului Cinstitei Cruci în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie și Codrat.

8. † Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul; Sf. Cuv. Arsenie cel Mare (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nicolae; Sf. Proroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor.

10. X) Sf. Ap. Simon Zelotul; Sfinții Mucenici și frați Alfeu, Filadelf și Ciprian (*Dezlegare la vin și la untdelemn*).

11. Sfinții Mucenici Mochie, Arghir și Dioscor; Sfinții Chiril și Metodie, luminătorii slavilor; *Înnoirea Constantinopolului.*

12. **†) Sf. Mc. Ioan Valahul;** Sfinții Ierarhi Epifanie, arhiep. Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

13. Sf. Muceniță Glicheria; Sf. Serghie Mărturisitorul.

14. Sfinții Mucenici Isidor din Hios și Terapont, ep. Ciprului.

15. X Sf. Cuv. Pahomie cel Mare; Sf. Ier. Ahile, arhiep. Larisei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. Sf. Cuv. Teodor cel sfințit; Sfinții Mucenici Isachie Persul și Nicolae din Mețovo.

17. Sf. Ap. Andronic și Sf. Iunia, soția lui; Sfinții Cuvioși Nectarie și Teofan de la Meteora.

18. Sf. Sfințit Mucenic Teodot din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Venedim; Sf. Muceniță Hristina și cele 7 fecioare.

19. Sf. Sfințit Mucenic Patrichie, ep. Prusei; Sf. Cuv. Memnon.

20. Sf. Mc. Talaleu; Sfinții Cuv. Talasie și Marcu pustnicul; Sf. Lidia din Filipi.

21. **† Sfinții Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena** (Praznic și dezlegare la vin și untdelemn).

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

23. Sf. Ier. Mihail Mărturisitorul, ep. Sinadelor; Sf. Mironosiță Maria lui Cleopa.

24. X Sf. Cuv. Simeon din Muntele Minunat; Sf. Mc. Serapion (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

25. † A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului Proroc Ioan Botezătorul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sfinții Apostoli Carp și Alfeu; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.

27. **Sf. Mc. Iuliu Veteranul din Durostorum;** Sfinții Sfințiți Mucenici Terapont, ep. Sardelor, și Eladie; Sf. Ioan Rusul.

28. Sf. Ier. Nichita, ep. Calcedonului; Sf. Sfințit Mucenic Eutihie; Sf. Muceniță Eliconida.

29. Sf. Cuv. Muceniță Teodosia; Sf. Sfințit Mc. Olivian; Sf. Ier. Alexandru, arhiep. Alexandriei.

30. Sfinții Cuvioși Isaachie Mărturisitorul și Varlaam; Sf. Mc. Natalie.

31. Sfinții Mc. Ermie, Eusebiu și Haralambie.

LUNA IUNIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 15 CEASURI ȘI NOAPTEA 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin Martirul și Filosoful, Hariton, Firm și Valerian.

2. **†) Sf. M. Mc. Ioan cel Nou de la Suceava;** Sf. Ier. Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. Sfinții Mc. Luchilian, Ipatie, Pavel și Paula.

4. **† Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel;** Sf. Ier. Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Sfintele Mironosițe Maria și Marta, surorile Dreptului Lazăr (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

5. Sfinții Sfințiți Mucenici Dorotei, ep. Tirului, și Bonifatie; Sf. Mc. Leonid.

6. Sfinții Cuvioși Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sf. Mc. Ghelasie.

7. Sf. Sfințit Mucenic Teodot din Ancira; Sf. Muceniță Zenaida; Sf. Cuv. Sebastiana.

8. **Sfinții Mucenici Nicandru și Marcian;** Aducerea moaștelor Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Muceniță Caliopia (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. X Sf. Ier. Chiril, arhiep. Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.

10. Sf. Sfințit Mucenic Timotei, ep. Prusei; Sfinții Mucenici Alexandru și Antonina.

11. X Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba; Sf. Ier. Luca, arhiep. Crimeei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. X Sfinții Cuvioși Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.

13. Sf. Muceniță Achilina; Sf. Ier. Trifilie, ep. Levcosiei din Cipru.

14. Sf. Proroc Elisei; Sf. Ier. Metodie Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

15. Sf. Proroc Amos; **Sf. Mc. Isihie din Durostorum;** Fericiții Augustin și Ieronim.

16. Sf. Ier. Tihon, ep. Amatundei din Cipru; Sf. Sfințit Mucenic Marcu, ep. Apoloniadei.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail; Inochentie, Isavru, Felix și Peregrin.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Sf. Cuv. Erasm.

19. X) Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Sf. Cuv. Paisie cel Mare.

20. Sf. Sfințit Mucenic Metodie, ep. Patarelor; Sf. Ier. Calist I, patriarhul Constantinopolului; Sf. Nicolae Cabasila.

21. Sfinții Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

22. **†) Sf. Ier. Grigorie Dascălul, mitropolitul Țării Românești;** Sf. Sfințit Mucenic Eusebiu, ep. Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas.

23. Sf. Muceniță Agripina; Sf. Sfințit Mucenic Aristocle preotul.

24. **(†) Nașterea Cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan; † Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava;** Sfântul Ier. Niceta, ep. de Remesiana (*Dezlegare la pește*).

25. Sf. Cuv. Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Orentie și Livia.

26. Sf. Cuv. David din Tesalonic; Sf. Ier. Ioan, ep. Goției.

27. Sf. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mc. Anect; Sf. Ioana mironosița.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias.

29. **(†) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel** (*Dezlegare la pește*).

30. † Soborul Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; **†) Sf. Ier. Ghelasie de la Râmeț, arhiep. Transilvaniei** (*Dezlegare la pește*).

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. **†) Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți;** Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Vlaherne; **†) Sfântul Voievod Ștefan cel Mare;** Sf. Ier. Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, patriarhul Constantinopolului.

4. Sf. Ier. Andrei, arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta, mama Sfântului Simeon din Muntele Minunat.

5. † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul, cu ucenicii săi; Sf. Cuv. Lampadie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Muceniță Lucia; Sf. Sfințit Mucenic Astie, ep. Dirahiei.

7. Sf. Cuv. Toma din Maleon; Sf. M. Muceniță Chiriachi; Sf. Mc. Evanghel.

8. X Sf. M. Mc. Procopie și Sf. Muceniță Teodosia, mama sa; **† Sfinții Mucenici Epictet preotul și Astion monahul** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. Sfinții Sfințiți Mucenici Pangratie, ep. Tavromeniei, și Chiril, ep. Gortinei; Sfinții Mucenici Andrei și Prov.

10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici Vianor, Siluan și Aurelian.

11. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Olga împărăteasa; Sf. Cuv. Leon din Mandra.

12. **†) Pomenirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului *Prodromița;*** Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica (*Dezlegare la pește*).

13. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul; Sf. Muceniță Maria din Persia.

(În duminica ce se va întâmpla între 13 și 19 iulie, săvârșim pomenirea Sfinților Părinți de la al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon).

19. X) Sf. Ap. Iuda, ruda Domnului; Sf. Cuv. Paisie cel Mare.

20. Sf. Sfințit Mucenic Metodie, ep. Patarelor; Sf. Ier. Calist I, patriarhul Constantinopolului; Sf. Nicolae Cabasila.

21. Sfinții Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

22. **†) Sf. Ier. Grigorie Dascălul, mitropolitul Țării Românești;** Sf. Sfințit Mucenic Eusebiu, ep. Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas.

23. Sf. Muceniță Agripina; Sf. Sfințit Mucenic Aristocle preotul.

24. **(†) Nașterea Cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan; † Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava;** Sfântul Ier. Niceta, ep. de Remesiana (*Dezlegare la pește*).

25. Sf. Cuv. Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Orentie și Livia.

26. Sf. Cuv. David din Tesalonic; Sf. Ier. Ioan, ep. Goției.

27. Sf. Cuv. Samson, primitorul de străini; Sf. Mc. Anect; Sf. Ioana mironosița.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan; Sf. Mc. Papias.

29. **(†) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații Apostoli Petru și Pavel** (*Dezlegare la pește*).

30. † Soborul Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; **†) Sf. Ier. Ghelasie de la Râmeț, arhiep. Transilvaniei** (*Dezlegare la pește*).

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. **†) Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți;** Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în Vlaherne; **†) Sfântul Voievod Ștefan cel Mare;** Sf. Ier. Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

3. Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, patriarhul Constantinopolului.

4. Sf. Ier. Andrei, arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta, mama Sfântului Simeon din Muntele Minunat.

5. † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul, cu ucenicii săi; Sf. Cuv. Lampadie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Muceniță Lucia; Sf. Sfințit Mucenic Astie, ep. Dirahiei.

7. Sf. Cuv. Toma din Maleon; Sf. M. Muceniță Chiriachi; Sf. Mc. Evanghel.

8. X Sf. M. Mc. Procopie și Sf. Muceniță Teodosia, mama sa; **† Sfinții Mucenici Epictet preotul și Astion monahul** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

9. Sfinții Sfințiți Mucenici Pangratie, ep. Tavromeniei, și Chiril, ep. Gortinei; Sfinții Mucenici Andrei și Prov.

10. Sfinții 45 de Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici Vianor, Siluan și Aurelian.

11. X Sf. M. Muceniță Eufimia; Sf. Olga împărăteasa; Sf. Cuv. Leon din Mandra.

12. **†) Pomenirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului *Prodromița*;** Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Cuv. Mihail Maleinul; Sf. Veronica (*Dezlegare la pește*).

13. X Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Sf. Cuv. Ștefan Savaitul; Sf. Muceniță Maria din Persia.

(În duminica ce se va întâmpla între 13 și 19 iulie, săvârșim pomenirea Sfinților Părinți de la al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon).

14. Sf. Ap. Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iraclie; Sf. Cuv. Nicodim Aghioritul.

15. X Sfinții Mucenici Chiric și Iulita; Sf. Ier. Iosif, arhiep. Tesalonicului; Sf. Vladimir, luminătorul Rusiei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

16. Sf. Sfințit Mucenic Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui; Sfinții Mucenici Avudim și Faust; Sf. Muceniță Iulia.

17. X Sf. M. Muceniță Marina; Sf. Ier. Eufrasie, ep. Ionopolei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

18. **† Sf. Mc. Emilian de la Durostorum;** Sfinții Mucenici Iachint din Amastrida, Pavel și Valentina; Sf. Cuv. Pamvo.

19. Sf. Cuv. Dias; Sf. Cuv. Macrina, sora Marelui Vasile; aflarea moaștelor Sf. Cuv. Serafim de Sarov.

20.**†) Sf. Proroc Ilie Tesviteanul** (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

21. Sfinții Cuvioși Simeon cel nebun pentru Hristos și Ioan pustnicul; Sf. Proroc Iezechiel; **† Sfinții Cuvioși Rafail și Partenie de la Agapia Veche.**

22. X Sf. Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Sf. Muceniță Marcela (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

23. Aducerea moaștelor Sfântului Sfințit Mucenic Foca; Sf. Sfințit Mucenic Apolinarie, ep. Ravenei; Sfinții Mucenici Vitalie și Valeria.

24. X Sf. M. Muceniță Hristina; Sf. Mc. Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele Cuvioase Olimpiada diaconița și Eupraxia; Sfinții Părinți de la al V-lea Sinod Ecumenic (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

26. Sf. Sfințit Mucenic Ermolae; Sfinții Mucenici Ermip și Ermocrat; Sf. Cuv. Muceniță Paraschevi; **† Sf. Cuv. Ioanichie cel Nou de la Muscel.**

27. † Sf. M. Mc. și Tămăduitor Pantelimon; Sf. Cuv. Antuza; Sf. Cuv. Manuel (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

28. Sfinții Apostoli și Diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Sf. Cuv. Pavel de la Xiropotamu.

29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sf. Muceniță Teodota.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenet și Andronic; Sf. Sfințit Mucenic Valentin, ep. Umbriei; Sf. Muceniță Iulita.

31. X Înainte-prăznuirea scoaterii Sfintei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimateea (*În această zi, se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului*).

LUNA AUGUST

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. X) Scoaterea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, maica lor, Solomoni și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sf. Arhidiacon Ștefan; Dreptul Gamaliel; Binecredinciosul împărat Iustinian.

3. Sfinții Cuvioși Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Mironosiță Salomeea; Sf. Cuv. Teodora din Tesalonic.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sf. Mc. Tatuil.

5. **†) Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamț;** Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului; Sf. Mc. Evsignie; Sf. Cuv. Nona, mama Sf. Grigorie Teologul; Sf. Sfințit Mucenic Fabian, ep. Romei (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

6. **(†) Schimbarea la Faţă a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos** (*Dezlegare la peşte*).

7. **†) Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla;** Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Sfinţit Mucenic Narcis, ep. Ierusalimului; Sf. Împărăteasă Irina (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

8. Sfinţii Ierarhi Emilian Mărturisitorul, ep. Cizicului, şi Miron, ep. Cretei; Sfinţii Mucenici Leonid, Stirachie şi Triandafil.

9. X) Sf. Ap. Matia; Sf. Mc. Antonin; Sfinţii 10 Mucenici care au pătimit pentru icoana lui Hristos.

10. Sfinţii Sfinţiţi Mucenici Lavrentie arhidiaconul şi Xist episcopul; Sf. Mc. Ipolit.

11. **†) Sf. Ier. Nifon, patriarhul Constantinopolului;** Sf. Mc. Evplu arhidiaconul (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

12. Sfinţii Mucenici Fotie şi Anichit; Sf. Cuv. Palamon.

13. X) Mutarea moaştelor Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinţii Cuvioşi Dorotei şi Dositei, ucenicul său (*Odovania praznicului Schimbării la Faţă — dezlegare la vin şi untdelemn*).

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Proroc Miheia.

15. **(†) Adormirea Preasfintei, slăvitei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria** (*Dezlegare la peşte*).

16. X) Aducerea Sfintei Mahrame din Edesa la Constantinopol; **† Sfinţii Martiri Brâncoveni Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu şi Matei, şi sfetnicul Ianache; † Sf. Cuvios Iosif de la Văratec;** Sfinţii Mucenici Diomid, Alcibiade şi Stamatie (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

17. Sfinţii Mucenici Miron, Straton, Ciprian şi Tirs.

18. Sfinţii Mucenici Flor şi Lavru; Sf. Mc. Dimitrie din Samarina.

19. Sfinţii Mucenici Andrei Stratilat,Timotei, Agapie şi Tecla.

20. Sf. Proroc Samuel; Sfinţii Mucenici Eliodor, Sever şi Teoharie.

21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Muceniţă Vasa, cu fiii ei; **Sfinţii Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul şi Venust.**

22. Sfinţii Mucenici Agatonic, Antuza şi Teoprepie.

23. X) **Sf. Mc. Lup;** Sf. Sfinţit Mucenic Irineu, ep. de Lugdunum (*Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului — dezlegare la vin şi untdelemn*).

24. Sfinţii Sfinţiţi Mucenici Eutihie şi Cosma Etolul; Sf. Mc. Tation.

25. X Mutarea moaştelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit.

26. Sfinţii Mucenici Adrian şi Natalia, soţia sa; Sf. Cuv. Ivistion.

27. Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sfinţii Mucenici Fanurie şi Eutalia; Sf. Ier. Osie, ep. Cordobei.

28. Sf. Cuv. Moise etiopianul; Dreptul Iezechia.

29. **(†) Tăierea capului Sfântului şi slăvitului Proroc, Înaintemergător şi Botezător Ioan** (*Post în orice zi s-ar întâmpla; dezlegare la vin şi untdelemn*).

30. Sfinţii Ierarhi Alexandru, Ioan şi Pavel cel Nou, patriarhii Constantinopolului; **†) Sfinţii Ierarhi Varlaam, mitropolitul Moldovei, şi Ioan de la Râşca şi Secu, ep. Romanului.**

31. X) Aşezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfinţii Mucenici Andrei, Iraclie, Faust şi Mina (*Dezlegare la vin şi untdelemn*).

6. **(†) Schimbarea la Față a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos** (*Dezlegare la pește*).

7. **†) Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla;** Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Sfințit Mucenic Narcis, ep. Ierusalimului; Sf. Împărăteasă Irina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

8. Sfinții Ierarhi Emilian Mărturisitorul, ep. Ciziciului, și Miron, ep. Cretei; Sfinții Mucenici Leonid, Stirachie și Triandafil.

9. X) Sf. Ap. Matia; Sf. Mc. Antonin; Sfinții 10 Mucenici care au pătimit pentru icoana lui Hristos.

10. Sfinții Sfințiți Mucenici Lavrentie arhidiaconul și Xist episcopul; Sf. Mc. Ipolit.

11. **†) Sf. Ier. Nifon, patriarhul Constantinopolului;** Sf. Mc. Evplu arhidiaconul (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sf. Cuv. Palamon.

13. X) Mutarea moaștelor Sf. Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sfinții Cuvioși Dorotei și Dositei, ucenicul său (*Odovania praznicului Schimbării la Față — dezlegare la vin și untdelemn*).

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sf. Proroc Miheia.

15. **(†) Adormirea Preasfintei, slăvitei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria** (*Dezlegare la pește*).

16. X) Aducerea Sfintei Mahrame din Edesa la Constantinopol; **† Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Voievod cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache; † Sf. Cuvios Iosif de la Văratec;** Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiade și Stamatie (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sf. Mc. Dimitrie din Samarina.

19. Sfinții Mucenici Andrei Stratilat,Timotei, Agapie și Tecla.

20. Sf. Proroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever și Teoharie.

21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Muceniță Vasa, cu fiii ei; **Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.**

22. Sfinții Mucenici Agatonic, Antuza și Teoprepie.

23. X) **Sf. Mc. Lup;** Sf. Sfințit Mucenic Irineu, ep. de Lugdunum (*Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului — dezlegare la vin și untdelemn*).

24. Sfinții Sfințiți Mucenici Eutihie și Cosma Etolul; Sf. Mc. Tation.

25. X Mutarea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Cuv. Ivistion.

27. Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sfinții Mucenici Fanurie și Eutalia; Sf. Ier. Osie, ep. Cordobei.

28. Sf. Cuv. Moise etiopianul; Dreptul Iezechia.

29. **(†) Tăierea capului Sfântului și slăvitului Proroc, Înaintemergător și Botezător Ioan** (*Post în orice zi s-ar întâmpla; dezlegare la vin și untdelemn).*

30. Sfinții Ierarhi Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, patriarhii Constantinopolului; **†) Sfinții Ierarhi Varlaam, mitropolitul Moldovei, și Ioan de la Râșca și Secu, ep. Romanului.**

31. X) Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfinții Mucenici Andrei, Iraclie, Faust și Mina (*Dezlegare la vin și untdelemn*).

Pomeniri speciale în perioada Triodului și Penticostarului

Perioada Triodului

Sâmbătă, în săptămâna lăsatului sec de brânză, facem pomenirea tuturor Sfinților Cuvioși Părinți care au strălucit întru nevoință.

Sâmbătă, în prima săptămână a Sfântului și Marelui Post, facem pomenirea minunii celei pentru colivă, săvârșite de Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

În Sâmbăta dinaintea Floriilor, facem pomenirea Învierii din morți a Sfântului și Dreptului Lazăr.

Perioada Penticostarului

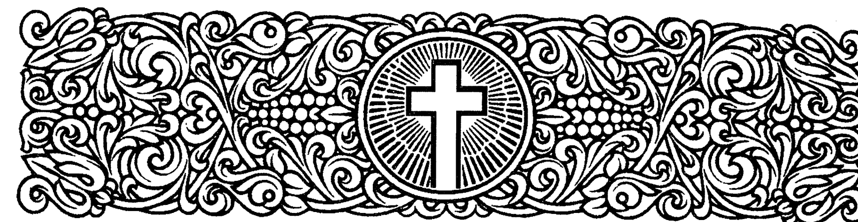
În Duminica a II-a după Paști, facem pomenirea arătării Domnului înviat către Sf. Ap. Toma.

În Duminica a III-a după Paști, facem pomenirea Sfintelor femei mironosițe și a Drepților Nicodim și Iosif din Arimateea.

În Duminca a VII-a după Paști, facem pomenirea Sfinților 318 Părinți de la întâiul Sinod Ecumenic, de la Niceea.

Duminica întâi după Pogorârea Sfântului Duh, facem pomenirea tuturor Sfinților.

Duminica a II-a după Pogorârea Sfântului Duh, facem pomenirea tuturor Sfinților Români.

CUPRINSUL

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI LA SFINŢIREA OBIECTELOR DE CULT

ALTE RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI

RÂNDUIELI DE SLUJBE ŞI RUGĂCIUNI LA POSTURI ŞI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEŞTI

Cu vrerea lui Dumnezeu, Cel în Treime preaslăvit,
s-a săvârşit publicarea acestei noi ediţii a
MOLITFELNICULUI
în cel de-al VI-lea an de la alegerea şi întronizarea
Preafericitului Părinte
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Din iniţiativa şi cu binecuvântarea Preafericirii Sale, editarea acestei cărţi de slujbă s-a făcut sub supravegherea Preacucernicul Preot *Mihai Hau,* Consilier Patriarhal Coordonator al Editurilor Patriarhiei, iar tipărirea a fost coordonată de Preacuviosul Protosinghel *Varsanufie Jebura,* Consilier Patriarhal, Director al Tipografiei Cărţilor Bisericeşti.

Textul ediţiei de faţă a fost revizuit şi completat de Preacuviosul Arhimandrit dr. *Chiril Lovin,* coordonatorul departamentului *Carte de cult,* şi de Preacucernicul Preot *Eugen Morar,* în luna martie, anul 2013. Tehnoredactarea a fost efectuată de doamna *Violeta Negrea.*

TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI
Intr. Miron Cristea nr. 6, sector 4, Bucureşti, 040162
Telefon: 021.335.2129; 335.2128; Fax: 021.335.2110
www.editurapatriarhiei.ro

6 422839 003757